

Πετρωτά Petrota

Χρονολόγιο γεγονότων

- *Γεγονότα στον Τόπο μας*
- *Γεγονότα που αφορούν και τον Τόπο μας*

Σβήνοντας ένα κομμάτι από το παρελθόν
είναι σαν να σβήνεις
κι ένα αντίστοιχο κομμάτι από το μέλλον

ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΕΦΕΡΗΣ

**Προ
Χριστιανικά
Χρόνια**

- Στα προϊστορικά χρόνια, τη νεολιθική εποχή, οι άνθρωποι σταμάτησαν τη μέχρι τότε νομαδική ζωή και άρχισαν να εγκαθίστανται σε διάφορες τοποθεσίες και να δημιουργούν μόνιμους οικισμούς.

Οι ανθρώπινες πλέον δραστηριότητες, αυτή την εποχή αλλά και στους επόμενες εποχές - εποχή του Χαλκού και εποχή του Σιδήρου - έγιναν πλέον πιο συλλογικές και πιο οργανωμένες.

Ενημέρωση

Δείγματα μόνιμης ανθρώπινης παρουσίας, αυτών των εποχών, στην περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» υπάρχουν αφού:

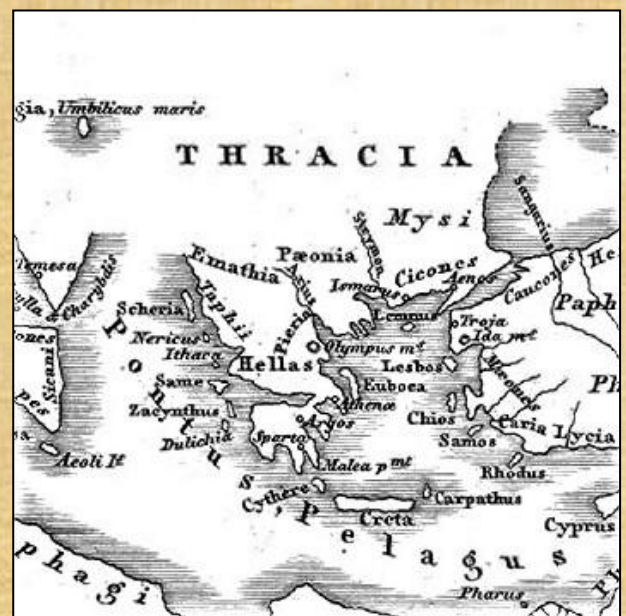
- Στα εδάφη μεταξύ Σπηλαίου και Ελιάς, εντοπίσθηκε Οικισμός της "Νεότερης νεολιθικής περιόδου".
- Στα εδάφη των Δικαίων, της Φτελιάς και μεταξύ Άρζου και Καναδά, εντοπίστηκαν Αγγεία, θραύσματα αγγείων ή εργαλεία αυτών των εποχών (Νεολιθικής εποχής, εποχής Χαλκού και Πρώιμης εποχής του Σιδήρου).
- Στα Πετρωτά στη θέση "Παλαίικαστρο", στα Μαράσια, στην Πλάτη και στο Σπήλαιο, εντοπίσθηκαν κατάλοιπα Οικισμών της εποχής του Σιδήρου.
- Επίσης στα Πετρωτά, στην περιοχή "Κορακόπετρα" (Καρακόπετρα) βρέθηκαν όστρακα αυτής της εποχής, όπως και «τομές» λατομείου.

Πηγές:

- ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΗΜΕΡΙΔΩΝ – Διαμαντής Τριαντάφυλλος, Αρχαιολόγος ΠΕΤΡΩΤΑ – Αύγουστος 2007 & Αύγουστος 2010
- ΤΡΙΓΩΝΟ η Μεσοποταμία του Έβρου – Θεόδωρος Κυρκούδης

- Στο τέλος της εποχής του Χαλκού και στην πρώιμη εποχή του Σιδήρου, στη χερσόνησο του Αίμου εγκαταστάθηκαν οι Θράκες που το έθνος τους, λέει ο Ηρόδοτος, ήταν "μετά τους Ινδούς το μέγιστον πάντων των Εθνών".

«Θρηίκων δέ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδούς πάντων ἀνθρώπων»

- Οι Θράκες, νωρίς δέχθηκαν τις πολιτιστικές και γλωσσικές επιρροές των αρχαίων Ελλήνων και με αφετηρία τα παράλια, συμπεριλήφθηκαν στον ευρύτερο Ελληνιστικό πολιτιστικό χώρο.

Στην Ελληνική μυθολογία, αναφέρονται συχνά μέρη και περιοχές της Θράκης αλλά και Πρόσωπα, Θεοί, Ήρωες, Βασιλείς, Μουσικοί και Αοιδοί που κατάγονται από τη Θράκη.

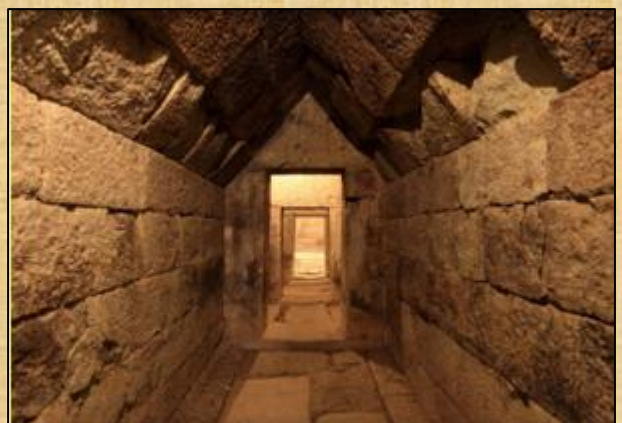
ΟΡΦΕΑΣ
σε ερυθρόμορφο αμφορέα 5ου π.Χ. αιώνα

- Τον 5ο π.Χ. αιώνα, ιδρύθηκε το πιο οργανωμένο και ισχυρό Βασίλειο από τα δεκάδες Θρακικά φύλλα, το Βασίλειο των Οδρυσών.

Η περιοχή του σημερινού βόρειου Έβρου ανήκε στο Βασίλειο των Οδρυσών.

- Το 341 π.Χ., το Βασίλειο των Οδρυσών κατακτήθηκε από τον Μακεδόνα Βασιλιά Φίλιππο Β'.
- Στα μέσα του 4ου π.Χ. αιώνα, στην περιοχή του σημερινού Mezek της Βουλγαρίας, έγινε κατασκευή ενός θολωτού τάφου.

Mezek - Bulgaria
Θρακικός θολωτός τάφος 4ου π.Χ. αιώνα

Ενημέρωση

Ο τάφος διασώζεται μέχρι σήμερα και μέρος των πετρωμάτων του, που αποδεικνύεται επιστημονικά, προέρχονται από λατομεία, όπου γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία πέτρας, της περιοχής του μετέπειτα Χωριού Karabag.

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

- Το 73 π.Χ., η περιοχή της Αδριανούπολης κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους. Γενικότερα, η Θράκη έγινε Ρωμαϊκή επαρχία το 46 μ.Χ..

125

Το 125 μ.Χ., κατ' άλλους το 127 μ.Χ., ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Αδριανός, "επανίδρυσε" την αρχαία πόλη Ουσκουδάμα, που βρισκόταν στη συμβολή των ποταμών Τόνζου και Αρδίσκου (σήμερα Άρδα) με τον Έβρο και της έδωσε το όνομα «Αδριανούπολις».

Ενημέρωση

Κατά την Ελληνική μυθολογία, στη θέση της Ουσκουδάμα βρισκόταν η Ορέστεια, που είχε ιδρύσει ο Ορέστης, γιός του βασιλιά Αγαμέμνονα.

Ενημέρωση

Η Αδριανούπολη, επί αιώνες υπήρξε διοικητικό, εμπορικό, συγκοινωνιακό, αλλά και στρατιωτικό κέντρο της περιοχής.

Η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», ήταν άμεσα συνδεδεμένη με την Αδριανούπολη, αφού, από την ίδρυσή της μέχρι το 1922, πάντα ήταν η Πρωτεύουσα της Περιοχής.

Ειδικά στα σημερινά «Πετρωτά», από πληροφορίες που υπάρχουν, την Αδριανούπολη την αποκαλούσαν «Κάστρο» και τον δρόμο που ακολουθούσαν για να πάνε στο «Κάστρο», τον αποκαλούσαν «Καστρινή στράτα».

324

Το 324, στην περιοχή της Αδριανούπολης, έγινε μάχη μεταξύ των δυνάμεων του "Κωνσταντίνου Α'" και του "Λικίνιου", διεκδικητών της Ανατολικής Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας (μετέπειτα, Βυζαντινής αυτοκρατορίας).

Ενημέρωση

Ο τόπος καταλήφθηκε από το νικητή αυτής της μάχης, τον Κωνσταντίνο τον Α' που ήταν ήδη Ρωμαίος αυτοκράτορας και στην ουσία, αν και τα χρονικά όρια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας ξεκινούν από το 330, τα εδάφη της περιοχής της Αδριανούπολης ήδη είχαν υπαχθεί στην Βυζαντινή Αυτοκρατορία αμέσως μετά τη παραπάνω μάχη.

330

Το 330, στις 11 Μαΐου, εγκαινιάσθηκε από τον Μέγα Κωνσταντίνο, η Πρωτεύουσα της «Βυζαντινής Αυτοκρατορίας», "Κωνσταντινούπολη", που κτίστηκε στις ακτές του Βοσπόρου, πάνω στην αρχαία πόλη του Βυζαντίου, που είχε ιδρύσει το 659 π.Χ. ο Βύζας από τα Μέγαρα.

Ενημέρωση

..... Ο όρος "Βυζαντινός" εισήχθη από τον Ιερώνυμο Βολφ (Wolf) το 1562, όταν ίδρυσε το "Corpus Historiae byzantinae", και τον καθιέρωσε ο Φιλίπ Λαμπ (Philippe Labbe), εκδότης της "Βυζαντίδος του Λούβρου", προλογίζοντας το έργο του με τις λέξεις: "De Byzantinae historiae scriptoribus" (1648). Το 1680 ο Δουκάγκιος (Κάρολος du Cange) τιτλοφόρησε το έργο του, στο οποίο διαπραγματευόταν την ιστορία του κράτους της Κωνσταντινούπολης, «Historia Byzantina».

Η Βυζαντινή ιστορία είχε βρει πια τη θέση της στην επίσημη επιστημονική ορολογία. Από τότε ο επιστημονικός κόσμος άρχισε σιγά-σιγά να χρησιμοποιεί τα ονόματα «Βυζαντινή Αυτοκρατορία» και «Βυζαντινοί» για να δηλώσει την αυτοκρατορία της Κωνσταντινούπολης και τούς κατοίκους της.

Πηγή: Απόκομμα από Εγκυκλοπαίδεια "Δομή"

Ενημέρωση

Τα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», για δέκα περίπου αιώνες, υπάγονταν πλέον στη Βυζαντινή Αυτοκρατορία, με μικρές σε χρονικό διάστημα καταλήψεις ή διελεύσεις προς την Αδριανούπολη, από τους Γότθους, τους Ούννους, τους Βούλγαρους, τους Πετσενέγκους, τους Σέρβους και για μεγαλύτερο διάστημα, την εποχή της Λατινοκρατίας, από τους Φράγκους (1204 - 1261).

1050

Περί τα τέλη του 11^{ου} αιώνα, στην περιοχή του σημερινού Mezek της Βουλγαρίας, κατασκευάστηκε Μεσαιωνικό βυζαντινό φρούριο.

Ενημέρωση

Μέρος των πετρωμάτων που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή του, προέρχονταν από τα λατομεία, όπου γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία πέτρας, των περιοχών του μετέπειτα Χωριού Karabag.

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

Mezek - Bulgaria . Μεσαιωνικό Βυζαντινό φρούριο 11ου αιώνα

1301

Στον 14^ο αιώνα, αναφέρεται, η κατασκευή αμυντικού στρατιωτικού κάστρου (φρουρίου), στην περιοχή του “Τζερνομιάνου” (σημερινό Ορμένιο).

Σημείωση Συντάκτη: Ως χρόνος κατασκευής, αναφέρεται, αόριστα, ο 14^{ος} αιώνας.

Ως γνωστό, ο 14^{ος} αιώνας καλύπτει την χρονική περίοδο 1301-1400.

Η αναφερόμενη χρονολογία 1301, στον τίτλο του γεγονότος, είναι ενδεικτική.

Ενημέρωση

Σήμερα υπάρχουν μόνο μερικά υπολείμματα θεμελίων από το μεγάλο Βυζαντινό Κάστρο του Τζερνομιάνου.

Ενημέρωση

Στην κατασκευή του “Κάστρου”, χρησιμοποιήθηκαν και πέτρες από τα λατομεία που υπήρχαν σε περιοχές του μετέπειτα Χωριού “Καράμπαγ”.

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

1371

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης από τους Οθωμανούς το 1361 – κατ’ άλλους Ιστορικούς το 1369 -, αλλά και μετά την ήττα της Συμμαχίας Χριστιανικών δυνάμεων, με επικεφαλής τους Σέρβους, από τους Οθωμανούς στη μάχη του Τζερνομιάνου (σημερινό ORMENIO) που έγινε το 1371, ο τόπος καταλήφθηκε οριστικά από τους Οθωμανούς και παρέμεινε σε αυτούς για 550 χρόνια, εκτός από σύντομες καταλήψεις από τους Ρώσους (Ρωσοτουρκικοί πόλεμοι 1828-1829 και 1877-1878).

1371

1600

Από την οριστική κατάληψη του τόπου και για τους δύο, περίπου, επόμενους αιώνες, αφού σύμφωνα με τους τότε Οθωμανικούς νόμους, τα κατεκτημένα εδάφη αποτελούσαν πλέον ιδιοκτησία του Σουλτάνου, αυτός με την σειρά του, τα παραχωρούσε για εκμετάλλευση σε Οθωμανούς αξιωματούχους.

Εξαίρεση αποτελούσαν, ελάχιστες εκτάσεις που δωρίζονταν σε Τεμένη ή ευαγή ιδρύματα και αποτελούσαν τα «Βακούφια», όπως και οι ορεινές περιοχές, που ο Οθωμανικός νόμος δεν επέτρεπε την παραχώρησή τους.

Τις ορεινές περιοχές, αργότερα, οι τοπικοί άρχοντες (Πασάδες και Μπέηδες), είχαν την ευχέρεια να τις διαχειριστούν με δικά τους κριτήρια και επέτρεπαν την κατοίκηση και εκμετάλλευση του ορεινού και δασικού εδάφους τους, κυρίως από μετακινούμενους Χριστιανούς.

Οι λόγοι μετακίνησης των Χριστιανών ήταν οι Διωγμοί, οι λεηλασίες και οι βιαιότητες από τους Οθωμανούς, αλλά και η εξεύρεση καλύτερων συνθηκών επιβίωσης.

Σημείωση: Στις μετακινήσεις των Χριστιανών στα εδάφη του σημερινού “Τριγώνου”, αναφέρονται μετοικήσεις Ηπειρωτών στα Πετρωτά, Μπάρα, Γυαλιά, Ασπάλω και στα Κόμαρα.

1500

Περί το 1500, στην περιοχή του Χωριού, που τα νεότερα χρόνια ονομάστηκε «Παλαίκαστρο», πάνω σε απομεινάρια αρχαίας “κτηνοτροφικής εγκατάστασης” της Προχριστιανικής εποχής του Σιδήρου, κατασκευάστηκε “Οχυρωματικό Κάστρο”.

Πετρωτά

Στο ύψωμα Παλαίκαστρο, 3 χλμ. προς Ν. του χωριού υπάρχουν τμήματα ασβεστόχτιστου περιβόλου μεταβυζαντινής περιόδου. Άλλα τμήματα περιβόλου και λιθοσωροί πρέπει να είναι παλαιότερα. Πρόκειται για μια θέση-ακρωτήριο, καθώς περιβάλλεται από Δ., Ν. και Α. από τον χείμαρρο Μπαράμπρο. Από την επιφανειακή κεραμική σημαντικά είναι τα όστρακα με εμπύεστη διακόσμηση της πρώιμης εποχής του Σιδήρου που μαρτυρούν κτηνοτροφική εγκατάσταση Θρακών. Τα υπόλοιπα είναι σύγχρονα με τη μεταβυζαντινή οχύρωση.

Απόκομμα από :
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ -Τόμος 46(1991)-ΑΘΗΝΑ 1996

Ενημέρωση

Μέρος των πετρωμάτων που χρησιμοποιήθηκαν στην κατασκευή του, προέρχονταν από τα λατομεία της Περιοχής, όπου γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία πέτρας.

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

1512

Την περίοδο 1512 - 1529, έγινε κατασκευή γέφυρας στον ποταμό “Μαρίτσα”. Η “Γέφυρα του Μουσταφά Πασά”.

Σημείωση: Ο ποταμός “Εβρος”, στη Βουλγαρία αποκαλείται “Maritsa”.

ТОЗИ МОСТ ПОСТРОИ ПО ВРЕМЕ НА ЦАРУВАНЕТО НА ХАЙ-ВЕЛИКИ
ОТ СУЛТАНИТЕ, СУЛТАН СЮЛЕЙМАН ХАН СИН НА СУЛТАН СЕЛИМ ХАН -
НЕКА ПРОДЪЛЖИ БЕЗОПАСНОСТТА И СИГУРНОСТТА МУ ТЕХНИЯТ ВЕЗИР
МУСТАФА ПАША-БОГ ДА ГО ПОКРОВИТЕЛСТВУВА ЗАРАДИ ТОВА КОЕТО
СЪЗДАДЕ И ТО ПОСТРОЯВАНЕТО НА МОСТА/БЕ ХАЙ-ДЪАГОТРАЙНОТО
НЕГОВО ДОБРО ДЕЛО ПРЕЗ ГОДИНАТА ЗА ДАТА НА КОЯТО СТАНА ЕДНО
ВЕЧНО ДОБРО ДЕЛО.
ЗАБЕЛЕЖКА: ДУМИТЕ ВЕЧНО ДОБРО ДЕЛО НА АРАБСКИ, ХАСАД АБАДИ
ПРЕДСКАЗВАТ ГОДИНАТА НА ПОСТРОЯВАНЕТО 1529
/СР. АΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ 1963 ΚΗ 1 ΣΤΡ 45/
CE PONT A ETE CONSTRUIT AU TEMPS DU SULTAN SOLIMAN KHAN
PAR SON VISIR MUSTAPHA PACHA EN 1529
This bridge was built during sultan siveilihan hans time by
his vesir mustafa pacha en 1529

Μαρμάρινη επιγραφή επί της γέφυρας MUSTAFA PACHA

Πηγές: el.wikipedia.org και bg.wikipedia.org και tr.wikipedia.org

Σχόλιο Συντάκτη

Υπάρχει και η πληροφόρηση, για την κατασκευή της γέφυρας την περίοδο 1530-1531.

Ενημέρωση

Στην κατασκευή της “Γέφυρας”, χρησιμοποιήθηκαν και πετρώματα από τα λατομεία που υπήρχαν σε περιοχές του μετέπειτα Χωριού “Καράμπαγ”.

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

Ενημέρωση

Η Γέφυρα συνολικού μήκους 295 μέτρων και πλάτους 6 μέτρων, αποτελούσε μέρος Βακουφικού συγκροτήματος που αποτελούνταν και από “Καραβάν-σεράϊ”, “Ισλαμικό Τέμενος” (Τζαμί) και “Χαμάμ”.

1512

Για την κατασκευή της γέφυρας, μεταφέρθηκε από τους Οθωμανούς, μεγάλος αριθμός εργατών και τεχνιτών από διάφορα μέρη.

Ανάμεσα στους τεχνίτες, αναφέρεται ότι υπήρχε και μεγάλος αριθμός Ελλήνων με καταγωγή από την Ήπειρο.

Ενημέρωση

Η προφορική παράδοση αναφέρει ότι εργάτες και τεχνίτες με καταγωγή από την Ήπειρο, μεταφέρθηκαν σε περιοχές των σημερινών «Πετρωτών», όπου σε αυτές γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία πέτρας από την εποχή των Προχριστιανικών χρόνων.

Οι τεχνίτες με καταγωγή από την Ήπειρο, ήταν έμπειροι τεχνίτες της πέτρας και περίφημοι κατασκευαστές γεφυριών σε ολόκληρο τον Βαλκανικό χώρο.

1512

Μέχρι την εποχή αυτή (1512), λόγω της συνεχούς λειτουργίας των λατομείων από την εποχή των προχριστιανικών χρόνων, είχαν δημιουργηθεί, σε διάφορες τοποθεσίες της περιοχής, μικροί “ολιγομελείς” Οικισμοί με γηγενείς Έλληνες κατοίκους.

Ενημέρωση

Οι εργαζόμενοι στα λατομεία, διέμεναν, όπως όλοι οι εργαζόμενοι εκείνων των εποχών, σε μικρούς Οικισμούς που δημιουργούνταν δίπλα στον τόπο εργασίας τους.

Είναι άγνωστος ο αριθμός των Οικισμών που υπήρχαν στον τόπο μέχρι εκείνη την εποχή. Μετά την έντονη δραστηριότητα των λατομείων, λόγω των εξορύξεων για την κατασκευή της γέφυρας, θεωρείται φυσιολογική είτε η αύξηση του αριθμού τους, είτε η αύξηση του αριθμού των κατοίκων τους.

1512

Η εγκατάσταση των Οικογενειών των Ελλήνων τεχνιτών που μεταφέρθηκαν για την εξόρυξη και την επεξεργασία της πέτρας, αλλά και για το κτίσιμο της γέφυρας, έγινε σε νέο ξέχωρο Οικισμό που δημιουργήθηκε λίγο πιο ανατολικά από τον τόπο εξόρυξης, σε περιοχή με μικρότερο υψόμετρο που οι Οθωμανοί την αποκαλούσαν “Karabağ” (Καράμπαγ) και μεταφράζεται “Μαύρο Αμπέλι” λόγω των αμπελιών που υπήρχαν εκεί.

Εφόσον δεν υπάρχουν γραπτές πληροφορίες, παίρνοντας ως δεδομένο την προφορική παράδοση για την ίδρυση του Οικισμού, που μεταδόθηκε από γενεά σε γενεά και γνωρίζοντας ιστορικά ότι η γέφυρα κατασκευάσθηκε την περίοδο από το 1512 έως το 1529, θεωρείται η παραπάνω περίοδος, ως εποχή ίδρυσης του σημερινού Χωριού “Πετρωτά”.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Με την πάροδο του χρόνου και επειδή οι κάτοικοι της περιοχής μιλούσαν την Ελληνική γλώσσα, στο όνομα “Καράμπαγ”, πρόσθεσαν το Ελληνικό ουδέτερο άρθρο “το” και το Χωριό πλέον το αποκαλούσαν “Το Καράμπαγ”.

Σε επόμενο χρόνο, όταν επρόκειτο οι Οθωμανοί να αναφερθούν με θηλυκό άρθρο για την περιοχή, την περιοχή την αποκαλούσαν με Ελληνικό θηλυκό άρθρο η “Karabağh”.

Οι Έλληνες σε αυτή την περίπτωση, το Χωριό το αποκαλούσαν η “Καράμπαγη” ή “Καράμπαη”, που ήταν και πιο “πρακτικό” όνομα στην καθομιλουμένη.

Αργότερα και πάλι για πρακτικούς λόγους, αφού στις λέξεις στην Ελληνική γλώσσα δεν υπήρχαν καταλήξεις σε σύμφωνο, στην λέξη Karabağ πρόσθεσαν ως κατάληξη το γράμμα “άλφα” και το Χωριό Karabağ, μετατράπηκε σε Karaba(ğ)a, Karabaa.

1530

Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών κατασκευής της γέφυρας του Μουσταφά Πασά, ο δρόμος που συνέδεε την περιοχή του Χωριού αλλά και των άλλων μικρότερων πλησιέστερων συνοικισμών της περιοχής με την περιοχή του Μουσταφά Πασά, παρέμεινε ενεργός και εντάχθηκε στο οδικό δίκτυο της περιοχής.

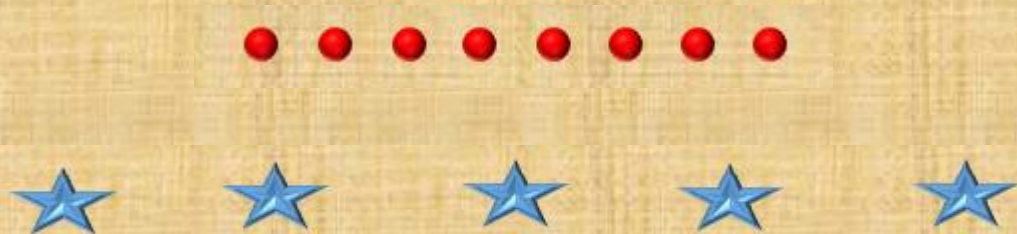
Ενημέρωση

Ο δρόμος επεκτάθηκε από το Χωριό "Καράμπαγ", μέσω του ορεινού όγκου, προς τις περιοχές της ορεινής Ροδόπης και της Βόρειας Θράκης, αφού η διαδρομή από Μουσταφά Πασά προς αυτές τις περιοχές ήταν συντομότερη. Ο δρόμος πλέον προστέθηκε στο οδικό δίκτυο της περιοχής και τη διαδρομή αυτή την ακολουθούσαν συνήθως οι Έμποροι, οι Ταξιδιώτες, οι Περιηγητές, αλλά και οι Φοροεισπράκτορες του Οθωμανικού κράτους.

Μετά το 1920, αφού πλέον δημιουργήθηκαν τα "σύνορα" της Ελλάδας με την Βουλγαρία, ο δρόμος από το Χωριό, από την Βόρεια πλευρά, μέχρι την περιοχή των "συνόρων" χρησιμοποιούνταν από τους κατοίκους του Χωριού ως απλός αγροτικός δρόμος.

Το 1941 με την κατάληψη της περιοχής από την Βουλγαρία, επανεργοποιήθηκε, αφού έγινε πάλι οδική σύνδεση του Χωριού, με το Χωριό "Mezek" και με την πόλη "Svilengrad", της Βουλγαρίας.

Μετά την αποχώρηση, το 1944, των Βουλγάρικων δυνάμεων, άρχισε πάλι να χρησιμοποιείται από τους κατοίκους του Χωριού, ως αγροτικός δρόμος.

1750

. "Τουλάχιστον, πριν από εννιά γενιές από σήμερα", από τον Οικισμό που δεν υπάρχει σήμερα, "Νταλάγκα" της περιοχής Βιντελούστι (σημερινής Κοινότητας Δαμασκηνιάς) Κοζάνης της Δυτικής Μακεδονίας, ένας μεγάλος αριθμός Οικογενειών ξεκίνησε για να μετεγκατασταθεί στο Χωριό Karabag στην περιοχή της Αδριανούπολης, όπου, από πληροφορίες τους, προϋπήρχαν εγκατεστημένοι συμπατριώτες τους. . . .

Πηγή: ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΑ (Βιντελούστι) ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΑΡΙΑΔΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ – ΣΑΚΗΣ ΓΚΕΚΑΣ – ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΗΚΑΣ, έκδοση 2011

**Σχόλια
Συντάκτη**

- Το παραπάνω “αφηγηματικό” κείμενο των κατοίκων της “Δαμασκηνιάς”, υπολογίζεται να αναφέρεται στο δεύτερο μισό του 18^{ου} αιώνα (1750-1800).
- Η αναφερόμενη χρονολογία 1750 στον τίτλο του γεγονότος, είναι ενδεικτική.
- Ο χρονικός προσδιορισμός των “9 γενεών” και η επεξήγηση ότι μεταφράζεται σε 220 περίπου χρόνια, αναφέρεται στο βιβλίο “ΔΑΜΑΣΚΗΝΙΑ (Βιντελούστι) ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ” που εκδόθηκε το 2011.
- Σήμερα, η διάρκεια μιας “Γενιάς” στην Ευρώπη κατά μέσο όρο υπολογίζεται στα 29 χρόνια. Εκείνη την εποχή, υπολογίζεται από τους ειδικούς, ότι η διάρκεια πρέπει να ήταν περί τα 25 χρόνια.

Ενημέρωση

Το 1926, το Χωριό “Βιντελούστι” μετονομάστηκε σε “Δαμασκηνιά”.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Η ξέχωρη αυτή αναφορά της παραπάνω μετακίνησης πληθυσμού με προορισμό τη συνάντηση συμπατριωτών τους, επιβεβαιώνει την μέχρι τότε προφορική παράδοση, που αναφέρει την παρουσία οικογενειών στην περιοχή του Karabag με καταγωγή από την Ήπειρο και τις ευρύτερες περιοχές της.

1800

Τα πρώτα χρόνια του 1800, κτίσθηκε το Μοναστήρι της Λαμπούς, σήμερα στη περιοχή Ιβαήλοβγκραντ (Ορτάκιοϊ) Βουλγαρίας.

Στην κατασκευή του, χρησιμοποιήθηκαν και πετρώματα από τα λατομεία του Χωριού Karabag, όπου γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία πέτρας.

Ενημέρωση

Άλλες Εκκλησίες που στην κατασκευή τους χρησιμοποιήθηκε, μετά από σύγχρονη επιστημονική τεκμηρίωση, τουλάχιστον μέρος από πετρώματα των λατομείων του Χωριού Karabag, ήταν:

- το 1834 στην Εκκλησία του Χωριού (η χρησιμοποίηση πετρωμάτων προφανώς ήταν εξ ολοκλήρου από τον τόπο)
- το 1844 στην Εκκλησία του Μάλκο Γκραντίσκε (σήμερα στη Βουλγαρία)
- το 1858 στην Εκκλησία του Πενταλόφου
- το 1859 στην Εκκλησία του Εφρέμ (σήμερα στη Βουλγαρία)
- το 1860 (περίπου) στην Εκκλησία του Μεζέκ (σήμερα στη Βουλγαρία)
- το 1895 σε Εκκλησία του Θεραπειού

Πηγή: ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣ, ΟΡΥΚΤΟΛΟΓΙΑΣ & ΓΕΩΧΗΜΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝ. ΓΕΩΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ. ΠΕΤΡΩΤΑ-Αύγουστος 2007

1828

Κατά το Ρωσοτουρκικό πόλεμο του 1828-1829, τα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου» καταλήφθηκαν από τους Ρώσους, προκειμένου να γίνει διέλευση του στρατού τους, για την κατάληψη της Αδριανούπολης και του Διδυμοτείχου.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Πρώτη Ρωσία».

Τον Σεπτέμβριο του 1829, με τη «Συνθήκη της Αδριανούπολης», τα εδάφη αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1830

Το 1830, υπογράφηκε από τις τότε μεγάλες δυνάμεις της εποχής (Βρετανία, Γαλλία, Ρωσία) το «Πρωτόκολλο του Λονδίνου», όπου αναγνωρίστηκε η ίδρυση του ανεξάρτητου «Ελληνικού κράτους».

Ενημέρωση

Είχαν προηγηθεί, η “Επανάσταση του 1821” εναντίον της Οθωμανικής αυτοκρατορίας και η απελευθέρωση, της Πελοποννήσου, μεγάλου μέρους της Στερεάς Ελλάδας, όπως και ορισμένων νησιών του Αιγαίου Πελάγους.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Για τα εδάφη που βρίσκονταν στην σημερινή περιοχή του «Τριγώνου», όπως και για τους Έλληνες κατοίκους τους, θα παρέλθουν επιπλέον ενενήντα χρόνια (1830-1920), για να απελευθερωθούν και να υπαχθούν στο νέο Ελληνικό κράτος.

1830

Σύμφωνα με την προφορική παράδοση, περί το 1830, η πλειοψηφία των κατοίκων των μικροοικισμών γύρω από τον Οικισμό “Καράμπαγ”, αφού ήδη πλέον είχε γίνει επιτρεπτή η δυνατότητα απόκτησης εδαφών από Χριστιανούς για εκμετάλλευση με αντάλλαγμα την φορολόγηση, μετακόμισαν και εγκαταστάθηκαν και αυτοί στον Οικισμό “Καράμπαγ”.

Ενημέρωση

Το “Καράμπαγ” πλέον, από ένας Οικισμός μεταξύ άλλων Οικισμών της περιοχής, μεταβλήθηκε σε “Χωριό” και χαρακτηρίζονταν ως “Κεφαλοχώρι” από τους άλλους, κοντινούς, Οικισμούς που παρέμειναν με ελάχιστους κατοίκους.

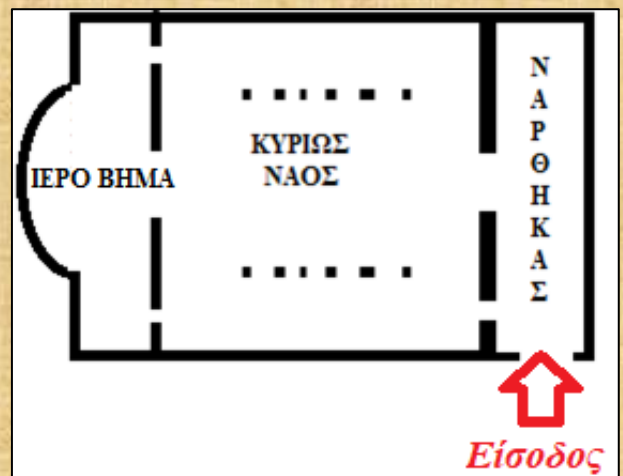

1834

Το 1834, κτίστηκε σε θέση που υπήρχαν θεμέλια δύο μικρότερων παλαιών Ναών, η Εκκλησία του Χωριού «Παμμεγίστων Ταξιαρχών».

Ενημέρωση

Ο ρυθμός του Ναού ήταν ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ χωρίς Τρούλο και η είσοδος στον Νάρθηκα υπήρχε στην βορεινή πλευρά.

Πληροφορία: Οι Οθωμανοί όταν κατέλαβαν τα Χριστιανικά εδάφη, δεν κατέστρεψαν τις τότε υπάρχουσες Εκκλησίες. Απαγόρευσαν όμως την κατασκευή νέων. Αργότερα, άρχισε να γίνεται επιτρεπτή η δυνατότητα ανέγερσης Εκκλησιών, αλλά η κατασκευή τους γινόταν χωρίς Τρούλο και χωρίς Κωδωνοστάσιο.

1839

Το 1839, εκδόθηκε από τους Οθωμανούς το γνωστό διάταγμα «Χάτι Σερίφ» (Hatt-i Serif). Ακολούθησε το 1856, η έκδοση του διατάγματος «Χάτι Χουμαγιούν» (Hatt-i Humayun).

Και τα δύο αυτά διατάγματα προέβλεπαν, την ανεξιθρησκία, την ισονομία και την ισοπολιτεία όλων των υπηκόων της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Μετά τα "Διατάγματα" αυτά, η ζωή των υπόδουλων Ελλήνων βελτιώθηκε, αν και δεν έπαυσε για τους Οθωμανούς, οι Έλληνες να είναι «οι ραγιάδες» με όλα τα επακόλουθα (αυθαιρεσίες, διωγμοί, αδικίες κ.α.).

Η Μητρόπολη Αδριανούπολης ξεκίνησε, επίσημα πλέον, στην ίδρυση Σχολείων στους Ελληνόφωνους Οικισμούς όπως και στην επιλογή και στο διορισμό Διδακτικού Προσωπικού σε αυτά.

Παράλληλα, ξεκίνησε στα Χωριά και η ανέγερση, ελεύθερα πλέον, Ιερών Ναών και όχι αυτό να εξαρτάται από την ανοχή ή την κρίση του Οθωμανού άρχοντα της περιοχής.

Μετά τα παραπάνω "Διατάγματα", στην Αδριανούπολη, στις 14 Ιανουαρίου του 1872, ιδρύθηκε ο «Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος Αδριανουπόλεως» που παράλληλα με τις άλλες δραστηριότητές του, συνέβαλε σημαντικά στην ίδρυση Εκπαιδευτηρίων στην Αδριανούπολη αλλά, μαζί με την Μητρόπολη, και στην ίδρυση Σχολείων στα Ελληνόφωνα Χωριά της περιοχής.

1850

Από διασωζόμενα έγγραφα του δευτέρου μισού του 19^{ου} αιώνα στην Ελληνική γλώσσα (Κώδικες της Μητρόπολης Αδριανούπολης, Αρχεία Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων), όπως και χάρτες εκείνης της εποχής, αρχίζουν να

υπάρχουν πληροφορίες για τους Οικισμούς που υπήρχαν στα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου».

Στην περιοχή του Χωριού, υπήρχε Οικισμός που ονομαζόταν Karabag (Καράμπαγ) και σήμαινε Μαύρο αμπέλι (σταφύλι) και κατοικούνταν από γηγενείς Έλληνες.

Ενημέρωση

Στην προφορική παράδοση, αναφέρεται ότι στην ευρεία περιοχή του Χωριού, υπήρχαν παλιοί μικροί οικισμοί που δεν αναφέρονται σε έγγραφα, αφού ήδη είχαν καταργηθεί και οι κάτοικοί τους τα εγκατέλειψαν και μετακόμισαν στο Χωριό Karabag.

Οικισμοί που αναφέρονται είναι: Ασπάλω, Κονάκια, Παλιοκκλήσι, Παλιοχώραφα, Γούναρη Πηγάδι, Πετρωτά κ.α.

Σχόλιο Συντάκτη

Από την εποχή που την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Οθωμανοί έως τα μέσα του 19^{ου} αιώνα, για τους Οικισμούς που υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν σε αυτόν τον Τόπο, πέρα από μερικές αναφορές στην “Τζερνομιάνου πόλη” που τη μετονόμασαν σε «Τσιρμέν» και μερικές αναφορές στα Βακούφια στο «Μαράς» και στο «Μπεκτάς», δεν υπάρχουν άλλες πληροφορίες στην Ελληνική βιβλιογραφία. Όπως επίσης δεν υπάρχουν σαφείς πληροφορίες, πέρα από γενικότητες και για το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εδαφών της περιοχής.

Η μοναδική περίπτωση με πιθανότητες εύρεσης παραπάνω πληροφοριών, είναι έρευνα σε ιστορικά αρχεία που βρίσκονται εκτός Ελλάδας.

Σύμφωνα με πληροφορίες, υπάρχουν στην Τουρκία, στα “Προεδρικά αρχεία” στην Κωνσταντινούπολη, αλλά και στα Αρχεία της “Γενικής Διεύθυνσης Κτηματολογίου” στην Άγκυρα, αρχεία των Οθωμανικών χρόνων για περιοχές που σήμερα ανήκουν στην Ελλάδα. Στα παραπάνω αρχεία υπάρχουν έγγραφα στην Τούρκικη γλώσσα με Οθωμανικό Τούρκικο αλφάβητο (εκδοχή Περσοαραβικού αλφάβητου) και περιέχουν πέραν των άλλων, Κτηματολογικούς και Φορολογικούς Κώδικες για διάφορες περιοχές του τότε Οθωμανικού κράτους, όπου υπάρχουν λεπτομερείς πληροφορίες για το ιδιοκτησιακό καθεστώς κάποιων περιοχών (αγορές, πωλήσεις, μεταβιβάσεις), όπως και πληροφορίες από τα “κατάστιχα” των Φοροεισπρακτόρων εκείνης της εποχής, που από αυτά “απορρέουν” και πληροφορίες για τους υπάρχοντες Οικισμούς στην περιοχή.

Σύμφωνα, επίσης με πληροφορίες, Έλληνες Πανεπιστημιακοί, απέκτησαν πρόσβαση σε αυτά τα αρχεία, με πλούσια για την εργασία τους αποτελέσματα.

Εργασίες σε ιστορικά αρχεία, είναι σύνηθες φαινόμενο σε Πανεπιστημιακές έρευνες.

Σε μια μελλοντική εργασία, μάλλον από "ομάδα εργασίας" Πανεπιστημίου ή από Ερευνητές Πανεπιστημιακούς δασκάλους ή ακόμη και από μεμονωμένους ερευνητές, για αρχεία της περιοχής της Αδριανούπολης, υπάρχει πιθανότητα στην έρευνα να προκύψουν και πληροφορίες και για τη σημερινή περιοχή του «Τριγώνου», αφού αυτή δεν ήταν μία μικρή τυχαία περιοχή στη μεγάλη τότε Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ήταν μια περιοχή που βρισκόταν δυτικά-βορειοδυτικά από την Αδριανούπολη και απείχε από αυτή από 5 έως 40 χιλιόμετρα και μπορούσε εύκολα να χαρακτηριστεί ως "περίχωρά" της.

Βασική προϋπόθεση για την αναζήτηση και μελέτη των τυχόν ανευρεθέντων αρχείων, είναι η δυνατότητα ανάγνωσης της Οθωμανικής Τούρκικης γραφής, όπως επίσης να είναι γνωστά τα ονόματα των Χωριών, ίσως και των βασικών τοπωνυμίων της περιοχής, όπως αποκαλούνταν προ της μετονομασίας τους στην Ελληνική γλώσσα.

1856

Στα πλαίσια των αλλαγών που εισήγαγε το διάταγμα "Χάτι Χουμαγιούν" (1856) των Οθωμανών, ήταν και η επέκταση της υποχρεωτικής στράτευσης στους μη Μουσουλμάνους πολίτες της Αυτοκρατορίας.

Η στράτευση πλέον των Ελλήνων της περιοχής στον Οθωμανικό Στρατό, ήταν πλέον αναπόφευκτη και υποχρεωτική.

Ενημέρωση

Επικύρωση της απόφασης για την υποχρεωτική στράτευση και των μη Μουσουλμάνων, έγινε με το νέο Σύνταγμα της Οθωμανικής αυτοκρατορίας του 1876.

1864

Το 1864, ξεκίνησε η αλλαγή της μέχρι τότε απλής Διοικητικής δομής της Οθωμανικής αυτοκρατορίας.

Ως Διοικητικές μονάδες καθιερώθηκε πλέον να είναι τα ΒΙΛΑΕΤΙΑ, που σε αυτά θα υπάγονταν τα ΣΑΝΤΖΑΚΙΑ, τα οποία θα αποτελούνταν από τους ΚΑΖΑΔΕΣ και οι οποίοι θα υποδιαιρούνταν σε ΝΑΧΙΕΔΕΣ.

Ενημέρωση

Μετά την κατάληψη της Αδριανούπολης (1361), στα Οθωμανικά, πλέον, εδάφη της Ευρώπης δημιουργήθηκε το "Έγιαλέτι Ρούμελης" και ήταν υπό την Διοίκηση ενός Πασά.

Τον 16^ο αιώνα, έγινε περιορισμός της έκτασής του με την δημιουργία και άλλων Εγιαλετιών στα Βαλκάνια και Κεντρική Ευρώπη.

Η περιοχή της Αδριανούπολης, υπάγονταν πάντα στο "Έγιαλέτι της Ρούμελης".

Με τις μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν από αυτήν την εποχή, η χαλαρή διοικητική δομή άλλαξε. Έγινε ανακατανομή όλων των εδαφών και δημιουργήθηκε μεγάλος αριθμός από "Βιλαέτια". Τα Βιλαέτια διαιρούνταν σε Σαντζάκια και αυτά υποδιαιρούνταν σε Καζάδες.

Οι κυριότερες μεταρρυθμίσεις και ανακατατάξεις, συνοψίζονται στις περιόδους 1864-1878, 1878-1912 και 1912-1915.

Ο Τόπος και οι Οικισμοί του σημερινού «Τριγώνου», σε όλες τις μεταρρυθμίσεις υπάγονταν πάντα στο Βιλαέτι Αδριανούπολης και είχε πρωτεύουσα την Αδριανούπολη, όπως επίσης πάντα υπάγονταν στο Σαντζάκι Αδριανούπολης. Επίσης, μέχρι το 1878, υπάγονταν στον Καζά του Τσιρμέν.

Κατά την περίοδο 1878-1912 και για κάποιες περιοχές έως το 1915, ο Καζάς Τσιρμέν καταργήθηκε και μοιράστηκε – όσον αφορά σε Οικισμούς που είναι σήμερα σε Ελληνικό έδαφος - στους Καζάδες Ορτάκιοϊ και Μουσταφά Πασά.

Πηγή των πληροφοριών για τη Διοικητική υπαγωγή:

ΘΡΑΚΙΚΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ-Παρ. Κονόρτας- (Αδριανουπόλεως Σαντζάκι, Τσιρμέν Καζάς)

1870

Προς το τέλος του 19^{ου} αιώνα, πέρα από την μέχρι τότε αναγραφή των ατομικών στοιχείων των Πολιτών του Οθωμανικού κράτους μόνο με Όνομα και Πατρώνυμο, άρχισε σταδιακά να εφαρμόζεται και η αναγραφή επιπλέον και Επωνύμου.

Ενημέρωση

Οι Έλληνες της Θράκης, πάντα είχαν επίθετα – επώνυμα. Μέχρι την εποχή αυτή, δεν τα χρησιμοποιούσαν επίσημα διότι δεν προβλέπονταν από τους μέχρι τότε νόμους του Οθωμανικού κράτους και μάλιστα οι Οθωμανοί αφενός δεν τα αναγνώριζαν και αφετέρου μερικές φορές απαγόρευαν και την αναγραφή τους.

Τα Οικογενειακά επώνυμα των Ελλήνων διατηρούνταν, ανεπίσημα και προφορικά, από γενιά σε γενιά. Χρησιμοποιούνταν μόνον στις κατ' ιδίαν σχέσεις τους και αναγράφονταν δημόσια, προαιρετικά και κατ' εξαίρεση, κυρίως σε επιτύμβιες πλάκες (ταφόπλακες).

ΕΝΘΑΔΕ ΚΗΤΕ Ο ΔΟΥΛΟΣ
ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΑΚΕΤΖΗΣ
ΥΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΕΤΟΣ 1738
Κείμενο από Επιτύμβια πλάκα στα ΜΑΡΑΣΙΑ
Πηγή: marasia.blogspot.com

1873

« ... Γράφει ο Ανδρέας Ψιμόπουλος, στην επιστολή του με ημερομηνία 13/25 Φεβρουαρίου 1873 προς τον Φιλεκπαιδευτικό Σύλλογο Αδριανουπόλεως: "Εκ των πολλών Χωρίων της περιοχής Τζιρμενίου ελληνικά είναι μόνον οκτώ: Ουρούγκιοϊ, Κόζουλτζια, Καρά Μπάγ, (Μ)Πες Τεπέ, Γιαλατζίκ, (Μ)Πάρα, Σαρή Γιάρ, (Κουμαρλή μικτόν) και (Μ)Πεκτέσιδες. Έκαστον των οκτώ χωρίων έχει 40-50 οικίας και εκκλησίαν όχι όμως και σχολείον αλλά δωμάτιον όπου συναθροίζονται 5-10 παιδιά και διδάσκονται υφ' ενός λεγόμενου διδασκάλου του και χρέη νεωκόρου εκτελούντος, τα κοινά γράμματα, δηλαδή μηδέν"»

Πηγή: Απόκομμα από "ΤΡΙΓΩΝΟ η Μεσοποταμία του Έβρου" - Θεόδωρος Κυρκούδης

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Από το παραπάνω κείμενο, συμπεραίνεται ότι την εποχή αυτή, στα Ελληνικά Χωριά της περιοχής, υπήρχαν ή είχαν ανεγερθεί Εκκλησίες και ξεκίνησαν, σκέψεις και προτροπές, για την δημιουργία και Σχολείων.

1877

Το 1877, σε δημοσίευμα της εποχής για τον Ελληνικό πληθυσμό της Μητρόπολης Αδριανούπολης, αναφέρεται ότι ο πληθυσμός του Χωριού "Καράμπαγα" ήταν 775 άτομα.

1877

Το 1877, άρχισε ο Ρωσοτουρκικός πόλεμος και αρχές του 1878, τα εδάφη της σημερινής περιοχής του «Τριγώνου», όπως και η Αδριανούπολη, καταλήφθηκαν από τον Ρώσικο στρατό.

Σημείωση: Αυτή η εποχή, είναι γνωστή στις περιοχές του σημερινού Βόρειου Έβρου, ως «Δεύτερη Ρωσία».

Ενημέρωση

Στα Πετρωτά, οι τότε κάτοικοι του Χωριού, ανέφεραν στις αφηγήσεις τους, την εντύπωση που τους προκάλεσαν οι "λευκές" στολές των Ρώσων Στρατιωτών, όταν αυτοί εμφανίστηκαν από τη θέση του Χωριού "Καλόγερος" και άρχισαν να εισέρχονται στο Χωριό, προκειμένου να καταλάβουν την περιοχή και να προχωρήσουν ανατολικά προς την Αδριανούπολη.

1878

Τον Μάρτιο του 1878, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Αγίου Στεφάνου» και τον Ιούλιο του ίδιου έτους, υπογράφηκε η «Συνθήκη του Βερολίνου». Τα εδάφη του τόπου, αποδόθηκαν και πάλι στους Οθωμανούς.

1885

Σε χειρόγραφο σημείωμα που εκτιμάται ότι συντάχθηκε περί το 1885 και που έχει τίτλο «Χωρία απέναντι της Άρτας υπαγόμενα εις τον Αδριανουπόλεως», αναφέρει για το Χωριό "Καραμπαά" ότι, απείχε 6 ώρες από την Αδριανούπολη, είχε 150 οικίες, μία Εκκλησία με ένα Ιερέα και Δημοτικό Σχολείο.

Χωρία απέναντι της Άρτας υπαγόμενα
εις τον Αδριανουπόλεως.

Καραμπαά	6	11	11	150	Συν. με 1 Ιερέα
Χωριό-χάρ	5	11	11	40	Συν. με 1 Ιερέα
Καραμπαά	5	11	11	30	Συν. με 1 Ιερέα
Μαρίτσκι	4	11	11	60	Συν. με 1 Ιερέα
Μαρίτσκι	6	11	11	150	Συν. με 1 Ιερέα

Πηγή: Το σημείωμα υπάρχει αρχειοθετημένο στη Βιβλιοθήκη της ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ και φωτογραφία αυτού μας παραχωρήθηκε από τον ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ ΠΑΝΤΕΛΗ, Δημοσιογράφο - Συγγραφέα, που έκανε την σχετική έρευνα.

Σχόλιο Συντάκτη: Ο χρόνος της απόστασης της ΜΠΑΡΑΣ από ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ, ασχέτως διαδρομής, προφανώς οφείλεται σε "ακούσια" εσφαλμένη αναγραφή από τον Συντάκτη του παραπάνω σημειώματος.

1902

Το 1902, συντάθηκε έκθεση του Επισκόπου Μυρέων Στέφανου, που ήταν υπεύθυνος για για την κατάσταση της Παιδείας στην περιφέρεια της Αδριανούπολης, προς τον Έλληνα Πρόξενο στην Αδριανούπολη.

Για το Χωριό αναφέρει, "...το 1902 είχε 289 Οικογένειες όλες καθαρά Ελληνικές που διατηρούσαν με δικές τους δαπάνες ένα Αρρεναγωγείο με ένα Δάσκαλο και 89 μαθητές και ένα Νηπιοπαρθεναγωγείο με 104 μαθήτριες με μια Δασκάλα....."

Πηγή: sitalkisking.blogspot.com/2022/07/1901-1902.html

1903

Το 1903, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ (μετέπειτα ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ), στη σημερινή περιοχή "Πετρωτά" που βρίσκεται περί το 1,5 Χιλιόμετρο ανατολικά του Χωριού και δίπλα στο ρέμα "Βλάχος", έστησε τα θεμέλια ενός "Μύλου" που η κίνησή του θα γινόταν με τη χρήση του νερού (Νερόμυλος), αλλά παράλληλα, πρωτοποριακά για την εποχή, θα μπορούσε να λειτουργήσει και ως "Ατμόμυλος" με χρήση ξυλοκάρβουνου. Σε υπάρχοντα έγγραφα, ως επίσημο έτος έναρξης λειτουργίας του σύγχρονου πλέον "Πετρόμυλου", αναφέρεται το 1910.

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, για την παραγωγή αλεύρων αλλά και ζωοτροφών, υπήρχαν και λειτουργούσαν σε περιοχές έξω από το Χωριό μόνο "Νερόμυλοι" και των οποίων ο αριθμός ήταν μεγάλος, λόγω του μεγάλου αριθμού των κατοίκων του Χωριού, όπως επίσης και της μεγάλης ζήτησης ζωοτροφών από τα ζώα που είχε κάθε Οικογένεια.

Σημείωση: Αναφέρεται ότι ακόμη και μέχρι την έναρξη του εμφύλιου πολέμου το 1946, παρά την ύπαρξη και λειτουργία εντός του Χωριού μηχανοκίνητου "Μύλου", σε περιοχές έξω από το Χωριό υπήρχαν και λειτουργούσαν 12 "Νερόμυλοι".

Σχόλιο Συντάκτη: Πρέπει να αναφερθεί ότι παρά την ύπαρξη σχετικού υψώματος του Χωριού με την ονομασία "Ανεμόμυλος", για την ύπαρξη και λειτουργία Ανεμόμυλου δεν διασώθηκε καμιά πληροφορία για την ύπαρξη ή έστω τον λόγο ονομασίας της περιοχής με αυτό το χαρακτηριστικό όνομα.

Από σύγχρονους ερευνητές, εικάζεται ανεπίσημα ότι πιθανόν να κτίστηκε σε αυτήν την περιοχή Ανεμόμυλος την εποχή που δημιουργήθηκε το Χωριό (πριν από 500 περίπου χρόνια), αλλά επειδή στο Χωριό υπήρχαν πολλοί Νερόμυλοι, ο Ανεμόμυλος δεν επικράτησε και να εγκαταλείφθηκε νωρίς και λόγω της πολυκαιρίας δεν απέμειναν ίχνη του, αλλά και ούτε και πληροφορίες που να αναφέρονταν σε αυτόν, αφού γενικά όλες οι υπάρχουσες γραπτές και προφορικές πληροφορίες που αφορούν το Χωριό, αναφέρονται από τα μέσα περίπου του 19^{ου} αιώνα και μετέπειτα.

1907

Το 1907, αναχώρησε από το Χωριό για σπουδές στο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΡΡΕΝΩΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ γιός του ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, όπου η εγγραφή του έγινε με επώνυμο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ και είναι ο πρώτος καταγεγραμμένος μαθητής του Χωριού που φοίτησε σε ΓΥΜΝΑΣΙΟ.

Ελληνικόν Γυμνάσιον Αρρένων Αδριανουπόλεως

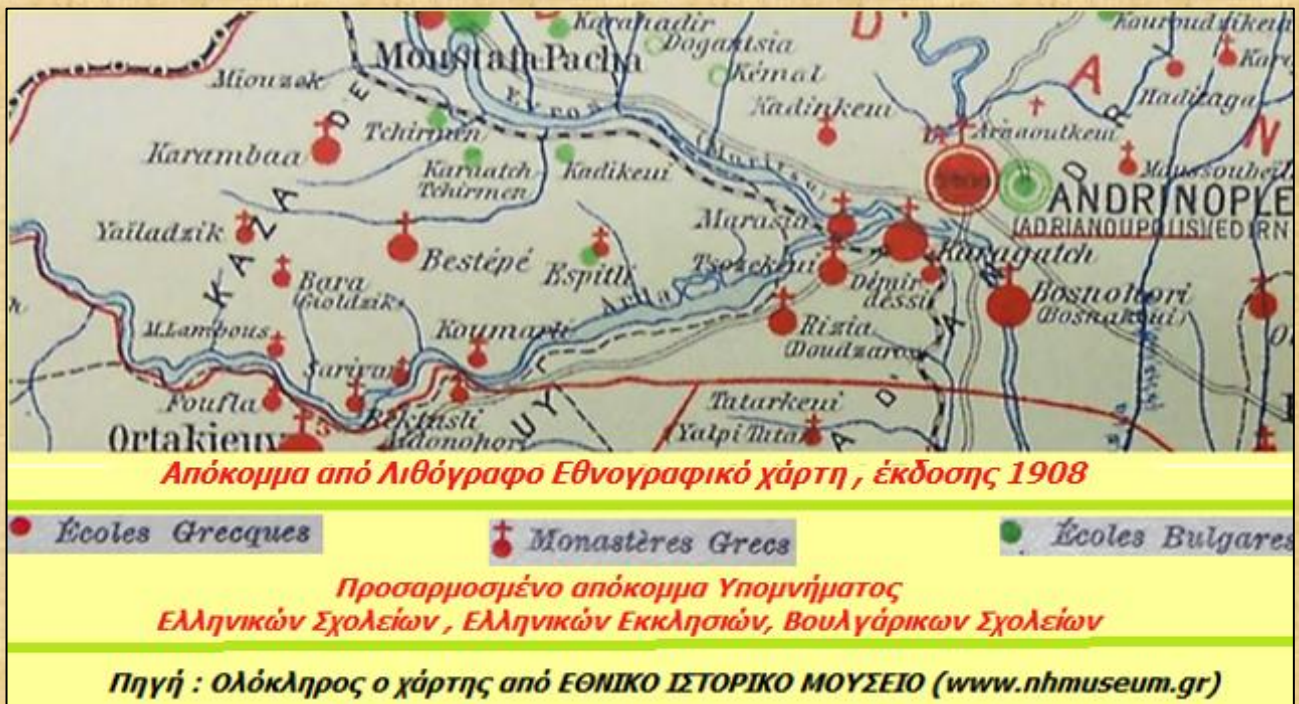
Ενημέρωση

Όταν αποφοίτησε από το Γυμνάσιο, παντρεύτηκε και εγκαταστάθηκε ως Έμπορος, μόνιμα στο Κάραγατς.

1908

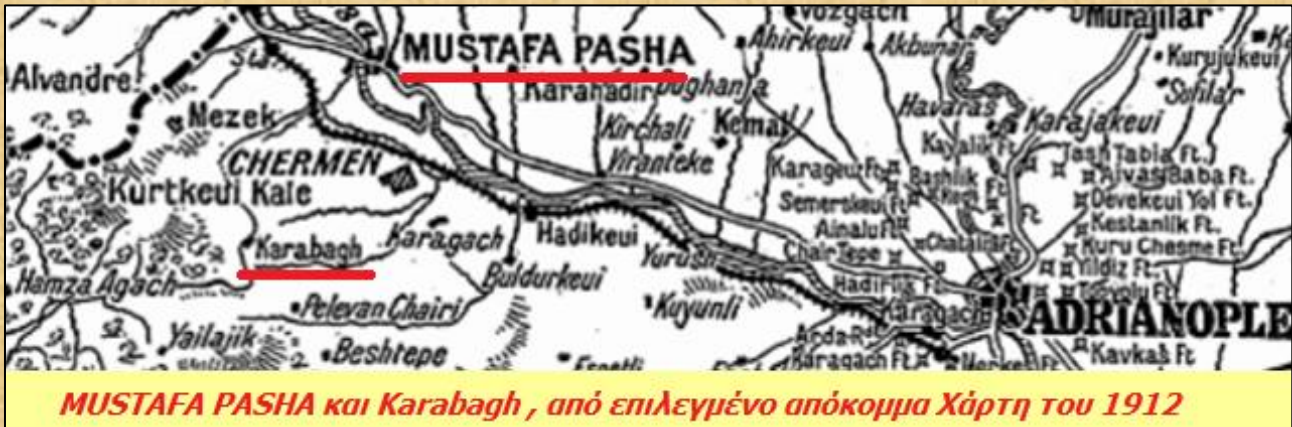
Σε Εθνογραφικό χάρτη, που εκδόθηκε το 1908, εμφανίζεται η ύπαρξη Χριστιανικής Εκκλησίας στο Χωριό Karambaa.

1912

Το 1912, στις 30 Σεπτεμβρίου, ξεκίνησε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος. Τον Οκτώβριο, την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου» την κατέλαβαν οι Βούλγαροι.

1913

Το 1913, στις 30 Μαΐου, έληξε ο Πρώτος Βαλκανικός πόλεμος και στις 16 Ιουνίου, ξεκίνησε ο Δεύτερος Βαλκανικός, που έληξε στις 18 Ιουλίου του ίδιου έτους.

1913

Με τη «Συνθήκη του Βουκουρεστίου» (10 Αυγούστου 1913), η Δυτική Θράκη παραχωρήθηκε στους Βούλγαρους, εκτός από ορισμένα τμήματα του σημερινού Βορείου Έβρου, που σε αυτά συμπεριλαμβάνονταν και τα εδάφη του «Τριγώνου», που παραχωρήθηκαν σύμφωνα με τη «Συνθήκη Κωνσταντινουπόλεως» (10 Οκτωβρίου 1913), στους Οθωμανούς.

1913

Στο Βιβλίο του Οικουμενικού Πατριαρχείου, "Η Μαύρη Βίβλος διωγμών και μαρτυριών του εν Τουρκία Ελληνισμού", που κυκλοφόρησε το 1919, αναφέρονται και τα γεγονότα στο Χωριό, όταν ο τόπος είχε ανακαταληφθεί, το 1913, από τους Οθωμανούς.

Στο κείμενο, αναφέρεται:

Θ Καράμπαγ. Κατὰ τὴν ἀνακατάληψιν ὑπέστη καὶ τὸ χωρίον τοῦτο τὰς συνήθεις βιαιότητας, ἐφονεύθη δὲ καὶ ὁ Μαργαρίτης Ἀγγέλου.

Σημείωση: Το ονοματεπώνυμο αναγράφεται σύμφωνα με τα πρότυπα εκείνης της εποχής, αφού μετά το όνομα αναγράφεται ως επώνυμο το πατρώνυμο.

1913

Το 1913, μετά τη διμερή υπογραφή της «Συνθήκης της Κωνσταντινουπόλεως», μεταξύ του Βασιλείου της Βουλγαρίας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ξεκίνησε και η “χάραξη” των “συνόρων” μεταξύ των δύο Κρατών.

Η “οριογραμμή” των “συνόρων”, στην περιοχή του σημερινού “Βόρειου Έβρου”, ξεκινούσε από τις όχθες του ποταμού Έβρου βόρεια του Ορμενίου και με φορά προς τα δυτικά, έφθανε στα εδάφη της Μηλιάς, στις όχθες του ποταμού Άρδα.

Τα εδάφη που περιλήφθηκαν στο φυσικό “γεωμετρικό σχήμα” που σχηματίστηκε, με πλευρές τον ποταμό Έβρο, τον ποταμό Άρδα και την καμπύλη “οριογραμμή” που συνέδεε τους δυο ποταμούς, ήταν η περιοχή του σημερινού «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Λόγω των ιστορικών γεγονότων που επακολούθησαν, η χάραξη των συνόρων δεν ήταν οριστική.

Οριστικά “Χερσαία” σύνορα, θα επαναχαραχθούν μεταξύ πλέον Ελλάδας και Βουλγαρίας την περίοδο 1920-1922, που θα είναι όμοια με αυτά της “χάραξης” του 1913, με ελαφρές τροποποιήσεις και η περιοχή, προσδιοριστικά, μετά το 1922 που θα συσταθεί ο Νομός Έβρου, θα αποκαλείται πλέον, «Τρίγωνο» του Νομού Έβρου.

1913

Το 1913, μετά την παραχώρηση των εδαφών της περιοχής του Χωριού στους Οθωμανούς, έγινε στράτευση αρκετά μεγάλου αριθμού νέων κατοίκων του Χωριού, στον Οθωμανικό Στρατό.

1913

Την εποχή των Βαλκανικών πολέμων, στα εδάφη της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», οι αψιμαχίες μεταξύ Βούλγαρων και Οθωμανών ήταν τακτικές και μερικές φορές επώδυνες.

Αναφέρεται ότι, όταν το 1912 η περιοχή καταλήφθηκε από τον Βουλγάρικο Στρατό, ο Οθωμανικός πληθυσμός υπέστη μεγάλο πλήγμα (Φόνοι – Βιαιότητες).

Υπάρχουν επίσης αναφορές ότι, από το 1913 μέχρι το 1915, όταν στην περιοχή επανεγκαταστάθηκαν οι Οθωμανοί, οι όροι αντιστράφηκαν. Οι Βούλγαροι δέχθηκαν μεγάλα πλήγματα από τους Οθωμανούς, είτε για λόγους εκδίκησης, είτε για λόγους επιβολής της κυριαρχίας τους στο τόπο.

1914

Οι Οθωμανοί, με το λεγόμενο «Σεφερπεγλίκ», το 1914, επιστράτευσαν νέους άνδρες Χριστιανούς και τους έστειλαν στα «τάγματα_εργασίας» (Αμελέ Ταμπουρού).

Ενημέρωση

Στα "Αμελέ Ταμπουρού", εργάζονταν άνδρες μη Μουσουλμάνοι, σε βαριές εργασίες υπό απάνθρωπες συνθήκες.

Αναφέρεται ότι, μεγάλος αριθμός από αυτούς δεν επέστρεψε, αφού πέθαναν από την πείνα, την δίψα και από τις κακουχίες.

1915

Το 1915, με τη «Σύμβαση της Σόφιας» (6 Σεπτεμβρίου 1915), μεταξύ Βουλγαρίας και Οθωμανικού κράτους, τα εδάφη του σημερινού Βορείου Έβρου, εκχωρήθηκαν από τους Οθωμανούς στους Βούλγαρους.

Η αποχώρηση των Οθωμανών από την περιοχή του σημερινού «Τριγώνου», ήταν πλέον οριστική.

1915

Το 1915, μετά την υπογραφή της συμφωνίας για την αποχώρηση των Οθωμανών από τον τόπο, ξεκίνησε και η ομαδική επιστροφή στο Χωριό, των νέων ανδρών που υπηρετούσαν τότε στον Οθωμανικό Στρατό.

Ενημέρωση

Αναφέρεται ότι λόγω του μεγάλου αριθμού των κατοίκων του Χωριού, υπήρχε και ο ανάλογος μεγάλος αριθμός νέων του Χωριού που υπηρετούσαν εκείνη την εποχή στον Οθωμανικό Στρατό (Στον Στρατό ή στα "τάγματα εργασίας").

Ενημέρωση

Στην συγκέντρωση που έγινε στην Αδριανούπολη, όλων των στρατευμένων για να επιστρέψουν στο χωριό, μέσα σε ένα μεγάλο καλάθι, κατάλληλα σκεπασμένο, μετέφεραν και μια Γυναίκα με καταγωγή από το Καράμπαγ

που έμενε στην Αδριανούπολη, αφού την είχε πάρει ως γυναίκα του ένας Τούρκος και μαζί με τα Ελληνόπουλα εγκατέλειψε και αυτή τα Οθωμανικά εδάφη και επέστρεψαν όλοι μαζί στο Χωριό.

1915

Το 1915, αρκετοί νέοι από τη Θράκη, που σε αυτούς περιλαμβάνονται και νέοι από τον σημερινό Βόρειο Έβρο, βρέθηκαν να υπηρετούν στη "Λεγεώνα των Ξένων" της Γαλλίας, που στελεχώνονταν από εθελοντές αλλοδαπούς άνδρες διαφόρων εθνικοτήτων και που πολεμούσε εκτός του Γαλλικού εδάφους.

Μεταξύ αυτών των νέων, υπήρχε και ο ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ, κάτοικος "Καράμπαγ" (μετέπειτα ΠΕΤΡΩΤΑ).

Ενημέρωση

Ο ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, είχε υπηρετήσει στον Οθωμανικό Στρατό ως βαθμοφόρος και για τις υπηρεσίες του παρασημοφορήθηκε αρκετές φορές.

Αμέσως μετά την αποχώρηση των Οθωμανών από τον τόπο και την επιστροφή του στο Χωριό, ως τολμηρός αλλά και ανήσυχος νέος, όπως επίσης ως έμπειρος Στρατιωτικός, σε αναζήτηση καλύτερης τύχης, βρέθηκε να γίνει επαγγελματίας "μισθοφόρος" πολεμιστής.

Ενημέρωση

Την εποχή του Α' Παγκόσμιου Πολέμου (1914-1918), εμφανίζεται να υπηρετεί σημαντικός αριθμός Ελλήνων νέων, καταγόμενων από τη Θράκη, στη Γαλλική «Λεγεώνα των Ξένων».

Πηγή: Sitalkisking.blogspot.com/2018/06/1915_22.html (Θράκες στη Λεγεώνα των Ξένων, το 1919)

1915

Την περίοδο 1915-1919, τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου» βρισκόταν υπό Βουλγαρική κατοχή.

Το Χωριό διοικητικά ανήκε, στον Βουλγάρικο πλέον Νομό Αδριανουπόλεως, Одрински окръг (Odrinski Okrag) και συγκεκριμένα στην Περιφέρεια Σβίλενγκραντ Свиленградска околия (Svilengradska Okolija), Δήμος Μεζέκ Μεzeska Община (Mezeska Obstina).

1915

Το 1915, μετά την υπαγωγή του Χωριού στο Βουλγάρικο κράτος, οι νέοι σε ηλικία κάτοικοι του Χωριού, κλήθηκαν να “υπηρετήσουν” στον Βουλγάρικο Στρατό.

1916

Μετά την κατάληψη του τόπου από τους Βούλγαρους και στην προσπάθεια εκβουλγαρισμού των κατοίκων της περιοχής, στα Χωριά που υπήρχε Ελληνικός πληθυσμός, οι Βουλγάρικες βιαιότητες ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο.

Από την άνοιξη του 1916, η κατάσταση χειροτέρευε ακόμη περισσότερο. Ληλασίες, δολοφονίες, εκβιάσεις, τα σχολεία έκλεισαν, οι Έλληνες ιερείς εκδιώχθηκαν με τη βία από τις εκκλησίες και τα ιερά σκεύη όπως και τα βιβλία καταστράφηκαν.

Το φαινόμενο πήρε πολύ μεγάλες διαστάσεις στα χωριά των επαρχιών Ορτάκιοϊ και Αδριανουπόλεως, (Καράπαγ (σήμερα Πετρωτά), Σαριχαδίρ (σήμερα Κυπρίνος), Κουμαρλί (σήμερα Κόμαρα), Σαρίγιαρ (σήμερα Θεραπειό), Μπεχτέσηδες (σήμερα Μηλιά), Γιατλίκιοϊ (μετέπειτα Γυαλιά), Μπάρρα).

Όλες οι υπάρχουσες Εκκλησίες, λειτουργούσαν με Βούλγαρους πλέον Ιερείς και η «Θεία Λειτουργία» γινόταν στην Βουλγάρικη γλώσσα.

Αναφέρεται επίσης, ότι οι βιαιότητες των Βούλγαρων Κομιτατζήδων από τις επιθέσεις τους στα Χωριά, την εποχή 1915 έως και τις αρχές 1920, ήταν πολύ πιο βάρβαρες από εκείνες των Οθωμανών.

Πηγή: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ –ΘΡΑΚΗ- Κ. Βακαλόπουλος

Ενημέρωση

دَوْلَتِ عَلِيّهٔ اِمْتِیَازِ كَسْبِیّهٔ

اسم و شهرت	پدری اسم عمل اقامتی	مادرین اسم عمل اقامتی	تاریخ و محل ولادت	ملی	صنعت و صفت و خدمت و انتخاب صلاحیت	منازل و زوجات متعدد اولاد اولادین	درجات و منافع و سربازی

اشکال				سجل نفوسه قید اولادان محلی			
پری	کوز	سپا	علامت قافه نایبه	ولایت	فصاحت	عنه و برهمن	رقعی سکین بوسه

پلاده اسم و شهرت و حال و صفت و عمر اولاد و مجرب و مدینه دولت علیّهٔ تاجری ساج اولاد
 اول سورته جریدهٔ نفوسه قید اولادین مشعر اشو تذکره اعطاء قلدی

5

REPUBLIQUE FRANÇAISE

Liberté — Égalité — Fraternité

PREFECTURE DE POLICE

EXTRAIT DU REGISTRE D'IMMATRICULATION

(Application de la loi du 8 août 1893.)

En exécution d'un arrêté en date du 15 août 1893,

Par lequel Nous, Prefet de Police, nous présentons

le sieur Thomas Demetrios Andriopoulos

Né le 19.7.1898 à Hellène

Nationalité Hellène

Fils de Thomas

et de Cocoma

Marié à ()

Veuf de ()

Enfants :

Domicile 15 Rue de l'Université

lequel Nous a déclaré être arrivé à Paris, le 8.10.1910

pour y exercer la profession de chauffeur

Il a justifié de son identité conformément aux dispositions de l'article 17 de la loi en produisant à l'appui de sa déclaration Cat. de Nationalité

Fait à Paris, le 27.10.1910

Pour Le Prefet de Police,

Le Chef du Service des Étrangers :

Rosby

Division du Contrôle

Στο Γαλλικό έγγραφο, αναγράφεται με επώνυμο "Thomaidis", που έλαβε από το Ελληνικό Προξενείο

Σημείωση: Το Χωριό **Karabag**, ανήκε στο Οθωμανικό Κράτος και το ταξιδιωτικό του έγγραφο εκδόθηκε από τις Οθωμανικές αρχές στην Αδριανούπολη. Οι Οθωμανοί δεν αναγνώριζαν τότε τα Ελληνικά επώνυμα και ως επώνυμο στα έγγραφα ανέφεραν το όνομα του Πατέρα. Ως εκ τούτου το έγγραφο που εκδόθηκε για την μετακίνησή του, τον ανέφερε με Οθωμανική γραφή, ως **Δημήτριος Θωμά Ογλού** (Δημήτριος Παιδί του Θωμά).

Στη Γαλλία, ο **Δημήτριος** προκειμένου να λάβει άδεια παραμονής, έπρεπε να καταθέσει αντί ταυτότητας, έγγραφο από το Ελληνικό Προξενείο.

Το Ελληνικό προξενείο, έκανε πιστή αντιγραφή και μετάφραση του Οθωμανικού εγγράφου, οπότε στο δικό του έγγραφο που εξέδωσε τον ανέφερε ως **Δημήτριος Θωμαΐδης** (αφού **Θωμά Ογλού** με κατάληξη σε **-ίδης** σημαίνει **παιδί του Θωμά**).

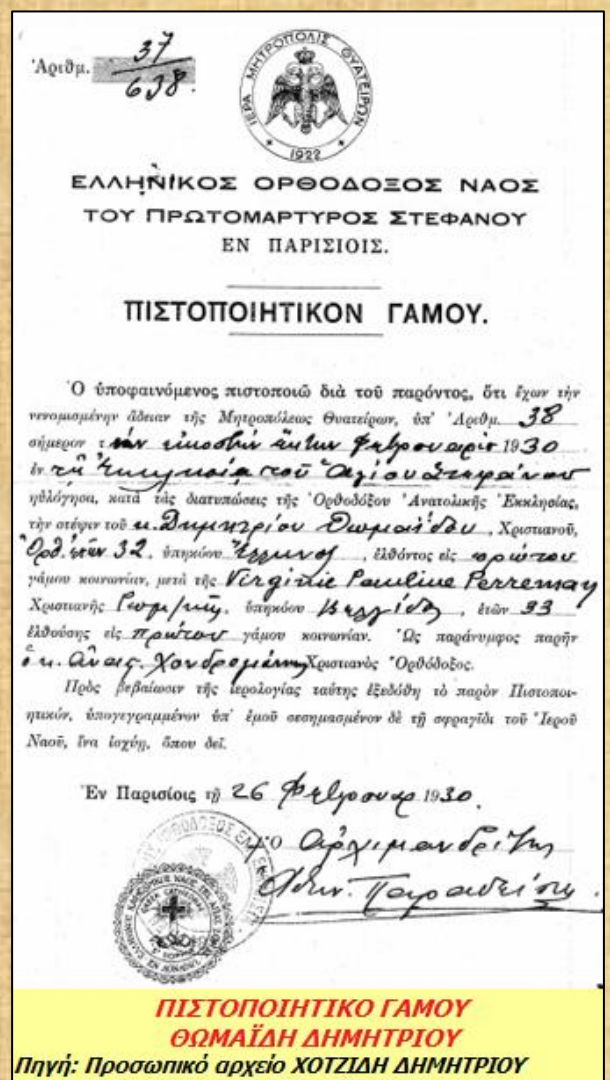
Στα επόμενα έγγραφα καθιερώθηκε πλέον να αναφέρεται με το επώνυμο **“Θωμαΐδης”**.

Το Παρίσι έγινε τόπος μόνιμης κατοικίας του, όπου δημιούργησε Οικογένεια και επιπλέον απέκτησε οικονομική άνεση.

Σημείωση: Στον **ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ** στο Παρίσι, που τελέσθηκε ο Γάμος του **Θωμαΐδη Δημητρίου**, το 1936 έγινε η κηδεία του Βενιζέλου πριν η σωρός του μεταφερθεί στην Ελλάδα, το 1977 έγινε η κηδεία της Μαρίας Κάλλας και το 2004 τελέσθηκε ο Γάμος του σχετικά σύγχρονου Έλληνα Πολιτικού, Άκη Τσοχατζόπουλου.

Το 1930 για πρώτη φορά και σε λίγα χρόνια αργότερα για δεύτερη φορά, ταξίδεψε από το Παρίσι στην Ελλάδα, για να επισκεφθεί το Χωριό και τους συγγενείς του.

Στο διάστημα που παρέμεινε στο Χωριό - και τις δυο φορές - επέλεξε, αποφάσισε, συντόνισε και χρηματοδότησε την κατασκευή ορισμένων έργων που διευκόλυναν κατά πολύ τους κατοίκους του Χωριού στις αγροκτηνοτροφικές τους εργασίες.

Γνωστός παραμένει μέχρι και σήμερα «**τ'Θωμά ο Κισμές**» που κατασκευάστηκε το 1934. Υπήρχαν όμως κι άλλα έργα μικρότερα που με την παρέλευση του χρόνου αφού παρέμειναν "ανενεργά" καταστράφηκαν και "χάθηκαν" μέσα στη φύση.

Λέγεται ότι, ο Πρόεδρος του Χωριού τον παραχώρησε ειδικό χώρο στο Κοινοτικό Κατάστημα, για να κρατάει τις σημειώσεις του και για να συντονίζει τα εκτελούμενα έργα στο Χωριό. Στον χώρο αυτό, τοποθετήθηκε με δικές του δαπάνες και ειδικός φοριαμός με ράφια (ντουλάπα) - πρωτόγνωρο έπιπλο για την εποχή- για την φύλαξη του αρχείου της Κοινότητας.

Παράλληλα των έργων που δημιούργησε, στο διάστημα που παρέμεινε στο Χωριό, προσπάθησε με τις συζητήσεις του να προτρέψει τους κατοίκους, σε συνεργασία και δημιουργία κοινών εργασιών, όπως αγορά από κοινού, σύγχρονων "γεωργικών μηχανημάτων".

Ως παράδειγμα, αναφέρεται η πρότασή του, για αντικατάσταση του παραδοσιακού μέχρι τότε τρόπου αλωνίσματος των σιτηρών, με αγορά από κοινού σύγχρονης μηχανής αλωνίσματος (Πατόζα).

Οι γενικά "προοδευτικές" ιδέες και προτροπές του, αντιμετωπίστηκαν από μια μικρή μερίδα συγχωριανών του με αρνητική διάθεση και χαρακτηρίστηκαν ως "πολιτικές συζητήσεις" που προέτρεπαν σε αλλαγή και μη αποδεκτού, για τον τόπο, τρόπου ζωής.

Ο **Θωμαΐδης Δημήτριος**, στην Γαλλία εργαζόταν στις επιχειρήσεις του Έλληνα Εφοπλιστή ΤΥΠΑΛΔΟΥ. Ο Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος τον βρήκε να εργάζεται, με απόσπαση, σε εγκαταστάσεις της εταιρίας του Εφοπλιστή, στο Λονδίνο.

Σκοτώθηκε σε έναν από τους πολλούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς του Λονδίνου, που έγιναν από τις δυνάμεις της Ναζιστικής Γερμανίας την περίοδο Σεπτέμβριος 1940 - Μάιος 1941.

Πληροφορίες:

- Αδελφή του **ΘΩΜΑΪΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ** ήταν η γνωστή, από τους τότε νεότερους εκείνης της εποχής, **ΧΟΤΖΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ** (Μάρω) σύζυγος του **ΑΓΓΕΛΟΥ ΧΟΤΖΙΔΗ**.
- Η εγγονή του **ΘΩΜΑΪΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**, **Renee Thomaidis** κάτοικος Γαλλίας πολιτεύεται στην Πατρίδα της.

Πηγή: Χοτζίδης Δημήτριος του Αγγέλου και της Μαρίας

Τον **Δημήτρη τ'Θωμά**, στο Χωριό τον ήξεραν με το επώνυμο **Τσιλελίδης** ή **Τζελίδης**, αφού μετά την ένταξη του τόπου στο Ελληνικό Κράτος, στις δηλώσεις των Κατοίκων στην Κοινότητα για τη δημιουργία Δημοτολογίου, ο Πατέρας του **Θωμάς** δήλωσε ως Οικογενειακό επώνυμο το **Τσιλελίδης** ή κατ'άλλους, **Τζελίδης**.

Για την αγάπη που είχε για το Χωριό και τα έργα που δημιούργησε, ο **Δημήτρης τ'Θωμά** θεωρήθηκε από την συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων του Χωριού, ως "Ευεργέτης".

1919

Τον Οκτώβριο του 1919, οι τότε "νικήτριες δυνάμεις" του Α' Παγκοσμίου πολέμου, αποφάσισαν την εκκένωση της Δυτικής Θράκης από τους Βουλγάρους και την ίδρυση στις 18 Οκτωβρίου, υπό Γαλλική διοίκηση, του ιδιότυπου αυτόνομου Κρατιδίου, από την Ξάνθη μέχρι το Κάραγατς, με την ονομασία "Διασυμμαχική Θράκη" (Thrace Interalliee).

Διοικητικά, το νέο Κρατίδιο διαιρέθηκε στις περιφέρειες της Ξάνθης, της Γκιουμουλτζίνας και του Κάραγατς.

Η περιοχή που βρίσκεται σήμερα το Χωριό, υπάγονταν στην Περιφέρεια (Cercle), όπως και στο Διαμέρισμα (District) του Κάραγατς (Karaagac).

Ενημέρωση

Επίσημη "Γλώσσα" ορίσθηκε η Γαλλική, ως νόμισμα οικονομικών συναλλαγών παρέμεινε, για πρακτικούς λόγους, το Βουλγάρικο «Λεβ» και η σημαία του νεοσύστατου Κρατιδίου αποτελούνταν από τρεις κάθετες λωρίδες υφάσματος, σε άσπρο-μπλε-άσπρο χρώμα.

1919

Στις 27 Νοεμβρίου 1919, έγινε υπογραφή της «Συνθήκης του Νεϊγύ», όπου αποφασίσθηκε η οριστική αποχώρηση της Βουλγαρίας από τα εδάφη της Δυτικής Θράκης.

Ταυτόχρονα, έγινε και υπογραφή ειδικής σύμβασης μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας "Περί εθελουσίας αμοιβαίας μετανάστευσης των εκατέρωθεν μειονοτήτων", οπότε άρχισε και η αποχώρηση της πλειοψηφίας των Βούλγαρων εποίκων και από τα εδάφη και Οικισμούς της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου».

1919

Κατά την εποχή της Διασυμμαχικής Διοίκησης Θράκης (1919-1920), το Σχολείο του Χωριού "Karabagh" στο "District" (Διαμέρισμα) του "Karagatch" (Κάραγατς), όπως αναγράφει ο «Πίναξ Ελληνικών Σχολείων Δυτικής Θράκης και αριθμός μαθητών», είχε 178 μαθητές.

Πηγή: Η ΘΡΑΚΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ (1918-1922) - Κ. Βακαλόπουλος

1920

Το 1920, σύμφωνα με την «Συνθήκη του Νεϊγύ», συνεχίστηκε η οριοθέτηση της μεθοριακής γραμμής, μεταξύ πλέον της Βουλγαρίας με κατ' αρχήν το Κρατίδιο της "Διασυμμαχικής Θράκης" και στη συνέχεια με την Ελλάδα, που θα ολοκληρωθεί το 1922.

Την οριοθέτηση με την "χάραξη" της "γραμμής", είχε αναλάβει Επιτροπή με εποπτεία και Διοίκηση από τον Γαλλικό στρατό.

Ενημέρωση

Σύμφωνα με αφηγήσεις των παλαιών κατοίκων των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, η "γραμμή" των συνόρων, στις δασικές περιοχές του τόπου από την πλευρά της "Γυαλιάς" έως την περιοχή "Λειχουνιά", παρέμεινε περίπου όμοια με την χάραξη που είχε γίνει το 1913.

Μετά από την τοποθεσία "Λειχουνιά", με καμπύλη κατεύθυνση προς Ορμένιο μέχρι τη περιοχή του Ορμενίου "Αμπέλια", όπου το έδαφος ομαλοποιείται και γίνεται σχετικά επίπεδο, η χάραξη της νέας οριογραμμής, στα όρια της περιοχής των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, έγινε εις βάρος του Χωριού σε σχέση με την αρχική χάραξη του 1913.

Λέγεται ότι, οι παλαιοί κάτοικοι των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, θυμούνταν ότι από την περιοχή "Λειχουνιά" "κατηφορίζοντας" προς την περιοχή "Αμπέλια" του ΟΡΜΕΝΙΟΥ, τα παλιά "σύνορα" βρισκόταν πολύ πιο κοντά στο ΜΕΖΕΚ της ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ.

Κύρια μεταβολή ήταν η χαρακτηριστική εσοχή που δημιουργήθηκε εις βάρος των εδαφών των ΠΕΤΡΩΤΩΝ στην περιοχή που οι Βούλγαροι την αποκαλούν "Γκουρτζεβίτσιτσε".

Ενημέρωση

Η περιοχή αυτή βρίσκεται απέναντι της περιοχής των Πετρωτών "Γκάζου Μύλος" και ακόμη και σήμερα, αν και ανήκει στην Βουλγαρία, οι Έλληνες, προκειμένου να προσδιορίσουν τον τόπο, τον αποκαλούν ο "Γκουρτζεβίκος".

Κατά την χάραξη της νέας οριογραμμής, στην πορεία της ανατολικά προς την περιοχή των εδαφών του Ορμενίου, στην περιοχή αυτή δημιουργήθηκε μια εσοχή εις βάρος της Ελλάδας, η οποία παραχωρήθηκε στην Βουλγαρία .

Σύμφωνα με την Επιτροπή χάραξης της οριογραμμής, η εσοχή αυτή δημιουργήθηκε επειδή επάνω στην πορεία της υπό χάραξη οριογραμμής προς τα εδάφη του Ορμενίου υπήρχε πηγή με αναβλύζοντα νερά, όπως και ρέμα με τρεχούμενα νερά και επί πλέον η βλάστηση στη

περιοχή ήταν πυκνή λόγω της συνεχούς ροής των νερών και επειδή σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες κατά την οριοθέτηση έπρεπε, **“Η φυσική ροή των νερών ενός Κράτους που προέρχονται από βροχή ή από πηγές, να μην μεταφέρεται στο άλλο Κράτος”**, οπότε δεν θα μπορούσε να γίνει διαχωρισμός, όπου η μεν πηγή να αποδίδονταν στην Βουλγαρία και τα δε εδάφη να αποδίδονταν στην Ελλάδα, αποφασίσθηκε να δημιουργηθεί η εσοχή αυτή, ίσως και για πρακτικούς λόγους λόγω του βαλτώδους εδάφους και της δύσκολης βατότητας της περιοχής, και να γίνει απόδοση ολόκληρης της περιοχής στην Βουλγαρία.

Σημείωση: Σύμφωνα με προφορική ανεπίσημη πληροφόρηση, από Μέλη της Επιτροπής χάραξης των συνόρων έγινε πρόταση στους Έλληνες για την απόδοση ολόκληρης της περιοχής σε αυτούς με οικονομικό αντάλλαγμα 4 χρυσών Λιρών.

Η πρόταση δεν έγινε αποδεκτή από τους κατοίκους του Χωριού.

Πραγματικό γεγονός

Την εποχή που γινόταν η χάραξη των συνόρων, εμφανίστηκε στο Χωριό ένα αυτοκίνητο με προφανώς ανώτερους αξιωματούχους και στάθμευσε έξω από το Καφενείο του Τσιορμπατζή (Κώστογλου) Ευστρατίου.

Η στάθμευση του αυτοκινήτου έγινε στο σημείο όπου “έδεναν” τα άλογά τους οι επισκέπτες και οι διερχόμενοι από το Χωριό.

Ήταν πρώτη επίσκεψη αυτοκινήτου στο Χωριό και σε λίγη ώρα μαζεύτηκε μεγάλος αριθμός κατοίκων για να δούνε αυτό το “παράξενο” μηχανήμα. Επειδή συνήθως η πρώτη ενέργεια των επισκεπτών του Χωριού με άλογα, ήταν να τακτοποιήσουν τα ζώα τους για ξεκούραση και να τα φροντίσουν αφού τα προσφέρουν νερό και τροφή, μια γιαγιά του Χωριού βλέποντας ότι οι επιβάτες του μεταφορικού αυτού μέσου, το εγκατέλειψαν και δεν επέστρεψαν για να το φροντίσουν, πήγε στο σπίτι της και επέστρεψε με μια μεγάλη αγκαλιά με χόρτα για να τα δώσει σε αυτό το παράξενο “ζώο”.

Μια "κίνηση" της γιαγιάς, που μαρτυρά την "αθωότητα" και την "αγνότητα" των κατοίκων του Χωριού, αλλά παράλληλα και την "αγαθή και ευπρόσδεκτη φιλοξενία" των επισκεπτών του Χωριού.

1920

Στις 14 Μαΐου 1920, μετά από συναίνεση των Γάλλων που είχαν την Διοίκηση του Κρατιδίου της "Διασυμμαχικής Θράκης", ο Ελληνικός Στρατός ξεκίνησε την προέλασή του από την περιοχή της Ξάνθης και κατέλαβε ολόκληρη την Δυτική Θράκη.

Στις 20 και 21 Μαΐου, έφθασε μέχρι και τα βορειότερα εδάφη του σημερινού «Τριγώνου», στα Χωριά Καράμπαγ (Πετρωτά), Γιαϊλατζήκ (Γυαλιά), Μπάρα και Μπές-τεπέ (Πεντάλοφο).

Με την κατάληψη ολόκληρης της Δυτικής Θράκης, η περιοχή ενσωματώθηκε πλέον στο Ελληνικό Κράτος, αφού ήδη το Κρατίδιο της "Διασυμμαχικής Θράκης" είχε καταργηθεί.

Αναμνηστική φωτογράφιση κατά την απελευθέρωση των ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Μαΐου 20 αιώ 2 1920 οκτώ ενδαν. Έλληνες

Μαΐου 20 από έτος 1920 όταν ήλθαν Έλληνες
Ιδιόγραφη οπισθογράφιση της φωτογραφίας από τον ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ (ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ) ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ

Σχόλια
Συντάκτη

Ειδικές πληροφορίες για τη φωτογραφία

Οι "Επιφανείς" του Χωριού με Αξιωματικό του Ελληνικού Στρατού

Από τους καθήμενους, οι δύο πρώτοι είναι εκπρόσωποι της Κοινότητας, ο ΜΠΑΧΤΣΕΒΑΝΗΣ και ο ΝΑΛΜΠΑΝΤΗΣ (Γνωστός ως ΣΙΣΚΟΣ) .

Τρίτος στη σειρά, είναι ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, ο "Τσιορμπατζής" του Χωριού.

Τέταρτος, είναι ο Συνταγματάρχης του Ελληνικού Στρατού Γ.ΚΑΡΑΒΕΛΗΣ

Πέμπτος, ο Ιερέας της Εκκλησίας του Χωριού.

Έκτος στη σειρά, είναι ο ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ, γνωστός ως "του Ψάλη ο Αγγελής"

Έβδομος, είναι ο Παππούς ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗΣ ΛΥΜΠΕΡΗΣ, γνωστός ως "Αρβαντάς".

- Η φωτογράφιση έγινε μπροστά στο οίκημα που μέχρι τότε ήταν η έδρα του "Μουχτάρη" του Χωριού και που τα επόμενα χρόνια θα στεγαστεί η Κοινότητα του Χωριού.

Λεπτομέρεια από τη Φωτογραφία

Στη φωτογραφία στους όρθιους, πάνω δεξιά ο νέος είναι ο ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, γιός του ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗ, κάτοικος τότε Κάραγατς Αδριανουπόλεως.

Είχε έρθει στο Χωριό, από το Κάραγατς όπου διέμενε, για να γιορτάσει την απελευθέρωση του τόπου καταγωγής του. Στη Φωτογραφία, εμφανίζεται να επιδεικνύει Ελληνική εφημερίδα της εποχής, που στο "πρωτοσέλιδο" αναφέρονταν στην προέλαση του Ελληνικού Στρατού και στην απελευθέρωση της περιοχής.

Σημείωση για τον Αξιωματικό του Ελληνικού Στρατού:

Ο Αξιωματικός στην Φωτογραφία είναι ο Συνταγματάρχης του 3/40 Συντάγματος Ευζώνων Πεζικού **Γ. Καραβέλης** και παραβρέθηκε ως εκπρόσωπος του Ελληνικού Κράτους στην επίσημη παραλαβή του τόπου από τον Ελληνικό Στρατό.

Λέγεται ότι η υπογραφή παραλαβής υπογράφηκε σε περιοχή έξω από το Χωριό, όπου οι κάτοικοι του Χωριού υποδέχθηκαν τον Ελληνικό Στρατό που ερχόταν από την πλευρά του Ορμενίου.

Σημείωση: Την εποχή εκείνη η μετακίνηση από και προς Ορμένιο, γινόταν με διαδρομή που γινόταν από βόρεια-βορειοανατολικά του Χωριού.

Σε ένδειξη χαράς, τιμής και ευγνωμοσύνης οι κάτοικοι του Χωριό έδωσαν στην περιοχή το όνομα του πρώτου επίσημου εκπροσώπου του Ελληνικού Κράτους "**Καραβέλης**".

1920

Το 1920, στις 17 Μαΐου ημέρα Κυριακή, το Χωριό δέχθηκε επίθεση από μεγάλο αριθμό Βούλγαρων Κομιτατζήδων.

Ενημέρωση

Συνολικά έχασαν την ζωή τους, με σφαγή ή από πυροβολισμούς, δεκαπέντε άτομα εκ των οποίων μερικά μέσα στην Εκκλησία.

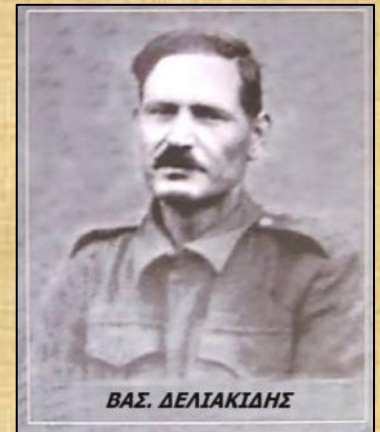
Ακολούθησε λεηλασία του Χωριού όπως και εμπρησμός της Εκκλησίας, του Σχολείου και μερικών κατοικιών.

Ενημέρωση

Μεταξύ των θυμάτων αυτής της επίθεσης, θύματα ήταν και η Οικογένεια του ΔΕΛΙΑΚΙΔΗ

ΒΑΣΙΛΗ.

Ο ίδιος 14 ετών, έγινε αυτόπτης μάρτυρας των φόνων του Πατέρα του, της Μητέρας του και της Αδελφής του. Ο ίδιος διέφυγε τραυματισμένος.

Πηγές:

-Αφηγήσεις κατοίκων του Χωριού

-ΒΑΣ.Π.ΔΕΛΙΑΚΙΔΗΣ 1900 – 1949 Συγγραφέας ΑΓΓΕΛΟΣ Β. ΔΕΛΙΑΚΙΔΗΣ

-ΝΕΩΤΕΡΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (sitalkisking.blogspot.com/2018/02/1920.html)

Η Εισβολή κομιτατζήδων στα Πετρωτά, το 1920)

1920

Το αμέσως επόμενο διάστημα από την κατάληψη το τόπου από τον Ελληνικό Στρατό και την ενσωμάτωση της περιοχής στο Ελληνικό Κράτος, συνεχίστηκε στην περιοχή, η οριοθέτηση της μεθοριακής γραμμής, μεταξύ πλέον Ελλάδας και Βουλγαρίας, που θα ολοκληρωθεί πλήρως το 1922.

1920

Τον Ιούνιο του 1920, με έγγραφο της “ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ” γνωστοποιήθηκε στις Μητροπόλεις και τις Σχολικές Εφορίες, ότι τον διορισμό και την πληρωμή των “διδασκάλων” των Σχολείων, την αναλαμβάνει το Ελληνικό Δημόσιο.

Πηγή: Αρχείο ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΣΟΥΦΛΙΟΥ

944	ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
	ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ	Έν Γκιουμουλτζίνη τη 25 Ιουνίου 1920
	Αρ. Πρωτ. 9406	
	Πρός Τούς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτας καί τας Σχολικάς Έφορίας τής Δυτικής Θράκης	
	Μέ τήν ὀργάνωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν τῆς Δυτικῆς Θράκης, ἔχων ὑπ' ὄψιν καί τήν ρύθμισιν τῶν εκπαιδευτικῶν ζητημάτων, ὡς καί τήν λειτουργίαν τῶν ἐν τῇ Δυτικῇ Θράκῃ Σχολῶν τηρουμένης τῆς δικαιοδοσίας τῶν οἰκείων Μητροπόλεων ἐν συνεργασίᾳ τούτων μετὰ τοῦ παρ' ἡμῖν ἐπιτρόπου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας καί Ἐπιθεωρητοῦ Ἐκπαιδευτηρίων κανονίζομεν τά τῆς ἐκπαιδεύσεως ὡς ἑξῆς:	
	Ἀπό τῆς 1 ^{ης} τοῦ μηνός Ἰουνίου τρέχοντος ἔτους τό Κράτος ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου τήν πληρωμήν τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων, δέον ἐπομένως αἱ Κοινότητες νά παύσωσι παρέχουσαι εἰς αὐτούς ἰδιαίτερον μισθόν. Ὁ διορισμός τῶν διδασκάλων θά γίνηται ὑφ' ἡμῶν, ἡμεῖς δέ θά καθορίζομεν καί τήν μηνιαίαν ἀντιμισθίαν αὐτῶν...	
	Αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις καί αἱ Σχολικαὶ Ἐφορίαι διατηροῦσι τήν δικαιοδοσίαν αὐτῶν, ἥτοι ἔχουσιν καί ἐν γένει ἐπίβλεψιν τῶν Σχολείων, τήν ἐπιτήρησιν τῶν διδασκάλων, τόν ἔλεγχον τῆς ἐργασίας των, καταγγέλοντες εἰς τήν παρ' ἡμῖν Ἐπιθεώρησιν τῶν Σχολῶν πᾶσαν παράβασιν ἢ ὀλιγωρίαν αὐτῶν. Οἱ διδάσκαλοι θά διορίζονται μετὰ τόν ἔλεγχον τῶν προσόντων των ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας...	
	Διὰ τήν πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τοῦ σχολείου δέον αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις καί αἱ Σχολικαὶ Ἐφορίαι νά συνεννοοῦνται καί συνεργάζονται ἀρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Σχολείων, ὁ ὁποῖος δέν εἶναι μόνον Ἐπόπτης τῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀλλά συνεργάτης καί βοηθός ὑμῶν... παρακαλοῦμεν ὅπως μεριμνήσητε διὰ τήν ἐπισκευήν τῶν διδασκασίων... Αἱ Κοινότητες ὀφείλουν νά προβῶσιν εἰς τήν μικράν αὐτῶν δαπάνην ἐκ τῶν κοινοτικῶν ταμείων, δεδομένου ὅτι εἰς τό ἑξῆς δέν θά ἐπιβαρύνωνται μέ τήν πληρωμήν τοῦ μισθοῦ τῶν διδασκάλων.	
	Οὐδεμίαν τρέφομεν ἀμφιβολίαν ὅτι αἱ Ἱεραὶ Μητροπόλεις καί Ἐφορίαι, αἵτινες τόσον εὐδοκίμως ἠγωνίσθησαν εἰς χρόνους δουλείας ὑπὸ τό ἐλεύθερον καθεστῶς, θά ἐξακολουθήσωσι προσφέρουσαι μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου τας ὑπηρεσίας αὐτῶν... Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Κυβερνήσεως Χ. Βαμβακᾶς	
	Ι.Μ.Δ., Φ. ΣΤ'. Ἔγγραφα Ἀρμοστέας, Γενικῆς Διοικήσεως, Ὑποδιοικήσεως κλπ 1919-1926	

1920

Στις 12 Ιουλίου 1920, έγινε κατάληψη από τον Ελληνικό Στρατό της Αδριανούπολης και μέχρι τα τέλη του ίδιου μήνα, είχε ολοκληρωθεί η κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης.

Σημείωση: Έγινε κατάληψη ολόκληρης της Ανατολικής Θράκης, με εξαίρεση την Κωνσταντινούπολη και τα Στενά, που σύμφωνα με τη συνθήκη των Σεβρών που υπογράφηκε εκείνη την εποχή από τις Συμμαχικές δυνάμεις και την Οθωμανική Αυτοκρατορία, κηρύχθηκαν “Ουδέτερη ζώνη” υπό τον έλεγχο συμμαχικής επιτροπής.

Αμέσως μετά την κατάληψη, δημιουργήθηκε στην ενιαία πλέον Θράκη, η “ΥΠΑΤΗ ΑΡΜΟΣΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΘΡΑΚΗ”.

1920

Το 1920, στις 31 Αυγούστου, αποφασίσθηκε η ίδρυση Στρατολογικού Γραφείου στην Αδριανούπολη, “δια την Στρατολογικήν υπηρεσίαν της Θράκης”.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 199 Α / 1920)

Ενημέρωση

Μετά τη σύσταση της “Στρατολογικής Υπηρεσίας”, ξεκίνησαν και οι διαδικασίες για τη στράτευση και υπηρετήση στον Ελληνικό πλέον Στρατό, των νέων από τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Κατ’ αρχήν, η στράτευση άρχισε να γίνεται από τους Οικισμούς που οι κάτοικοι ήταν γηγενείς.

Τα επόμενα χρόνια, μετά την δημιουργία “Μητρώων Αρρένων” στις νεοϊδρυθείσες Κοινότητες, όπως και με Νομοθετικό Διάταγμα του 1925, όπου αποφασίσθηκε ο υποχρεωτικός “καταρτισμός Στρατολογικών Μητρώων Προσφύγων” και με την αποστολή αυτών στα Στρατολογικά Γραφεία, ολοκληρώθηκε και η Στρατολογική τακτοποίηση των Προσφύγων (Φ.Ε.Κ. 257 Α / 1925).

1920

Τα Γεωγραφικά διαμερίσματα που προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό Κράτος μετά το 1912, ονομάζονταν “Νέες Χώρες”.

Στις “Νέες Χώρες” υπάχθηκε και η από το 1920, απελευθερωμένη Θράκη.

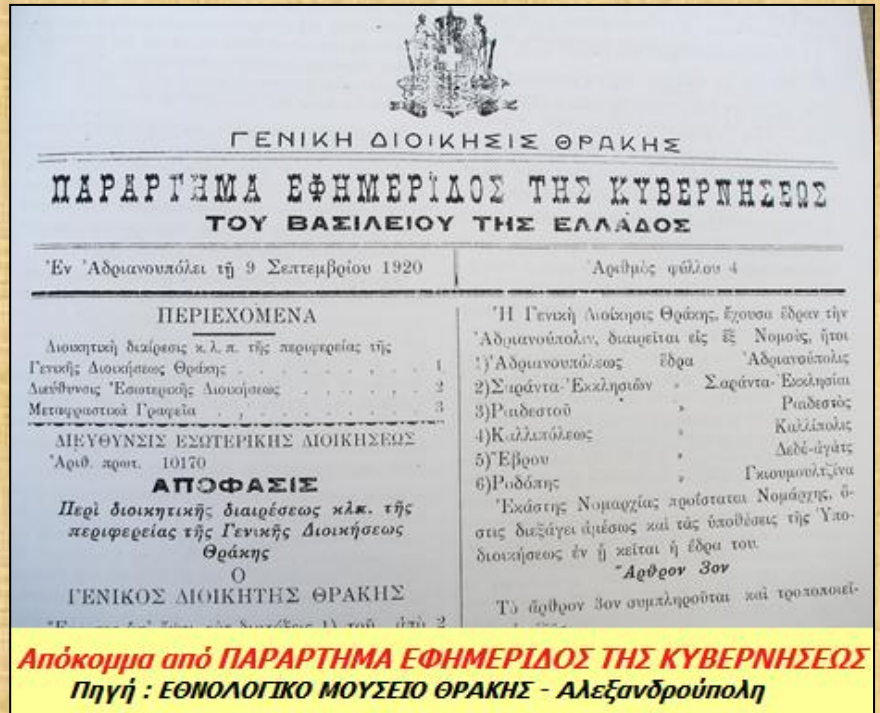
Ενημέρωση

Στις “Νέες Χώρες” δημιουργήθηκαν οι “Γενικές Διοικήσεις” τους, που ήταν υπό την Διοίκηση “Γενικού Διοικητή” με αρμοδιότητες Υπουργού. Η “Γενική Διοίκηση Θράκης” διατηρήθηκε μέχρι το 1955, οπότε το Γεωγραφικό διαμέρισμα της Θράκης υπάχθηκε στο νεοϊδρυθέν “Υπουργείο Βορείου Ελλάδος”, μετέπειτα “Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης”, με έδρα τη Θεσσαλονίκη.

1920

Το 1920, αποφασίστηκε από τον Γενικό Διοικητή Θράκης, που είχε έδρα την Αδριανούπολη, η Διοικητική διαίρεση της περιφέρειας της Θράκης σε έξι Νομούς.

1. Νομός Αδριανουπόλεως, με έδρα την Αδριανούπολη
2. Νομός Σαράντα Εκκλησιών, με έδρα τις Σαράντα Εκκλησιές
3. Νομός Ραιδεστού, με έδρα την Ραιδεστό
4. Νομός Καλλιπόλεως, με έδρα την Καλλιπολη
5. Νομός Έβρου, με έδρα το Δεδέ-αγάτς
6. Νομός Ροδόπης, με έδρα την Γκιουμουλτζίνα

Πηγή: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. Αριθ. φύλλου 4 - 9/09/1920

Ενημέρωση

Όλοι οι Οικισμοί της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου», διοικητικά υπάγονταν στον Νομό Αδριανουπόλεως.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το Εθνικό Τυπογραφείο στην Αθήνα, δεν διαθέτει αρχείο από τα "Φύλλα" με τίτλο «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ» που εκδόθηκαν από την ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ στο διάστημα 1920 - 1922.

Αρχείο των παραπάνω Φύλλων, υπάρχει στο ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΘΡΑΚΗΣ στην Αλεξανδρούπολη.

Ευχαριστούμε θερμά την Ιδρύτρια και Πρόεδρο του παραπάνω Μουσείου, κ. ΑΓΓΕΛΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΟΥ, για την άδεια φωτογράφισής τους.

Σημείωση Συντάκτη: Στην εργασία αυτή, για πρακτικούς λόγους (εξοικονόμηση χώρου, παράλειψη αποφάσεων που δεν αφορούν τα Χωριά του «Τριγώνου») γίνεται "προσαρμοσμένη ανάρτηση" επιλεγμένων αποκομμάτων, από κάποια συγκεκριμένα "Φύλλα".

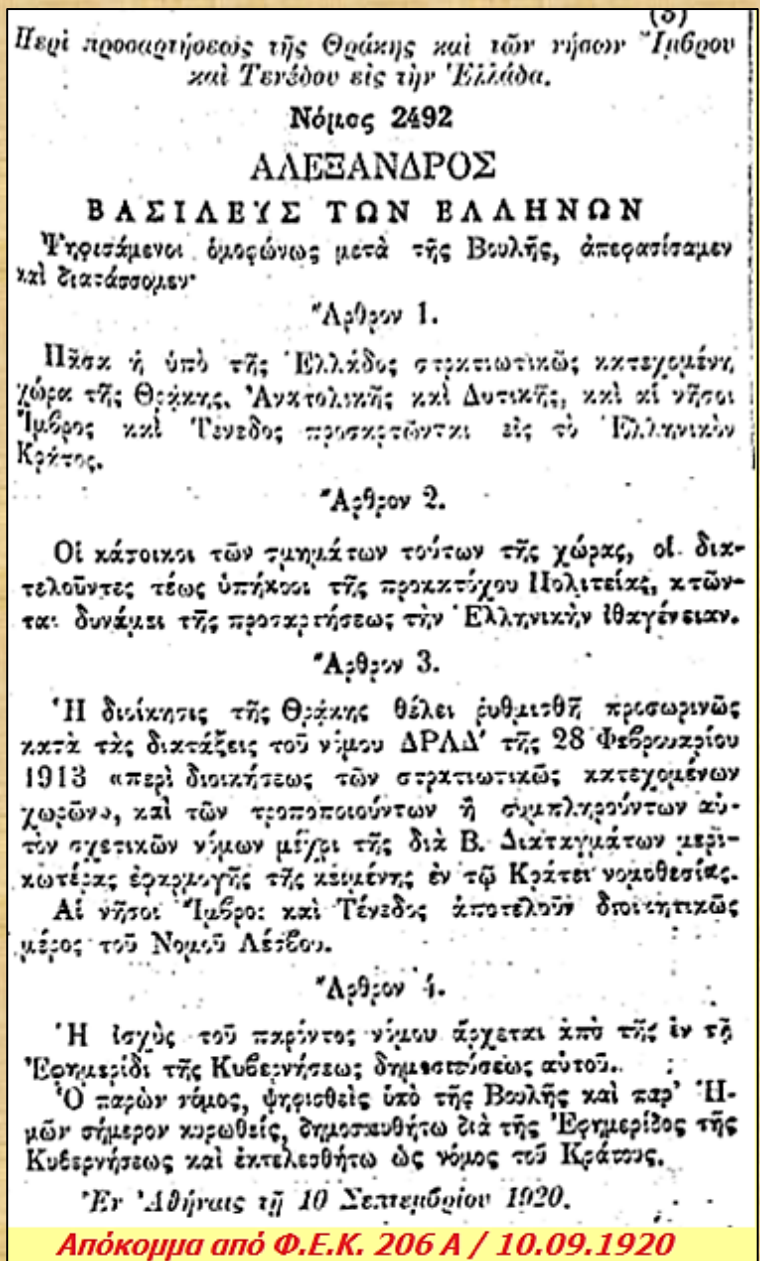
1920

Στις 10 Σεπτεμβρίου του 1920, ψηφίστηκε από την Βουλή των Ελλήνων ο Νόμος 2492, που επικύρωσε την προσάρτηση στο Ελληνικό Κράτος των εδαφών της Ανατολικής και Δυτικής Θράκης.

Με τον ίδιο νόμο, δόθηκε η Ελληνική Ιθαγένεια στους κατοίκους αυτών των εδαφών, όπως επίσης δημιουργήθηκε προσωρινά και η "Διοίκησης Θράκης".

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 206 Α / 1920)

Ενημέρωση

Εἶχαν προηγηθεῖ, ἡ "Διάσκεψη του Σαν Ρέμο" (18 Ἀπριλίου) καὶ ἡ υπογραφή τῆς "Συνθήκης των Σεβρών" (28 Ἰουλίου / 10 Αυγούστου), ὅπου στη μεν "Διάσκεψη", συζητήθηκε τὸ μέλλον τῆς Οθωμανικῆς Αυτοκρατορίας, στη δε "Συνθήκη", οριστικοποιήθηκε τὸ τέλος τῆς, ὅπως καὶ καθορίσθηκε ὁ διαμοιρασμός των εδαφῶν που εἶχε καταλάβει καὶ εἶχε ἐντάξει στην ἐπικράτειά της, τους ἀμέσως προηγούμενους αἰῶνες.

1920

Το 1920, αμέσως μετά την προσάρτηση του τόπου στο Ελληνικό Κράτος, καθιερώθηκε αυτόματα και στους Οικισμούς της περιοχής, ως επίσημο νόμισμα οικονομικών συναλλαγών, η Ελληνική «Δραχμή».

Ενημέρωση

Από το 1917, παράλληλα με το χαρτονόμισμα της "Μιας Δραχμής", είχε κυκλοφορήσει στην Ελλάδα και χαρτονόμισμα των "Δύο Δραχμών".

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Αυτά τα δύο χαρτονομίσματα, παρά του ότι δεν είχαν ίδιες διαστάσεις, διέφεραν από τα άλλα χαρτονομίσματα, με κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα, ότι ήταν μικρά στις διαστάσεις τους και αντιστοιχούσαν περίπου με το 1/3 των χαρτονομισμάτων των μεγαλύτερων αξιών.

1920

Την 1 Νοεμβρίου 1920, στην Ελλάδα διεξάχθηκαν Βουλευτικές εκλογές και σε αυτές συμμετείχαν με την "ψήφο" τους για πρώτη φορά και οι κάτοικοι της απελευθερωμένης Θράκης.

Ενημέρωση

Για την συμμετοχή των κατοίκων της Θράκης στις εκλογές, ψηφίσθηκε ο Νόμος 2485/7.09.1920 "Περί Βουλευτικών εκλογών έν Θράκη" (Φ.Ε.Κ. 202 Α /1920).

Ο Νόμος περιείχε 21 άρθρα όπου γινόταν αναφορά στους όρους και στις διαδικασίες για την συμμετοχή των κατοίκων της Θράκης σε αυτές τις εκλογές.

Στις επόμενες εκλογές που έγιναν το 1923 αλλά και το 1926, αφού πλέον είχαν δημιουργηθεί οι Κοινότητες και αφού έγιναν εγγραφές στους Εκλογικούς καταλόγους όλων των κατοίκων συμπεριλαμβανομένων και των νέων Προσφύγων, οι διαδικασίες των εκλογών ομαλοποιήθηκαν και ταυτίστηκαν με τις διαδικασίες της υπόλοιπης Ελλάδας.

1920

Στην απογραφή του πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 18/12/1920, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.185 κατοίκους και ήταν το μεγαλύτερο, σε κατοίκους, Χωριό του «Τριγώνου».

Αἰθῶν ἀριθμὸς No d'ordre	Δῆμοι, Κοινότητες Πόλεις καὶ χωριά Municipalités, Communes Villes et villages		Κάτοικοι — Habitants		
			Ἄρσενες Hommes	Θῆλεις Femmes	Σύνολον Total
ΝΟΜΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — DÉPARTEMENT D'ADRINOPLE					
ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ — SOUS-PRÉFECTURE D'ADRINOPLE					
1	Ἀδριανούπολις-Adrinople		26.942	93.250	50.904
54	Πετροῦτζ		525	657	1.185

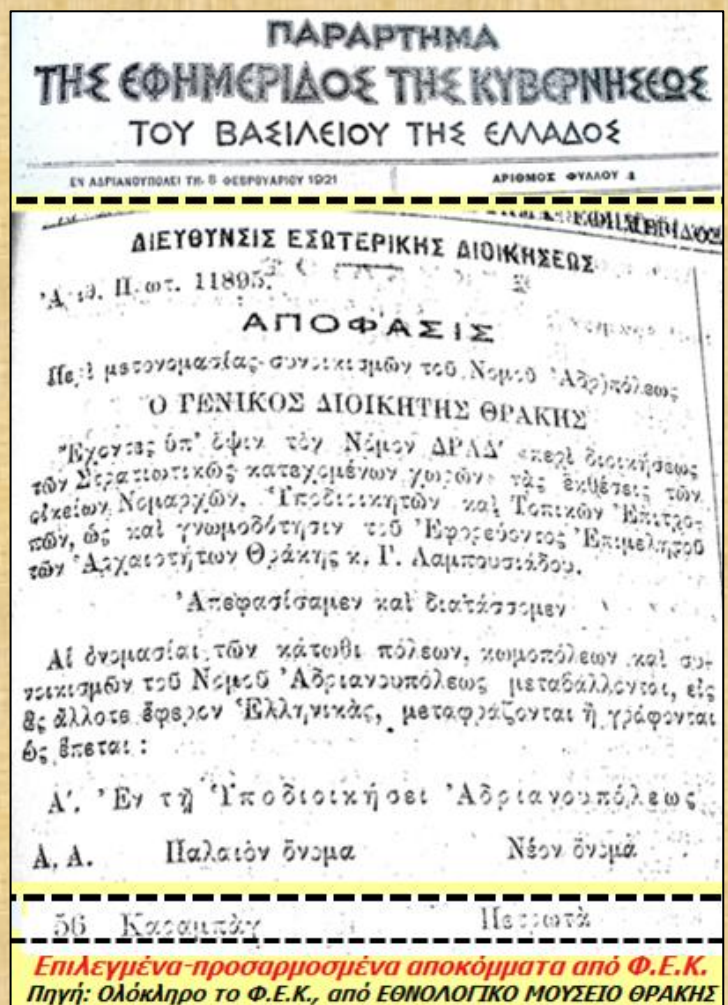

1921

Το 1921 δημοσιεύτηκαν στο "ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ", στην ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΗ, οι αποφάσεις του Υπουργού - Γενικού Διοικητή Θράκης για μετονομασία όλων των Συνοικισμών του Νομού Αδριανουπόλεως.

Συγκεκριμένα δημοσιεύτηκαν:

- Η με Αριθ. Πρωτ. 11895/1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., Φύλλο 4, με ημερομηνία 8 Φεβρουαρίου 1921.

- Η με Αριθ. Πρωτ. 103294/29.08.1921, που δημοσιεύτηκε στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., τεύχος Δεύτερο, Φύλλο 4, με ημερομηνία 18 Σεπτεμβρίου 1921.

Το Χωριό, που αναφέρεται στον κατάλογο της πρώτης απόφασης, όπου περιέχονταν μετονομασίες των 65 από τα 76 Χωριά της τότε Υποδιοίκησης Αδριανουπόλεως του ομώνυμου Νομού, μετονομάστηκε από “Καραμπάγ” σε «Πετρωτά».

Πηγές:

- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 8/02/1921
- ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ. 18 /09/ 1921
- Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1921

Ενημέρωση

Στην πρώτη απόφαση, αναφέρεται η μετονομασία των 20 από τα 22 τότε Χωριά του σημερινού «Τριγώνου».

Στη δεύτερη απόφαση, που αποτελούσε συνέχιση της πρώτης και που δημοσιεύτηκε έξι και πλέον μήνες αργότερα, αναφέρεται η μετονομασία 11 ακόμη Χωριών της Υποδιοίκησης Αδριανουπόλεως μεταξύ των οποίων και δύο του σημερινού «Τριγώνου», του “Τσερμέν” και του “Μαράς”.

Ενημέρωση

Με την προσάρτηση της Θράκης στην Ελλάδα, δεν ακολουθήθηκαν οι ισχύουσες μέχρι τότε διαδικασίες για τις μετονομασίες τοπωνυμιών και αποφασίσθηκε οι μετονομασίες όλων των Οικισμών του τόπου, να γίνουν με κατεπείγουσα “Πολιτική απόφαση”.

Ο Υπουργός-Γενικός Διοικητής Θράκης, ανέθεσε σε τριμελή επιτροπή υπό τον καθηγητή καταγόμενο από την Αδριανούπολη Γ. Λαμπουσιάδη, να του εισηγηθεί τις μετονομασίες, τις οποίες όταν του υποβλήθηκαν, έκανε άμεσα αποδεκτές.

Ενημέρωση

Οι Ελληνικοί πλέον Οικισμοί με ξενόφωνα ονόματα, μετονομάστηκαν κυρίως:

Είτε με ελεύθερη μετάφραση της ονομασίας τους στα Ελληνικά,
είτε με Ελληνικά ονόματα που είχαν “ακουστική” ομοιότητα με την παλιά ονομασία,
είτε πήραν ονόματα από τα περιβαλλοντικά χαρακτηριστικά του τόπου,
είτε τους δόθηκαν συμβολικές ονομασίες καρποφόρων/οπωροφόρων δένδρων,
είτε τους δόθηκαν απλά Ελληνικά ή αρχαιοελληνικά ονόματα χωρίς να είναι γνωστή η πλήρη αιτιολόγηση της ονοματοδοσίας.

Ενημέρωση

Με το όνομα
“Πετρωτά”

μετονομάστηκε και το Χωριό
“Τασλήκ”, που βρίσκεται στα νότια
του Νομού Ροδόπης

Πηγή: ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Φ.Ε.Κ., τεύχος
Δεύτερο, Φύλλο 4, 18 Σεπτεμβρίου 1921

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Πετρωτά Ροδόπης. Από τα νεολιθικά χρόνια, σε αυτόν τον τόπο,
γίνονταν εξορύξεις για κατασκευή πέτρινων εργαλείων. Τα εργαλεία που
βρέθηκαν στην περιοχή είναι χιλιάδων ετών. Στα νεότερα χρόνια

δημιουργήθηκαν στην περιοχή λατομεία εκμετάλλευσης μυλόπετρας.

Στα Οθωμανικά χρόνια ονομαζόταν “Ταςλικ”.

Η λέξη πηγάζει από την λέξη Τας = πέτρα και σε ελεύθερη μετάφραση, ερμηνεύεται
“Ταςλικ” = “Πετρώδη – Πετρώδες”.

Η επιτροπή μετονομασιών των τοπωνυμίων Θράκης, προφανώς λόγω του μεταφρασμένου
ονόματος και παράλληλα λόγω του τόπου που γινόταν εξόρυξη και επεξεργασία της
πέτρας, μετονόμασε το Χωριό από “Τασλήκ” σε “Πετρωτά”.

Η ίδια επιτροπή, μετονόμασε και το Χωριό του Νομού Αδριανουπόλεως, “Καράμπαγ” σε
“Πετρωτά”.

Μπορεί να θεωρηθεί σύμπτωση, αλλά μπορεί να θεωρηθεί ότι και οι δύο Οικισμοί είχαν
πολλά “κοινά” σχετικά με την “πέτρα” και πιθανόν γι’ αυτό να τους δόθηκε, όμοιο όνομα.

1921

Το 1921, στις 30 Απριλίου, υπογράφηκε
Βασιλικό Διάταγμα, σύστασης “Αποθηκών
Μονοπωλίων εν Θράκη”, για την πώληση “Χημικών
πυρρείων και Παιγνιοχάρτων”.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 75 Α / 1921)

Τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», εξυπηρετούνταν από την “συσταθείσα” Αποθήκη Αδριανουπόλεως.

Ενημέρωση

Το “Ελληνικό Μονοπώλιο” καθιερώθηκε το 1897, για τη δημιουργία εσόδων του Ελληνικού Κράτους, προς αποπληρωμή χρεών σε ξένους δανειστές.

Πέραν των παραπάνω ειδών, ανατέθηκε κατά καιρούς στο “Ελληνικό Μονοπώλιο” η διάθεση και διάφορων άλλων προϊόντων όπως “Φωτιστικό πετρέλαιο”, “Σακχαρίνη”, “Κινίνη”, “Σιγαρόχαρτα”, “Άλας”(αλάτι) και άλλα είδη μικρότερης ζήτησης.

Καταργήθηκε την 1/01/1986 με το Προεδρικό Διάταγμα 604/1985.

1921

Το 1921, ιδρύθηκε ο Συνεταιρισμός του Χωριού με την επωνυμία «ΓΕΩΡΓΙΚΟΣ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ».

Ενημέρωση

Πληροφορίες για τον Συνεταιρισμό:

Χρονολογία εγκρίσεως καταστατικού: 13 Σεπτεμβρίου 1921

Ευθύνη: Απεριόριστος

Αριθμός ιδρυτών: 61

Ποσό μερίδας: 100

Κεφάλαιο Συνεταιρισμού: 6.100

Πηγή: Η ΘΡΑΚΙΚΗ ΕΞΟΔΟΣ (1918-1922) - Κ. Βακαλόπουλος

1922

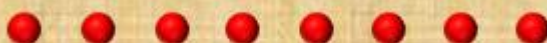
Το 1922, συστάθηκε επίσημα, με τον Νόμο 2782/3.06.1922, η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΘΡΑΚΗΣ, με έδρα την Αδριανούπολη.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 84 Α / 1922)

Ενημέρωση

Την 1 Νοεμβρίου του ιδίου έτους, με Βασιλικό Διάταγμα, η Έδρα της Γενικής Διοίκησης Θράκης μεταφέρθηκε στην Κομοτηνή.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 221 Α / 1922)

1922

Αύγουστος-Σεπτέμβριος 1922. Μικρασιατική καταστροφή.

Ενημέρωση

Ο όρος "Μικρασιατική Καταστροφή" είναι όρος που έχει υιοθετηθεί από την Ελληνική ιστοριογραφία για να περιγράψει τα αποτελέσματα της Μικρασιατικής Εκστρατείας στην Ελλάδα και στον Ελληνισμό γενικότερα. Συγκεκριμένα αναφέρεται στο τέλος του Ελληνοτουρκικού πολέμου του 1918-22, την φυγή από την Τουρκία της Ελληνικής διοίκησης, που είχε εγκατασταθεί στα δυτικά μικρασιατικά παράλια κατά τη Συνθήκη των Σεβρών, όπως και την σχεδόν άτακτη υποχώρηση του Ελληνικού στρατού μετά την κατάρρευση του μετώπου και τη γενικευμένη πλέον εκδίωξη μεγάλου μέρους του Ελληνικού και Χριστιανικού πληθυσμού από τη Μικρά Ασία. Τα γεγονότα αυτά είχαν ως αποτέλεσμα, να επιφέρουν την τελεία καταστροφή του Θρακικού και Μικρασιατικού Ελληνισμού, μαζί με του Πόντου.

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

Ενημέρωση

Θύματα της Μικρασιατικής καταστροφής, υπήρξαν και Έλληνες νέοι της περιοχής, που είχαν κληθεί να υπηρετήσουν στον Ελληνικό Στρατό.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Επειδή σε αυτόν τον πόλεμο δεν μπόρεσε να γίνει πλήρη καταγραφή των πεσόντων Στρατιωτών, η απώλεια μερικών Στρατιωτών συμπεραίνονταν από την μη επιστροφή στην Πατρίδα μετά το τέλος του Πολέμου. Γνωστή η φράση των τότε κατοίκων των Χωριών του τόπου, που παρέμεινε: «...Πήγε στον πόλεμο με την Τουρκία και δεν γύρισε. Τον περιμέναμε ... (αναφερόταν αριθμός) ... χρόνια».

1922

Στις 25 Σεπτεμβρίου 1922, υπογράφηκε η «Συνθήκη των Μουδανίων» (‘‘Ανακωχή των Μουδανίων’’).

Σε αυτή, συμφωνήθηκε:

- Απόσυρση του Ελληνικού στρατού από την Ανατολική Θράκη
- Καθορισμός των συνόρων μεταξύ Ελλάδας – Τουρκίας
- Παραχώρηση της Ανατολικής Θράκης στην Τουρκία
- Άμεση εκκένωση της Ανατολικής Θράκης από τους Έλληνες κατοίκους της

1923

Το 1923, στις 30 Ιανουαρίου, υπογράφηκε μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας
“Σύμβαση περί ανταλλαγής των Ελληνικών και Τουρκικών πληθυσμών”.

Ακολούθησε στις 24 Ιουλίου, η υπογραφή της “Συνθήκης της Λωζάνης”.

Τα Χωριά του σημερινού «Τριγώνου», άρχισαν πλέον να εγκαταλείπονται από τους έποικους Οθωμανούς, αν και η αποχώρηση είχε αρχίσει να γίνεται από το 1920 όταν η περιοχή προσαρτήθηκε στην Ελλάδα.

Παράλληλα, συνεχίστηκε και η εγκατάσταση Ελλήνων Προσφύγων από την Ανατολική Θράκη, που είχε αρχίσει αμέσως μετά από τα δραματικά γεγονότα της Μικρασιατικής καταστροφής.

1923

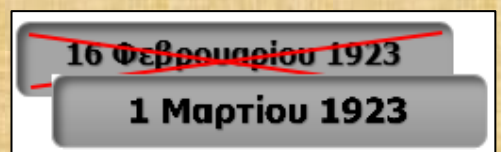
Το 1923, παράλληλα με την ανταλλαγή των πληθυσμών με την Τουρκία, υπογράφηκε και “Ελληνο-Βουλγαρική” σύμβαση, για “εθελοντική μετανάστευση των εθνικών μειονοτήτων” (1923-1925).

Στην περιοχή του «Τριγώνου», στα πλαίσια της παραπάνω συμφωνίας, την περίοδο αυτή έγινε και η αποχώρηση των υπολοίπων ελάχιστων Βούλγαρων που είχαν απομείνει σε μερικά Χωριά και παράλληλα ξεκίνησε η εγκατάσταση Ελλήνων προσφύγων, κυρίως από περιοχές της πρώην Ανατολικής Ρωμυλίας.

1923

Το 1923, εφαρμόστηκε και στην Ελλάδα το Γρηγοριανό ημερολόγιο. Η “Πέμπτη 16 Φεβρουαρίου” του παλαιού ημερολογίου, μετονομάστηκε “Πέμπτη 1 Μαρτίου”.

Ενημέρωση

Το Γρηγοριανό ημερολόγιο αντικατέστησε/διόρθωσε το Ιουλιανό ημερολόγιο που ίσχυε μέχρι τότε.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Για να γίνει η παραπάνω αλλαγή/διόρθωση, αφαιρέθηκαν 13 ημέρες από το έτος 1923, με αποτέλεσμα, αφενός το 1923 στην Ελλάδα να μην έχει διάρκεια 365, αλλά 352 ημέρες και αφετέρου, να μην υπάρχει

“Πιστοποιητικό γέννησης” Έλληνα υπηκόου, με ημερομηνίες γέννησης στην Ελλάδα, από 16 έως 28 Φεβρουαρίου 1923.

1923

Το 1923, με Βασιλικό Διάταγμα, στα πλαίσια σύστασης Παραμεθορίων Τελωνειακών Αρχών, ιδρύθηκαν “Τελωνοφυλακεία” στα Πετρωτά και στην Μπάρα, υπαγόμενα στην δικαιοδοσία του Τελωνείου Δικαίων.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 260 Α /1923)

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Προφανώς τα παραπάνω “Τελωνοφυλακεία” συστάθηκαν για την συνέχιση μετάβασης των κατοίκων της περιοχής στη Βουλγαρία μέσω των “αμαξιτών οδών” που προϋπήρχαν για τη διακίνηση των επιτρεπόμενων αγαθών.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Στα πλαίσια Πανελλήνιας καταγραφής των Τελωνειακών Αρχών, τον Μάρτιο του 1925 (Φ.Ε.Κ. 60 Α / 1925), τα παραπάνω “Τελωνοφυλακεία” δεν εμφανίζονται στην καταγραφή και συμπεραίνεται ότι έπαψε η λειτουργία τους ή παρά την απόφαση δεν υλοποιήθηκε πλήρως η σύστασή τους, αφού οι κάτοικοι των Χωριών του «Τριγώνου» εξυπηρετούνταν για την μεν μετάβασή τους στο Σβίλενγκραντ από το Τελωνοφυλακείο που βρισκόταν στα εδάφη του Ορμενίου, για δε την μετάβασή τους προς Ορτάκιοι από τα Τελωνοφυλακεία που υπήρχαν στην Μηλιά ή στο Τσιγγέλι (Γαλήνη).

1923

Μετά την Μικρασιατική Καταστροφή του 1922, έγινε περιορισμός των Ελληνικών συνόρων και με τη νέα Διοικητική κατανομή στη Δυτική πλέον Ελληνική Θράκη, υπάγονταν οι Νομοί Έβρου και Ροδόπης (Οι περιοχές της Ξάνθης και της Κομοτηνής αποτελούσαν ενιαία, από το 1920, το Νομό Ροδόπης).

*Απόκομμα από “χαρτόγραμμα”
απογραφής πληθυσμού 19/12/1920
Πηγή : ΕΛΣΤΑΤ*

Ο Νομός Έβρου αποτελούνταν από τέσσερες Υποδιοικήσεις (Αλεξανδρουπόλεως, Σουφλίου, Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος). Όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», υπάγονταν στην Υποδιοίκηση Ορεστιάδος του Νομού Έβρου.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 349 Α /1923)

1923

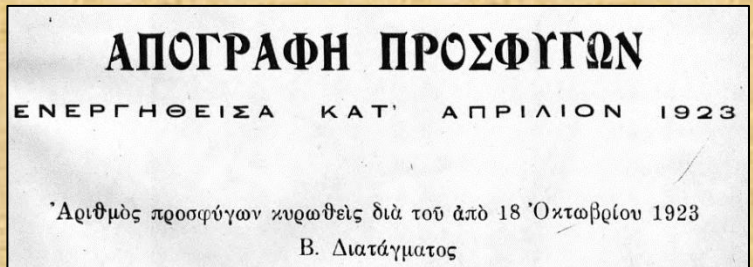
Στις 18 Οκτωβρίου 1923, δημοσιεύθηκε

Βασιλικό Διάταγμα με «...αποτελέσματα της κατά το πρώτον δεκαήμερον του μηνός

Απριλίου ε.ε. ενεργεθείσας απογραφής των εκ Μ.Ασίας και Θράκης εις το Ελληνικόν Κράτος, μετά την τελευταία καταστροφήν, καταφυγόντων προσφύγων ... » (Φ.Ε.Κ. 302/22.10.1923).

Στα Πετρωτά, αναφέρεται ότι τον Απρίλιο 1923, υπήρχαν εγκατεστημένοι 14 Πρόσφυγες (7 Άνδρες και 7 Γυναίκες).

Πηγή:ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (Εκδοση Εθνικού Τυπογραφείου)

Ενημέρωση

Οι 14 αναφερόμενα Πρόσφυγες, εγκαταστάθηκαν στο Χωριό μετά από την Ελληνοβουλγαρική σύμβαση για "εθελοντική μετανάστευση των εθνικών μειονοτήτων" (1923-1925) και προέρχονταν από κοντινές περιοχές της πρώην Ανατολικής Ρωμυλίας. Σε σύντομο χρονικό διάστημα, μερικοί μετακινήθηκαν σε άλλα Χωριά και οι υπόλοιποι εξομοιώθηκαν με τους γηγενείς κατοίκους και απορροφήθηκαν πλήρως από αυτούς. Χαρακτηριστικό γνώρισμα είχαν ότι οι κάτοικοι τους αποκαλούσαν "Βούλγαρους" με την έννοια του προσδιορισμού του τόπου που προέρχονταν (Ο χαρακτηρισμός δεν είχε εθνικιστική, κακή ή υποτιμητική έννοια).

1923

Τον Αύγουστο του 1923, στη θέση Κουμ-Τσιφλίκ (Αμμώδες Τσιφλίκι), έγιναν τα εγκαίνια της θεμελίωσης και δημιουργίας του Οικισμού της Νέας Ορεστιάδας.

Ενημέρωση

Μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, η Ανατολική Θράκη εκκενώθηκε από τον Ελληνικό πληθυσμό της και αρκετοί κάτοικοι της Αδριανούπολης εγκαταστάθηκαν στο "Κάραγατς" που βρισκόταν δυτικά του ποταμού Έβρου και που παρέμενε στην Ελληνική επικράτεια.

Το 1921 το "Κάραγατς" μετονομάστηκε σε "Ορεστιάδα". Το 1923, η "Ορεστιάδα" για Πολιτικούς, Στρατιωτικούς και Εθνικούς οικονομικούς λόγους, παραχωρήθηκε στην Τουρκία και ονομάστηκε και πάλι "Κάραγατς".

Τον Ιούνιο του 1923, αποφασίσθηκε από τους Έλληνες της "Ορεστιάδας" η μετεγκατάστασή τους με τη δημιουργία νέου Οικισμού, 17 χιλιόμετρα νοτιότερα, στην ακατοίκητη αγροτική, Ελληνική τοποθεσία, Κουμ-Τσιφλίκ (Αμμώδες Τσιφλίκι).

Στις 12 Αυγούστου 1923, έγιναν τα εγκαίνια του Οικισμού που ονομάστηκε "Νέα Ορεστιάς" και αργότερα "Νέα Ορεστιάδα" για να θυμίζει την παλιά Ορεστιάδα, το Κάραγατς.

Με Βασιλικό Διάταγμα στις 30 Ιουλίου 1924, ο Οικισμός, που πλέον είχε γίνει "Πόλη", αναγνωρίστηκε ως "Κοινότητα Ορεστιάδας" (Φ.Ε.Κ.177/1924 τεύχος Α') και τα επόμενα χρόνια ορίστηκε πρωτεύουσα της νεοϊδρυθείσας "Επαρχίας Ορεστιάδας" όπου υπάγονταν και όλα τα Χωριά της περιοχής του «Τριγώνου».

**ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ
ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ**

Ενημέρωση

Η Ορεστιάδα, στις απογραφές

πληθυσμού του 1928 και 1940 εμφανίζεται, στα σχετικά Φ.Ε.Κ., ως Κοινότητα της επαρχίας Ορεστιάδας.

Αριθμ. ἀρ.δ. δημοσ./τος 807.—α.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΓΡΑΦΗΝ ΤΗΣ 15-16 ΜΑΪΟΥ 1928

ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ—PROVINCE D'ORESTIAS

Κοινότητες—Communes

13	Ορεστιάδος—Orestias	1.676	1.570	3.246
	1 Ορεστιάς.....			

Σε επίσης όμως Δημόσιο έγγραφο του 1938, εμφανίζεται και ως Κοινότητα υπαγόμενη στην Επαρχία Διδυμοτείχου.

Η “αναντιστοιχία” αυτή τερματίστηκε το 1946, με την αναγνώριση της Κοινότητας Ορεστιάδας σε Δήμο Ορεστιάδας, υπαγόμενο πλέον στην Επαρχία Ορεστιάδας.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 16 Α /20.01.1946)

1924

Το 1924, με Προεδρικό Διάταγμα, αναγνωρίστηκε μεταξύ των άλλων Δήμων και Κοινοτήτων της Θράκης και η «Κοινότητα Πενταλόφου» της Υποδιοίκησης Ορεστιάδας.

Στη νεοϊδρυθείσα Κοινότητα Πενταλόφου, προσαρτήθηκε μαζί με άλλους γειτονικούς συνοικισμούς και ο συνοικισμός των Πετρωτών.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 177 Α και 194 Α / 1924)

Ενημέρωση

Το Διάταγμα υπογράφηκε στις 30 Ιουλίου 1924 και δημοσιεύθηκε στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης (Φ.Ε.Κ.) στις 31 Ιουλίου 1924, τεύχος Πρώτο και με αριθμό 177.

Λόγω εσφαλμένης αναγραφής του, έγινε αναδημοσίευση, με σωστή και ολοκληρωμένη διατύπωση, στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβέρνησης με αριθμό 194.

1924

Από τα Οθωμανικά χρόνια μέχρι το 1923, οι Οικισμοί της περιοχής του σημερινού «Τριγώνου» με Χριστιανούς κατοίκους, υπάγονταν στη «Μητρόπολη Αδριανουπόλεως».

Από τις αρχές του 1924 και με τη νέα οριοθέτηση, όλοι οι παραπάνω Οικισμοί, αλλά και οι παλαιοί Οικισμοί της περιοχής, που κατοικήθηκαν πλέον από Έλληνες Χριστιανούς πρόσφυγες υπάχθηκαν στην προσωποπαγή «Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος».

Ενημέρωση

..... Μετά την ανταλλαγή των πληθυσμών το 1924 πολλά χωριά της Μητροπόλεως Αδριανουπόλεως περιήλθαν στην Ελλάδα και ενσωματώθηκαν αρχικώς στην προσωποπαγή Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος και αργότερα στη Μητρόπολη Διδυμοτείχου. Από τον καζά Ορτάκιοϊ, τα χωριά Καράμπασα (Πετρωτά), Γιαϊλατζήκ (Γυαλιά), Μπάρα ή Γκιολτζίκ (Μπάρα), Μπεκτασλί (Μηλιά), Σαρή- Γιαρ (Θεραπειό), Κουμαρλί (Κόμαρα), Μπες τεπέ (Πεντάλοφος), και από τον καζά Αδριανουπόλεως, Ρίζια, Μαράσια και Τσορέκ- κιοϊ (Καστανιές).

Επίσης τρία εξαρχικά (στις αρχές του αιώνα μας, και τα τρία στον παλαιό καζά Ορτάκιοϊ): Τσιρμέν (Ορμένιον), Καραάτς- Τσιρμέν (Φτελιά) και Καδίκιοϊ (Δίκαια), καθώς και το μικτό - κατά την ίδια εποχή- (πατριαρχικό και εξαρχικό, πάντα στον παλαιό καζά Ορτάκιοϊ) χωριό Ισπιτλί (Σπήλαιον).

Πηγή: Απόσπασμα από users.sch.gr/markmarkou/katalog/ecp/adrianoupolis.htm

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ-ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Ενημέρωση

Το 1931, καταργήθηκε η προσωρινή Μητρόπολη Νέας Ορεστιάδος που είχε δημιουργηθεί στη θέση της Μητροπόλης Αδριανουπόλεως και όλες οι ενορίες της αποδόθηκαν στην Μητρόπολη Διδυμοτείχου. Τον Ιούνιο του 1934, καταργήθηκε η Μητρόπολη Σουφλίου και ενσωματώθηκε στη Μητρόπολη Διδυμοτείχου, η οποία πλέον ονομάσθηκε «Ιερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου».

Ενημέρωση

Η νέα, από το 1934, «Ιερά Μητρόπολις Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου» θα περιλαμβάνεται στις 36 Μητροπόλεις των "Νέων Χωρών".

Σημείωση: "Νέες Χώρες, ονομάσθηκαν οι περιοχές που προσαρτήθηκαν στο Ελληνικό Κράτος μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους. Οι Μητροπόλεις που βρίσκονται σε αυτές τις περιοχές εξακολουθούν να υπάγονται πνευματικά στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και παραχωρήθηκαν από το Πατριαρχείο στην "Εκκλησία της Ελλάδος" για να διοικούνται σύμφωνα με τη Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη του 1928.

1924

Το 1924, με τον Νόμο 3179/7.8.24 αρθ.1 § α', όλα τα Σχολεία που λειτουργούσαν στη Θράκη, αναγνωρίστηκαν ως Δημόσια.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 186 Α / 1924)

Ενημέρωση

Τα υπάρχοντα μέχρι τότε Σχολεία, λειτουργούσαν ως Κοινοτικά.

Ενημέρωση

Από έκθεση του Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων της Περιφέρειας, εμφανίζεται ότι το Σχολικό έτος 1924-1925 λειτουργούσε το «2/τάξιο Δημοτικό Σχολείο Πετρωτών».

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Ενημέρωση

Στην περιοχή του Βορείου Έβρου, υπήρχε μόνον η "Εκπαιδευτική περιφέρεια Δημοτικών Σχολείων Διδυμοτείχου" και είχε υπό την εποπτεία της όλα τα Σχολεία των σημερινών περιοχών Ορεστιάδας και Διδυμοτείχου.

1924

Το 1924, με Προεδρικό Διάταγμα, καθορίστηκαν μεταξύ άλλων περιοχών της Θράκης και τα Χωριά της περιοχής της Ορεστιάδας, προς Βουλγαρία και Τουρκία, ως «Παραμεθόρια».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 288 Α / 1924)

Ενημέρωση

Στα μεταγενέστερα χρόνια, ο χαρακτηρισμός Παραμεθόριος Πόλη ή Χωριό εξελίχθηκε σε «Παραμεθόριο Περιοχή». Όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», όπως και ολόκληρος ο Νομός Έβρου, υπάχθηκαν στις «Παραμεθόριες περιοχές».

1924

Το 1924, ιδρύθηκε η «ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ», με έδρα το ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟ και “Γραφεία” στην ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ.

Ενημέρωση

Στην «ΕΝΩΣΗ», υπάχθηκαν και οι υπάρχοντες Συνεταιρισμοί των Χωριών του «Τριγώνου», όπως και οι Συνεταιρισμοί που ιδρύθηκαν τα επόμενα χρόνια, στα υπόλοιπα Χωριά.

Ενημέρωση

Το 1944, αποφασίστηκε η αποχώρηση των συνεταιρισμών της επαρχίας ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ από την παραπάνω «ΕΝΩΣΗ» και η ίδρυση της «ΕΝΩΣΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ Ν. ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ».

Ενημέρωση

Για την καλύτερη εξυπηρέτηση των μελών των Συνεταιρισμών, των περισσότερων Χωριών του «Τριγώνου», η «ΕΝΩΣΗ» δημιούργησε Υποκατάστημά της στα ΔΙΚΑΙΑ.

Ενημέρωση

Στα νεότερα χρόνια, με το Συνεταιριστικό νόμο 1541/1985, αντί των ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ και των ΕΝΩΣΕΩΝ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ, συναντούμε τους Πρωτοβάθμιους ΑΓΡΟΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥΣ και τις Δευτεροβάθμιες ΕΝΩΣΕΙΣ ΑΓΡΟΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ.

1925

Στις 14 Μαΐου 1925, έγινε επίσκεψη στο Χωριό, του Επιθεωρητή Δημοτικών Σχολείων της Περιφέρειας.

Από την αναλυτική συνταχθείσα έκθεση του Επιθεωρητή, που αναφέρεται στους Μαθητές, στο Διδακτήριο και στους Δασκάλους, συνοπτικά προκύπτει ότι:

- Το σύνολο των μαθητών του Σχολείου, ήταν 124 παιδιά και οι Δάσκαλοι του Σχολείου ήταν 2.
- Το Σχολείο λειτουργούσε με τάξεις Α', Β', Γ' και Δ'.
- Η στέγαση του Σχολείου, γινόταν σε επισκευασμένη παλαιά αποθήκη της Κοινότητας με δύο αίθουσες, διαστάσεων 7 Χ 5,40, η κάθε μία.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

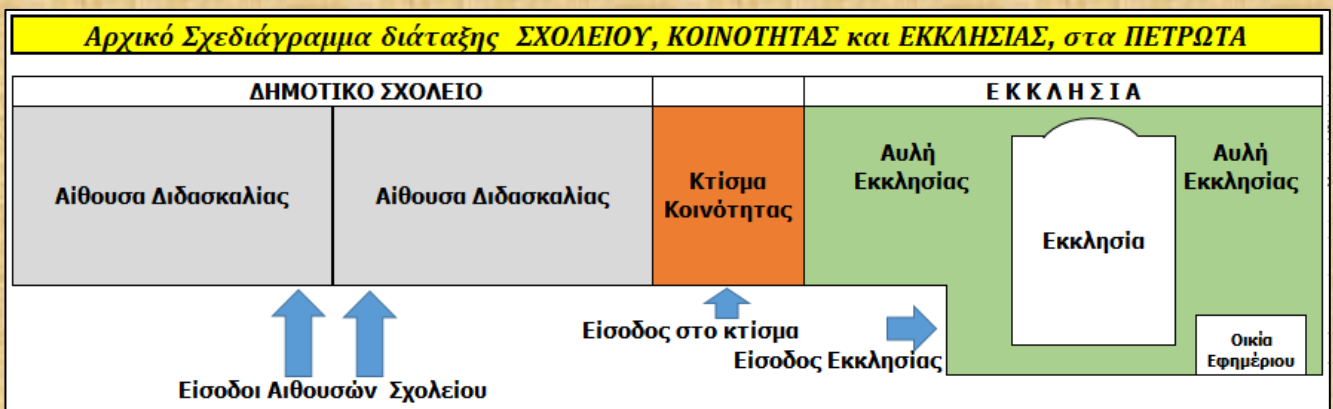
Η 7^η Σχολή των Παιδιών Διάρθρωση
 ημερ. 2 Ισοδυναμία 14 Μαΐου μ.μ.

1/ Μαθηταί : Α' 61, Β' 20, Γ' 29 Δ' 18, ελλ' γινώσκει Α' 44, Β' 17, Γ' 25 Δ' 16.

2/ Διδασκείν : Τέτοιο υπήρξε απόδηλος 24. 2ος κοινότητος Ιεραρχίας διδασκ. προχέρως άνευ παλινάσθη, ομοιωνόν, ύγρον, και 2ον μετ' χειμωνά. Χρον' γινώσκον. 2ος δε άδρόν θερμόν. βλ. και προς Δυσκοιάν και έχει δύο αιθούσας η' τω Γ. και Δ'. βορρά έχει διαδομένη 7x5,40 x 2,30 μετ' παρ' άδ' ον 11μ. 3 διαδομένη 1x3,60 η' δ' 2ος Α' και Β' 2ος 2ον αυτών διαδομένη έχει παραίδυρα 4 δυτικώς και 1 Ανατολικώς μετ' ταις αυταίς διαδομένης προς ταις (άλλα. προς Ιεραρχίας 5300 δραχμαί είνι άνάγκη οίκοδομήσιν νέαν διδασκαλείου τύπου τετρατάξίου οί' καί 2ος μοι ήδ' νηδον πρόθυμοι και διά' προσωπική εργασία θα' μολαγ, 2ος πλοαυ.

Απόσπασμα από : ΕΚΘΕΣΙΣ Περί Λειτουργίας των Δημοτικών Σχολείων περιφέρειας ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΥ κατά τα Σχολικά έτη 1924-1925 & 1925-1926, υπό του Επιθεωρητού Ι. Δανόπουλου

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Σημείωση: Στα επόμενα χρόνια θα δημιουργηθεί διαφορά στο σχεδιάγραμμα, αφού μεταξύ των δύο αιθουσών διδασκαλίας του Σχολείου, δημιουργήθηκε και μικρή αίθουσα για χρήση ως Γραφείο Διδασκάλων.

1926

Το 1926, με Νομοθετικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η υποχρεωτική φοίτηση των παιδιών, στο Δημοτικό Σχολείο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 145 Α / 1926)

Ενημέρωση

Ακολούθησε το 1929, η ψήφιση Νόμου, που καθόριζε με λεπτομέρειες τη φοίτηση όλων των παιδιών στην Στοιχειώδη Εκπαίδευση (Νηπιαγωγεία, Δημοτικά Σχολεία κ.α.).

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 309 Α / 1929)

1926

Το 1925 /1926, έγινε η πρώτη “μετοίκηση” κατοίκων από τα Πετρωτά, στο νέο Χωριό Πάλλη.

Ενημέρωση

Το νέο Χωριό “Πάλλη”, σχεδιάστηκε και κτίστηκε σε κοντινή, αλλά διαφορετική τοποθεσία από το παλιό Χωριό.

Στο Χωριό εγκαταστάθηκαν, πέρα από τους “μέτοικους” “Πετρωτιώτες” και οι Πρόσφυγες που είχαν εγκατασταθεί στο παλιό Χωριό τα αμέσως προηγούμενα χρόνια.

1926

Το 1926, κατασκευάστηκε το “Καμπαναριό” στην ήδη υπάρχουσα από το 1834, Εκκλησία του Χωριού των «Παμμεγίστων Ταξιαρχών».

Ενημέρωση

Στα Οθωμανικά χρόνια, την εποχή που άρχισε να επιτρέπεται η ανέγερση Εκκλησιών, η κατασκευή σε αυτές Κωδωνοστασίων (καμπαναριών), δεν ήταν επιτρεπτή. Επιτρεπόταν η διατήρηση των Κωδωνοστασίων στους υπάρχοντες παλαιούς Ναούς, αλλά οι νέοι Ναοί κατασκευάζονταν χωρίς Κωδωνοστάσια.

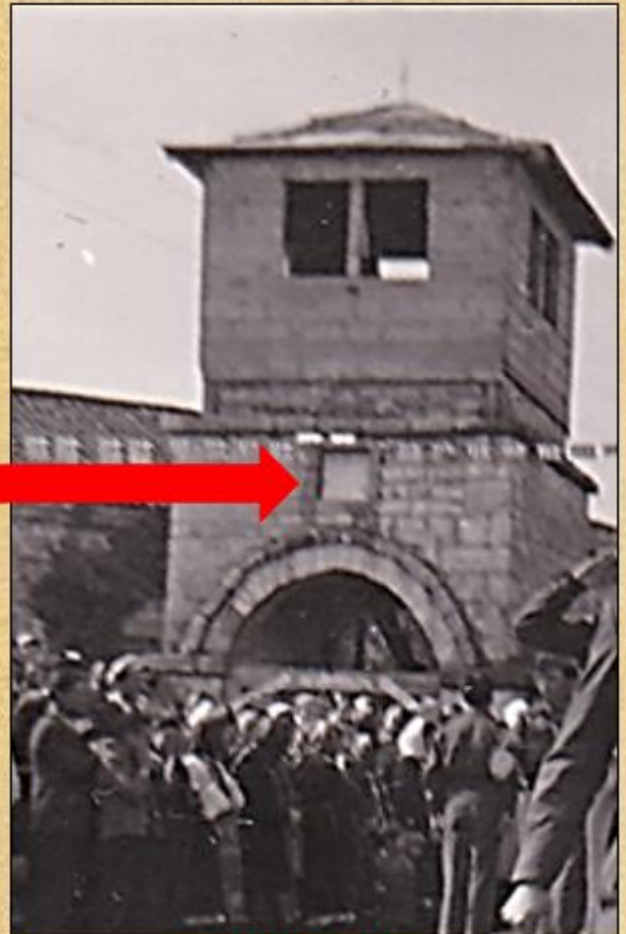
**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το Καμπαναριό κατασκευάστηκε ξεχωριστά από την Εκκλησία, στη βορειοδυτική πλευρά του αυλόγυρου της Εκκλησίας.

Μέχρι ενός σημείου είχε πέτρινη κατασκευή με δίφυλη ξύλινη εξώπορτα και συνεχιζόταν προς τα επάνω με ξύλινη κατασκευή.

Για την είσοδο στην Εκκλησία γινόταν διέλευση κάτω από την “αψίδα” του Καμπαναριού, υπήρχε λίγα μέτρα διάδρομος στην αυλή και στη συνέχεια υπήρχε ο “Νάρθηκας” της Εκκλησίας που η είσοδός του ήταν από την βόρεια πλευρά.

Στο Καμπαναριό, πάνω από την "αψίδα", ήταν τοποθετημένη η παρακάτω μαρμάρινη επιγραφή και αναφερόταν στην κατασκευή του.

ΠΕΤΡΩΤΑ 1955
Φωτογραφία από
Προσωπικό αρχείο ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Από το 1960, που έγινε κατεδάφιση του Καμπαναριού, έως το 1974 η επιγραφή φυλασσόταν σε μη εμφανές μέρος εντός της Εκκλησίας. Μετά το 1974, τοποθετήθηκε σε εμφανές σημείο στην είσοδο της ανακατασκευασμένης Εκκλησίας, χωρίς όμως να αναφέρεται η αρχική της θέση, όπως και να μην προσδιορίζεται σε ποια κατασκευή αναφέρεται η αναγραφόμενη πληροφορία.

1928

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 15/05/1928, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.206 κατοίκους και πάλι ήταν το μεγαλύτερο, σε κατοίκους, Χωριό του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Στην παραπάνω απογραφή, αναφέρεται ότι από τους 1.206 κατοίκους, οι 5, ποσοστό 0,4%, είναι Πρόσφυγες που εγκαταστάθηκαν στο Χωριό μετά το 1922.

Ενημέρωση

Στο σχετικό "Πίνακα απογραφής πληθυσμού" της "Γενικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος", για πρώτη φορά αναφέρεται η Διοικητική διαίρεση του "Νομού" σε "Επαρχίες", αφού μέχρι τότε ίσχυε η διαίρεση σε "Υποδιοικήσεις".

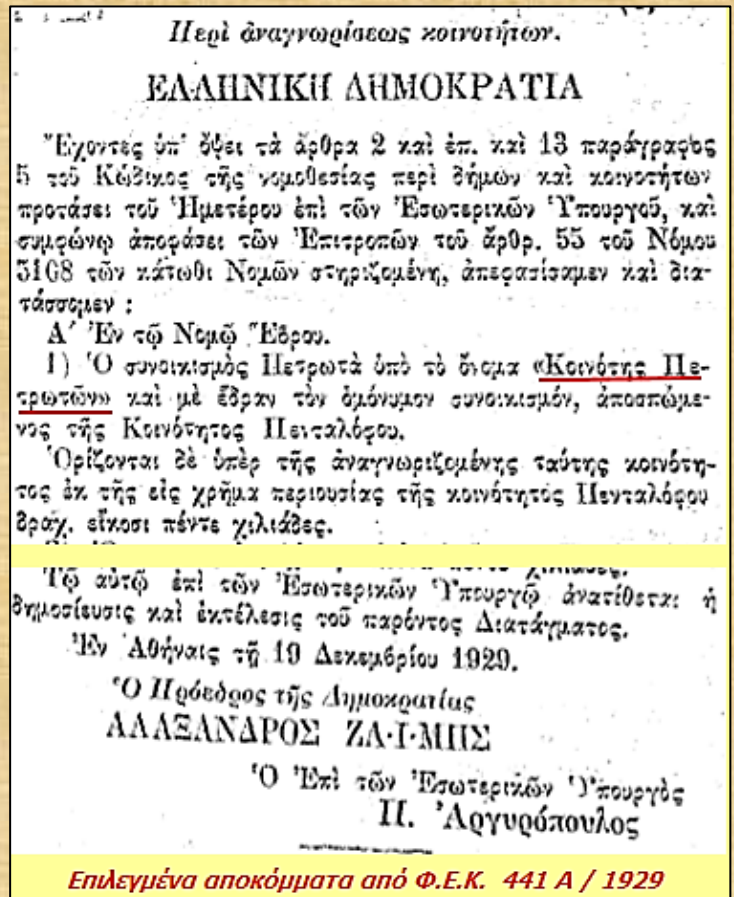

1929

Το 1929, ο συνοικισμός των Πετρωτών αποσπάστηκε από την Κοινότητα Πενταλόφου και αναγνωρίστηκε ως ξεχωριστή «Κοινότητα Πετρωτών».

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 441 Α / 1929)

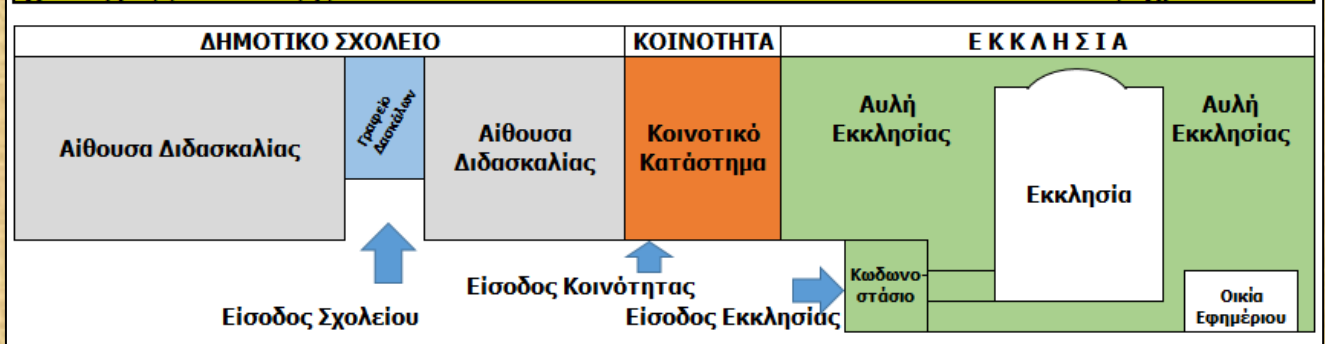

Επιλεγμένα αποκόμματα από Φ.Ε.Κ. 441 Α / 1929

Ενημέρωση

Μετά την αναγνώριση της Κοινότητας, σε επόμενο χρόνο, στη θέση του παλαιού "πλινθόκτιστου" κτίσματος, που ήταν επί Τουρκοκρατίας η έδρα του "Μουχτάρη", έγινε κατασκευή νέου πετρώκτιστου Κοινοτικού Καταστήματος.

Σχεδιάγραμμα διάταξης ΣΧΟΛΕΙΟΥ, ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ και ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, στα ΠΕΤΡΩΤΑ μέχρι το 1941

Σημείωση: Η διαφορά στο σχεδιάγραμμα, σε σχέση με προηγούμενη διάταξη είναι ότι, στο Σχολείο, η Βορειοδυτική αίθουσα έγινε μικρότερη, αφού μεταξύ των αρχικά δύο αιθουσών διδασκαλίας, δημιουργήθηκε και μικρή αίθουσα για χρήση ως Γραφείο Διδασκάλων,

κτίσθηκε νέο Κοινοτικό κατάστημα, όπως και στην είσοδο της αυλής της Εκκλησίας έχει κατασκευασθεί "Κωδωνοστάσιο" (Καμπαναριό).

1930

Στη διάρκεια της δεκαετίας του 1930, στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα, στην περιοχή του «Τριγώνου», από την περιοχή του Ορμενίου μέχρι την Μηλιά, παραπλεύρως των χερσαίων συνόρων, ολοκληρώθηκε η κατασκευή πυκνού δικτύου νέων Στρατιωτικών Φυλακίων.

Ενημέρωση

Την εποχή αυτή, αυξήθηκε ο αριθμός των Φυλακίων, όπως και έγινε κατασκευή νέων που αντικατέστησαν τα παλαιά πρόχειρα Φυλάκια.

Με την ολοκλήρωση των έργων, από Ορμένιο μέχρι Μηλιά, απόσταση 33 περίπου χιλιομέτρων, υπήρχαν πλέον 13 φυλάκια (Ε.Φ.30 – Ε.Φ.42) και η μεταξύ τους απόσταση, ανάλογα με την μορφολογία του εδάφους ήταν, κατά μέσο όρο, περί τα 2,5 χιλιόμετρα.

Ενημέρωση

ΦΥΛΑΚΙΑ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

- Ελληνικό Φυλάκιο (Ε.Φ.) 32, στην περιοχή "Τουρμπαλού βρύση"
- Ελληνικό Φυλάκιο (Ε.Φ.) 33, στην περιοχή "Ντουλάπ"
- Ελληνικό Φυλάκιο (Ε.Φ.) 34, στην περιοχή "Λειχουνιά"
- Ελληνικό Φυλάκιο (Ε.Φ.) 35, στην περιοχή "Κρυόβρυσα"
- Ελληνικό Φυλάκιο (Ε.Φ.) 36, στην περιοχή "Νταουλτζή"

1931

Το 1931, παραχωρήθηκαν από το "Δασονομείο Ορεστιάδας", 2.605 στρέμματα, ως «κλήροι» σε κατοίκους του Χωριού.

Πηγή: ΘΡΑΚΙΚΗ ΣΤΟΑ – ΛΕΥΚΩΜΑ ΘΡΑΚΗΣ-ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ 1932 – Εκδότης Αργ.Δρακόπουλος
"ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ ΕΝ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1931 (σελ. 191)

Ενημέρωση

Εκείνη την εποχή δόθηκαν "κληροτεμάχια" σε κατοίκους του Χωριού, στις περιοχές "Κάμισα", "Γυάρα"(πολύ μικρός αριθμός) και προγραμματίστηκαν να δοθούν "κλήροι" και σε οικογένειες που θα μετοικήσουν από τα Πετρωτά στην περιοχή της "Παλαιίστρας".

1932

Το 1932, εγκαταστάθηκαν στην "Παλαίστρα", σαράντα (40) νέες αγροτικές Οικογένειες από τα Πετρωτά. Ακολούθησε εγκατάσταση και τριών (3) Οικογενειών από τον Πεντάλοφο.

Ενημέρωση

Στους νέους κατοίκους της "Παλαίστρας", πέραν της βοήθειας που τους δόθηκε από το Κράτος για την κατασκευή των Σπιτιών τους, τους παραχωρήθηκε και μέρος αγροτεμαχίων ως "κλήροι".

Ενημέρωση

Η εγκατάσταση αυτή των Πετρωτιωτών στην Παλαίστρα, είναι η δεύτερη στη σειρά, "Μετοίκηση" κατοίκων σε άλλο Χωριό.

1937

Το 1936 άρχισε και το 1937 ολοκληρώθηκε, η κατασκευή στο Χωριό, των Στρατιωτικών κτιρίων της "Διμοιρίας" του Στρατού.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ "ΔΙΜΟΙΡΙΑΣ" ΠΕΤΡΩΤΩΝ

1ο Κτίριο - ΔΙΟΙΚΗΤΗΡΙΟ

2ο Κτίριο - ΘΑΛΑΜΟΣ ΟΠΛΙΤΩΝ & ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

1937

Στη διάρκεια 1936 – 1937, κατασκευάστηκε το νέο για την εποχή, Κοινοτικό Κατάστημα του Χωριού.

Ενημέρωση

Το οίκημα περιλάμβανε μία ισόγειο αποθήκη και δύο μικρούς χώρους στον πρώτο όροφο, εκ των οποίων ο ένας θα χρησιμοποιούνταν ως Κοινοτικό γραφείο και ο άλλος ως “ξενών με δύο κλίνες”.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ
“ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ” Δελτίο Νομαρχίας Έβρου 1956

Η ανέγερση του οικήματος έγινε στη ακριβή θέση που από τα Οθωμανικά χρόνια υπήρχε κτίσμα που ήταν έδρα του “Μουχτάρη” του Χωριού.

1938

Το 1930, ο ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ (ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ), ξεκίνησε την κατασκευή, στην άκρη του Χωριού, ενός σύγχρονου για την εποχή, “Αλευρόμυλου”. Οι εργασίες αποπεράτωσης του κτιρίου, ολοκληρώθηκαν το 1932. Μετά την ολοκλήρωση των οικοδομικών εργασιών, ξεκίνησε η κατασκευή των υποδομών, όπως και οι εργασίες εγκατάστασης του μηχανολογικού εξοπλισμού. Λόγω της ειδικής κατασκευής, όπως και της εγκατάστασης ειδικών μηχανισμών, που δεν υπήρχαν “ευρέως” στην εγχώρια αγορά, οι εργασίες ολοκληρώθηκαν, με καθυστέρηση, στα τέλη του 1937.

Αρχές του 1938, αφού ήδη είχε σταματήσει η λειτουργία του “Μύλου” που ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ είχε έξω από το Χωριό, άρχισε πλέον να λειτουργεί ο νέος “Πετρόμυλος” ή “Αλευρόμυλος” που διέθετε τρεις ξεχωριστές “Πέτρες”, για την παραγωγή αλεύρων και ζωοτροφών.

Λειτουργούσε με ατμομηχανή με τη χρήση ξυλοκάρβουνου, αλλά παράλληλα μπορούσε, εναλλακτικά, να λειτουργήσει - πρωτοποριακά για τον τόπο - και μηχανοκίνητα, με μηχανή "εσωτερικής καύσης".

Η μηχανή ήταν της εταιρείας "Christoph". Βενζινοκίνητη, μικρής ιπποδύναμης, αλλά κάλυπτε τις ανάγκες μετάδοσης κίνησης ταυτόχρονα σε όλες τις "πέτρες".

Πηγή: Αφηγήσεις από, ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ, ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΑΝΘΙΤΣΑ συζ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ του ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ.

Ενημέρωση

- "Πέτρα" ονομαζόταν ο μηχανισμός που αποτελούνταν από δύο "Μυλόπετρες", με σταθερή την μία και περιστρεφόμενη την δεύτερη.

Στο ενδιάμεσό τους διοχετεύονταν τα "σιτηρά" και δια της τριβής παράγονταν τα "άλευρα".

- Ο "Μύλος" λειτουργούσε με "Μηχανή" που μετέδιδε την κίνηση στις "πέτρες", με ιμάντες (λουριά).
- Οι τρεις "πέτρες", που υπήρχαν στον "Μύλο", λειτουργούσαν για την παραγωγή αλεύρων, στην μία όμως από αυτές, κυρίως γινόταν "άλεση", σιταριού, κριθαριού και καλαμποκιού για την παραγωγή ζωοτροφών.

Πηγή: Αφηγήσεις από ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟ του ΘΕΟΔΩΡΟΥ και ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ του ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ.

1939

Το 1939, ιδρύθηκε η «Εκπαιδευτική περιφέρεια Δημοτικών Σχολείων Ορεοσιάδος» και σε αυτήν υπάχθηκαν, αφού αποσπάστηκαν από την Εκπαιδευτική περιφέρεια Διδυμοτείχου όπου υπάγονταν μέχρι τότε, τα Σχολεία των Χωριών του «Τριγώνου», εκτός των Σχολείων του Θεραπειού και της Μηλιάς.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 74 Α / 1939)

Ενημέρωση

Τα Δημοτικά Σχολεία Θεραπειού και Μηλιάς, παρέμειναν στην Εκπαιδευτική περιφέρεια Διδυμοτείχου.

1939

Το 1939, αποφασίσθηκε η ίδρυση του Μικτού Γυμνασίου Ορεστιάδας.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 395 Α / 1939)

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ (1939-1952)

Φωτογραφία από : "Η Ορεστιάδα μας" - ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

Ενημέρωση

Η στέγαση και λειτουργία του Γυμνασίου, από το 1939 έως το 1952, γινόταν σε οίκημα ιδιοκτησίας ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ, στην περιοχή του Σιδηροδρομικού Σταθμού.

Πηγή: Η Ορεστιάδα μας – ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

Ενημέρωση

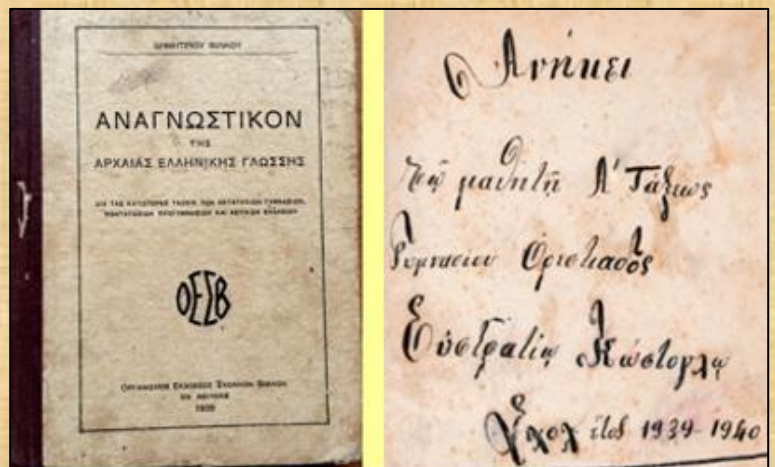
Μέχρι τότε, οι μαθητές της περιοχής, αλλά και ολόκληρου του Βορείου Έβρου, που ήθελαν να φοιτήσουν σε Γυμνάσιο, πήγαιναν στο Διδυμότειχο, στο Σουφλί, στην Αλεξανδρούπολη ή και στην Κομοτηνή.

Πηγή: Η Ορεστιάδα μας – ΤΑΚΗ ΤΣΟΝΙΔΗ

1939

Το 1939, έκανε εγγραφή στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας, για πρώτη φορά σε αυτό μαθητής από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, ο ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ του ΠΑΡΑΣΧΟΥ.

-Βιβλίο ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ -1938
-Εσώφυλλο του Βιβλίου συμπληρωμένο από τον κάτοχο
Από Προσωπικό Αρχείο ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

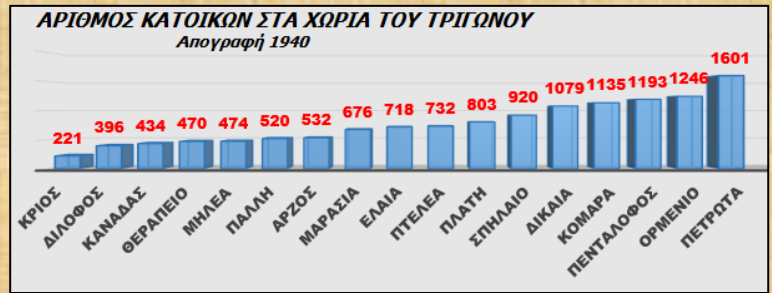
Ενημέρωση

Στις αρχές του επόμενου σχολικού έτους 1940-1941, κηρύχθηκε ο Πόλεμος της Ιταλίας με την Ελλάδα και λόγω των πολεμικών γεγονότων και της ρευστής ειρηνικής κατάστασης, η φοίτησή του στο Γυμνάσιο διακόπηκε οριστικά.

1940

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 16/10/1940, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.601 κατοίκους και παρέμεινε να είναι το μεγαλύτερο, σε κατοίκους, Χωριό του «Τριγώνου».

1940

Το 1940, στις 28 Οκτωβρίου, ξεκίνησε ο Πόλεμος μεταξύ Ιταλίας και Ελλάδας στην περιοχή των Ελληνοαλβανικών συνόρων. Την ίδια ημέρα, κηρύχθηκε στην Ελλάδα «Γενική επιστράτευση». Οι «Νέοι» των Χωριών του «Τριγώνου» που υπηρετούσαν τη Στρατιωτική τους θητεία, μαζί με τους στρατευμένους των άλλων περιοχών, προωθήθηκαν στις εμπόλεμες περιοχές. Παράλληλα, οι «Επίστρατοι» από τα Χωριά του «Τριγώνου», προωθήθηκαν στα «Κέντρα παρουσίασης» Αλεξανδρούπολης και Κομοτηνής, για οργάνωση και προώθηση στις «μάχιμες μονάδες».

Ενημέρωση

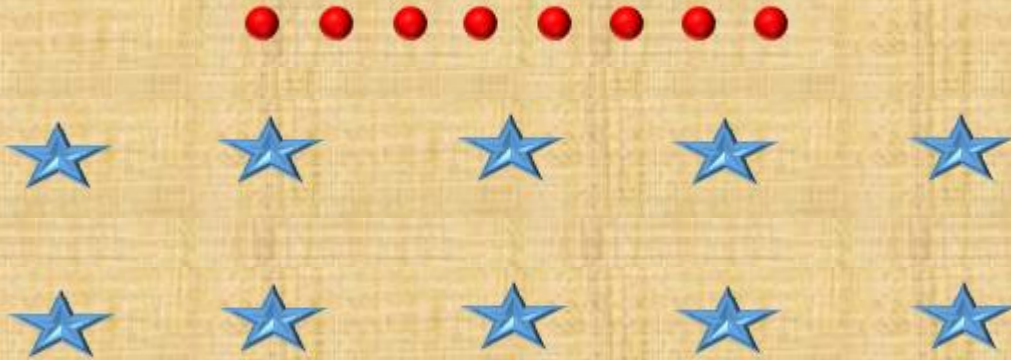
Σε αυτόν τον πόλεμο που διήρκεσε, επίσημα, μέχρι στις 31 Μαΐου 1941, ανάμεσα στους Έλληνες Στρατιώτες που έχασαν την ζωή τους ή τραυματίστηκαν βαριά, περιλαμβάνονταν και στρατευμένοι από τα Χωριά του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Για στρατευμένους που έχασαν την ζωή τους, με καταγωγή από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, αναφέρεται :

- ΚΑΦΕΤΖΗΣ ή ΚΑΦΕΤΖΙΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, έτος γέννησης 1912, Στρατιώτης του 81^{ου} Σ.Π., πέθανε στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ την 7-2-1941

Πηγή: Έκδοση του ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ "ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ 1940-1945"

**1941
1944**

Την 1^η Μαρτίου 1941, ο Βασιλιάς της Βουλγαρίας Μπόρις Γ', υπέγραψε με τον ηγέτη της Ναζιστικής Γερμανίας Χίτλερ, "συμφωνία μη επίθεσης".

Στη συμφωνία, η Βουλγαρία επιπλέον, επέτρεπε στα Γερμανικά στρατεύματα να διέλθουν από το έδαφός της για επίθεση στην Ελλάδα, με αντάλλαγμα την παραχώρηση σε αυτήν τα εδάφη που θα καταλαμβάνονταν, της Ελληνικής ανατολικής Μακεδονίας και της Θράκης.

Στις 6 Απριλίου του 1941, ξεκίνησε η εισβολή των Γερμανικών στρατευμάτων στην Ελλάδα.

Ενημέρωση

Λόγω της έκβασης αυτού του πολέμου, οι «στρατευμένοι» νέοι αλλά και οι «επιστρατευμένοι» από την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου, κάτοικοι του τόπου, που οι "Μονάδες" τους πλέον είχαν "διαλυθεί", ολοκλήρωσαν την επιστροφή στα Χωριά τους περίπου στα τέλη Απριλίου του 1941.

Ενημέρωση

Ένας αριθμός «στρατευμένων» αλλά και «επιστρατευμένων» στρατιωτών που κατάγονταν από τα Χωριά του "Τριγώνου", μετακινήθηκε μετά τη συνθηκολόγηση της Ελλάδας με τη Γερμανία, μέσω Τουρκίας, στις υπό σύσταση Ελληνικές Στρατιωτικές δυνάμεις της Μέσης ανατολής.

Σημείωση: Με τον γεωγραφικό όρο "Μέση ανατολή", οι Έλληνες την εποχή του Β' Παγκόσμιου πολέμου, προσδιόριζαν κυρίως τις περιοχές της νοτιοδυτικής Ασίας, στον Λίβανο και τις περιοχές της Βορείου Αφρικής στη Βόρειο Αίγυπτο.

Ενημέρωση

Ο Βουλγάρικος στρατός

ακολουθώντας τις Γερμανικές δυνάμεις, λίγες ημέρες μετά την εισβολή, στις 20 Απριλίου του 1941, "αμαχητί", εγκαταστάθηκε στην

Ανατολική Μακεδονία και στη Δυτική Θράκη, εκτός από την εδαφική ζώνη 20 περίπου χιλιομέτρων από τα σύνορα με την Τουρκία, παράλληλα με τον ποταμό Έβρο, που χαρακτηρίστηκε ως «Ουδέτερη ζώνη», όπου εγκαταστάθηκαν κατοχικές Γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις.

Ενημέρωση

Στη περιοχή του «Τριγώνου» στα Δίκαια και στα Μαράσια, εγκαταστάθηκαν Γερμανικές στρατιωτικές δυνάμεις, με ελεγχόμενη περιοχή όλα τα Χωριά, εκτός από την Μηλιά, τον Πεντάλοφο, τα Πετρωτά και το Ορμένιο που παραχωρήθηκαν στη Βουλγαρία.

Ακολούθησε εγκατάσταση μικρού αριθμού Γερμανών στρατιωτών σε Φυλάκια στην Φτελιά και στον Δίλοφο.

Τα Χωριά Κόμαρα και Θεραπειό, βρισκόταν υπό Γερμανική κατοχή, αλλά βρισκόταν υπό τον έλεγχο της Γερμανικής δύναμης που υπήρχε στον Κυπρίνο.

Στα Χωριά που ήταν υπό την κατοχή των Γερμανών, παρέμειναν οι Ελληνικές Διοικητικές αρχές, ελεγχόμενες όμως από τις δυνάμεις Κατοχής.

Στα Χωριά που παραχωρήθηκαν στη Βουλγαρία, εγκαταστάθηκαν πέραν των Στρατιωτικών δυνάμεων και Βουλγάρικες Διοικητικές αρχές.

Ενημέρωση

«...Η διαχωριστική γραμμή που χώριζε

το Τρίγωνο σε δυο ζώνες, ξεκινούσε ανάμεσα από τα χωριά Μηλιά - Θεραπειό, περνούσε από τα Αμπέλια του Πενταλόφου, από το Ευρωθήραμα, από τη δυτική πλευρά της Φτελιάς και κατέληγε στο Έβρο.....»

Πηγή: Το Κείμενο είναι απόσπασμα από το Βιβλίο, ΠΕΡΙ ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ Ο ΛΟΓΟΣ Βασ.Βασιλειάδης - Χρ. Χρηστούδης

1941

Στις 20 Μαΐου 1941, ξεκίνησε η "Μάχη της Κρήτης". Με αυτή την ονομασία έμεινε στην ιστορία η αεραποβατική επιχείρηση, που επιχείρησε η Ναζιστική Γερμανία κατά της Κρήτης και η οποία έληξε δώδεκα μέρες μετά, με την κατάληψη της μεγαλονήσου.

Ενημέρωση

Για στρατευμένους που έχασαν την ζωή τους σε αυτή τη μάχη, με καταγωγή από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, αναφέρονται τα ονόματα (αλφαβητικά):

- ΛΟΥΚΑΡΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ του ΣΚΑΡΛΑΤΟΥ, έτος γέννησης 1920, Στρατιώτης του Έμπεδου Ναυπλίου, σκοτώθηκε στα Μπετένια Ηρακλείου, κατά την Μάχη της Κρήτης, την 22-5-1941
- ΠΑΛΙΑΚΟΥΔΗΣ ΛΥΜΠΕΡΗΣ του ΔΙΑΜΑΝΤΗ, έτος γέννησης 1919, Στρατιώτης του Στρατόπεδου στο Μάλεμε της Κρήτης, από Έμπεδο Ναυπλίου, πέθανε την 25-9-1941, μετά από τραυματισμό του κατά την Μάχη της Κρήτης

Πηγή: Έκδοση του ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ "ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ 1940-1945"

1941

Το 1941, στις 11 Ιουνίου, η εξόριστη στο Κάιρο Ελληνική κυβέρνηση, κήρυξε πόλεμο ενάντια στη Βουλγαρία.

Ενημέρωση

Η κήρυξη αυτού του πολέμου ήταν εντελώς "τυπική", αφού ήδη τα εδάφη της περιοχής ήταν κατειλημμένα από τις Βουλγάρικες δυνάμεις.

1941

1944

Την περίοδο του Β' Παγκόσμιου πολέμου (1941 – 1944), το Χωριό βρισκόταν υπό την κατοχή των Βούλγαρων και διοικητικά ήταν έδρα του νεοσύστατου, υπό Βουλγάρικη Διοίκηση, Δήμο Καράμπα (Αγροτικός Δήμος Καράμπα), που αποτελούνταν από τα Ελληνικά Χωριά Πετρωτά, Πεντάλοφο και Ορμένιο.

Σημείωση: Στο Κοινοτικό Κατάστημα του Χωριού, εγκαταστάθηκε ο Δήμαρχος και έξω από το οίκημα τοποθετήθηκε πινακίδα στην Βουλγάρικη γλώσσα "Καραδαаско Селско Обтинско Упралиение" που σε ελεύθερη μετάφραση σήμαινε, "Διοίκηση Αγροτικού Δήμου Καράμπα" ή "Αγροτική Δημοτική Διοίκηση Καράμπα".

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Εντύπωση προκαλεί η αναφορά του ονόματος του Χωριού, με το όνομα που είχε πριν από το 1920 και όχι με το όνομα που είχε αμέσως προ της κατάληψης του τόπου από αυτούς.

Ενημέρωση

Στα Χωριά που καταλήφθηκαν από τους Βούλγαρους περιλαμβάνονταν και η Μηλιά, αλλά αυτή Διοικητικά υπάχθηκε στον Δήμο του Ορτάκιοϊ.

Ενημέρωση

Οι Βούλγαροι, για την Διοίκηση του Τόπου από αυτούς, μετέφεραν από την πατρίδα τους και εγκατέστησαν στα Ελληνικά Χωριά, Δήμαρχο στα Πετρωτά, Προέδρους Κοινοτήτων, στον Πεντάλοφο, στο Ορμένιο και στη Μηλιά.

Επίσης, μετέφεραν Βούλγαρους Ιερείς, Αγροφύλακες, Χωροφύλακες, Δασικούς υπαλλήλους, Γεωπόνους και υπαλλήλους για τη Δημαρχία και τις Κοινότητες.

Επιπλέον, τοποθέτησαν Βούλγαρους "Τελώνες" στα Τελωνεία που δημιούργησαν σε διαβάσεις με αμαξιτούς δρόμους προς Βουλγαρία, στα Πετρωτά, στο Ορμένιο και στη Μηλιά.

Στρατιωτικές δυνάμεις, εγκατέστησαν από ένα Λόχο Στρατιωτών στα Χωριά Πετρωτά, Πεντάλοφο, Ορμένιο και μία "Διμοιρία" στην Μηλιά. Η διαμονή τους γινόταν σε στρατιωτικά κτίρια εντός των Χωριών, όπως επίσης και σε μεγάλο αριθμό Φυλακίων/Πολυβολείων που κατασκεύασαν έξω από τα Χωριά.

Ενημέρωση

1941-1944. Χρονική περίοδος που χαρακτηριστικά στη Θράκη, ονομάζεται "Βουλγάρικη κατοχή".

Οι Βούλγαροι, αμέσως μετά την εγκατάστασή τους στα Χωριά:

- Κατέστρεψαν τα αρχεία των Κοινοτήτων και επιχείρησαν να δημιουργήσουν νέα αρχεία στη Βουλγάρικη γλώσσα (Ελληνικά ονόματα με σλάβικες καταλήξεις).
- Επέβαλλαν ως νόμισμα οικονομικών συναλλαγών το Βουλγάρικο "Λέβ".

- Έκλεισαν τα Δημοτικά Σχολεία.
- Εκδίωξαν από τις Εκκλησίες τους Έλληνες Ιερείς και τους αντικατέστησαν με “Εξαρχικούς” Βούλγαρους.

Πέραν της “λειτουργίας” που γινόταν στην Βουλγάρικη γλώσσα, οι Βαπτίσεις των παιδιών γινόταν με Ελληνικά ονόματα, αλλά με Σλάβικη (Βουλγάρικη) κατάληξη.

- Επέβαλαν μεγάλο αριθμό περιορισμών στην κατοχή αγροτικών προϊόντων που παρήγαγαν, αφού τα επιπλέον του καθορισμένου ορίου, έπρεπε να παραδίδονται στους Βούλγαρους.

Σημείωση: Ο έλεγχος για τυχόν παραβίαση του καθορισμένου ορίου γινόταν ακόμη και στον Μύλο, όπου άλεθαν τα σιτηρά τους οι κάτοικοι του Χωριού. Το τυχόν επιπλέον παραγόμενο αλεύρι από το καθορισμένο όριο, το έκαναν κατάσχεση.

- Επέβαλαν μεγάλο αριθμό υποχρεώσεων, με παροχή πολυήμερων υποχρεωτικών εργασιών, ανά οικογένεια, υπέρ των δυνάμεων κατοχής.
- Έκαναν κατά καιρούς, στράτευση των νέων από τα Χωριά, στα Τάγματα εργασίας του Βουλγάρικου Στρατού ως «Ντουρντουβάκια»*.
- Επέβαλαν απαγόρευση της βραδινής κυκλοφορίας, όπως και την υποχρεωτική νυχτερινή συσκότιση.

Σημείωση: Οι κάτοικοι των Χωριών προκειμένου να προβαίνουν σε νυχτερινές εργασίες μέσα στα σπίτια τους, αναγκάζονταν να κρεμούν υφαντές κουβέρτες στα παράθυρα (στα Πετρωτά κρεμούσες “τσέργκες”) για να μην γίνονται αντιληπτές οι αναμμένες “γκαζόλαμπες” ή τα “φανάρια”, από τις Βουλγάρικες περιπόλους.

- Για τις ανάγκες διαβίωσης και διατροφής των δυνάμεων κατοχής στα Χωριά ΠΕΤΡΩΤΑ, ΠΕΝΤΑΛΟΦΟ και ΟΡΜΕΝΙΟ, επέβαλαν σε κάθε Οικογένεια να τους παραδίδει, μια φορά τον Χρόνο, από ένα μεγάλο ζωντανό ζώο. Η συγκέντρωση των ζώων, από όλα τα Χωριά, γινόταν στο ΟΡΜΕΝΙΟ.
- Σε όλα τα Χωριά, προκειμένου να προβούν σε ανακοινώσεις, έκαναν συγκεντρώσεις των κατοίκων στις πλατείες των Χωριών (κυρίως γινόταν ανακοίνωση όρων και απαγορεύσεων, όπως και γινόταν δημόσιες τιμωρίες για παραδειγματισμό).

Στα Πετρωτά στην πρώτη συγκέντρωση που ανακοίνωσαν τις υποχρεώσεις των κατοίκων, οι Βούλγαροι προς εκφοβισμό των κατοίκων, πρόταξαν τα όπλα τους στον “Τσιορμπατζή” του Χωριού, ως μελλοντικό πρώτο θύμα σε περίπτωση τυχόν ανυπακοής και αντιδράσεων.

- Η επίσκεψη και η παραμονή των Ανδρών στα καφενεία των Χωριών γινόταν ελεύθερα, αφού εκεί οι Βούλγαροι επιδίδονταν στην διαφώτιση και προπαγάνδα υπέρ της νέας και μεγαλύτερης πλέον σε έκταση Βουλγαρίας.

- Οι κάτοικοι των Χωριών, μετακινούνταν ελεύθερα αλλά πάντα με αιτιολογημένο σκοπό προς την Βουλγαρία, που συνήθως ήταν η πώληση των ειδών που παρήγαγαν (Μυλόπετρες, καυσόξυλα, κάρβουνα) και η αγορά των απαιτούμενων, επιτρεπτών ειδών, για τις ανάγκες των Οικογενειών τους.

Οι μη συμμορφούμενοι κάτοικοι των Χωριών, στις παραπάνω εντολές και διαταγές, υποβάλλονταν σε δημόσιες “διαπομπεύσεις”, αλλά και τιμωρίες, από κούρεμα “γουλί” σε Άνδρες και Γυναίκες στην πλατεία του Χωριού, έως και σε ανακρίσεις και ξυλοδαρμούς στην έδρα της Δημαρχίας ή στους χώρους της Στρατιωτικής μονάδας του κάθε Χωριού.

Πολυήμεροι ξυλοδαρμοί, γινόταν και στις διαδικασίες ανακρίσεων μετά από υποψίες αλλά και μετά από πληροφορίες, από Έλληνες δωσίλογους, – δυστυχώς υπήρχαν κι αυτές οι περιπτώσεις – για αντιστασιακές ενέργειες κατοίκων των Χωριών.

Ενημέρωση

Οι κάτοικοι των Χωριών, αφού δεν υπήρχαν περιθώρια αντίρρησης η ανυπακοής, αποδέχθηκαν τους όρους και διαταγές των Κατακτητών. Η αποδοχή των όρων και διαταγών, αφού εκπλήρωναν τις υποχρεώσεις τους και προέβαιναν στις καθημερινές τους εργασίες χωρίς πρόβλημα, φαινομενικά, σήμαινε και ειρηνική συνύπαρξη.

Από τους Βούλγαρους κατακτητές, οι “Διοικητικοί υπάλληλοι” που υπήρχαν στα Χωριά (Δήμαρχος, Πρόεδροι Κοινοτήτων και οι άλλοι υπάλληλοι), “απολογούμενοι” στους κατοίκους των Χωριών, επικαλούνταν ότι “εκτελούσαν” εντολές και διαταγές της Κυβέρνησής τους. Ως επιβεβαίωση, δεν αυθαιρετούσαν και προσπαθούσαν, με τις ενέργειές τους, να είναι φιλικοί και συνεργάσιμοι με τους κατοίκους των Χωριών.

Οι Στρατιωτικές δυνάμεις των Βούλγαρων ήταν “επιφορτισμένες” με τον έλεγχο της εφαρμογής των όρων και διαταγών από τους κατοίκους των Χωριών, την αυτοπροστασία τους, όπως και για την πρόληψη τυχόν αντιστασιακών ενεργειών των κατοίκων.

Ενημέρωση

Σημαντικό ρόλο στις σχέσεις των Βούλγαρων με τους κατοίκους των Χωριών έπαιξαν, αφενός η γνώση της Βουλγάρικης Γλώσσας από τους Έλληνες και αφετέρου, σε μερικά Χωριά, η καταγωγή (μερικοί Έλληνες ή οι γονείς τους γεννήθηκαν στη Βουλγαρία) ακόμη και οι συγγένειες (γάμοι) που υπήρχαν μεταξύ Βούλγαρων και Ελλήνων.

Όλα τα παραπάνω συντελούσαν στην ευμενή και ευνοϊκότερη αντιμετώπιση των κατοίκων των Χωριών από τους Βούλγαρους Αξιωματούχους και αφενός γινόταν πλέον ελαστικοί

στον έλεγχο εφαρμογής των όρων και διαταγών και αφετέρου οι τιμωρίες δια των ξυλοδαρμών γινόταν αрайά και για πολύ σοβαρούς, κατά την κρίση τους, λόγους.

Ο πλέον αυστηρός και αδιάλλακτος διοικητής, ήταν ο διοικητής των Βουλγάρικων δυνάμεων στα Πετρωτά, σε αντίθεση με τον Διοικητή των δυνάμεων του Ορμενίου που πέρα των υποχρεωτικών υπηρεσιακών του καθηκόντων, εκδήλωνε την εύνοιά του προς τους κατοίκους του Χωριού με ελαστικότητα στον έλεγχο εφαρμογής των διαταγών που υπήρχαν.

Ενημέρωση

Οι σχέσεις των κατοίκων των Χωριών με τους Βούλγαρους πολίτες, ειδικά όταν οι Χωρικοί επισκέπτονταν την Βουλγαρία, ήταν από αρμονικές έως και φιλικές.

Αναφέρεται ότι νεαρά παιδιά από τα Πετρωτά διέμεναν στο «Σβίλενγκραντ» και εργάζονταν “επ’ αμοιβή”, ως Βοσκοί (τσομπάνηδες) σε Βουλγάρικες οικογένειες.

Ενημέρωση

Κατά το διάστημα της Βουλγάρικης κατοχής, οι Βούλγαροι δεν έκαναν ουδεμία προσπάθεια εποικισμού στον τόπο, σε αντίθεση με άλλες περιοχές της Θράκης και Μακεδονίας.

Επίσης, οι Βούλγαροι πολίτες δεν επισκέπτονταν τα κατεχόμενα Ελληνικά Χωριά, πέραν των συζύγων των Αξιωματούχων.

Ενημέρωση

* “Ντουρντουβάκια”, λέγονταν οι Έλληνες που επιστρατεύτηκαν και ακολούθησαν, καταναγκαστικά, τα τάγματα εργασίας του Βουλγάρικου στρατού.

Τα Τάγματα Εργασίας ήταν μονάδες πλήρους στρατιωτικής οργάνωσης (λόχοι, τάγματα) με τη διαφορά ότι οι στρατεύσιμοι σε αυτά δεν έπαιρναν όπλο. Η δουλειά τους συνήθως ήταν, κάτω από άθλιες συνθήκες, η κατασκευή δρόμων στα Βουλγάρικα εδάφη, να σκάβουν, να σπάνε πέτρες και να μεταφέρουν χώμα και άλλα υλικά.

Από τα Πετρωτά, επιστρατεύτηκαν δύο φορές νέοι του Χωριού, για να υπηρετήσουν για διάστημα έξι μηνών την κάθε φορά, στα παραπάνω Τάγματα εργασίας.

Η λέξη “Ντουρντουβάκι” αποτελεί Ελληνοποιημένη παραφθορά της Βουλγάρικης λέξης *тръгловни войски* (τρούντοβι βόιτσκι) = τάγματα εργασίας ή του *тръглов войник* (τρούντοβ βόινικ) = φαντάρος αγγαρείας.

Ενημέρωση

Κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής, στην "παρέβρια" περιοχή του Νομού Έβρου, παρουσιάσθηκε το πρόβλημα του ανεπαρκούς εφοδιασμού της αγοράς με είδη πρώτης ανάγκης.

Η ανεπάρκεια αναγκαίων αγαθών, κυρίως ειδών διατροφής, οδήγησε τους κατοίκους στην αναζήτηση των ειδών που είχαν ανάγκη, μέσω της διαδικασίας του λαθρεμπορίου.

Στις περιοχές των "παραποτάμιων" περιοχών, το λαθρεμπόριο γινόταν με την παράνομη εισαγωγή και διάθεση προϊόντων από την Τουρκία και την όλη διαδικασία την αποκαλούσαν "Κοντραμπάντο" (προκύπτει από την αγγλική λέξη Contraband).

Στα Χωριά του «Τριγώνου» που ήταν υπό Γερμανική κατοχή και βρισκόταν σχετικά κοντά με τα Χωριά που βρισκόταν υπό Βουλγάρικη κατοχή, η έλλειψη αγαθών παρουσιάσθηκε κυρίως σε, Λάδι, Σαπούνι, Ζάχαρη, Αλάτι και στο Πετρέλαιο (φωτιστικό).

Ορισμένοι κάτοικοι των Χωριών που βρισκόταν υπό Βουλγάρικη κατοχή, προέβαιναν στην κρυφή διαδικασία του εφοδιασμού των παραπάνω προϊόντων στους κατοίκους των "Γερμανοκρατούμενων" Χωριών, αφού προηγουμένως τα προμηθεύονταν ελεύθερα για δική τους χρήση από την αγορά της Βουλγαρίας. Αντί οικονομικής αμοιβής, τα αντάλλασσαν με είδη διατροφής, αφού κυκλοφορούσαν μεν στα "Βουλγαροκρατούμενα" Χωριά, αλλά σε μικρές, ελεγχόμενες και ανεπαρκείς ποσότητες.

Την παραπάνω διαδικασία, μόλις την εντόπισαν οι Βουλγάρικες δυνάμεις αφού την χαρακτήρισαν "λαθρεμπόριο", την απαγόρευσαν με αυστηρές τιμωρίες στους τυχόν συλληφθέντες παρανομούντες.

Οι Έλληνες, την όλη διαδικασία την αποκαλούσαν "Κουτρομπάν", που προκύπτει παραφρασμένη από τη Βουλγάρικη λέξη "κοηтрабанда" (προφέρεται "κοντραμπάντα") που σημαίνει "λαθρεμπόριο".

Το φαινόμενο, του "λαθρεμπορίου", παρουσιάσθηκε σε όλα τα "Βουλγαροκρατούμενα" Χωριά, έντονα όμως στα Χωριά Μηλιά και Πεντάλοφο, αφού υπήρχε δυνατότητα συντομότερης και ευκολότερης πρόσβασης στα κοντινά, υπό Γερμανική κατοχή, Χωριά.

1941

Το 1941, μόλις εγκαταστάθηκαν στο Χωριό οι Βουλγάρικες δυνάμεις κατοχής, κατασκεύασαν μικρά, “λιθόκτιστα” πολυβολεία, ενισχυμένα με “οπλισμένο σκυρόδεμα”, σε περιοχές περιφερειακά του Χωριού.

Συγκεκριμένα κατασκευάσθηκαν δύο Πολυβολεία στην περιοχή “Τούμπα”, ένα στον “Ανεμόμυλο” και ένα στην τοποθεσία που και σήμερα προσδιορίζεται ως “Ολμοβολείο”.

**Βουλγάρικα Πολυβολεία στην Ελλάδα
για την φύλαξη
Χωριών , Διαβάσεων , Γεφυρών**

Ενημέρωση

.... Από τις πρώτες κι όλες μέρες. Ο στρατός τους, αγγάρεψε τους ζευγάδες όλους, να κουβαλούν με τα κάρα τους πέτρες – μέρα παρά μέρα – στην Τούμπα, στον Καλόγηρο, στον Ανεμόμυλο, στο Ολμοβολείο, στο Κόκκαλο και σε 5-6 άλλα κατάλληλα για άμυνα βουνά, ως την Γυαλιά και τη Μπάρα, ανέβασαν σπαστήρες για χοντρό και λεπτό χαλίκι και έβαλαν μπρός. Ο θόρυβος των μηχανών ήταν εκκωφαντικός και αυτό κράτησε μήνες! Τα έργα αποπερατώθηκαν με τον ιδρώτα των κατοίκων, δωρεάν!

Απόσπασμα από: **ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ – ΠΕΤΡΩΤΑ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΒΡΟΥ –ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ** -Δημήτριος Βαβελίδης

Ενημέρωση

Μετά την αποχώρηση των Βούλγαρων από τα Ελληνικά εδάφη, την εποχή του Εμφυλίου Πολέμου, από τα τέσσερα Πολυβολεία που υπήρχαν περιφερειακά του Χωριού, το μεν Πολυβολείο που υπήρχε στον “Ανεμόμυλο” ανατινάχθηκε από τους Αντάρτες, τα δε άλλα τρία ανατινάχθηκαν από τον Ελληνικό Στρατό.

Οι ανατινάξεις έγιναν για να μην χρησιμοποιούνται από τις αντίθετες εμπλεκόμενες δυνάμεις του Εμφυλίου.

1941

Το 1941, επανεργοποιήθηκε η οδική σύνδεση του Χωριού με την Βουλγαρία, μέσω του υπάρχοντος δρόμου, από τα Οθωμανικά χρόνια, που συνέδεε το Χωριό, με το Χωριό "Mezek" και με την πόλη "Svilengrad", της Βουλγαρίας.

**1941
1944**

Κατά τη διάρκεια της κατοχής, οι Βούλγαροι φοβούμενοι μια αντεπίθεση των Συμμαχικών δυνάμεων, κατασκεύασαν σειρά Πολυβολείων στην περιοχή των Ελληνοβουλγαρικών συνόρων από Μηλιά έως Πετρωτά. Οι εργασίες κατασκευής έγιναν υπό την επίβλεψη ειδικής Στρατιωτικής Βουλγάρικης Τεχνικής μονάδας, που ήταν εγκατεστημένη στον Πεντάλοφο.

**Πολυβολείο στα Ελληνο-Βουλγαρικά σύνορα
σε Ελληνικό έδαφος, στην περιοχή Ε.Φ.37
Φωτογραφία από Αρχείο ΒΑΣΙΛΗ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗ**

Πηγή: Αφήγηση – Φωτογραφία ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ - ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ

Ενημέρωση

Ο μεγαλύτερος αριθμός των Πολυβολείων, που υπήρχαν στην περιοχή, "ανατινάχθηκε" από τον Ελληνικό Στρατό, το 1952.

Πηγή: Αφήγηση ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ - ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ

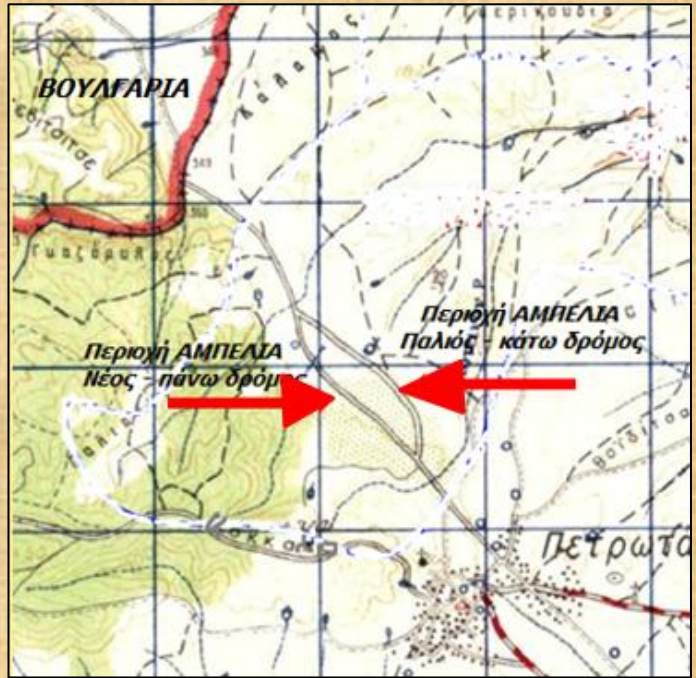

1942

Το 1942, στα ΠΕΤΡΩΤΑ, στον δρόμο που γινόταν η οδική σύνδεση με Βουλγαρία, οι Βούλγαροι παράλληλα με την υπάρχουσα διαδρομή στην περιοχή "Αμπέλια", δημιούργησαν και νέα διαδρομή, που διέρχονταν πιο δυτικά και από το κέντρο της περιοχής, όπου όλη η περιοχή ήταν φυτεμένη με αμπέλια.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Η διαφορά των δύο διαδρομών είναι περί τα 100 – 150 μέτρα και η διάνοιξη του νέου δρόμου, προφανώς θα οφείλονταν, λόγω της κακής κατάστασης του παλιού υπάρχοντος χωματόδρομου από τις υπάρχουσες “λάσπες” που δημιουργούνταν από το καθαρό εύφορο χώμα της περιοχής και τις “αμαξίες” (ροδιές) που δημιουργούσαν με το πέρασμά τους οι ρόδες των “κάρων”.

Σήμερα και οι δύο δρόμοι είναι “εν ενεργεία” και είναι ενταγμένοι στην αγροτική οδοποιία του Χωριού.

1944

Αρχές Οκτωβρίου του 1943, συνελήφθη στο Χωριό από τους Βούλγαρους κατακτητές, για τις προσωπικές αντιστασιακές του θέσεις και ενέργειες ο ΑΔΑΜ ΜΕΡΙΚΙΔΗΣ του ΜΟΣΧΟΥ (1889-1944). Μετά από 5/μηνο παραμονή με βασανιστήρια σε Κρατητήρια και Φυλακές της Βουλγαρίας, στις 23 Μαρτίου 1944 “απαγχονίσθηκε” στη Φιλιπούπολη με την συνήθη της εποχής κατηγορία σε μεμονωμένους αντιστασιακούς, που ήταν η «Κατασκοπεία εις βάρος της Βουλγαρίας».

ΑΔΑΜ ΜΕΡΙΚΙΔΗΣ (1889-1944)

Σε νεαρή ηλικία με παραδοσιακή
Θρακική φορεσιά
Φωτογραφία από Αρχείο ΠΑΡ. ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

1944

Το 1944, στις 28 Αυγούστου, έγινε αποχώρηση των Γερμανικών στρατευμάτων από τις περιοχές του «Τριγώνου».

1944

Κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, από 13 έως 21 Σεπτεμβρίου του 1944, έγινε η «Μάχη του Ρίμινι» της Ιταλίας και θεωρείται η μεγαλύτερη επίθεση των Συμμάχων, εναντίον των Γερμανικών δυνάμεων.

Διώροφο Οίκημα στα ΠΕΤΡΩΤΑ
στο ισόγειο λειτουργούσε
Καφενείο με την επωνυμία "ΤΟ ΡΙΜΙΝΙ"
Ο ιδιοκτήτης ΘΩΜΑΣ ΔΗΣ ΠΑΡΑΣΧΟΣ
συμμετείχε στη "ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΡΙΜΙΝΙ"

Η Ελλάδα συμμετείχε με την «III Ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία», ήταν υπό την καθοδήγηση των

Καναδικών Δυνάμεων και μετά από σκληρές μάχες με τους Γερμανούς εισήλθε στο Ρίμινι και ύψωσε την Ελληνική Σημαία.

Στην Ελληνική δύναμη συμμετείχε σημαντικός αριθμός Στρατιωτών από τα Πετρωτά.

1944

Στις 14 - 17 Σεπτεμβρίου 1944, ξεκίνησε η αποχώρηση των Βουλγάρικων δυνάμεων κατοχής από τα Χωριά του «Τριγώνου» όπου υπήρχαν εγκατεστημένες.

Ενημέρωση

Την ίδια χρονική περίοδο "έκλεισαν" και τα σύνορα με τη Βουλγαρία, στο Ορμένιο, στα Πετρωτά, στη Μηλιά και ταυτόχρονα ξεκίνησαν οι διαδικασίες μεταφοράς στη Βουλγαρία του Στρατιωτικού υλικού, του Διοικητικού Προσωπικού των Κοινοτήτων και των Βουλγάρικων τυχόν υποδομών που είχαν εγκαταστήσει στα Χωριά.

Ενημέρωση

Η Χριστιανική γιορτή «Ύψωσης του Τιμίου Σταυρού» του 1944, θεωρείται ως Χρονικό σημείο αναφοράς αποχώρησης των Βουλγάρικων δυνάμεων

κατοχής από όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», εκτός των Πετρωτών που έγινε αργότερα επειδή ήταν έδρα Δημαρχίας.

Ενημέρωση

Η οριστική αποχώρηση των Βουλγάρικων δυνάμεων, γενικά από τα Ελληνικά εδάφη, έγινε με αργό ρυθμό και αυτό οφείλονταν στην ρευστότητα της κατάστασης και στα γεγονότα που συνέβηκαν εκείνη την εποχή.

- Στην Ελλάδα, παρά την έναρξη αποχώρησης των δυνάμεων κατοχής, η νέα Ελληνική κυβέρνηση βρισκόταν ακόμη στο Κάιρο.
- Οι Στρατιωτικές δυνάμεις του Ελληνικού Στρατού βρισκόταν ακόμη στη "Μέση Ανατολή".

Για την καθυστέρηση επίσημης αποχώρησης, οι Βούλγαροι επικαλούνταν, ότι δεν υπήρχε Ελληνική αρχή για την παράδοση του τόπου.

Μετά από πιέσεις των δυτικών συμμάχων προς τους Σοβιετικούς, οι οποίοι είχαν καταλάβει την Βουλγαρία τον Σεπτέμβριο του 1944 λόγω της συνεχιζόμενης συνεργασίας της με την Γερμανία, οι Βούλγαροι ολοκλήρωσαν την αποχώρησή τους από τα Ελληνικά εδάφη στα τέλη Οκτωβρίου.

Στα Πετρωτά, που ήταν έδρα της τότε Δημαρχίας, στις 26 Οκτωβρίου που είχε οριστεί ως επίσημη αναχώρηση των Βούλγαρων, ο Βουλγάρικος Στρατός είχε πλέον εγκαταλείψει τα κτίρια της "Διμοιρίας" στο Χωριό όπου ήταν εγκατεστημένος.

Οριστική αποχώρηση των Βούλγαρων, αφού κατέστρεψαν εκ νέου όλα τα αρχεία της Κοινότητας, αναφέρεται το βράδυ της 29^{ης} Οκτωβρίου 1944.

1944

Στις 28 Οκτωβρίου, υψώθηκε η Ελληνική σημαία στο κτίριο της Κοινότητας, αν και οι Βούλγαροι, Δήμαρχος και οι υπάλληλοι, βρισκόταν ακόμη στο Χωριό και περίμεναν από τις προϊστάμενες Βουλγάρικες αρχές, την εντολή αναχώρησης.

Ενημέρωση

Την επόμενη μέρα, 29 Οκτωβρίου, ομάδα από κατοίκους του Χωριού, προέβη σε έντονη λογομαχία με τον μέχρι τότε Βούλγαρο Δήμαρχο και το προσωπικό της Δημαρχίας για τον λόγο παραμονής του ακόμη στο Χωριό. Ο Βούλγαρος Δήμαρχος, επικαλούμενος κίνδυνο ενημέρωσε, τηλεφωνικά, τον Βουλγάρικο Στρατό που αν και είχε εγκαταλείψει τις εγκαταστάσεις της "Διμοιρίας", δεν είχε εγκαταλείψει και το

Ελληνικό έδαφος. Το μεσημέρι εμφανίστηκαν Βούλγαροι Στρατιώτες στο Χωριό, από τις περιοχές "Καλόγερος" και "Ανεμόμυλος". Συνέλαβαν περί τους 15-17 κατοίκους του Χωριού και τους οδήγησαν στον χώρο της "Διμοιρίας" και αφού τους "έδειραν" ανηλεώς, παρέλαβαν τον πρώην Δήμαρχο και τους υπαλλήλους και αναχώρησαν οριστικά από το Χωριό.

Ο χώρος που "τιμωρήθηκαν", την επομένη μέρα της αναχώρησης των κατακτητών προκειμένου να εξαλειφθούν τα αίματα από το δάπεδο και τους τοίχους, "επιστρατεύτηκαν" οι πλέον "σκληροί" του Χωριού για να προβούν σε όλες εκείνες τις ενέργειες όπως πάρα πολύ πλύσιμο και πολλαπλό βάψιμο.

Από τους παθόντες ένας απεβίωσε της επόμενες μέρες και στους υπόλοιπους για να επωλουθούν τα σωματικά τραύματα χρειάστηκε μεγάλο χρονικό διάστημα.

Ενημέρωση

Μετά την αποχώρηση των Βούλγαρων από τον τόπο, αλλά και γενικότερα, τη λήξη του Β' Παγκόσμιου πολέμου, οι ευθύνες για την κατάληψη Ελληνικών εδαφών από την Βουλγαρία και για όλα όσα επώδυνα υπέστησαν οι κάτοικοι του τόπου την περίοδο αυτή, αποδόθηκαν στον επεκτατικό εθνικισμό που πίστευε και ήθελε να εφαρμόσει η τότε Βουλγάρικη πολιτική ηγεσία.

Σχόλιο Συντάκτη

Τις τελευταίες δεκαετίες του 20^{ου} αιώνα, οι Πολιτικοί της Ελλάδας και της Βουλγαρίας, ξεκίνησαν προσπάθειες δημιουργίας φιλικών σχέσεων και συνεργασίας των δύο Χωρών.

Ο 21^{ος} αιώνας βρήκε τις δύο Χώρες "φίλες" και ειδικά στο «Τρίγωνο», η Ελληνοβουλγαρική φιλία επιβεβαιώθηκε με τη δημιουργία νέων σχέσεων συνεργασίας, με κοινές πολιτιστικές εκδηλώσεις, με πληθώρα φιλικών αλληλοεπισκέψεων των κατοίκων των Χωρών, ακόμη και με την δημιουργία νέων Οικογενειών από κατοίκους της Ελλάδας και της Βουλγαρίας.

1944

Όταν το 1944 οι Βούλγαροι

αποχώρησαν από το Χωριό, μέσα στο κτίριο της Κοινότητας εγκατέλειψαν ένα μεγάλο ραδιόφωνο "Philips" διαστάσεων μήκος 53 εκατοστά, ύψος και πλάτος από 30 εκατοστά.

Ενημέρωση

Το ραδιόφωνο αυτό, από μαρτυρίες των τότε κατοίκων, δεν λειτούργησε (τουλάχιστον δημόσια, με μεγάφωνα) διότι οι Διοικούντες την Δημαρχία της περιοχής, διαπίστωσαν ότι οι κάτοικοι του Χωριού δεν έδειξαν κανένα ενδιαφέρον για τη λειτουργία του, πολύ περισσότερο αφού θα μετέδιδε στη Βουλγάρικη γλώσσα.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Στα επόμενα χρόνια μετά την απελευθέρωση, το ραδιόφωνο "σφραγίστηκε" από την Πολιτεία (στη Φωτογραφία είναι ορατό το σχοινί, όπως και η σχετική μολυβδοσφραγίδα), όπως σφραγίζονταν όλα τα ραδιόφωνα που δεν κατέβαλαν την ετήσια συνδρομή τους στο "Κρατικό Ραδιόφωνο". Η Κοινότητα εκείνη την εποχή εφοδιάστηκε με "δικό της" ραδιόφωνο, οπότε αυτό ήταν περιττό.

Το παραπάνω ραδιόφωνο διασώζεται μέχρι και σήμερα και βρίσκεται αποθηκευμένο στο κτίριο της Κοινότητας.

1944

Τα χρόνια της κατοχής 1941-1944, στα μέρη της Ελλάδας όπου υπήρχαν οι Γερμανοί και οι Ιταλοί, ως εθνικό νόμισμα οικονομικών συναλλαγών παρέμεινε η Ελληνική δραχμή, η οποία κάτω από την πίεση της οικονομικής κατάρρευσης και του υπερπληθωρισμού που δημιουργήθηκε λόγω των συνθηκών της εποχής, γνώρισε την μεγαλύτερη απαξίωση στην ιστορία της.

Αμέσως μετά την αποχώρηση των δυνάμεων κατοχής και εγκατάσταση της Ελληνικής Κυβέρνησης, για την αντιμετώπιση του μεγάλου προβλήματος της «Δραχμής», εκδόθηκαν χαρτονομίσματα με ονομαστική αξία ακόμα και δισεκατομμυρίων δραχμών, των οποίων όμως η ανταλλακτική αξία ήταν μηδαμινή.

Ενημέρωση

Στις 3 Νοεμβρίου
1944 κυκλοφόρησε

χαρτονόμισμα των 100
δισεκατομμυρίων Δραχμών, το οποίο
όμως λόγω της ευτελούς του αξίας
αποσύρθηκε εντός του μηνός και
ακολούθησε υποτίμηση της Δραχμής, όπου η παλιά και υποτιμημένη Δραχμή
αντικαταστάθηκε με μια νέα.

Η ισοτιμία που ορίστηκε ήταν, Πενήντα δισεκατομμύρια παλιές Δραχμές για κάθε μία νέα
Δραχμή (Νόμος 18/1944-Νόμος Σβώλου).

Το παραπάνω χαρτονόμισμα, στον Νομό Έβρου δεν κυκλοφόρησε, διότι μετά την
απελευθέρωση, την Διοίκηση του Τόπου την ανέλαβε το Ε.Α.Μ., που επέβαλε διαφορετικό
από τη Δραχμή, νόμισμα Οικονομικών συναλλαγών.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το παραπάνω γεγονός, αναφέρεται ως "γεγονός που αφορά τον τόπο",
αφού αποδεικνύει την οικτρή οικονομική κατάσταση που περιήλθε το
Ελληνικό κράτος, κατ' επέκταση και ο Νομός Έβρου, κατά την περίοδο
της "κατοχής".

1944

Το 1944, το Φθινόπωρο, αφού ολοκληρώθηκε η αποχώρηση των
Γερμανικών και Βουλγάρικων δυνάμεων κατοχής από τον Νομό Έβρου,
σύμφωνα με έγκριση της τότε Ελληνικής κυβέρνησης που μόλις επέστρεψε από το
Κάιρο, την διοίκηση του τόπου ανέλαβε προσωρινά το «Εθνικό Απελευθερωτικό
Μέτωπο» (Ε.Α.Μ.) και το οποίο σχημάτισε «Επιτροπές Λαϊκής Τοπικής
Αυτοδιοίκησης» στις πρωτεύουσες των επαρχιών του Νομού.

Ενημέρωση

Η ανάληψη της διοίκησης του τόπου από τις επίσημες Ελληνικές
κυβερνητικές αρχές, έγινε την άνοιξη του 1945.

Ενημέρωση

Η προσωρινή Διοίκηση του τόπου από το
Ε.Α.Μ., λόγω έλλειψης επίσημου νομίσματος
συναλλαγών, καθιέρωσε στον Νομό Έβρου, ως νόμισμα
οικονομικών συναλλαγών, το "Λέβ".

1944

Αμέσως μετά την απελευθέρωση από τους Βούλγαρους, στις 12 Νοεμβρίου 1944, άρχισε να επαναλειτουργεί το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού.

Ήταν το Σχολικό έτος 1944-1945, οι μαθητές ήταν 305 και τα μαθήματα γινόταν σε 2 αίθουσες στο κτίριο της «Διμοιρίας».

Σχολικό
Έτος 1944-45

Μαθητολογίου	ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΕΠΩΝΥΜΟΝ ΜΑΘΗΤΟΥ ΚΑΙ ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ
301	Θωμάς Παναγιώτης Παπα...
302	Κοραϊδίου Μαρία Κωνσταντ...
303	Γιουντίδης Μόσχας Γεωργίου
304	Δογμασιδής Πέτρος Γεωργίου
305	Τσοπουίδης Γεώργιος Μηνά...

Απόκομμα από ΒΙΒΛΙΟ ΕΛΕΓΧΟΥ ΠΡΟΟΔΟΥ ΜΑΘΗΤΩΝ
Πηγή : ΑΡΧΕΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Ενημέρωση

Στους μαθητές του Σχολείου, συγκαταλέγεται και μικρός αριθμός παιδιών Σαρακατσάνων, που εκείνη την εποχή είχαν τα κοπάδια τους στα ορεινά μέρη του Χωριού, σε περιοχές μεταξύ Γυαλιάς και Μπάρας.

Ενημέρωση

Λόγω της κατοχής του Χωριού από τους Βούλγαρους και αφ ενός για την μη λειτουργία των Σχολείων στους Οικισμούς που ήταν υπό τη κατοχή τους και αφ ετέρου την καταστροφή των Σχολικών αρχείων, στους νέους μαθητές μετά την έναρξη λειτουργίας των Δημοτικών Σχολείων, κατά τα Σχολικά έτη 1945-1946 και 1946-1947, πέραν των κανονικών προβλεπομένων προαγωγών των τάξεων γινόταν, μεμονομένα, χρήση του Νομοθετικού Διατάγματος 1225/1942 (κατάταξη μαθητών υποστάντων εξετάσεις ενώπιον επιτροπών - ΦΕΚ 73 Β 1942), όπου υπήρχε δυνατότητα προαγωγής από τάξη και κατάταξη σε άλλη, μεθεπόμενη τάξη, μετά από τυπική δήλωση του γονέα ότι, το παιδί του διδάχθηκε τα μαθήματα της προηγούμενης τάξης "κατ οίκον" και την αποδοχή αυτής της δήλωσης από τον Διευθυντή και επιτροπή Δασκάλων του Σχολείου.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Η δυνατότητα εγγραφής σε μεθεπόμενη τάξη, γινόταν σε όλες τις περιοχές της Θράκης που τα προηγούμενα χρόνια βρισκόταν υπό Βουλγάρικη κατοχή.

Σύμφωνα με "κοινό μυστικό" που υπήρχε, η εφαρμογή της παραπάνω δυνατότητας, εγγραφής στην μεθεπόμενη τάξη, προφανώς γινόταν, εμμέσως πλην σαφώς, σε επιμελείς μαθητές, για συνέχιση σε Γυμνασιακές σπουδές, λόγω της απώλειας σχολικών ετών από τη μη λειτουργία των Σχολείων τους, έναντι των μαθητών των Δημοτικών Σχολείων της υπόλοιπης Ελλάδας, που τα Σχολεία τους λειτουργούσαν, παρά την κατοχή του τόπου από τους Γερμανούς.

1944

Το 1944, κατασκευάστηκε και άρχισε να λειτουργεί στον Νομό Έβρου, ο "Αερολιμένας Αλεξανδρουπόλεως".

Ενημέρωση

• Η αρχική κατάσταση του

Αεροδρομίου ήταν ένα μικρό κτίριο και ένας επίσης μικρός αεροδιάδρομος.

- Το 1955, αναγνωρίστηκε ως Διεθνές.
- Το 1975, κατασκευάστηκε νέα υποδομή σε κτίρια και στο πεδίο κινήσεως (διάδρομος, τροχόδρομοι και πίστα).
- Το 1992, έλαβε το προσωνύμιο «Δημόκριτος».

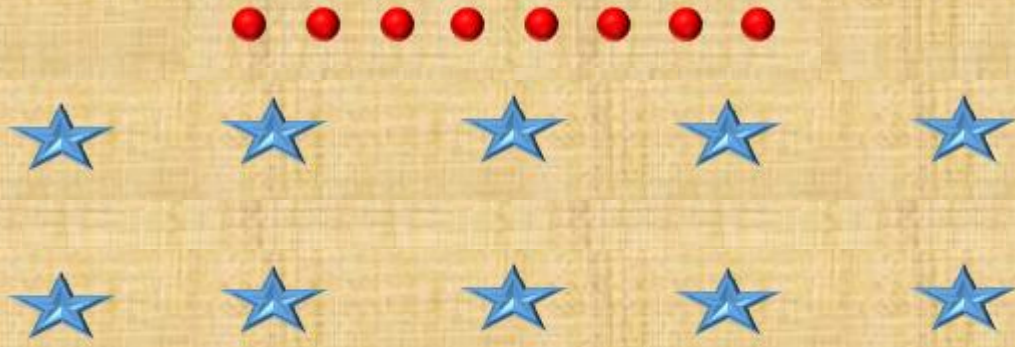

Ενημέρωση

Στον χώρο της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, παράλληλα του Αερολιμένα Αλεξανδρούπολης, το 1952 άρχισε να λειτουργεί και ο Αερολιμένας Καβάλας (Στην αρχή, στις εγκαταστάσεις της Πολεμικής Αεροπορίας κοντά στο χωριό Αμυγδαλεώνας και από το 1981 στην περιοχή της Χρυσούπολης).

Ενημέρωση

Μετά την δημιουργία και λειτουργία των παραπάνω "Αεροδρομίων", ολοκληρώθηκε και η αεροπορική εξυπηρέτηση των κατοίκων του Νομού Έβρου, κατά συνέπεια και των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου».

1945

Το 1945, δημοσιεύτηκε ο Νόμος 87/9.01.1945, "περί υποχρεωτικού εφοδιασμού διά δελτίων ταυτότητας", για όλους τους Έλληνες πολίτες άνω των 14 ετών.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 9 Α / 1945)

Ενημέρωση

Τα νέα "δελτία", αποφασίσθηκε να είναι "χαρτόνινα, ποικιλόχρωμα δίπτυχα".

Ενημέρωση

Ακολούθησε στις
20/06/1959,

Υπουργική απόφαση, με την οποία καθιερώθηκε η αστυνομική "γαλάζια πλαστικοποιημένη" ταυτότητα.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 253 Β / 1959)

ΔΕΛΤΙΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ έκδοσης 1961

Ενημέρωση

Με την έκδοση της
πλαστικοποιημένης

Ταυτότητας, προβλέφθηκε, στην πάνω αριστερή πλευρά, χώρος (7 μικρά τετράγωνα πλαίσια) "για μελλοντική χρήση".

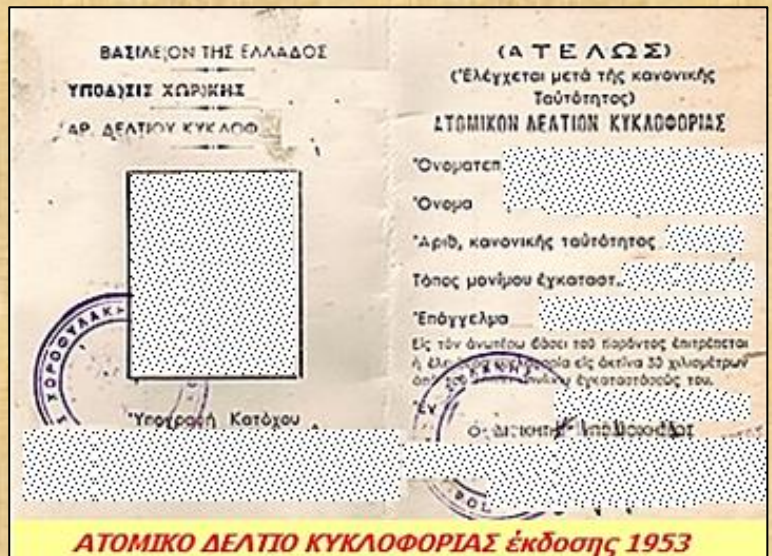

Λεπτομέρεια από ΔΕΛΤΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ έκδοσης 1961

Από τις επόμενες Εθνικές εκλογές, για την αποφυγή της διπλής ψήφισης την ίδια ημερομηνία, καθιερώθηκε η διάτρηση του δελτίου με καρφίτσα ενός από τα "πλαίσια", που κάθε φορά ήταν και διαφορετικό, μετά από κάθε ψηφοφορία του κατόχου.

Ενημέρωση

Από το 1936, είχαν θεσπιστεί τα "Ατομικά δελτία κυκλοφορίας" για τον εφοδιασμό των κατοίκων των «Παραμεθορίων επιτηρουμένων Ζωνών», που σε αυτή τη κατηγορία υπάγονταν και οι κάτοικοι των Χωριών του «Τριγώνου».

Τα "Δελτία" ήταν δίφυλλα και είχαν λευκό χρώμα. Ήταν γνωστά ως "Λευκές Ταυτότητες" και επέτρεπαν στους κατόχους την «ελευθέραν κυκλοφορίαν εις ακτίνα 30 χιλιομέτρων από του τόπου μονίμου εγκαταστάσεώς τους».

Καταργήθηκαν τη δεκαετία του 1970.

1945

Τον Μάρτιο του 1945, μετά την υπογραφή της "Συμφωνίας της Βάρκιζας" (12/02/1945) και τη διάλυση του «Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου» (Ε.Α.Μ.), τη διοίκηση του Νομού Έβρου ανέλαβαν οι επίσημες Ελληνικές Κυβερνητικές αρχές.

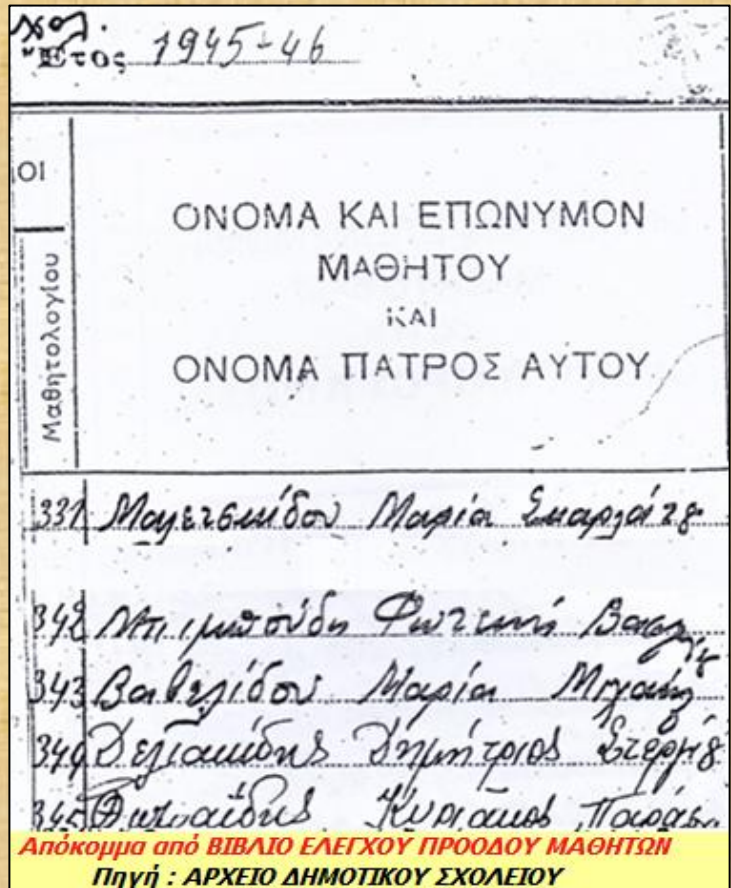
1945

Το 1945, την άνοιξη, επέστρεψαν στα σπίτια τους και οι τελευταίοι απωλυμένοι Στρατιώτες από τις δυνάμεις του Ελληνικού Στρατού, που κατάγονταν από το "Τρίγωνο" και που στη διάρκεια του πολέμου υπηρετούσαν τη θητεία τους στη "Μέση ανατολή".

1945

Στο δεύτερο Σχολικό έτος 1945-1946 μετά την απελευθέρωση, στο Σχολείο φοιτούσαν 345 μαθητές και η διδασκαλία γινόταν σε 4 αίθουσες. Οι 2 αίθουσες βρισκόταν στο παλιό Σχολείο δίπλα στην Κοινότητα και οι άλλες 2, σε παλιά Καφενεία του Χωριού, που δεν λειτουργούσαν πλέον.

Ενημέρωση

Τα καφενεία ήταν, του Μουλτοβανίδη (Πατιάνιου) που βρισκόταν κοντά στην Κοινότητα και του Μερικίδη Αδάμ που υπάρχει και σήμερα ακόμη και βρίσκεται κοντά στην σημερινή πλατεία.

1945

Το 1945, ξεκίνησε η "βοήθεια" προς την Ελλάδα από την U.N.R.R.A. (United Nations Relief and Rehabilitation Administration).

Η "βοήθεια", μέσω της Νομαρχίας, έφθασε και μέχρι τα Χωριά του «Τριγώνου», με παραλαβή κυρίως τροφίμων και ρούχων.

Χαρτοκιβώτια ΕΠΙΣΙΤΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ από U.N.R.R.A.
Από Προσωπική Συλλογή ΠΑΡ. ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ - ΠΕΤΡΩΤΑ

Ενημέρωση

Ο Οργανισμός Περίθαλψης και Αποκατάστασης των Ηνωμένων Εθνών, που είναι ευρύτερα γνωστός ως UNRRA, είχε σκοπό να «προγραμματίζει, να συντονίζει, να διαχειρίζεται ή να μεριμνά για τη διαχείριση των μέτρων περίθαλψης των θυμάτων πολέμου σε κάθε μέρος υπό τον έλεγχο κάθε έθνους των Ηνωμένων Εθνών σε τομείς όπως η σίτιση, τα καύσιμα, η ένδυση, η παροχή καταφυγίου και άλλες βασικές ανάγκες, όπως η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και άλλες υπηρεσίες».

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

1946

Την Άνοιξη του 1946, ξεκίνησε στην Ελλάδα Εμφύλιος πόλεμος.

Ενημέρωση

Στις αρχές του 1946, μετά από έντονη πολιτική αντιπαράθεση, η Ελλάδα κατέλειξε να οδηγηθεί σε Εμφύλια ένοπλη σύρραξη.

Εμφύλιος πόλεμος μεταξύ των δυνάμεων του Εθνικού Στρατού και των Ανταρτικών δυνάμεων του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (ΕΑΜ).

Οι Έλληνες διαχωρίστηκαν σε "Υποστηρικτές των Ανταρτών" και σε "Πολέμιους των Ανταρτών".

Εθνικός διχασμός, με έντονη πόλωση και φανατισμό. Αιματηρός εμφύλιος σπαραγμός.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Στο «Τρίγωνο», κάθε Χωριό έχει να εξιστορήσει και "τα δικά του", ξεχωριστά γεγονότα από εκείνη την εποχή, όπως και να αναφέρει τους "δικούς του", ξεχωριστούς και διαφορετικούς αριθμητικούς συσχετισμούς των υποστηρικτών των αντιμαχόμενων δυνάμεων.

Ενημέρωση

Αν και στο «Τρίγωνο» η κατάσταση εκτονώθηκε από τις πρώτες μέρες του Σεπτεμβρίου, ως επίσημη ημερομηνία λήξης του Εμφυλίου Πολέμου πανελληνίως, αναφέρεται η 15η Οκτωβρίου 1949.

Ενημέρωση

Μερικοί από τους αντάρτες του ΕΑΜ, μετά τη λήξη του Εμφυλίου, εγκατέλειψαν οριστικά την Ελλάδα και εγκαταστάθηκαν μόνιμα στο εξωτερικό, ως "Πολιτικοί Πρόσφυγες".

Ενημέρωση

Μετά την λήξη του Εμφυλίου πολέμου, το δράμα της εμφύλιας τραγωδίας, έστω και μονομερώς, συνεχίστηκε.

Μερικοί από τους πρώην αντάρτες, δικάστηκαν, καταδικάστηκαν και κλείστηκαν σε φυλακές.

Άλλοι, πρώην αντάρτες ή υποστηρικτές των ανταρτών στην διάρκεια του Εμφυλίου, στάλθηκαν εξορία σε ξερονήσια.

Σε εξορία επίσης, επιλεκτικά, στάλθηκαν και μερικοί πολίτες που ακόμη και μετά τη λήξη του Εμφυλίου, εκδηλώνονταν ή θεωρούνταν ομοϊδεάτες των ανταρτών.

1946

Τον Οκτώβριο του 1946, δημιουργήθηκαν στην Ελλάδα οι «Μονάδες Ασφαλείας Υπαίθρου» (Μ.Α.Υ.), που είχαν συγκροτηθεί και προοριζόνταν για την φύλαξη των Χωριών της Υπαίθρου.

Ενημέρωση

Την οργάνωση των «Μ.Α.Υ.», είχε αναλάβει ο Στρατός που είχε και την ευθύνη για την επάνδρωση με κατάλληλα άτομα (Μόνιμοι κάτοικοι των Χωριών από 19 έως 40-50 περίπου ετών και αποκαλούνταν "Μάϋδες").

Αποστολή των «Μ.Α.Υ.», ήταν η συνδρομή τους στο έργο της Χωροφυλακής και του Στρατού, ώστε να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των Χωριών της υπαίθρου.

Οι «Μονάδες Ασφαλείας Υπαίθρου» (Μ.Α.Υ.) καταργήθηκαν στο τέλος του 1947.

Το 1948, ιδρύθηκαν τα «Τάγματα Εθνοφυλακής Αμύνης» (Τ.Ε.Α.), που αντικατέστησαν τις «Μ.Α.Υ.» και ήταν και αυτά ένα είδος πολιτοφυλακής.

Την εποχή του 1967, μετονομάστηκαν σε «Τάγματα Εθνοφυλακής.....» (Τ.Ε...) με την προσθήκη του τοπωνυμίου όπου βρισκόταν η έδρα του Τάγματος.

Στα Χωριά του «Τριγώνου», οι υπάρχουσες «Διμοιρίες» ή οι «Λόχοι» των "Εθνοφυλάκων" υπάγονταν στο «Τάγμα Εθνοφυλακής Δικαίων» με έδρα τα ΔΙΚΑΙΑ.

Το 1982, καταργήθηκαν τα «Τάγματα Εθνοφυλακής» και αντικαταστάθηκαν από τη νεοϊδρυθείσα «Εθνοφυλακή».

Στα επόμενα χρόνια, οι υπάρχουσες δυνάμεις «Εθνοφυλακής» των Χωριών του «Τριγώνου», υπάχθηκαν στη Διοίκηση της Στρατιωτικής Μονάδας που ήδη υπήρχε στην ΠΛΑΤΗ.

1948

Το 1948, αφού είχε προηγηθεί η «Συμφωνία της Γιάλτας» (4/02/1945) με τη διαίρεση της νοτιοανατολικής Ευρώπης σε "σφαίρες επιρροής", η "βοήθεια" U.N.R.R.A. αντικαταστάθηκε από την "Αμερικάνικη οικονομική βοήθεια", τη γνωστή ως «Σχέδιο Μάρσαλ».

Ενημέρωση

Η "Αμερικάνικη βοήθεια", που συνεχίσθηκε τα επόμενα χρόνια, έγινε αισθητή και αυτή στους κατοίκους του «Τριγώνου», με τρόφιμα, με είδη ρουχισμού αλλά και με ιδιαίτερες βοήθειες προς τις Κοινότητες, ανάλογα των κρινόμενων από τη Νομαρχία αναγκών τους (Κοινοτικός ηλεκτροφωτισμός, μηχανές άντλησης πόσιμου νερού, Ραδιόφωνα στις Κοινότητες, χρηματοδότηση έργων κ.α.).

1948

Το Σχολικό έτος 1948 – 1949, υπηρέτησε στο Σχολείο του Χωριού, ως "Κοινοτικός Δάσκαλος", ο μετέπειτα ερμηνευτής Τραγουδιών της Θράκης, ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ.

ΧΡΟΝΗΣ ΑΗΔΟΝΙΔΗΣ-ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΑΚΗΣ
1948-1949 ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΤΡΩΤΩΝ
Φωτογραφία από Αρχείο ΚΕΛΕΜΙΔΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

1949

Από την περίοδο 1949 – 1950, η Νομαρχία Έβρου άρχισε να εφοδιάζει τις Κοινότητες του «Τριγώνου» με ραδιόφωνα, που συνοδεύονταν από δύο μεγάφωνα και που λειτουργούσαν με μικρές γεννήτριες ηλεκτρικού ρεύματος.

Ραδιόφωνο LORENZ
Μοντέλο δεκαετίας 1940 - 1950
Διαστάσεις : Μήκος 64 cm, Ύψος 40 cm, Βάθος 37 cm
Φωτογράφιση στην ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Ενημέρωση

Οι διαστάσεις των ραδιοφώνων, άσχετα με την εταιρεία κατασκευής τους, ήταν περίπου όμοιες. Μήκος περίπου 65 εκατοστά, Ύψος περίπου 40 εκατοστά και βάθος περί τα 35 εκατοστά.

Τα μεγάφωνα τοποθετούνταν συνήθως έξω από το κτίριο της Κοινότητας.

Τα ραδιόφωνα, λειτουργούσαν σχετικά λίγες ώρες και από την λειτουργία τους γινόταν η ψυχαγωγία των κατοίκων από τις μουσικές εκπομπές, αλλά και η ενημέρωσή τους από τα "Δελτία ειδήσεων", που μεταδίδονταν.

Από τις μουσικές εκπομπές, ιδιαίτερη "ακροαματικότητα" είχαν οι εκπομπές με Δημοτικά τραγούδια.

Ο χειρισμός των ραδιοφώνων, γινόταν από τον Γραμματέα ή τον Κλητήρα της Κοινότητας.

Ενημέρωση

Στα Πετρωτά, τα μεγάφωνα ήταν τοποθετημένα σε δύο μεγάλα ψηλά δένδρα σε απόσταση περίπου 100 μέτρα Βόρεια και Νότια της Κοινότητας.

Ενημέρωση

Το ραδιόφωνο της Κοινότητας Πετρωτών (LOPEZ μοντέλο 1940-1950), υπάρχει και βρίσκεται ακόμη στην αποθήκη του κτιρίου της Κοινότητας του Χωριού. Τα μεγάφωνα καταστράφηκαν και δεν υπάρχουν.

1949

Το 1949, έκανε εγγραφή στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας, για πρώτη φορά μεταπολεμικά, μαθητής από τα Πετρωτά, ο ΒΑΒΕΛΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Πηγή: ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ – ΠΕΤΡΩΤΑ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΒΡΟΥ –ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ -Δημήτριος Βαβελίδης

Ενημέρωση

Ο ΒΑΒΕΛΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, θα είναι ο πρώτος μαθητής, από της ιδρύσεως του Χωριού, που θα αποκτήσει Απολυτήριο Γυμνασίου και θα συνεχίσει σπουδές στην «ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ».

Ενημέρωση

Παράλληλα με τον ΒΑΒΕΛΙΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ, αποφοίτησε από το Γυμνάσιο και ακολούθησε και αυτός σπουδές στην ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ, ο επίσης μαθητής από τα Πετρωτά, ΤΣΟΛΑΚΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ.

Πηγή: ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ – ΠΕΤΡΩΤΑ ΤΡΙΓΩΝΟΥ ΕΒΡΟΥ –ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ -Δημήτριος Βαβελίδης

Ενημέρωση

Τα αμέσως επόμενα χρόνια, θα δώσουν εξετάσεις και θα εισαχθούν για φοίτηση στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας και άλλοι μαθητές από το Χωριό, που όλοι τους θα έχουν επιτυχημένη σταδιοδρομία, είτε ως απόφοιτοι Γυμνασίου, αλλά και

είτε, αφού συνέχισαν τις σπουδές τους, ως Πτυχιούχοι διάφορων Σχολών ή και Πανεπιστημίων.

Οι κάτοικοι του Χωριού, ήταν υπερήφανοι για τους μορφωμένους (έτσι τους αποκαλούσαν) "Πετρωτιώτες", που μετέπειτα προσέφεραν τις υπηρεσίες τους στον Δημόσιο αλλά και στον Ιδιωτικό τομέα.

1949

Το 1949, αμέσως μετά την λήξη του Εμφυλίου πολέμου, έγινε εγκατάσταση Στρατιωτικής δύναμης στο κτίριο της "Διμοιρίας", όπως έγινε και επάνδρωση κατ αρχήν του φυλακίου "612", στην θέση "Λειχουνιά" και αργότερα και του φυλακίου "Ωμέγα" στη θέση "Κορακόπετρα" στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Ενημέρωση

Η Στρατιωτική δύναμη της "Διμοιρίας Πετρωτών" διοικητικά υπάγονταν, στον "Λόχο Πενταλόφου".

1950

Το 1950, πραγματοποιήθηκε μετοίκηση νέων Οικογενειών του Χωριού, στον Δίλοφο.

Ενημέρωση

Η εγκατάσταση αυτή στον Δίλοφο, είναι η τρίτη στη σειρά, "Μετοίκηση" κατοίκων του Χωριού σε άλλο Χωριό.

1950

Τη δεκαετία 1950-1960, έγινε ριζική αλλαγή στις διαδικασίες της αγροτικής ζωής των κατοίκων του τόπου.

Εμφανίσθηκαν κατ' αρχήν και στην περιοχή του «Τριγώνου», οι «Γεωργικοί ελκυστήρες», τα αποκαλούμενα «Τρακτέρ».

Ακολούθησε, η παρουσία των «Αλωνιστικών μηχανών», που τις γνώριζαν οι κάτοικοι των Χωριών, ως «Πατόζες».

Τα επόμενα χρόνια, εμφανίσθηκαν και οι «Θεριζοαλωνιστικές μηχανές», οι γνωστές «Κομπίνες».

Ενημέρωση

Στα Χωριά του «Τριγώνου», η εμφάνιση όλων των παραπάνω, σύγχρονων για την εποχή μηχανημάτων, έγινε κατ' αρχήν στα Χωριά της "πεδιάδας του Άρδα" και ακολούθησε τα επόμενα χρόνια και στα υπόλοιπα.

1950

Το 1950, ξεκίνησε ο πόλεμος μεταξύ Βόρειας και Νότιας Κορέας. Το Συμβούλιο ασφαλείας αποφάσισε και ζήτησε την βοήθεια των μελών του Ο.Η.Ε.. Η Ελλάδα, τον Νοέμβριο 1950, έστειλε στην Νότιο Κορέα "Ειδικό Εκστρατευτικό Σώμα".

Ενημέρωση

Στην Ελληνική δύναμη, συμμετείχαν και Στρατιώτες από τα Χωριά του «Τριγώνου», μεταξύ αυτών και τρεις Οπλίτες από τα Πετρωτά.

1950

Το 1950, αφού ολοκληρώθηκαν οι εργασίες αποπεράτωσης, άρχισε να λειτουργεί το νέο τριτάξιο Δημοτικό Σχολείο.

Ενημέρωση

Το Σχολείο κτίστηκε σε Οικόπεδο, έκτασης περί τα 2 στρέμματα στην περιοχή του Χωριού "Κάτω αλώνια", που είχε παραχωρήσει το 1939 στην "Σχολική Εφορεία" του Χωριού για την ανέγερση Σχολείου, ο ΤΣΙΟΡΜΠΑΤΖΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ, ευκατάστατος κάτοικος του Χωριού.

Πηγή: Ευχαριστήριο έγγραφο 61622/13 Δεκεμβρίου 1939 της ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΘΡΑΚΗΣ στον ΤΣΟΡΜΠΑΤΖΗ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟ.

Ενημέρωση

Λόγω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και του Εμφυλίου πολέμου που ακολούθησαν, η ανέγερση του Σχολείου πραγματοποιήθηκε μετά από δέκα περίπου χρόνια από την Δωρεά.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Στην περιοχή που βρίσκεται σήμερα η πλατεία του Χωριού, στα πολύ παλιά χρόνια, υπήρχε η ανατολική άκρη του Χωριού όπου δεν υπήρχαν σπίτια παρά μόνον μια μικρή αλάνα που ονομαζόταν "Αέλη" (Τοπική ντοπιολαλιά της λέξης "Αγέλη") όπου σε αυτήν την περιοχή γινόταν πρωινή συγκέντρωση των ζώων σε αγέλες από τους τσομπάνηδες του Χωριού.

Ανατολικά της "Αέλης", που εννοείται ότι δεν καταλάμβανε ολόκληρη την επιφάνεια της σημερινής Πλατείας, σε απόσταση 100-150 μέτρα υπήρχε περιοχή που παλαιότερα προσδιορίζονταν από τους κατοίκους του Χωριού με την ονομασία "Κάτω αλώνια" όπου γινόταν το Καλοκαίρι αλωνισμός των σιτηρών από κατοίκους του Χωριού.

Αν και στα νεότερα χρόνια έγινε επέκταση του Χωριού ανατολικότερα και από αυτής της περιοχής, η παλιά ονομασία παρέμεινε κυρίως από τους παλιούς κατοίκους του Χωριού, παράλληλα της ονομασίας "Αέλη".

Περί το 1960 που η "Αέλη" καθορίστηκε ως κεντρική πλατεία του Χωριού, ολόκληρη η ευρεία περιοχή καθιερώθηκε να ονομάζεται πλέον "Πλατεία" και οι παλαιότερες ονομασίες σταδιακά καταργήθηκαν.

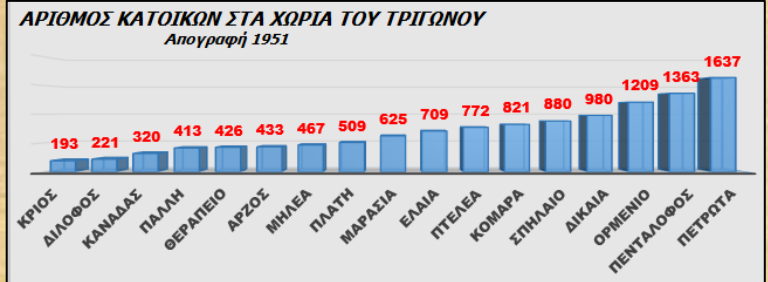
1950

1950, με Βασιλικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η “Ανασύσταση” καταστραφέντων Ληξιαρχείων σε μερικές Κοινότητες του Νομού Έβρου, μεταξύ των οποίων και της Κοινότητας Πετρωτών.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 166 Α / 1950)

1951

Στην απογραφή του πληθυσμού που έγινε στις 7/04/1951, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.637 κατοίκους και συνεχίζεται να είναι το μεγαλύτερο, σε κατοίκους, Χωριό του «Τριγώνου».

1951

Το 1951, δημιουργήθηκε στο Χωριό, από τα μεγάλα παιδιά του Δημοτικού Σχολείου, Προσκοπική Ομάδα του ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ.

Φωτογραφία από Αρχείο ΚΕΛΕΜΙΔΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ενημέρωση

Η “Ορκωμοσία” έγινε στον ΚΥΠΡΙΝΟ, όπου είχαν συγκεντρωθεί, για τον ίδιο σκοπό, παιδιά Πρόσκοποι και από άλλα Χωριά του “Τριγώνου”.

Σημείωση Συντάκτη: Στον Προσκοπισμό δίνεται “Υπόσχεση” και όχι “Ορκος”. Επειδή η τελετή είναι παρόμοια της Ορκωμοσίας, για τον λόγο κατανόησης της διαδικασίας, ακόμη και σήμερα αποκαλείται και αυτή “Ορκωμοσία”.

Ενημέρωση

Από την Νομαρχία Έβρου διατέθηκαν 2.500 δραχ. στα ΠΕΤΡΩΤΑ “Για την συγκρότησιν Προσκοπικής ομάδος”.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ
“ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ” Δελτίο Νομαρχίας Έβρου 1956

1951

Το 1951, άρχισε να λειτουργεί στο Χωριό, το «Σπίτι του Παιδιού».

**ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ
ΠΡΟΝΟΙΑ ΒΟΡΕΙΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΥΨΗΛΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΤΗΣ Α.Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ
ΠΕΤΡΩΤΑ**

(πλήρες κείμενο αναρτημένης επιγραφής στην είσοδο)
Φωτογραφία από Αρχείο ΚΕΛΕΜΙΔΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Ενημέρωση

Η λειτουργία του “Σπίτι του Παιδιού” γινόταν σε ισόγειο χώρο ενοικιαζόμενου κτιρίου.

Ο χώρος παλαιότερα λειτουργούσε ως Καφενείο του Σισμανίδη (Μπλέκα) και βρισκόταν κοντά στην τότε Πλατεία του Χωριού, λίγο πιο πάνω από την Εκκλησία, στον δρόμο προς την Διμοιρία.

Θα στεγάσει το “Σπίτι του Παιδιού” Πετρωτών μέχρι το 1956.

Ενημέρωση

Το Σπίτι του Παιδιού Πετρωτών, όπως και το Σπίτι του Παιδιού Ορμενίου, συμπεριλαμβάνονταν στα πρώτα 20 Σπίτια του Παιδιού, που ιδρύθηκαν και λειτουργούσαν σε ολόκληρο τον Νομό Έβρου μέχρι το 1952.

Ενημέρωση

Το 1950 μέχρι το 1955 η «Πρόνοια Βορείων Επαρχιών της Ελλάδος» που είχε ιδρυθεί με την πρωτοβουλία της Βασίλισσας Φρειδερίκης, δημιούργησε σε ακριτικά Χωριά τα «Σπίτια του Παιδιού».

Το έργο της «Πρόνοιας Βορείων Επαρχιών της Ελλάδος» το συνέχισε το «Βασιλικό Ίδρυμα Πρόνοιας» («Βασιλική Πρόνοια») που ιδρύθηκε το 1955, με την ίδρυση και άλλων «Σπίτι Παιδιού» ή την μετεγκατάσταση των υπαρχόντων σε ιδιόκτητα νεοαναγειρόμενα κτίρια.

Σημείωση - Λεπτομέρεια: Η ονομασία από την “Πρόνοια Βορείων Επαρχιών”, ήταν «Σπίτι του Παιδιού».

Από την “Βασιλική Πρόνοια”, το όνομα ήταν «Σπίτι Παιδιού».

Σε κάθε Χωριό ανάλογα με το υπάρχον Προσωπικό του «Σπίτι Παιδιού» και τις ειδικότητές τους, αλλά και τον διαθέσιμο χώρο, υπήρχαν για τα μικρά παιδιά, Παιδικοί Σταθμοί ή Νηπιαγωγεία και για τα μεγαλύτερα παιδιά αίθουσες με ποικιλία δραστηριοτήτων για μια στοιχειώδη επαγγελματική κατάρτιση στον αγροτικό και τεχνικό τομέα.

Γινόταν μαθήματα Κοπτικής-Ραπτικής, μαθήματα οικοτεχνίας (ιδιαίτερα της ταπητουργίας), μαθήματα Ξυλουργικής (ξυλοκοπτικής), μαθήματα από Γεωργοτεχνίτη εντός της αίθουσας ή στο ύπαιθρο (στους αγρούς), όπως και διάφορες συγκεντρώσεις και ομιλίες. Σε μεγάλη αίθουσα υπήρχε Τραπέζι για Πίνγκ πόνγκ, όπως και τραπέζια ή πάγκοι για επιτραπέζια παιχνίδια. Σε μερικά «Σπίτια Παιδιού», υπήρχε και αίθουσα «Τσαγκάρη» που έκανε μαθήματα αλλά και δωρεάν επιδιορθώσεις "υποδημάτων" των παιδιών και των Οικογενειών τους.

Το 1970 η «Βασιλική Πρόνοια» μετονομάστηκε σε «Εθνικό Οργανισμό Προνοίας» (Ε.Ο.Π.) (ΦΕΚ 125 Α /2.6.1970).

Ο «Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας» σταδιακά κατήργησε κάποιες δραστηριότητες από τα «Σπίτια Παιδιού» και αντικατέστησε αυτές με νέες, όπως ίδρυση και λειτουργία ταπητουργείων κ.α..

Τη δεκαετία του 1980 τα «Σπίτια Παιδιού», μετατράπηκαν σε «Κέντρα Φροντίδας Οικογένειας».

Το 2003, καταργήθηκε ο «Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας» και το «ΚΕΝΤΡΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» που λειτουργούσε στο Χωριό, μεταβιβάστηκε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

1952

Το 1952, άρχισε να εκπέμπει από το Κόσμιο Κομοτηνής ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Κομοτηνής και υπαγόταν στο Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφώνου (Ε.Ι.Ρ.), που ήδη είχε ιδρυθεί το 1945.

Ραδιόφωνο RCA, με εξωτερική Μπαταρία
Διαστάσεις : Μήκος 47 cm , Ύψος 28 cm , Βάθος 21 cm
Από Προσωπική Συλλογή ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

Τα πρώτα ραδιόφωνα, εγκαταστάθηκαν κυρίως σε Καφενεία των Χωριών. Στο επόμενο διάστημα, άρχισε η αγορά Ραδιοφώνων και από Ιδιώτες για τα σπίτια τους.

Η εγκατάσταση ραδιοφώνων στα σπίτια έγινε με αργό ρυθμό, αφού η αγορά ραδιοφώνου, δεν ήταν στις άμεσες ανάγκες των Οικογενειών.

Προκειμένου να λειτουργήσει ένα ραδιόφωνο, έπρεπε να συνοδεύεται – αφού δεν υπήρχε ηλεκτρικό ρεύμα - από “εξωτερική μπαταρία” και παράλληλα έπρεπε να “τοποθετηθεί” κεραία (συνήθως ένα καλώδιο απλωμένο στην αυλή του σπιτιού, από το Σπίτι σε άλλο κτίριο ή σε δένδρο της αυλής) και οπωσδήποτε ένα καλώδιο που προοριζόταν για σύνδεση στο υπόγειο, μεταλλικό, δίκτυο ύδρευσης ως “γείωση”. Αντί της σύνδεσης με δίκτυο ύδρευσης που δεν υπήρχε, γινόταν σύνδεση με μεταλλική σωλήνα ή λοστό που είχε “καρφωθεί” κάθετα στο έδαφος.

Ενημέρωση

Ο “Σταθμός” της Κομοτηνής, ήταν ο μοναδικός και “ισχυρός” που υπήρχε στην Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, με το “σήμα” του να φθάνει μέχρι και τα Χωριά του «Τριγώνου».

Εναλλακτικά, υπήρχε και ο από τον Νοέμβριο του 1949, εγκατεστημένος “Ραδιοφωνικός Σταθμός Ενόπλων Δυνάμεων” στην Καβάλα, αλλά το “σήμα” του δεν ήταν “ισχυρό” και η “λήψη” του, ήταν παρωδική και είχε σχέση με τις καιρικές συνθήκες που επικρατούσαν.

Ενημέρωση

Η εκπομπή των ραδιοκυμάτων και των δύο ραδιοσταθμών, γινόταν στην περιοχή των “Μεσαίων συχνοτήτων” (M.W. - Medium waves).

1952

Περί το 1952, ξεκίνησε να μετατρέπεται η παλιά αμαξιτή οδός της διαδρομής Κόμαρα – Πεντάλοφος – Πετρωτά - Ορμένιο, σε Δημόσιο επαρχιακό δρόμο.

Αφού έγινε επαναχάραξη του παλιού δρόμου και κατασκευή νέων διορθωτικών τμημάτων, στο τελικό στάδιο έγινε και επίστρωση με χαλίκι.

Ενημέρωση

Εργασίες κατασκευής του δρόμου, σε όλη τη διαδρομή γινόνταν από το 1952 έως και το 1955.

Κύριες εργασίες έγιναν, στον δρόμο ΚΟΜΑΡΑ – ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ στην περίοδο 1952 -1953, στο δρόμο ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ – ΠΕΤΡΩΤΑ το 1954 και στο δρόμο ΠΕΤΡΩΤΑ – ΟΡΜΕΝΙΟ το 1955.

Ενημέρωση

Η χρηματοδότηση του έργου γινόνταν καταρχάς από το Ελληνικό Δημόσιο και ήταν από τις ελάχιστες πρώτες χρηματοδοτήσεις δημοσίων έργων στον τόπο, αφού τα μέχρι τότε κατασκευασθέντα έργα γινόνταν από τις τοπικές Κοινότητες με "Προσωπική εργασία" των κατοίκων τους η οποία και ήταν υποχρεωτική για κάθε Οικογένεια.

Παράλληλα της Κρατικής χρηματοδότησης του έργου, οικονομική ενίσχυση των εργασιών γινόνταν και από το "Ταμείο Πρόνοιας" της Νομαρχίας, που είχε δημιουργηθεί από την ειδική φορολογία που επιβλήθηκε "επί των εξαγομένων από τον Νομό προϊόντων" ("Επιβολή ειδικής φορολογίας υπέρ του Ειδικού Ταμείου Επαρχιακής φορολογίας Ν. Έβρου").

Οι χωματοургικές εργασίες της κατασκευής του οδικού δικτύου ανατέθηκαν σε ιδιώτη εργολάβο - ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ από ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ -, ο οποίος απασχολούσε μεγάλο αριθμό εργατών από τα Χωριά, αφού οι περισσότερες εργασίες (σκάψιμο, μετακίνηση χωμάτων) γινόνταν χειρωνακτικά.

Σημείωση: Την περίοδο 1954 -1955, τα ημερομίσθια των εργατών διαχωρίζονταν, ανάλογα με το απαιτούμενο είδος εργασίας, σε Ανδρικά από 10 έως 11 Δραχμές και σε Γυναίκες από 5 έως 8 Δραχμές.

Ενημέρωση

Η εκταμίευση της χρηματοδότησης του «Ταμείου Πρόνοιας», γινόταν στο Διδυμότειχο όπου είχε έδρα από την εποχή της Κατοχής. Τα χρηματικά ποσά παραλαμβάνονταν σε μετρητά από τις Κοινότητες, οι οποίες με δική τους ευθύνη και μέσα, τα μετέφεραν στα Χωριά τους και προέβαιναν στις πληρωμές.

Σημείωση: Την “χρηματοποστολή” (μεταφορά των χρημάτων) της Κοινότητας Πετρωτών εκτελούσε ο Κελεμίδης Στέφανος που διέθετε ως μέσο μετακίνησης, δική του “μοτοσυκλέτα” (ήταν μάρκας NSU).

Ενημέρωση

Σε κάποια σημεία του οδικού δικτύου όπου ο δρόμος συναντάται με ρέματα, για την διάβασή τους από Πεζούς, Κάρα, Οχήματα ή Ζώα, κατασκευάστηκαν ισόπεδες τσιμεντοδιαβάσεις.

Σημείωση: Οι κατασκευές αυτές, διεθνώς ονομάζονται “Ιρλανδικές διαβάσεις”.

Η κατασκευή γεφυρών στη διαδρομή ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ – ΠΕΤΡΩΤΑ στις τοποθεσίες ΜΠΑΡΑΜΠΡΟΥ (κοντά στον ΠΕΝΤΑΛΟΦΟ) και ΒΛΑΧΟΣ (κοντά στα ΠΕΤΡΩΤΑ), όπως και στη διαδρομή ΠΕΤΡΩΤΑ – ΟΡΜΕΝΙΟ στην τοποθεσία ΡΕΜΑ ΒΛΑΧΟΥ (κοντά στο ΟΡΜΕΝΙΟ), έγιναν περί το 1970.

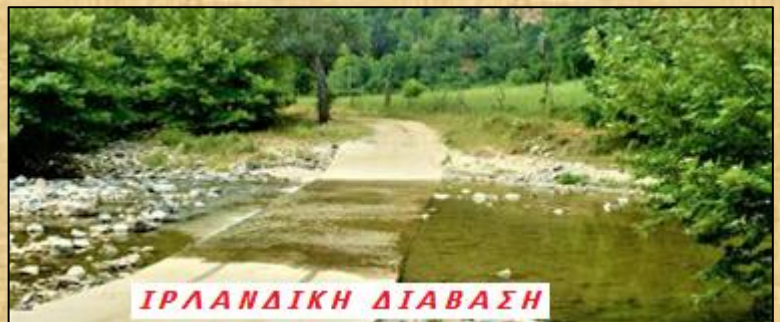
**Σχόλιο
Συντάκτη**

ΙΡΛΑΝΔΙΚΕΣ

ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ

Ονομάστηκαν

έτσι, επειδή στον Αγγλοϊρλανδικό πόλεμο (1919-1921) οι Ιρλανδοί είχαν τέτοιες διαβάσεις που οι

Βρετανοί δεν ήξεραν ότι υπήρχαν, καθώς όταν έβρεχε, η διάβαση σκεπαζόταν από το νερό και γινόταν αόρατη, οπότε δεν μπορούσαν να φανταστούν ότι η περιοχή ήταν εύκολα προσπελάσιμη.

Ενημέρωση

Πριν από το αναφερόμενο έργο, περί το 1950 είχε γίνει προσπάθεια επισκευής του τότε υπάρχοντος “καρόδρομου” από ΠΕΤΡΩΤΑ προς ΟΡΜΕΝΙΟ, “χειρωνακτικά” και με “Προσωπική εργασία” των κατοίκων του Χωριού, η οποία όμως δεν απέδωσε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

1952

Το 1952, το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού προάχθηκε από 3/τάξιο σε 4/τάξιο.

1952

“Κατά το έτος οικ. 1951-1952 είς το κάτω μέρος τού χωρίου και εις την είσοδον αυτού, εγένετο γεώτρησης με δαπάνην 40.000 περίπου δρχ.,πλήν όμως δεν προέκυψαν ανάλογα αποτελέσματα, επειδή η στάθμη του υπογείου ύδατος ευρίσκεται εις βάθος 27 μ. και η ανύψωσις αυτού ενεργείται δια μικρού μηχανήματος, δωρηθέντος υπό της Γεν. Διοικήσεως Βορείου Ελλάδος.

Κείμενο από: “ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ” Δελτίο Νομαρχίας Έβρου 1954

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Ενημέρωση

Για τη στέγαση του χώρου της γεώτρησης, όπως και του σχετικού μηχανήματος, έγινε ανέγερση μικρού οικήματος (αντλιοστάσιο), με σχετικά μικρή δεξαμενή.

Ενημέρωση

Παρά τις προσπάθειες, όπως αναφέρεται και στο παραπάνω δελτίο, η αντλούμενη ποσότητα δεν ήταν η επιθυμητή, που θα χρησίμευε στη μεταφορά του αντλούμενου νερού σε κεντρικό μέρος του Χωριού.

Ενημέρωση

Επειδή σε αυτό το οίκημα υπήρχε και λειτουργούσε κινητήρας – πρωτόγνωρο για το Χωριό –, ανεπίσημα το κτίριο αυτό το αποκαλούσαν «Ματορούδ ’», όπως έτσι ονόμασαν προσδιοριστικά και ολόκληρη αυτήν την περιοχή του Χωριού.

Σημείωση: Η λέξη «Ματορούδ ’» ήταν υποκοριστικό της λέξης “μοτόρι” (κινητήρας) δηλαδή “Μικρό μοτόρι”

Ενημέρωση

Στα επόμενα χρόνια αφού το κτίριο επανακατασκευάστηκε, θα εγκατασταθεί σε αυτό και το Μηχανοστάσιο για τον Ηλεκτροφωτισμό του Χωριού, όπως και εξωτερικά, θα ανακατασκευασθεί η ισόγεια υδατοδεξαμενή για την αποθήκευση του αντλούμενου νερού.

1952

Το 1952, έγινε ανέγερση του Μνημείου Πεσόντων (Ηρώ) του Χωριού.

Σημείωση: Για την κατασκευή, η Νομαρχία διέθεσε το ποσό των 10.000 Δραχμών.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ "ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ" Δελτίο Νομαρχίας Έβρου 1954

Ενημέρωση

Η αρχική του τοποθέτηση, έγινε δίπλα στο Κοινοτικό Κατάστημα, στην αυλή της Εκκλησίας. Αργότερα, λίγο πριν το 1960, μεταφέρθηκε στη σημερινή του θέση στην πλατεία του Χωριού.

Ενημέρωση

Τη δεκαετία του 1950, ειδικά τα πρώτα χρόνια, στα Χωριά του «Τριγώνου» που ήταν έδρες Κοινοτήτων, έγινε ανέγερση μαρμάρινου «Μνημείου Πεσόντων υπέρ Πατρίδας» (Ηρώ).

Σημείωση: Μέχρι τότε, η μοναδική Κοινότητα στην περιοχή του «Τριγώνου» που είχε "Ηρώ", ήταν η Κοινότητα Ορμενίου που το είχε ανεγείρει το 1935.

Στα "Μνημεία", αναγράφεται η τιμώμενη χρονική περίοδος, όπως και τα ονοματεπώνυμα των πεσόντων κατοίκων.

Στις Κοινότητες που οι κάτοικοί τους ήταν "Γηγενείς", η αναφερόμενη χρονική περίοδος στα "Μνημεία" είναι από 1920-22 μέχρι το 1949, στις δε Κοινότητες που κατοικήθηκαν μετά το 1920 από Πρόσφυγες, ως χρονική περίοδος αναφέρεται, η περίοδος 1940-1949.

Το "Μνημείο" των Πετρωτών, διαφέρει στο θέμα της όψης, από τα "Μνημεία" των άλλων Κοινοτήτων, αν και δημιουργήθηκε την ίδια εποχή και από τον ίδιο "γλύπτη".

Υπάρχει, σε αυτό, πληροφόρηση ότι αναφέρεται στην περίοδο 1920-1949, κατασκευάστηκε το 1952 και προκαλεί εντύπωση, σε σχέση με τα άλλα Χωριά, ο πολύ μεγάλος αριθμός αναγραφόμενων ονομάτων (19 Πεσόντες στην περίοδο 1920-1940 και 26 Πεσόντες στην περίοδο 1940-1949, Σύνολο 45 Ονόματα).

1952

Το 1952, στις 23 Αυγούστου, στα πλαίσια περιοδείας της, επισκέφθηκε το Χωριό η Βασίλισσα Φρειδερίκη συνοδευόμενη από την Πριγκίπισσα Σοφία και εγκαινίασε το «Σπίτι Παιδιού».

**ΠΕΤΡΩΤΑ 23 Αυγούστου 1952
ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ
ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ**

Φωτογραφία από :
"Τα Πετρωτά μου ΜΝΗΜΕΣ & ΕΘΙΜΑ"-Φωτεινή Καζακίδου

Ενημέρωση

Η λειτουργία του «Σπίτι του Παιδιού» είχε αρχίσει τον προηγούμενο χρόνο (1951).

1953

Το 1953, η Νομαρχία εφοδίασε την Κοινότητα, μέσω του από το 1948 προγράμματος της "Αμερικάνικης βοήθειας", με μια ηλεκτρογεννήτρια, προκειμένου να δημιουργήσει στο Χωριό ένα μικρό Κοινοτικό δίκτυο ηλεκτροφωτισμού.

Ενημέρωση

Η γεννήτρια παρήγαγε ρεύμα 110 Volt εγκαταστάθηκε σε παλιό Κοινοτικό οίκημα δίπλα στο κτίριο της Κοινότητας και έπαιρνε κίνηση με ιμάντα (λουρί) από Τρακτέρ ιδιώτη.

Σημείωση: Το Τρακτέρ ήταν ένα μικρό LANZ, του ΠΑΡΑΣΧΟΥΔΗ ΣΤΕΡΓΙΟΥ. Είχε αγορασθεί εκείνη τη Χρονιά και ήταν το πρώτο Τρακτέρ στο Χωριό.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Επειδή, ο ηλεκτροφωτισμός του Χωριού, υπάγονταν στο πρόγραμμα της "Αμερικάνικης βοήθειας", η γεννήτρια προέρχονταν από την Αμερική, αφού εκεί γινόταν παραγωγή και κατανάλωση ρεύματος 110 Volt.

Ενημέρωση

Με την εγκατάσταση της γεννήτριας ξεκίνησαν και εργασίες για τον ηλεκτροφωτισμό των κεντρικών δρόμων του Χωριού.

Ενημέρωση

Τον αμέσως επόμενο χρόνο (1954), αφού οι εργασίες δημιουργίας του δικτύου ηλεκτροφωτισμού στο Χωριό ήταν σε αρχικό στάδιο, το Χωριό εφοδιάστηκε εκ νέου από την Νομαρχία, με γεννήτρια 220 Volt, όπως αυτή τη φορά και από Πετρελαιοκινητήρα, που θα αποτελούν αυτόνομη ηλεκτροπαραγωγική μονάδα. Ευνόητο είναι, ότι η παραγωγή ρεύματος για ηλεκτροφωτισμό με γεννήτρια 110 Volt που λάμβανε κίνηση με ιμάντα από Τρακτέρ ιδιώτη, τερματίστηκε και η γεννήτρια επιστράφηκε στην Νομαρχία.

1954

Το 1954, έγινε δεύτερη "μετακατοχική" Ελληνική Οικονομική μεταρρύθμιση, με αποτέλεσμα να αντικατασταθεί η "Δραχμή", με αναλογία 1.000 παλιές Δραχμές προς μία νέα Δραχμή.

1954

Στις 12 Απριλίου 1954, ολοκληρώθηκε η ανακατασκευή - "εκτίσθη εκ βάθρων", όπως αναφέρεται σε σχετική υπάρχουσα επιγραφή - του παλαιού Παρεκκλησίου στο Χωριό, της «Ζωοδόχου Πηγής».

Ενημέρωση

Ως επιβεβαίωση της παλαιότητας του Παρεκκλησίου θεωρείται ότι, ο λόγος που έγινε η ανακατασκευή του "εκ βάθρων" οφείλονταν στην παλαιότητά του, που δεν επιδέχονταν συντήρησης ή επισκευής.

Ενημέρωση

Η πρώτη, μετά την ανακατασκευή, "Θεία λειτουργία" στο Παρεκκλήσι, έγινε την Παρασκευή 30 Απριλίου 1954, εορτή της "Ζωοδόχου Πηγής".

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Η “Ζωοδόχος Πηγή”
εορτάζεται στην
Ορθόδοξη Εκκλησία,

πάντα την πρώτη Παρασκευή μετά το
Πάσχα.

Στα Πετρωτά, ανεπίσημα το Παρεκκλήσι
το αποκαλούν – ακόμη και σήμερα – “Αγιά
Παρασκευή”.

**Επειδή δεν υπάρχουν πληροφορίες, θεωρείται ότι η ονομασία προέκυψε από την σταθερή
ημέρα της Εορτής.**

Παρασκευή 11 Μαΐου 1956
Εορτή στα Πετρωτά της “Ζωοδόχου Πηγής”
Τμήμα Φωτογραφίας από Αρχείο ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΚΕΛΕΜΙΔΗ

Ενημέρωση

Οι παλαιοί κάτοικοι του Χωριού στις αφηγήσεις τους ανέφεραν ότι είχαν
ακούσει και αυτοί από παλαιότερους τους, ότι σε αυτήν την περιοχή στα
πολύ παλιά χρόνια υπήρχε ένα Μοναστήρι όπου διέμενε ένας μικρός αριθμός Μοναχών
(Καλόγερων).

Στα Οθωμανικά χρόνια, η Μονή (Μοναστήρι), δέχθηκε επιδρομή και κατεσφάγησαν όλοι οι
Μοναχοί. Ο τόπος του μαρτυρίου τους, έγινε και τόπος της ταφής τους.

Αργότερα, δεν ορίζεται χρόνος αλλά ήταν ακόμη εποχή Τουρκοκρατίας, σε αυτήν την
τοποθεσία και εφόσον μάλλον δεν υπήρχε πλέον το Μοναστήρι, οι κάτοικοι του Χωριού
ανήγειραν το Παρεκκλήσι στο όνομα της “Ζωοδόχου Πηγής”.

Σημείωση: Επειδή δεν αναφέρεται εύρεση έστω και θεμελίων της Μονής στην
περιοχή, θεωρείται ότι η ανέγερση του Παρεκκλησίου έγινε στην ακριβή θέση που
υπήρχε η Μονή.

Ενημέρωση

Λέγεται ότι, στην “Ταπόπλακα” του μνήματος που υπάρχει έξω από το
Εκκλησάκι αναγράφονταν τα ονόματα των ενταφιασθέντων Μοναχών.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Σήμερα, λόγω της πολυκαιρίας, δεν διακρίνονται Ονόματα. Οι διαστάσεις
όμως της “Ταφόπλακας” μας αφήνουν περιθώρια να υποθέσουμε ότι σε
αυτήν γινόταν αναγραφή άνω του ενός Ονοματεπωνύμων.

Ενημέρωση

Σε αφηγήσεις της η Μερικίδου Ζωή (1895-1981), έλεγε ότι από μικρό
κοριτσάκι θυμόταν μια “Ταφόπλακα” που υπήρχε έξω από το Εκκλησάκι
που ήταν πολύ παλιά που μάλιστα “έγερνε” λόγω της παλαιότητάς της .

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Χαρακτηριστική λεπτομέρεια από την αναγραφή των Ονοματεπωνύμων
στην “Ταφόπλακα” είναι ότι, κατά τα νεότερα χρόνια, όταν ακόμη ήταν
ευδιάκριτη η αναγραφή τους, οι κάτοικοι του Χωριού, μη γνωρίζοντας

ότι σύμφωνα με τα τότε πρότυπα της Μητρόπολης, ως Επώνυμο αναγράφονταν το Πατρώνυμο π.χ. Ο Άγγελος παιδί του Θεοδώρου αναγραφόταν με το Όνομα Άγγελος και με το Επώνυμο Θεοδώρου, θεωρούσαν ότι οι ενταφιασθέντες Μοναχοί που αναφέρονταν με παρόμοια Ονοματεπώνυμο, δεν πρέπει να είχαν καταγωγή από την ευρεία περιοχή και τους χαρακτήριζαν ως “ξένους”, αφού στην ταφόπλακα αναγράφονταν, κατά την γνώμη τους, ξένα Ονοματεπώνυμο.

1954

Το 1954, στο Δημοτικό Σχολείο προστέθηκε, στη πλευρά προς τον δρόμο, άλλη μία αίθουσα διδασκαλίας, όπως και το ημιυπόγειο που θα χρησιμοποιούνταν ως αποθηκευτικός χώρος.

ΤΟ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Εις το 3τάξιον διδακτήριον των Πετρωτών, προσετέθη και τετάρτη αίθουσα. Χάρις εις την πρωτοβουλίαν του Διευθυντού του Σχολείου και της Σχολικής Εφορείας, συνεπληρώθη το εν λόγω διδακτήριον. Εδαπανήθη το ποσόν των δραχ. 8.350, συνέβαλον δε η

Κοινότης και οι κάτοικοι, οι οποίοι προθύμως προσέφερον την προσωπικήν των εργασίαν. Οι μικροί μαθηταί ειργάσθησαν και αυτοί δια τήν ολοκλήρωσιν του Σχολείου των. ”

Κείμενο από: “ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ” Δελτίο Νομαρχίας Έβρου 1954

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Ενημέρωση

- Το ημιυπόγειο του Σχολείου (Οι Δάσκαλοι το αποκαλούνταν “υπόγειο”) χρησιμοποιήθηκε την εποχή των «πρωϊνών συσσιτίων» και ως “Μαγειρείο”.
- Σύμφωνα με το εκπαιδευτικό σύστημα της τότε εποχής, στο “υπόγειο” του Σχολείου “εκτίονταν” από τους μαθητές του Σχολείου η ποινή της «νηστείας».

Σημείωση: Εκείνη την εποχή, οι μαθητές πήγαιναν στο Σχολείο το Πρωί, σχολούσαν το Μεσημέρι και επανέρχονταν το Απόγευμα για συνέχιση των μαθημάτων.

Οι άτακτοι μαθητές, όπως και οι εντελώς αδιάβαστοι, όταν τιμωρούνταν με «νηστεία», το μεσημέρι δεν επιτρεπόταν να πάνε στα σπίτια τους για μεσημεριανό φαγητό και κλείνονταν νηστικοί στο "υπόγειο" μέχρι την έναρξη των απογευματινών μαθημάτων.

1954

Το 1954, η Κοινότητα αφού εφοδιάστηκε από τη Νομαρχία, με χρηματοδότηση από την "Γενική Διοίκηση Βορείου Ελλάδος" (μετέπειτα Υπουργείο Βορείου Ελλάδος), με μηχανήματα παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, δημιούργησε ένα μικρό Κοινοτικό δίκτυο ηλεκτροφωτισμού.

Ενημέρωση

Τα Χωριά του «Τριγώνου» Πεντάλοφος, Πετρωτά, Ορμένιο, Πτελέα, Δίκαια και Μαρασία, εφοδιάστηκαν με ένα Πετρελαιοκινητήρα και μία ηλεκτρογεννήτρια συνοδευόμενα από έναν "πίνακα, διανομής και οργάνων ελέγχου".

ΧΩΡΙΟ	ΤΥΠΟΣ ΚΙΝΗΤΗΡΑ	ΙΠΠΟΙ	ΤΥΠΟΣ ΓΕΝΝΗΤΡΙΑΣ	ΤΑΣΗ
ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ	ΜΑΛΚΟΤΣΗ	12		220 Volt
ΠΕΤΡΩΤΑ	HALLETT	18		220 Volt
ΟΡΜΕΝΙΟ	PELAPONE	20		220 Volt
ΠΤΕΛΕΑ	ΜΑΛΚΟΤΣΗ	12		220/380 Volt
ΔΙΚΑΙΑ	HALLETT	18	SIEMENS	220 Volt
ΜΑΡΑΣΙΑ	DEUTZ	8	MARELI	220/380 Volt

Σημείωση: Η συγκέντρωση των πληροφοριών για τη δημιουργία του παραπάνω πίνακα έγινε από τα Δελτία Νομαρχίας Έβρου "ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ" - έτους 1954

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Σημείωση: Η εγκατάσταση των παραπάνω μηχανημάτων έγινε σε "Μηχανοστάσια" που είχαν ανεγείρει οι Κοινότητες.

Σε ορισμένα Χωριά, έγινε εγκατάσταση των μηχανημάτων στο υπάρχον "Αντλιοστάσιο" του Χωριού.

Φωτογράφιση 2009

Στα ΠΕΤΡΩΤΑ, ενώ με το προηγούμενο πρόγραμμα ηλεκτροφωτισμού η γεννήτρια ήταν εγκατεστημένη σε παλαιό οίκημα παραπλεύρως της Κοινότητας, η εγκατάσταση του νέου Ηλεκτρομηχανοστάσιου, έγινε στο ανακατασκευασμένο, για αυτόν το σκοπό, οίκημα που μέχρι τότε ήταν το "Αντλιοστάσιο" του Χωριού. Η ολοκλήρωση της επανακατασκευής του οικήματος έγινε τον Μάιο του 1955.

Η λειτουργία των μηχανημάτων γινόταν μόνο για ηλεκτροφωτισμό και μόνο, ανάλογα με την εποχή, για τις πρώτες 3 - 5 βραδινές ώρες.

Η μεταφορά του ρεύματος εντός του Χωριού γινόταν με μικρούς ξύλινους στύλους (ύψος περίπου 4 μέτρα και πάχος με διάμετρο περί τα 10 εκατοστά).

Σημείωση: Η δημιουργία Δικτύου μεταφοράς του ρεύματος, έγινε με δαπάνες των Κοινοτήτων.

Η Κοινότητα ΠΕΤΡΩΤΩΝ, μεταξύ άλλων εφοδιάστηκε και με 70 στύλους που προέρχονταν από το Άγιο Όρος.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

Ο φωτισμός γινόταν κυρίως στους κεντρικούς δρόμους και επιπλέον γινόταν σύνδεση του ρεύματος στα κτίρια που υπήρχαν τυχόν διάφορες Κρατικές Υπηρεσίες (Κοινότητα, Σχολείο, Αστυνομία, Στρατός κ.α.).

Σημείωση: Η πρώτη προμήθεια από λάμπες, ήταν 130 τεμάχια.

Πηγή:

Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.) - Τμήμα ΕΒΡΟΥ

**Πίνακας
διανομής και οργάνων ελέγχου
Ηλεκτρομηχανοστάσιου
ΠΕΤΡΩΤΩΝ**

ΗΛΕΚΤΡΟΜΗΧΑΝΟΣΤΑΣΙΟ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

- Γεννήτρια ρεύματος
- Ετικέτα Γεννήτριας

Σύνδεση για ηλεκτροδότηση και μόνο για ηλεκτροφωτισμό σε ιδιώτες, με πληρωμή, κατ' αρχήν έγινε σε καταστήματα (Καφεενία, Παντοπωλεία κ.α.) των Χωριών και ακολούθησε ένας αριθμός συνδέσεων και σε σπίτια.

Σημείωση 1: Για την πληρωμή της κατανάλωσης στα Καταστήματα και στα Σπίτια, δεν υπήρχε μετρητής, αλλά οι ιδιοκτήτες κατέβαλαν στην Κοινότητα κάθε μήνα, ένα σταθερό πάγιο ποσό.

Σημείωση 2: Σύμφωνα με αφηγήσεις παλαιών κατοίκων των Χωριών, η Νομαρχία Έβρου χορήγησε το σύνολο των μηχανημάτων για ηλεκτροφωτισμό, μόνο στις Κοινότητες που είχαν οπτική επαφή με την Βουλγαρία ή την Τουρκία και τούτο οφείλεται στην από κοινού απαίτηση των Προέδρων αυτών των Χωριών από τον Νομάρχη, ότι εφόσον στις ορατές από τα Χωριά τους, περιοχές και Χωριά της Βουλγαρίας ή της Τουρκίας υπήρχε ηλεκτροφωτισμός, να γίνει παρόμοια εγκατάσταση και στα δικά τους Χωριά.

Ενημέρωση

Με την πάροδο του χρόνου, οι Κοινότητες άρχισαν να μην ανταπεξέρχονται των εξόδων για καύσιμα αλλά και των εξόδων αποκατάστασης βλαβών και της συντήρησης του δικτύου.

Για τους παραπάνω λόγους, άρχισαν να εγκαταλείπουν το πρόγραμμα ηλεκτροφωτισμού με αποτέλεσμα στα τέλη του 1957 να απομείνουν σε λειτουργία μόνον τα δίκτυα ηλεκτροφωτισμού των Κοινοτήτων του ΟΡΜΕΝΙΟΥ και των ΜΑΡΑΣΙΩΝ των οποίων η λειτουργία έπαυσε και σε αυτές τα αμέσως επόμενα χρόνια.

Ενημέρωση

Σε μερικά Χωριά, όπως και στα ΠΕΤΡΩΤΑ, οι επιλεγμένοι καλής κατάστασης ξύλινοι στύλοι, που χρησιμοποιούνταν για την μεταφορά του ρεύματος, μετά την οριστική παύση παραγωγής και διανομής, μεταπωλήθηκαν από τις Κοινότητες, μέσω τοπικών Εμπόρων, στις στοές εξόρυξης λιγνίτη του Διλόφου για την κατασκευή στηριγμάτων και υποστυλωμάτων.

1955

Το 1955, με το Νόμο 3487/1955, «περί ασφαλίσεως των αγροτών» ορίσθηκε, το από το 1946 επίσημα ιδρυθέν Νοσοκομείο Διδυμοτείχου, ως Νοσοκομείο που θα εξυπηρετεί, μεταξύ άλλων και τον αγροτικό πληθυσμό των Χωριών του «Τριγώνου».

Σχόλιο Συντάκτη

• Το Νοσοκομείο Διδυμοτείχου, από της ιδρύσεώς του μέχρι σήμερα, παρέμεινε το μοναδικό ίδρυμα παροχής υγειονομικής περίθαλψης στο Βόρειο Έβρο.

- Έτος 2020, πληροφορία από Google Earth Pro:

Προτεινόμενη διαδρομή Πετρωτά – Διδυμότειχο, απόσταση 71 Χλμ / χρόνος 54 '.

1955

Περί το 1955, έγινε ανέγερση του στρατιωτικού φυλακίου "Ω" (Ωμέγα) στην θέση "Κορακόπετρα" (Καρακόπετρα).

Ενημέρωση

Από το 1950, στη θέση αυτή, λόγω της "πανοραμικής τοποθεσίας", υπήρχε Στρατιωτική "Σκοπιά-Παρατηρητήριο" με επάνδρωση από Άνδρες της « Διμοιρίας » Πετρωτών, που διέμεναν στο Φυλάκιο της "Λειχουνιάς" (612). Οι Στρατιώτες μετέβαιναν για την "Υπηρεσία" από το Φυλάκιο 612 στην "Σκοπιά-Παρατηρητήριο" και με τη λήξη της "Υπηρεσίας, επέστρεφαν στο Φυλάκιο.

Ενημέρωση

Η κατασκευή του Φυλακίου Ωμέγα (Ω), έγινε με τούβλα (κερπίτσια) και χωρίς θεμέλια, προφανώς λόγω του πετρώδους εδάφους και την αδυναμία ανοίγματος θεμελίων.

Ενημέρωση

Λόγω της "άνευ θεμελίων"

κατασκευής και του μικρού χώρου το Φυλακίου, την περίοδο 1967-1968, έγινε εκ νέου ανοικοδόμηση με "θεμελίωση" και πέτρινη κατασκευή, όπως και με ξεχωριστούς χώρους για όλες της ειδικές ανάγκες της Στρατιωτικής του φρουράς.

Ενημέρωση

Το φυλάκιο «Ω» ήταν το μοναδικό,

από τα πολλά της περιοχής, που παρέμεινε «εν λειτουργία» μέχρι το τέλος της δεκαετία του 1990.

Ενημέρωση

Για Συμβολικούς και τυπικούς λόγους, επαναλειτούργησε την περίοδο των Ολυμπιακών αγώνων, τον Αύγουστο του 2004.

1955

Το 1955, ιδρύθηκε
3/τάξιο Νυκτερινό
Δημοτικό Σχολείο του Χωριού.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 65 Β/1955)

Περὶ ἰδρύσεως νυκτερινῶν σχολείων ἐν τῷ Νομῷ Ἑβρου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8520]14-3-55 ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου Ἑβρου καὶ κατόπιν συμφώνου γνώμης τῶν ἀρμοδίων Νομαρχιακῆς καὶ Κεντρικῆς — Ἐπιτροπῆς Καταπολεμήσεως Ἀναλφαβητισμοῦ, ἰδρύθησαν τὰ κάτωθι νυκτερινὰ σχολεῖα ἐν τῷ Νομῷ Ἑβρου,

Γ'. Ἐν τῇ Ἐκπαιδευτικῇ Περιφερείᾳ Ὁρεστιάδος.

Νυκτερινὰ Σχολεῖα.

Ἀμπελάκια 5]τάξιον, 99) Βάλτον 5]τάξιον, 100) Δίκαια 2]τάξιον, 101) Ἑλῆαν 3]τάξιον, 102) Ζώνην 3]τάξιον, 103) Κόμαρα 3]τάξιον, 106) Κύπρινον 2]τάξιον, 107) Μαράσια 1]τάξιον, 108) Πλάτην 2]τάξιον, 109) Φυλάκιον 2]τάξιον, 110) Σπήλαιον 5]τάξιον, 111) Στέρναν 4]τάξιον, 112) Φτελιὰν 2]τάξιον, 113) Χανδρὰν 3]τάξιον, 114) Σκουρτοχώριον 121) Ὁρμένιον 4]τάξιον, 122) Πεντάλοφον 4]τάξιον, 123) Πετρωτὰ 3]τάξιον, 124) Ρύζια 4]τάξιον, 125) Παταγὴν 2]τάξιον, 126) Καναδὰν 2]τάξιον, 127) Ἀρζον 3]τάξιον, 128) Δίλοφον 3]τάξιον, 129) Πάλλην 2]τάξιον, 130) Μι-132) Θεραπειὸν 2]τάξιον, 133) Μηλιὰν 2]τάξιον, 134) Κέ-137) Κριὸν 1]τάξιον, . . .

Ἐν Ἀλεξίπολει τῇ 14 Μαρτίου 1955

Απόκομμα ἀπὸ Φ.Ε.Κ. 65 Β / 1955

1955

Το 1955, παραχωρήθηκε
ἀπὸ τὴν Κοινότητα στὴν
«Πρόνοια Βορείων Επαρχιῶν
Ελλάδος» οικόπεδο γιὰ τὴν
ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου «Σπίτι τοῦ
Παιδιοῦ» στὴν θέσιν «Αγέλη»
(σημερινὴ κεντρικὴ πλατεία τοῦ
Χωριοῦ).

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 42 Β/1955)

Περὶ δωρεὰν παραχωρήσεως οἰκοπέδου Κοινότητος Πετρω-
τῶν Νομοῦ Ἑβρου εἰς Πρόνοιαν Βορείων Ἐπαρχιῶν Ἑλ-
λάδος.

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΒΡΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4944)18.2.1955 ἡμετέρας ἀποφά-
σεως, ἐπειδομένης εἰς τὸ ἄρθρον 194 τοῦ Κ.Ν.Δ.Κ., ἐν συν-
δυασμῷ πρὸς τὴν ὑπ' ἀριθ. 72480)13.10.54 ἀπόφασιν τοῦ
Ἵπουργ. Ἑσωτερικῶν, ἐνεκρίθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 125)10.12.54
ἀπόφασιν τοῦ Κοινοτικῷ Συμβουλίου Πετρωτῶν Νομοῦ Ἑ-
βρου, περὶ δωρεὰν παραχωρήσεως εἰς τὴν Πρόνοιαν Βορ-
εῖων Ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος, τοῦ ἐν θέσει «Ἀγέλη» Κοινοτι-
κοῦ οἰκοπέδου, ἐκτάσεως 21)2 στρεμμάτων περίπου, διὰ τὴν
ἐπ' αὐτοῦ ἀνέγερσιν οἰκήματος πρὸς στέγασιν τοῦ «Σπιτιοῦ
τοῦ Παιδιοῦ» καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους αἰτίνες λεπτομερῶς ἐκτί-
θενται ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἀποφάσεσιν.

Απόκομμα ἀπὸ Φ.Ε.Κ. 42 Β / 1955

1955

Το 1955, με τὸν Νόμο 3200, "Περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως",
αποφασίσθηκε ἡ σύστασις θέσης τοῦ «Υπουργοῦ Βορείου Ελλάδος».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 97 Α/1955)

Ενημέρωση

Στα επόμενα χρόνια, ακολούθησε σειρά πολιτικών αποφάσεων με αλλαγές στο ιδρυθέν «Υπουργείο Βορείου Ελλάδος» (κατάργηση, υπαγωγή σε άλλο Υπουργείο, μετατροπή σε Γενική Γραμματεία ή σε Υφυπουργείο), με κυριότερη αλλαγή την μετονομασία του, στις 19 Νοεμβρίου 1988, σε «Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης».

Ενημέρωση

Με την σύσταση του “Υπουργείου Βορείου Ελλάδος”, καταργήθηκε η “Γενική Διοίκηση Θράκης” που υπήρχε από την εποχή της προσάρτησης της Θράκης στο Ελληνικό Κράτος.

1955

Το 1955, αποφασίσθηκε η απαγόρευση της μέχρι τότε καλλιέργειας καπνών στο Χωριό.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 120 Β /1955)

Παράλληλα, αποφασίστηκε λόγω ακαταλληλότητας η καταστροφή και αυτών που ήδη βρισκόταν στις αποθήκες των παραγωγών.

Σημείωση: Κατά το έτος 1955, στο Χωριό καλλιεργήθηκαν 73,5 στρέμματα και παράχθηκαν 2.827 οκάδες καπνά.

Πηγή: Γενικά Αρχεία του Κράτους (Γ.Α.Κ.)..
“ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ” Δελτίο Νομαρχίας
Έβρου - 1956

Περὶ ἀκατάλληλων πρὸς καπνοκαλλιέργειαν ἐδαφῶν Ν.
Ἐβρου.

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν :

1) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 524 ἐ. ε. πράξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν εἰς ἐκτέλεσιν ταύτης ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 54642)11.4.55 ἀπόφασιν ἡμῶν, δι' ὧν ἤρθη διὰ τὴν ὁρεινὴν καὶ ἡμιορεινὴν περιοχὴν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας Ν. Ὁρεστιάδος ἡ ἐκ τοῦ Νόμου 5112)31 ὑφισταμένη ἀπαγόρευσις Καπνοκαλλιέργειας

2) Τὰ ἀπὸ 26.4.55, 27.4.55, 28.4.55, 29.4.55, 10.5.55, 11.5.55 καὶ 12.5.55 πρακτικὰ τῆς Πρωτ)θμίου Ἐπιτροπῆς Γεωργ.κῆς Δ)νσεως Ν. Ἐβρου,

δι' ὧν ἐξητάσθησαν καὶ καθωρίσθησαν τὰ ἀκατάλληλα πρὸς Καπνοκαλλιέργειαν ἐδάφη εἰς τὰ κάτωθι χωρία καὶ Κοινότητες τῆς ὁρεινῆς καὶ ἡμιορεινῆς περιοχῆς τῆς ἐν λόγῳ περιφερείας, ἦτοι :

- 1) Χωρίον Κυπρίνος τῆς Κοινότητος Κυπρίνου.
- 2) Χωρίον Μηλιά τῆς Κοινότητος Κυπρίνου.
- 3) Χωρίον Θεραπεὶδ τῆς Κοινότητος Κυπρίνου.
- 4) Χωρίον Ἀμμόβουνον τῆς Κοινότητος Κυπρίνου.
- 5) Χωρίον Ζώνη τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 6) Χωρίον Χελιδὼν τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 7) Χωρίον Μεγάλῃ Δοξᾷ, ἡ τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 8) Χωρίον Μικρὰ Δοξᾷ τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 9) Χωρίον Βύα τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 10) Χωρίον Γαλήνη τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 11) Χωρίον Νεφέλη (Φιρύγγιον) τῆς Κοινότητος Ζώνης.
- 12) Χωρίον Πεντάλοφος τῆς Κοινότητος Πενταλόφου.
- 13) Χωρίον Πετρωτὰ τῆς Κοινότητος Πετρωτῶν.
- 14) Χωρίον Δίκαια τῆς Κοινότητος Δικαίων.
- 15) Χωρίον Ἀμπελάκια τῆς Κοινότητος Ἀμπελακίων.
- 16) Χωρίον Παταγὴ τῆς Κοινότητος Νεοχωρίου.
- 17) Χωρίον Κόμαρα τῆς Κοινότητος Κομαρών.
- 18) Χωρίον Ρύζια τῆς Κοινότητος Ρυζίων.
- 19) Χωρίον Λεπτὴ τοῦ Δήμου Ν. Ὁρεστιάδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαΐου 1955

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 120 Β / 1955

Ενημέρωση

Προκειμένου να καταστραφούν άμεσα τα καπνά που βρισκόταν στις αποθήκες, δόθηκαν εντολές και οδηγίες για την “καύση” τους. Στους καλλιεργητές, για υποβοήθηση της καύσης, χορηγήθηκε και ποσότητα πετρελαίου, σε μικρά μεταλλικά κουτιά (τενεκεδάκια). “Τενεκούδια” τα αποκαλούσαν οι κάτοικοι των Πετρωτών.

1955

Το 1955, καθορίσθηκαν οι επίσημοι επαρχιακοί δρόμοι σε ολόκληρη την Ελλάδα.

Στο «Τρίγωνο», καθορίστηκαν οι διαδρομές:

- Κέραμος – Σπήλαιον – Δίκαια
- Κυπρίνος – Πεντάλοφος – Δίκαια, δια Κομάρων, Παλαιίστρας, Ορμενίου
- Μηλιά – Κόμαρα – Άρζος – Μαράσια

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Νόμος 3155/1955, Φ.Ε.Κ. 47 Α / 1956)

Ενημέρωση

Στις διαδρομές, Κέραμος – Σπήλαιο, όπως και Κυπρίνος-Πεντάλοφος, η διέλευση του ποταμού Άρδα, γινόταν μέσω “Πορθμείων”, που υπήρχαν στις περιοχές, Κέραμος - Εληά και Κυπρίνος – Κόμαρα.

1956

Το 1952, ψηφίσθηκε ο Νόμος 2159/28.05.52, που δινόταν το δικαίωμα στις Ελληνίδες “να εκλέγουν και να εκλέγονται”.

Στις Εθνικές εκλογές που ακολούθησαν στις 16 Νοεμβρίου 1952, επειδή δεν ήταν ενημερωμένοι οι εκλογικοί κατάλογοι, δεν έγινε πλήρως η εφαρμογή του Νόμου.

Στις επόμενες Βουλευτικές εκλογές που έγιναν στις 19 Φεβρουαρίου 1956, για πρώτη φορά πλέον συμμετείχαν με την ψήφο τους και οι Γυναίκες των Χωριών του «Τριγώνου».

1956

Το 1955, σύμφωνα με τον Νόμο 3487, «Περί ασφαλίσεως των Αγροτών», δινόταν ευχέρεια στον Νομάρχη, για την ίδρυση Κοινοτικών και Αγροτικών Ιατρείων στην Ύπαιθρο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 354 Α / 1955)

Στο Τρίγωνο, αποφασίσθηκε η λειτουργία Ιατρείων στα ΠΕΤΡΩΤΑ, στο ΟΡΜΕΝΙΟ και στο ΣΠΗΛΑΙΟ, με κάλυψη των πλησιέστερων σε αυτά Χωριά.

Στο Χωριό, το 1956, το “ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΠΕΤΡΩΤΩΝ” άρχισε να λειτουργεί σε μικρό κτίριο στην περιοχή «Τρία Πηγάδια», ιδιοκτησίας ΚΑΠΟΥΣΟΥΖΗ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (τότε Προέδρου του Χωριού).

1956

Από το 1956 έως το 1959, ένας εκ των κληρονόμων του αγροκτήματος «Δρέπανον» (Τσιφλίκι Κώστογλου), μεταβίβασε το “μερίδιό” του, με μεμονωμένες προσωπικές αγοραπωλησίες αγροτεμαχίων, σε κατοίκους κυρίως των Πετρωτών.

Σχετικά μικρή υπόλοιπη έκταση μεταβιβάστηκε σε κατοίκους του Πενταλόφου, του Ορμενίου, της Φτελιάς και της Πάλλης.

Ενημέρωση

Ειδικότερα, η συνολική έκταση ήταν 2.245 στρέμματα, εκ των οποίων τα περίπου 1.800 στρέμματα μεταβιβάστηκαν σε κατοίκους των ΠΕΤΡΩΤΩΝ και τα υπόλοιπα στρέμματα μεταβιβάστηκαν σε κατοίκους των άλλων Χωριών.

1957

Το 1956 ξεκίνησαν οι εργασίες ανέγερσης και ολοκληρώθηκαν το 1957, του «Σπίτι Παιδιού» της «Βασιλικής Πρόνοιας», στην θέση που τα αμέσως επόμενα χρόνια θα χαρακτηριστεί “Πλατεία του Χωριού”.

Με την αποπεράτωση, έγινε και η μετεγκατάστασή του, από το μέχρι τότε ενοικιαζόμενο κτίριο.

1965 - Μαθητική παρέλαση σε Εθνική Εορτή
- Στο βάθος το “Σπίτι Παιδιού” -
Φωτογραφία από Αρχείο ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

Μέχρι περίπου το 1960, ως πλατεία του Χωριού, ήταν χαρακτηρισμένος ο χώρος μπροστά στο κτίριο της Κοινότητας και στην Εκκλησία.

1957

Το 1957, ξεκίνησε το «μεγαλεπήβολο» για την εποχή, έργο μεταφοράς του πόσιμου νερού στο Χωριό, μέσω υπόγειου δικτύου από την θέση «ντουλάπ'» που βρίσκεται κοντά στα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα.

Εργασίες μεταφοράς πόσιμου ύδατος στο Χωριό
Φωτογραφία από Αρχείο ΚΕΛΕΜΙΔΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Σημείωση: Προκειμένου στο δίκτυο μεταφοράς, να προστεθούν πόσιμα νερά και από άλλες πηγές της ίδιας περιοχής, κατασκευάστηκε σε χαμηλότερο υψόμετρο, ειδική υδατοδεξαμενή.

Λόγω όμως της αστοχίας στην στεγανοποίηση της δεξαμενής, το αρχικό σχέδιο της συγκέντρωσης εγκαταλείφθηκε, όπως εγκαταλείφθηκε και η υδατοδεξαμενή.

Με προσωπική εργασία των κατοίκων του Χωριού, έγινε τοποθέτηση σωλήνων εντός τάφρου σε απόσταση 3 περίπου χιλιομέτρων.

Σημείωση: Όλες οι εργασίες γινόταν χειρωνακτικά. Εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν στον τόπο Χωματουργικά μηχανήματα.

Οι εργασίες ολοκληρώθηκαν περί το 1962, όπου στη θέση «Αμπέλια» που απέχει από το Χωριό περί το 1 χιλιόμετρο, τοποθετήθηκε εξωτερική μεταλλική σωλήνα με συνεχή ροή του νερού.

Σημείωση: Μέχρι τότε, ο εφοδιασμός των Σπιτιών (Οικογενειών) με πόσιμο νερό, γινόταν με τη μεταφορά του νερού με βαρέλι πάνω στο "αμάξι" (κάρο), από πηγές (βρύσες) που υπήρχαν έξω από το Χωριό.

"Βαρέλι" μεταφοράς πόσιμου Νερού
Από Προσωπική συλλογή ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ ΠΑΡΑΣΧΟΥ

Λεπτομέρεια: Ο τελικός εξωτερικός μεταλλικός σωλήνας που υπήρχε για τη ροή του νερού, ήταν διαμέτρου 8-10 εκατοστών, κυρτός για την αντιστροφή της

κατεύθυνσης σε σχήμα ημικύκλιου (κούρμπα), σχημάτιζε βρύση συνεχούς ροής που βρισκόταν υπερυψωμένη περί τα 1,5 - 2 μέτρα από το έδαφος.

Αυτό το ύψος στην "κούρμπα", δόθηκε για να μπορεί σε εκείνο το σημείο από κάτω να σταματήσει για εφοδιασμό, κάρο που επάνω του θα υπήρχε βαρέλι μεταφοράς νερού.

Ενημέρωση

Το Χωριό, πέραν του πόσιμου νερού, δεν είχε ιδιαίτερο πρόβλημα ύδρευσης.

Μέσα στο Χωριό, σύμφωνα με αναφορές των παλαιών κατοίκων, υπήρχαν τέσσερες (4) "κισμέδες" (ποτίστρες ζώων) και εβδομήντα τέσσερα (74) πηγάδια.

Πηγάδια και "κισμέδες", υπήρχαν και έξω από το Χωριό σε διάφορες τοποθεσίες, κυρίως για το πότισμα των ζώων, αφού στο Χωριό όλες οι Οικογένειες διέθεταν ζώα για τις αγροτικές τους εργασίες.

Σημείωση: Όταν το νερό μεταφέρθηκε στην περιοχή "Αμπέλια", η μεταφορά του στα Σπίτια του Χωριού γινόταν κατ' αρχήν, όπως παλιά, με βαρέλια σε κάρα.

Η απόσταση όμως μέχρι το Χωριό από 4 περίπου Χιλιόμετρα, περιορίστηκε στο ούτε 1 Χιλιόμετρο.

Παράλληλα, λόγω της μικρής απόστασης, μεταφορά του νερού γινόταν και από τις Γυναίκες του Χωριού με ζευγάρι από "μπακίρες" (χάλκινα δοχεία με κινητή κυρτή λαβή από επάνω) με τη χρήση του "μπακιρτσόξυλου" (ίσιο στρόγγυλο ξύλο μήκους περί το 1,20 – 1,40 μέτρο, διαμέτρου περί τα 5 εκατοστά, που στις δύο άκρες του τοποθετούνταν τα δοχεία και όλα μαζί στον ώμο της Γυναίκας).

Το 1970, ολοκληρώθηκαν οι εργασίες επέκτασης του υπογείου δικτύου από τη θέση "Αμπέλια" στην πλατεία του Χωριού.

Η κατάληξη του νερού γινόταν σε ημιυπόγεια δεξαμενή, που λόγω της συνεχούς φυσικής ροής του νερού βρισκόταν πάντα σε πληρότητα με συνεχή κατευθυνόμενη υπερχείλιση.

Σημείωση: Η μεταφορά του νερού στα σπίτια γινόταν πλέον μόνο από Γυναίκες με ζευγάρι "μπακίρες" ή κουβάδες στον ώμο με "μπακιρτσόξυλο" και από Άνδρες και κυρίως από Παιδιά, με πλαστικά μπιτόνια.

1959

Το 1959, την 1 Ιουλίου, καταργήθηκε στην Ελλάδα η μονάδα μέτρησης βάρους η «Οκά» (1 Οκά = 400 δράμια) και καθιερώθηκε πλέον το «Κιλό» (1 Κιλό = 1.000 γραμμάρια).

Η αντιστοιχία ήταν, 1 Οκά = 1,28 Κιλά.

Ενημέρωση

Παρά την κατάργηση, η χρήση της "Οκάς" παρέμεινε τυπικά για μερικές δεκαετίες ακόμη στις φιάλες μερικών οινοπνευματωδών ποτών (Ούζο, Κονιάκ, Λικέρ κ.α.).

Γνωστές φιάλες παρέμειναν:

Το "Πεννηνταράκι" (περιεχόμενο 50 δράμια) = 160 γραμμάρια,
το "Εκατοσταράκι" (περιεχόμενο 100 δράμια) = 320 γραμμάρια
και το "Μισοκάρικο" (περιεχόμενο Μισή Οκά) = 640 γραμμάρια.

1959

Το 1959, καταργήθηκε ως μονάδα μέτρησης στην Ελλάδα ο «Πήχης», που χρησιμοποιούνταν παράλληλα με το «Μέτρο» και ήταν μονάδα μέτρησης κυρίως για υφάσματα και σχοινιά.

Ενημέρωση

Ο Πήχης ισοδυναμούσε με 0,648 μέτρα και υποδιαιρούνταν σε οκτώ «ρούπια».

1959

Το 1959, το Δημοτικό Σχολείο του Χωριού προάχθηκε από 4/τάξιο σε 5/τάξιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 253 Α / 1959)

1959

Το 1959-1960, πραγματοποιήθηκε η τέταρτη στη σειρά, μετοίκηση Οικογενειών του Χωριού. Αυτή τη φορά, στο Χωριό Κοτρωνιά της επαρχίας Σουφλίου.

Ενημέρωση

Είχαν προηγηθεί οι εγκαταστάσεις Πετρωτιωτών, το 1925/1926 στην Πάλλη, το 1932 στην Παλαίστρα και το 1950 στον Δίλοφο.

1959

Το 1959, έγινε η πρώτη αναχώρηση από το Χωριό, αποφοίτου Γυμνασίου, για ανώτερες σπουδές στο Εξωτερικό (Γεωλογία στην τότε Δυτική Γερμανία).

1959

- Στις 12 Ιουλίου 1957, υπογράφηκε "Συμφωνία" μεταξύ της Ελλάδας και του Βελγίου, «Περί μεταναστεύσεως Ελλήνων εργατών εις Βέλγιον προς απασχόλησιν εις ανθρακωρυχεία».
- Ακολούθησε στις 18 Μαρτίου 1960, υπογραφή "Συνθήκης" μεταξύ Ελλάδας και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, «Περί Εγκαταστάσεως και Ναυτιλίας».

**Στις Φάμπρικες της Γερμανίας
και στου Βελγίου τις Στοές ...**

**Απόσπασμα :
Στίχοι : Κώστας Βίρβος
Μουσική : Στέλιος Καζαντζίδης**

Πηγές: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 169 Α / 1960 και 145 Α / 1961)

Ενημέρωση

Στα περισσότερα Χωριά του «Τριγώνου», λόγω του μεγάλου αριθμού των κατοίκων και των ελάχιστων προοπτικών για καλυτέρευση, του βιοτικού, του οικονομικού, αλλά και του κοινωνικού τους επιπέδου, μετά την

δημοσιοποίηση των παραπάνω Διακρατικών συμφωνιών, ξεκίνησε η μετανάστευση, κυρίως νέων Οικογενειών, στο Εξωτερικό.

Σημείωση: Ένας μικρός αριθμός κατοίκων από ορισμένα Χωριά, εγκαταστάθηκε σε Ευρωπαϊκά κράτη πριν από τις παραπάνω διακρατικές συμφωνίες. Η παραμονή τους σε αυτά τα κράτη, επιτεύχθηκε μετά από επίλυση μεγάλων προβλημάτων μέχρι την έκδοση των απαιτούμενων εγγράφων νόμιμης παραμονής τους σε αυτά.

Από τα Πετρωτά, το 1956 τον μήνα Αύγουστο, μετανάστευσαν οι πρώτοι οκτώ κάτοικοι του Χωριού για το Βέλγιο και το 1959, μετανάστευσαν οι πρώτοι για την τότε Δυτική Γερμανία και την Ελβετία.

Τα επόμενα χρόνια και ειδικά μετά από το 1961, ο αριθμός των μεταναστών από το «Τρίγωνο» προς τα παραπάνω κράτη, κυρίως προς την τότε Δυτική Γερμανία, παρουσίασε μεγάλη αύξηση.

Η μετανάστευση, επεκτάθηκε και σε άλλα κράτη της Ευρώπης όπως Αυστρία, Ελβετία και Ολλανδία. Κάποιοι ελάχιστοι μετανάστευσαν, ακόμη και εκτός Ευρώπης, στην Αμερική και στην Αυστραλία.

Πρέπει επίσης να αναφερθεί και ότι ένας μικρός αριθμός “νέων” του Χωριού ξενιτεύτηκε για εύρεση εργασίας στο Εμπορικό ναυτικό.

Ενημέρωση

Λίγα χρόνια μετά την μετανάστευση των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου» στο Εξωτερικό, άρχισε και η “Εσωτερική μετανάστευση”, με αποκορύφωμα στις δεκαετίες του 1970 και 1980.

Πολλές Οικογένειες, που η πλειοψηφία τους αποτελούνταν από μετανάστες που επέστρεψαν από το εξωτερικό, εγκαταστάθηκαν κυρίως στην Ορεστιάδα και Αλεξανδρούπολη. Λίγοι εγκαταστάθηκαν στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα, όπως και ένας πολύ μικρός αριθμός, μεμονωμένα, εγκαταστάθηκε και άλλες πόλεις (Λάρισα κ.α.), όπως και στην Κρήτη.

Ενημέρωση

Στα τέλη του 20^{ου} αιώνα, Πετρωτιώτες κατοικούσαν:

- ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Λιχτενστάιν, Βουλγαρία, Τυνησία, Αμερική (Διάφορες Πολιτείες), Καναδά, Μεξικό, Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία.

- ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ορμένιο, Πεντάλοφο, Φτελιά, Πάλλη, Δίκαια, Σπήλαιο, Εληά, Μαράσια, Κυπρίνο, Σάκκο, Ορεστιάδα, Διδυμότειχο, Γιαννούλη, Κορνοφωλιά, Αλεξανδρούπολη, Νέα

Χηλή, Σαμοθράκη, Κομοτηνή, Ξάνθη, Καβάλα, Χέρσο Κιλκίς, Θεσσαλονίκη, Καλοχώρι και Θέρμη Θεσσαλονίκης, Άργος Ορεστικό, Καραζάνου Πτολεμαΐδας, Ιωάννινα, Λάρισα, Λαμία, Χαλκίδα, σε πολλές περιοχές της Αθήνας, Πάτρα, Ρόδο, Ηράκλειο, Πυράθι Ηρακλείου.

Πηγή: Ημερολόγιο Εκπολιτιστικού Συλλόγου Πετρωτιωτών Αλεξανδρούπολης – 1994

Σημείωση/Διευκρίνιση:

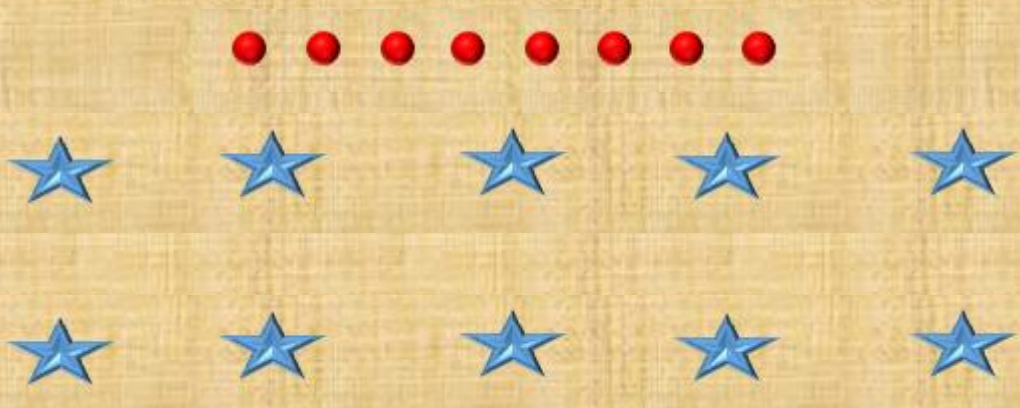
Η παρουσία Οικογενειών από τα Πετρωτά κυρίως στα Χωριά του Νομού Έβρου, δεν υπάγεται στην κατηγορία της "Εσωτερικής μετανάστευσης", αφού σε μερικά Χωριά έγινε οργανωμένη από το Κράτος ομαδική "μετοίκηση" στα χρόνια 1926, 1950 και 1960. Επίσης δεν υπάγονται στην "Εσωτερική μετανάστευση" και οι εγκαταστάσεις μεμονωμένων ατόμων, μετά από σύναψη Γάμων (Κορίτσια από Πετρωτά παντρεύτηκαν με Αγόρια άλλων Χωριών ή Περιοχών).

Σχόλιο Συντάκτη

Με την συμπλήρωση μισού αιώνα από την αρχική μαζική μετανάστευση των Πετρωτιωτών, η αναφορά συγκεκριμένων τόπων κατοίκησης τους, στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό, είναι πλέον αδύνατη.

Από την πρώτη γενιά των μεταναστών μέχρι και σήμερα στην τρίτη και στην τέταρτη γενιά, που η καταγωγή τους είναι από τα Πετρωτά, στην Ελλάδα βρίσκονται εγκατεστημένοι σε πολλά μέρη της ηπειρωτικής αλλά και νησιώτικής Ελλάδας.

Στο δε Εξωτερικό, γενικά μπορεί πλέον να αναφερθεί ότι, Έλληνες που η γενεαλογική τους ρίζα προέρχεται από τα Πετρωτά του Νομού Έβρου, βρίσκονται εγκατεστημένοι σε όλες τις ηπείρους της Γης.

1960

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1960, εμφανίστηκαν στα Χωριά του «Τριγώνου», πολλά είδη που χρησιμοποιούνταν μέχρι τότε στην καθημερινότητα των κατοίκων, με κατασκευή πλέον από "Νάϋλον".

Ενημέρωση

Το συνθετικό πλαστικό
Nylon (Νάϋλον),

δημιουργήθηκε το 1935.

Στην αγορά εμφανίστηκε και καθιερώθηκε στη δεκαετία του 1940 – 1950.

Στην περιοχή του «Τριγώνου», εμφανίσθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1950, αλλά καθιερώθηκε τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του 1960 και αντικατέστησε πολλά είδη που χρησιμοποιούνταν στο σπίτι, αλλά και στους τόπους εργασίας.

Η αλλαγή ξεκίνησε με αντικατάσταση διάφορων ειδών που μέχρι τότε χρησιμοποιούνταν στο σπίτι και ήταν, είτε υφαντά, είτε πήλινα, είτε ξύλινα.

Τα νέα πλέον είδη από "νάϋλον", ήταν εύχρηστα, ανθεκτικά, καθαρίζονταν εύκολα και ήταν πρακτικά σε διάφορα σχήματα ακόμη και σε χρώματα.

Η αλλαγή συνεχίστηκε με την αντικατάσταση πολλών ειδών, ακόμη και εργαλείων, που με τη χρήση τους προσέφεραν μεγάλη διευκόλυνση στις εργασίες των ανθρώπων.

Βασικά πλεονεκτήματα όλων των ειδών από "νάϋλον" ήταν ότι, αφενός ήταν ελαφριά στο βάρος τους και αφετέρου ήταν χαμηλού οικονομικού κόστους.

1960

Τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας το 1960, "έφθασε" στα Χωριά του «Τριγώνου» και ο Κινηματογράφος.

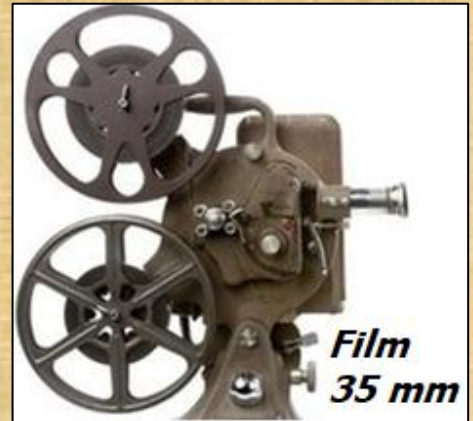
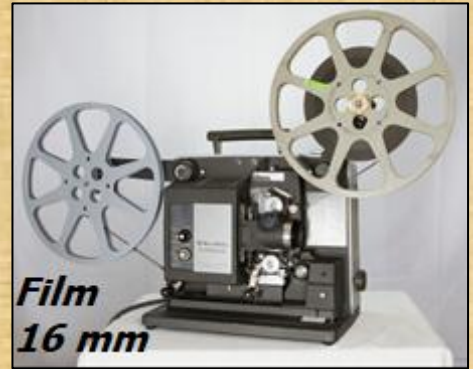
Ενημέρωση

Στην αρχή, η προβολή κινηματογραφικών ταινιών, με φιλμ 16 mm, γινόταν δωρεάν, σε αραιά χρονικά διαστήματα και συνήθως σε

υπαίθριους χώρους από υπηρεσίες της Νομαρχίας, του Στρατού ή σε μερικά Χωριά και της «Βασιλικής Πρόνοιας». Η μηχανή προβολής λειτουργούσε με φορητή βενζινοκίνητη ηλεκτρογεννήτρια.

Από τα πρώτα έργα που προβλήθηκαν ήταν τα Βουκολικά «Γκόλφω», «Αστέρω», «Αγαπητικός της Βοσκοπούλας» και «Μαρία Πενταγιάττισσα».

Αργότερα, οι προβολές ταινιών με εμπορικές ταινίες και σε φιλμ 35 mm, γινόταν από ιδιώτες σε ελεγχόμενους χώρους, με εισιτήριο.

Ενημέρωση

Οι προβολές ταινιών από επαγγελματίες ιδιώτες, γινόταν, ειδικά το Καλοκαίρι, σε τεχνητά κατασκευασμένους ελεγχόμενους υπαίθριους χώρους (περίφραξη αύλειου χώρου με μουσαμάδες) και η παρακολούθηση των ταινιών γινόταν από ανθρώπους όλων των ηλικιών. Τα μικρά παιδιά συνήθως παρακολουθούσαν καθισμένα στο έδαφος, οι σχετικά μεγάλοι μετέφεραν κάθισμα από το σπίτι τους και οι υπόλοιποι που ήταν και η πλειοψηφία παρακολουθούσαν όρθιοι.

Στις εποχές εκτός του Καλοκαιριού, οι προβολές των ταινιών, γινόταν σε κλειστούς χώρους. Συνήθως σε Καφενεία ή σε κλειστές αποθηκευτικές αίθουσες.

1960

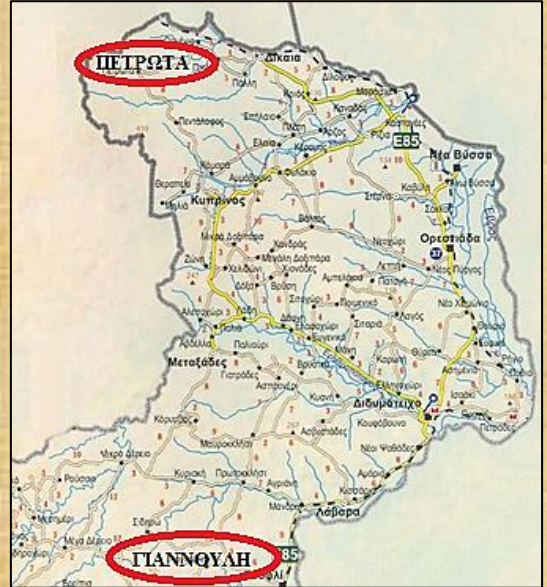
Το 1960, στις 16 Μαΐου, σε περιοδεία της στα Χωριά του «Τριγώνου», επισκέφθηκε τα Πετρωτά, η τότε Πριγκίπισσα της Ελλάδος Σοφία.

16 Μαΐου 1960 - ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ στα ΠΕΤΡΩΤΑ
Φωτογραφίες από Αρχείο ΚΕΛΕΜΙΔΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

1960

Το 1960 – 1961, έγινε μετοίκηση 40, περίπου, οικογενειών του Χωριού, στο Χωριό Γιαννούλη της επαρχίας Σουφλίου.

Ενημέρωση

Αυτή η μετοίκηση των Πετρωτιωτών, ήταν η πέμπτη στη σειρά, αφού είχαν προηγηθεί οι μετοικήσεις, στην Πάλη, στην Παλαιόστρα, στον Δίλοφο και στην Κοτρωνιά.

1961

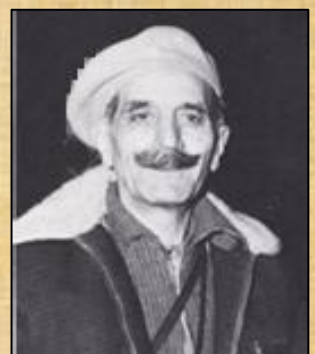
Το 1961, με τον Νόμο 4169, "Περί Γεωργικών Κοινωνικών Ασφαλίσεων", ιδρύθηκε ο Οργανισμός Γεωργικών Ασφαλίσεων (Ο.Γ.Α.), με σκοπό την χορήγηση στον αγροτικό πληθυσμό της χώρας, παροχών συντάξεων γήρατος, παροχή περιθάλψεως ασθενείας όπως και παροχή αποζημιώσεων σε ζημιές της παραγωγής τους από χαλάζι ή παγετό.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 81 Α /1961)

1961

Τον Μάρτιο του 1961, επισκέφτηκε το Χωριό, στα πλαίσια περιοδείας του στο Νομό Έβρου και έκανε και "ανοικτή δημόσια ομιλία" στην Πλατεία του Χωριού, ο ιδρυτής της Ε.Ο.Κ.Α. στην Κύπρο (Εθνική Οργάνωση Κυπρίων Αγωνιστών), Γεώργιος Γρίβας («Διγενής»).

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Οι διελεύσεις Πολιτικών Προσωπικοτήτων από τα Χωριά του τόπου, εκτός από τους Βουλευτές του Νομού, ήταν σπάνιες και αποτελούσαν Πρωτόγνωρο, Σημαντικό, αλλά και Τιμητικό γεγονός για τα Χωριά.

1961

Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 19/03/1961, το Χωριό είχε πληθυσμό 1.510 κατοίκους.

1961

Το 1960, κατεδαφίσθηκε το, από του 1926 υπάρχοντος, παλιό Καμπαναριό της Εκκλησίας του Χωριού και τον επόμενο χρόνο (1961) ολοκληρώθηκε η κατασκευή του νέου.

Πληροφορία: Ο Εργολάβος και κατασκευαστής, ήταν κάτοικος Κυπρίνου.

Ενημέρωση

Στην ανακατασκευή της Εκκλησίας που έγινε τα επόμενα χρόνια (1974), το Καμπαναριό κατασκευής 1961, παρέμεινε το ίδιο.

1961

Το 1961, άρχισαν εργασίες για προσθήκη ορόφου, στο Δημοτικό Σχολείο του Χωριού.

Οι εργασίες ολοκληρώθηκαν το 1962.

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Αριστερά: 1961 - ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ - Στο βάθος ανέγερση Α' ορόφου
Φωτογραφία από : Τα Πετρωτά μου ΜΝΗΜΕΣ & ΕΘΙΜΑ - Φ.Καζακίδου

Δεξιά : 1962 - Ο Α' όροφος στο στάδιο της αποπεράτωσης
Φωτογραφία από : Αρχείο Panagiotis Fezoulidis

Ενημέρωση

Είχε προηγηθεί το 1957, η επέκταση της αυλής του Σχολείου, από την νοτιοανατολική πλευρά.

Ακολούθησε το 1963, επέκταση της αυλής και από την βορειοδυτική πλευρά.

1961

Το 1961, άρχισε να λειτουργεί στα ΔΙΚΑΙΑ, το "Γυμνάσιο Πρώτης βαθμίδος" υπαγόμενο στο Γυμνάσιο ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ.

Θα ακολουθήσει το 1964, όπου με Βασιλικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η ίδρυση στα ΔΙΚΑΙΑ (Έβρου), "Γυμνασίου κλασσικής κατευθύνσεως".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 332 Β /1961 και 181 Α /1964)

Σημείωση: Το "Γυμνάσιο Πρώτης βαθμίδος" λειτούργησε ως "τριτάξιο".

Το "Γυμνάσιο κλασσικής κατευθύνσεως" άρχισε να λειτουργεί ως "εξατάξιο".

Ενημέρωση

Μέχρι τότε το πλησιέστερο Γυμνάσιο ήταν το Γυμνάσιο Ορεστιάδας. Τα επόμενα χρόνια το Γυμνάσιο Δικαίων ήταν πλέον επιλογή των περισσότερων παιδιών από τα Χωριά του «Τριγώνου», χωρίς να παύσει η φοίτηση, ειδικά των παλαιών μαθητών, στο Γυμνάσιο Ορεστιάδας.

Οι μαθηταί των Χωριών του «Τριγώνου», σύμφωνα με προσωπικά τους κριτήρια, είχαν ελεύθερο δικαίωμα επιλογής Γυμνασίου Φοίτησης μεταξύ των Γυμνασίων, Δικαίων και Ορεστιάδας.

1962

Το 1962, στις 30 Ιουλίου, καθιερώθηκε στην Ελλάδα ως μονάδα μέτρησης των υγρών, το «λίτρο».

Ενημέρωση

Το «λίτρο» αντικατέστησε το «γαλόνι», που μέχρι τότε ίσχυε στην Ελλάδα.

Στο εμπόριο, για τη μέτρηση υγρών υπάρχουν και σήμερα, το “Υγρό γαλόνι Αμερικής” = 3,785 λίτρα και το “Αγγλικό Γαλόνι” = 4,454 λίτρα.

1962

Το 1962, με την με αριθ. 131285/14-11-1962, απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, ορίστηκε ο τύπος του “νέου” Εκλογικού Βιβλιαρίου.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ.418 Β/1962)

Ενημέρωση

Το “Βιβλιάριο” αυτό αντικατέστησε το παλαιότερο, μικρότερων διαστάσεων, χρώματος “πρασινωπού”, το οποίο είχε καθιερωθεί προ του Β’ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ενημέρωση

Από τις Νομαρχιακές εκλογές του έτους 2002, καταργήθηκε το “Εκλογικό Βιβλιάριο”.

Η ψηφοφορία των Ελλήνων πολιτών σε όλες τις εκλογές, θα γίνεται πλέον με την επίδειξη εγγράφων ταυτοπροσωπίας (Αστυνομική ταυτότητα ή Βιβλιάριο υγείας ή δίπλωμα οδήγησης κ.α.) και τον έλεγχο εγγραφής του “Ειδικού Εκλογικού αριθμού” (Ε.Ε.Α.) του εκλογέα, στους “εκλογικούς καταλόγους”.

1962

Την περίοδο 1962 - 1963, κατασκευάστηκε η "Αποθήκη" του τότε Γεωργικού Συνεταιρισμού του Χωριού.

Ενημέρωση

Το κτίριο αποτελούνταν από τον κυρίως χώρο, διαστάσεων, περίπου, 12 μέτρα πρόσοψη Χ 15 μέτρα βάθος και ένα μικρότερο βοηθητικό χώρο διαστάσεων, 3 μέτρα πρόσοψη με 10 μέτρα βάθος.

Ενημέρωση

Λόγω του πρωτόγνωρου μεγέθους του κτιρίου και της ξεχωριστής εξωτερικής εμφάνισής του, ολόκληρη η περιοχή, ως σημείο προσδιορισμού στο Χωριό, στην καθομιλουμένη αποκαλούνταν "Αποθήκη".

1963

Το 1963, την 1 Σεπτεμβρίου, δόθηκε σε κυκλοφορία η γέφυρα του ποταμού Άρδα, στην περιοχή των Κομάρων.

ΦΩΤΟ: You Tube - Κανάλι orestiada

Γ Ε Φ Υ Ρ Α Κ Ο Μ Α Ρ Ω Ν

Ενημέρωση

Η μέχρι τότε οδική σύνδεση των Χωριών του «Τριγώνου» με τον υπόλοιπο Νομό Έβρου, επιτυγχάνονταν με τη διάβαση του ποταμού Άρδα, με ποταμίσιες πλατυπύθμενες βάρκες (πλάβες), που ανάλογα με τις διαστάσεις που είχαν και τα μεγέθη που μπορούσαν

"Καϊκι" στον Άρδα
Πηγή: Facebook "ΚΟΜΑΡΑ ΕΒΡΟΥ"

να μεταφέρουν, τις αποκαλούσαν "Τσιρνίκια", ή "καϊκία", ή "καράβια", ή απλώς "βάρκες".

Με τα "πλωτά" αυτά "μέσα", που κινούνταν, αντί μηχανής, με μεγάλα κοντάρια, γινόταν μεταφορά στην απέναντι όχθη ανθρώπων, ζώων, εμπορευμάτων, αλλά ακόμη και άλλων τυχόν μεταφορικών μέσων (κάρων ή αυτοκινήτων).

1963

Το 1963, αμέσως μετά την έναρξη λειτουργίας της γέφυρας του ποταμού ΑΡΔΑ, δημιουργήθηκε στα ΠΕΤΡΩΤΑ έδρα λεωφορείου του Κ.Τ.Ε.Λ., 24 θέσεων, για πραγματοποίηση καθημερινών δρομολογίων ΠΕΤΡΩΤΑ,

ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΣ, ΚΟΜΑΡΑ προς ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ, με αυθημερόν επιστροφή στα ΠΕΤΡΩΤΑ.

Ενημέρωση

Το παραπάνω δρομολόγιο είχε ενταχθεί στην κατηγορία των "Άγονων γραμμών".

Ενημέρωση

Το 1952, με το νόμο 2119/52, συστάθηκαν τα Κ.Τ.Ε.Λ. («Κοινό Ταμείο Εισπράξεως Λεωφορείων»).

Αρχικά τα Υπεραστικά Κ.Τ.Ε.Λ. συνολικά σε όλη την Ελλάδα ήταν 59. Στον Νομό Έβρου δημιουργήθηκε το 4^ο Κ.Τ.Ε.Λ. με έδρα την Αλεξανδρούπολη.

Ακολούθησε Υπουργική απόφαση, που καθορίστηκαν μεταξύ άλλων υπεραστικών γραμμών λεωφορείων στον Νομό Έβρου και γραμμές που διέρχονταν από τα Χωριά της επαρχίας Ορεστιάδας, Κυπρίνος, Φυλάκιο, Ρίζια και Καστανιές, που βρίσκονταν από την απέναντι του «Τριγώνου», πλευρά του ποταμού Άρδα.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 129 Α /1952 και 94 Β / 1952)

Ενημέρωση

Από το 1952 μέχρι το 1963, που θα κατασκευασθεί γέφυρα στον ποταμό Άρδα, τα περισσότερα Χωριά του «Τριγώνου» που δεν είχαν εξυπηρέτηση από την υπάρχουσα σιδηροδρομική γραμμή, για την μετάβαση οδικώς, στην Ορεστιάδα και νοτιότερα, εξυπηρετούνταν από τις παραπάνω γραμμές του Κ.Τ.Ε.Λ., αφού βέβαια έφθαναν στο πλησιέστερο από το Χωριό τους "πορθμείο" και διάβαιναν τον ποταμό Άρδα.

1963

Στα μεταπολεμικά χρόνια και μέχρι το 1963, στα Δημοτικά Σχολεία λειτουργούσαν τα "Μαθητικά συσσίτια" που περιλάμβαναν καθημερινά, για πρωινό, ένα κύπελλο γάλα (φτιαγμένο από σκόνη γάλακτος) και ένα μικρό κομμάτι κίτρινο τυρί (τύπου Ολλανδίας), τριγωνικού σχήματος.

**Μαθητικό Συσσίτιο Δημοτικού Σχολείου Πετρωτών
Σχολικό έτος 1964-1965
Φωτογραφία από Προσωπικό Αρχείο ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ**

Το 1963, προστέθηκε και πλήρες, πλούσιο για την εποχή, μεσημβρινό γεύμα. Από το 1964 και μετά, τα μαθητικά συσσίτια λειτουργούσαν σε όλα τα Δημοτικά Σχολεία των Χωριών.

Ενημέρωση

Το πρώτα χρόνια που το "μαθητικό συσσίτιο" περιείχε μόνον "πρωινό, η μεν παρασκευή γινόταν στο "υπόγειο" του Σχολείου, η δε διανομή γινόταν στην αυλή του Σχολείου.

Όταν άρχισαν τα "Μεσημεριανά γεύματα", η παρασκευή του Φαγητού και η σίτιση των μαθητών, πραγματοποιούνταν στον πάνω ορόφου του Σχολείου (δύο ενωμένες αίθουσες ως "εστιατόριο" και μια μικρή αίθουσα χρησίμευε ως "Κουζίνα").

1964

Το 1964, το Δημοτικό Σχολείο, με βάση τον Ν. 4379/1964, από 5/τάξιο ονομάσθηκε, 6/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 182 Α / 1964)

1965

Το 1965, τον Ιούλιο, άρχισε να εκπέμπει από την Ορεστιάδα ο «Στρατιωτικός Ραδιοφωνικός Σταθμός Νέας Ορεστιάδας», που τότε υπαγόταν στην ΄Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού΄.

Ενημέρωση

Η εκπομπή των ραδιοκυμάτων, γινόταν στην περιοχή των μεσαίων συχνοτήτων (M.W. - Medium waves) και η λήψη γινόταν πέρα από τα παλαιά ραδιόφωνα που λειτουργούσαν με ΄λυχνίες΄ και από ραδιόφωνα ΄Τρανζίστορ΄, που αυτά πλέον υπήρχαν στα περισσότερα σπίτια.

Ενημέρωση

Λόγω του ισχυρού σήματος του Σταθμού, έναντι του ασθενούς έως ασύλληπτου σήματος των άλλων Ελληνικών Σταθμών του Ε.Ι.Ρ. (Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας) που μετέδιδαν από Αθήνα και από την πλησιέστερη Κομοτηνή, ο Σταθμός από την εποχή της έναρξης λειτουργίας του και για πολλά χρόνια μονοπώλησε στην ενημέρωση και ψυχαγωγία των κατοίκων των Χωριών της περιοχής του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Το 1966, ο Σταθμός μετονομάστηκε σε «Υ.ΕΝ.Ε.Δ. Ορεστιάδος» και υπαγόταν και πάλι στις Ένοπλες Δυνάμεις. Το 1982, υπάχθηκε στο Κρατικό Ραδιόφωνο ως «Ε.Ρ.Τ.2 Ορεστιάδας», το δε 1987, υπάχθηκε στην «Ε.ΡΑ.».

Ενημέρωση

Στα νεότερα χρόνια, ο Σταθμός άρχισε να εκπέμπει στη συχνότητα των F.M. (Frequency Modulation).

1965

Το 1965, το Αγροτικό Ιατρείο του Χωριού χαρακτηρίστηκε «Ορεινό» και σε αυτό υπάγονταν τα Χωριά Πετρωτά και Πεντάλοφος.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 41 Α / 1965)

1966

Το 1966, οι Δάσκαλοι στο Δημοτικό Σχολείο αυξήθηκαν από 6 σε 7.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 201 Α / 1966)

1966

Το φθινόπωρο του 1966, άρχισε να λειτουργεί γραμμή Λεωφορείου του Κ.Τ.Ε.Λ., 24 θέσεων, με αφετηρία τα ΔΙΚΑΙΑ, προς ΠΑΛΛΗ, ΠΤΕΛΕΑ, ΟΡΜΕΝΙΟ, ΠΕΤΡΩΤΑ, ΠΕΝΤΑΛΟΦΟ και ΚΟΜΑΡΑ, με τελικό προορισμό την ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ.

Αυθημερόν, υπήρχε και δρομολόγιο επιστροφής από ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ προς τα ΔΙΚΑΙΑ.

Ενημέρωση

Με την έναρξη λειτουργίας του παραπάνω δρομολογίου, το δρομολόγιο που είχε έδρα και αφετηρία τα ΠΕΤΡΩΤΑ, καταργήθηκε.

Ενημέρωση

Στα επόμενα χρόνια, έγινε αντικατάσταση όλων των λεωφορείων του Κ.Τ.Ε.Λ. των 24 θέσεων με μεγαλύτερα και πιο σύγχρονα, των 49 θέσεων.

Ενημέρωση

Μετά την καθιέρωση της παραπάνω "Λεωφορειακής γραμμής", καθημερινά πλέον από τα ΠΕΤΡΩΤΑ γινόταν δύο διελεύσεις Λεωφορείων από ΔΙΚΑΙΑ (Πρωί – Μεσημέρι) και δύο διελεύσεις προς ΔΙΚΑΙΑ (Πρωί – Απόγευμα).

1966

Το 1966, αποφασίσθηκε η ίδρυση Νηπιαγωγείου στα Πετρωτά.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 128 Α / 1966)

1967

Την περίοδο 1967-1968, ξεκίνησε η τσιμεντόστρωση της πλατείας του Χωριού και πραγματοποιήθηκε με «Προσωπική εργασία» των κατοίκων.

Ενημέρωση

Οι εργασίες γινόνταν τμηματικά και ολοκληρώθηκαν το 1970.

1967

Το 1967, ολοκληρώθηκε η κατασκευή του νέου δρόμου εισόδου - εξόδου, από την νότια ανατολική πλευρά του Χωριού, από και προς Πεντάλοφο.

1968

Αφού είχαν ολοκληρωθεί στο Χωριό, από την Δ.Ε.Η.,

- Η δημιουργία δικτύου μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικού ρεύματος,
- Η σύνδεσή του με το Εθνικό δίκτυο μεταφοράς και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας της Χώρας,

στις 15 Οκτωβρίου 1968, έγινε η επίσημη ολοκλήρωση και παράδοση του παραπάνω έργου στο Χωριό.

<i>Χρονολογική σειρά παράδοσης του Δικτύου της Δ.Ε.Η. στα Χωριά του Τριγώνου</i>																
23/10/1965	17/12/1965	18/12/1965	18/12/1965	11/1/1966	13/1/1966	17/2/1966	18/2/1966	18/2/1966	19/2/1966	19/4/1966	25/1/1967	31/3/1967	21/12/1967	8/6/1968	20/7/1968	15/10/1968
Άρζος	Δίλοφος	Κριός	Πτελέα	Πάλλη	Καναδάς	Ορμένιο	Θεραπειό	Πεντάλοφος	Μηλιά	Σπήλαιο	Μαράσια	Κόμαρα	Δίκαια	Πλάτη	Εληά	Πετρωτά

Σχόλιο Συντάκτη

Οι αναγραφόμενες ημερομηνίες στον παραπάνω πίνακα, αναφέρονται στην πλήρη ολοκλήρωση των εργασιών δημιουργίας και παράδοσης του δικτύου στα Χωριά.

Στα περισσότερα Χωριά, αφού ολοκληρώθηκαν οι κύριες εργασίες, έγινε η ηλεκτροδότηση του Δικτύου και η παράδοση έγινε, τυπικά, μετά από 1 έως και 6 μήνες, όταν ολοκληρώθηκαν οι απαιτούμενες συμπληρωματικές εργασίες.

Σε ελάχιστα μόνο Χωριά, η ημερομηνία ηλεκτροδότησης συμπίπτει με την ημερομηνία παράδοσης του Δικτύου στο Χωριό.

Ενημέρωση

Αμέσως μετά τις ηλεκτροδοτήσεις των Χωριών, γινόταν απογευματινές - βραδινές συγκεντρώσεις των κατοίκων τους, όπου γινόταν ενημερωτικές "ομιλίες" από Στελέχη της Δ.Ε.Η., για τις δυνατότητες χρησιμοποίησης του ηλεκτρικού ρεύματος και ακολουθούσαν μικρές ενημερωτικές κινηματογραφικές προβολές. Σε μερικά Χωριά, γινόταν και διανομές δώρων στους πρώτους Οικιακούς πελάτες (Συνήθως ηλεκτρικές μικροσυσκευές, όπως Ηλεκτρικά σίδερα κ.α.).

1969

Το 1969, αποφασίστηκε, με Βασιλικό Διάταγμα, η μετονομασία περιοχών του Χωριού.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 150/1969)

Περί μετονομασίας θέσεων συνοικισμών, πόλεων και κωμών.

17. Αί παρά τῇ Κοινότητι Πετρωτῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἐξῆς : «Τὰς Τεπὲ» εἰς «Πετροκορφή», «Παλὸ Κουρί» εἰς «Παληδόδασος», «Τσαϊρούδια» εἰς «Λιβαδάκια», «Κονάκια» εἰς «Παλατάκια», «Νταουλτζή» εἰς «Τυμπανιστής», «Μπαῖρια» εἰς «Τψώματα», «Τσούκα» εἰς «Λετοκορυφή», «Μπαρμπρού» εἰς «Περδικόρεμα», «Κάμισα» εἰς «Κάλαμος», «Καραβέλας» εἰς «Σκοτεινόν», «Καβάκια» εἰς «Λεύκη» καὶ «Σασλί» εἰς «Ψαθιάς».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 150Α / 1969

1969

Το 1968 ξεκίνησαν οι διαδικασίες και το 1969 ιδρύθηκε επίσημα, η Ποδοσφαιρική Ομάδα του Χωριού, με την επωνυμία ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΑΚΡΙΤΑΣ» ΠΕΤΡΩΤΩΝ.

Σφραγίδες Συλλόγου

Αρχείο εγγράφων
ΠΑΡ.ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

- Το 1970, με οικονομική ενίσχυση από "Πετρωτιώτες" εργαζόμενους στη Γερμανία, αγοράστηκαν Στολές, παπούτσια, μπάλα κ.α.
- Το 1970, έγινε εγγραφή του Σωματείου στην Ε.Π.Ο..
- Το 1971, έγινε διαμόρφωση του γηπέδου της Ομάδας, στη θέση "Κισμέδες".

ΑΚΡΙΤΑΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Φωτογραφία από : Αρχείο ΠΑΡ.ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

Τον Οκτώβριο 1974, με δικαστική απόφαση, «λόγω μακράς αδράνειας» αποφασίστηκε η διάλυση του Σωματείου.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Το όνομα "Ακρίτας", ήταν συνηθισμένο "συνθετικό" σε επωνυμίες Αθλητικών Σωματείων (π.χ. Ακρίτας Ορμενίου, Ακρίτας Νέας Βύσσας).

Αργότερα, το 1979, "Ακρίτας", θα ονομασθεί και ο Πολιτιστικός Σύλλογος της Ελιάς.

1970

1985

Περί το 1970 ξεκίνησε και ολοκληρώθηκε το 1985, κατ' αρχήν η δημιουργία και στη συνέχεια η αναβάθμιση του υπεραστικού τηλεφωνικού δικτύου της περιοχής των Χωριών του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Μέχρι την δεκαετία του 1960, η χρήση του τηλέφωνου δεν ήταν απαραίτητη στην καθημερινότητα των κατοίκων των Χωριών του «Τριγώνου» και χρησιμοποιούνταν μόνο για έκτακτους και σοβαρούς λόγους.

Στα Χωριά του «Τριγώνου», υπήρχε μία συσκευή ανά Χωριό, που λειτουργούσε με "μανιβέλα" και ήταν συνδεδεμένη με το Τηλεφωνικό κέντρο του Ο.Τ.Ε..

Εξαιρέση αποτελούσαν τα Δίκαια, όπου υπήρχε το μοναδικό τηλεφωνικό κέντρο του Ο.Τ.Ε. στο «Τρίγωνο» και επειδή υπήρχε δυνατότητα, δόθηκαν τηλεφωνικές συνδέσεις, που λειτουργούσαν κι αυτές με "μανιβέλα", σε Υπηρεσίες που υπήρχαν στο Χωριό, όπως και σε ένα μικρό αριθμό ιδιωτών (κυρίως επαγγελματιών).

Η μοναδική συσκευή που υπήρχε σε κάθε Χωριό, ήταν εγκατεστημένη, είτε στο κτίριο της Κοινότητας, είτε στον Σταθμό Χωροφυλακής, είτε σε κάποιο Κατάστημα ιδιώτη.

Όλες οι συσκευές, συνδέονταν με το τηλεφωνικό κέντρο και εκείνο σε κάθε κλήση, με τεχνολογικές διαδικασίες εκείνης της εποχής, ολοκλήρωνε την σύνδεση και επικοινωνία με τον αιτούμενο αριθμό σύνδεσης.

Περί το 1970, ο Ο.Τ.Ε. "απαγκίστρωσε" τα Χωριά από το "τηλεφωνικό κέντρο" που υπάγονταν και εγκατέστησε σε αυτά από μία αυτόματη (με καντράν) συσκευή που συνοδεύονταν με "κονσόλα" και με αυτό τον τρόπο δημιούργησε σε κάθε Χωριό και ένα μικρό τυπικό τηλεφωνικό κέντρο (Τηλεφωνείο).

Παράλληλα, διατέθηκε σε κάθε Χωριό και μικρός αριθμός τηλεφωνικών γραμμών που τα τηλέφωνα τους λειτουργούσαν με "μανιβέλα" και που για κάθε κλήση, συνδέονταν με το τηλεφωνικό κέντρο του Χωριού που διέθετε αυτόματο τηλέφωνο και μέσω αυτού ολοκλήρωναν την επικοινωνία τους.

Η αριθμοδότηση των αριθμών τηλεφώνων, που λειτουργούσαν στα Χωριά με "μανιβέλα", σε κάθε Χωριό ξεκινούσε από τον αριθμό 1.

Στα ΠΕΤΡΩΤΑ, το "Τηλεφωνείο", εγκαταστάθηκε στο "Καφέ - Ξενοδοχείο" του ΑΡΒΑΝΙΤΙΔΗ ΓΙΑΝΝΗ, στην Πλατεία του Χωριού.

Οι κάτοικοι των Χωριών που δεν διέθεταν στο σπίτι τηλεφωνική γραμμή, που ήταν και η πλειοψηφία, έκαναν τις τηλεφωνικές τους "συνδιαλέξεις" από το "τηλεφωνικό κέντρο" του Χωριού, που σε μερικά Χωριά διέθετε και ένα αυτοσχέδιο τυπικό "τηλεφωνικό θάλαμο".

Στα τελευταία χρόνια της δεκαετίας του 1970 άρχισε και το 1982 ολοκληρώθηκε, η πλήρη αυτοματοποίηση των τηλεφωνικών γραμμών, σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», εκτός από τα Μαράσια που ολοκληρώθηκε κατά την περίοδο 1985-1986.

Οι αριθμοί κλήσης των τηλεφώνων έγιναν πενταψήφιοι.

Η αριθμοδότηση των πενταψήφιων αριθμών των τηλεφώνων στα Πετρωτά, στο Ορμένιο και στην Φτελιά, ξεκινούσε από την αρχή της χιλιάδας 41.

Όλα τα Χωριά, εκτός από τα Μαράσια, υπάχθηκαν πλέον στο τηλεφωνικό κέντρο του Κυπρίνου με κωδικό κλήσης 0556, που αργότερα, τον Οκτώβριο του 2002, μετατράπηκε σε 2556.

Μετά την "αυτοματοποίηση", παρουσιάσθηκε, σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», μεγάλο ενδιαφέρον, με πληθώρα αιτήσεων προς τον Ο.Τ.Ε. για νέες συνδέσεις, οι οποίες ικανοποιούνταν σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα.

Ενημέρωση

Στα Πετρωτά, οι εργασίες των τεχνικών του Ο.Τ.Ε. άρχισαν τον Φεβρουάριο του 1981 και ολοκληρώθηκαν σε πολύ λίγο καιρό. Ήταν δε το τελευταίο Χωριό του Κέντρου 0556. Οι πληθώρα των νέων συνδέσεων έγινε αρχές του 1982.

Σχόλιο Συντάκτη

Ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Τ.Ε.) ιδρύθηκε στις 23 Οκτωβρίου 1949 με το Ν.Δ. 1049/49, ως διάδοχος της Ανώνυμης Ελληνικής Τηλεφωνικής Εταιρείας (Α.Ε.Τ.Ε.) που είχε ιδρυθεί το 1926, με σκοπό να ενοποιήσει το σύνολο ανάλογων δημοσίων και ιδιωτικών επιχειρήσεων τηλεπικοινωνιών.

Πηγή: Απόκομμα από el.wikipedia.org

1971

Στην απογραφή
πληθυσμού της
Ελλάδας που έγινε στις
14/03/1971, το Χωριό είχε
πληθυσμό 880 κατοίκους.

Ενημέρωση

Μείωση του πληθυσμού, από την προηγούμενη απογραφή, κατά 42%.

1971

Το 1971, τον Οκτώβριο,
με "Προσωπική
εργασία" των κατοίκων, έγινε
τσιμεντόστρωση της "οδού
Στρατού" (πάνω δρόμος, από
Πλατεία προς την Κοινότητα) του
Χωριού.

**Τσιμεντόστρωση Κοινοτικού δρόμου
ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1971**

Φωτογραφία από Αρχείο ΠΑΡΑΣΧΟΥ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ

Ενημέρωση

*Λόγω της αναγκαιότητας του δρόμου και για την σύντομη κατασκευή
του, υπήρξε μεγάλη συμμετοχή των κατοίκων, όπως και εργασία
ταυτόχρονα με 3 μηχανές (μπετονιέρες).*

1972

Το 1966, ξεκίνησε επίσημα η λειτουργία της
Τηλεόρασης στην Ελλάδα.
Το 1971, εγκαταστάθηκαν σε όλη την Ελλάδα 17
αναμεταδότες του τότε Ε.Ι.Ρ.Τ. (Εθνικό Ίδρυμα
Ραδιοφωνίας Τηλεοράσεως).

Ένας από τους αναμεταδότες, τοποθετήθηκε στον Νομό Έβρου.
Στα τέλη του 1972, έγιναν συμπληρωματικές εργασίες λήψης και ενίσχυσης του
"σήματός" του και στα Χωριά του «Τριγώνου».

1973

Το 1973, το Δημοτικό Σχολείο υποβιβάστηκε από 6/θέσιο σε 4/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 1311 Β / 1973)

1973

Το 1973, ξεκίνησε η κατασκευή του υπόγειου δικτύου ύδρευσης του Χωριού.

Ενημέρωση

Αν και η ολοκλήρωση των κυρίων εργασιών έγιναν σε σύντομο χρονικό διάστημα (1974), ως έτος πλήρους κατασκευής και παράδοσης του δικτύου, αναφέρεται το 1977.

Ενημέρωση

Η υδροδότηση του Χωριού γινόταν από γεώτρηση και αντλιοστάσιο που δημιουργήθηκαν, περί τα 9 χιλιόμετρα ανατολικά από το Χωριό, στη θέση "Ρέμα Βλάχου" μεταξύ του Ορμενίου και της Φτελιάς.

ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΥΔΡΕΥΣΗΣ

Κωδ. Δημ. Διαμερ.	Δημ. Διαμ.	Ηλικία δικτύου ¹	ΕΚΤΑΣΗ ΔΙΚΤΥΟΥ (χλμ)			Κάλυψη δικτύου (%)	Αποτύπωση (Ν/Ο)	Έτος Μελέτης	Υδρομετρητές	Απώλειες (%)	Επάρκεια (Ν/Ο)	Κονό δίκτυο με άλλους ΟΤΑ (Ν/Ο)	Τρόπος Υδραληψίας ³	Δυναμικότητα διόλκισθιμού (m ³ /μέρα)	Παρεμβάσεις ⁴
			Αμιαντοτσιμέντο	Πλαστικό	Χαλυβάς										
71110000	Δ. Τριγώνου	22,5385													
71110100	Δ. Δ. Δικαίων	37	15	5	0	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3		2
71110200	Δ. Δ. Άρζου	24	0	16	0	100	Ο		Ο		Ν	Ν	3		2
71110300	Δ. Δ. Ελάδας	30	1,3	7	0	100	Ν	1970	Ο	40	Ο	Ο	3		2
71110400	Δ. Δ. Θεραπειά	1 / 30	4	6	2,5	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3		2
71110500	Δ. Δ. Κομάρων	35	6	1,6	0	100	Ο		Ο	10	Ν	Ο	3		2
71110600	Δ. Δ. Μαρασίων	32	1	10	0	80	Ο		Ο	40	Ν	Ν	3		2
71110700	Δ. Δ. Μηλέα	30	4	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ν	3		2
71110800	Δ. Δ. Ορμενίου	35 / 15	4	4	0	100	Ο		Ν		Ο	Ο	1		2
71110900	Δ. Δ. Πενταλόφου	27 / 7	10	6	10	100	Ο		Ν	20	Ν	Ο	3		2
71111000	Δ. Δ. Πικριτών	20	2	4	40	100	Ν	1973	Ο		Ν	Ο	1 / 3		2
71111100	Δ. Δ. Πλάτης	30	5	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3		2
71111200	Δ. Δ. Πτελέας	27	0,7	5,9	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3		2
71111300	Δ. Δ. Σπηλαίου	28	14	0	0	100	Ο		Ν		Ν	Ο	3		2

1: Σε περίπτωση διαφορετικού έτους αποπεράτωσης τμημάτων του δικτύου, να συμπληρωθεί μια γραμμή ανά τμήμα

2: Χ=Χειμώνας, Κ=Καλοκαίρι

3: Χρησιμοποιώντας την κωδικοποίηση, 1:Επιφανειακή, 2: Πηγές, 3: Γεωτρήσεις

Εάν χρησιμοποιούνται περισσότεροι του ενός τρόπου υδραληψίας, σημειώστε τους αντίστοιχους κωδικούς χωρίζοντας τους με "

4: Χρησιμοποιείστε την κωδικοποίηση, 1: το δίκτυο χρειάζεται επέκταση, 2: το δίκτυο χρήζει αντικατάστασης

Κάλυψη δικτύου	Αριθμός Δ. Δ.
Πλήρης (100%)	13
Όχι πλήρης (<100%)	
Επάρκεια υδροδότησης	Ναι 11 Όχι 2

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Πηγή:Τεχνικό Δελτίο Δ. "Πρόγραμμα"Ιωάννης Καποδιστριας", ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Α, Νοέμβριος 1997

Τεχνικές πληροφορίες Υποδομών ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ
Απόκομμα από "Τεχνικό Δελτίο" ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ, Νοέμβριος 1997

1974

Το 1973 ξεκίνησαν και το 1974 ολοκληρώθηκαν, εργασίες ανοικοδόμησης, στα υπάρχοντα θεμέλια της, από το 1834, υπάρχουσας Εκκλησίας του Χωριού, «Παμμεγίστων Ταξιαρχών».

Ενημέρωση

Λόγω της άφθαρτης και συμπαγούς θεμελίωσης αλλά και της επίσης άριστης τεχνικής της εξωτερικής τοιχοποιίας (πέτρινη οικοδόμηση, δέσιμο τοίχων με χυτό σίδερο), τα θεμέλια παρέμειναν τα ίδια, όπως ίδιοι έμειναν οι εξωτερικοί τοίχοι. Η ανοικοδόμηση έγινε με αύξηση του ύψους και κατασκευή νέας οροφής, διαρρύθμιση της εισόδου και γενικά της δυτικής πλευράς, όπως και νέο ολοκληρωμένο "σοβάτισμα".

Κωδωνοστάσιο (Καμπαναριό) παρέμεινε το ίδιο, το από το 1961 κατασκευασμένο.

1974

Το 1974, λόγω των γεγονότων που προέκυψαν από την, τότε, "ένταση" των Ελληνο-Τουρκικών σχέσεων, η Στρατιωτική δύναμη που υπήρχε στα Πετρωτά, μετακινήθηκε στο εσωτερικό της περιοχής του «Τριγώνου».

Ενημέρωση

Στρατιωτικές δυνάμεις, μέχρι τότε υπήρχαν, στο Στρατόπεδο (Διμοιρία) που υπήρχε στο Χωριό και στο Ελληνικό Φυλάκιο "Ω", που υπήρχε στην περιοχή της "Κορακόπετρας" (Καρακόπετρας).

Όταν έγινε ομαλοποίηση της "κατάστασης", έγινε επάνδρωση με Στρατιωτική δύναμη μόνο του Φυλακίου "Ω".

1975

Το 1973, αποφασίσθηκε από μεγάλο αριθμό Κρατών της Ευρώπης η υιοθέτηση του μέτρου της "Θερινής ώρας".

Το 1975, αποφασίσθηκε η υιοθέτηση του μέτρου και από την Ελλάδα.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 59 Α / 1975)

Ενημέρωση

Η πρώτη αλλαγή έγινε στις 13 Απριλίου τα μεσάνυχτα και από την 00:00, η ώρα προωθήθηκε στην 1:00 και ίσχυσε μέχρι την 26 Οκτωβρίου ώρα 1:00 που επέστρεψε και πάλι στις 24:00.

Στα επόμενα χρόνια, η αλλαγή ώρας και ημερομηνίας ορίσθηκε να γίνεται την τελευταία Κυριακή του Μαρτίου και την τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου, ώρα 3:00 και 04:00, αντίστοιχα, το πρωί.

Έτσι πέραν της "Χειμερινής ώρας", που είναι η πραγματική, δημιουργήθηκε και η "Θερινή ώρα".

Κατά την "Θερινή", την τελευταία Κυριακή του Μαρτίου, στις 03:00, οι δείκτες του ρολογιού θα γυρίζουν μία ώρα μπροστά ώστε να δείχνουν 04:00.

Κατά δε τη "Χειμερινή ώρα", την τελευταία Κυριακή του Οκτωβρίου στις 04:00, οι δείκτες του ρολογιού θα γυρίζουν μία ώρα πίσω ώστε να δείχνουν 03:00.

Ενημέρωση

Το 2019, το "Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο" αποφάσισε, εντός του 2021 να επανεξετασθεί το θέμα λήψης οριστικής απόφασης για την κατάργηση της παραπάνω πρακτικής και κάθε Κράτος-Μέλος να αποφασίσει για μόνιμη εφαρμογή "Χειμερινής" ή "Θερινής" ώρας εντός των ορίων του και που θα ισχύει καθ' όλη τη διάρκεια του έτους.

1976

Το 1976, αποφασίσθηκε η χρήση της νεοελληνικής "Δημοτικής γλώσσας", σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης (Νόμος 309/30.04.1976, «Περί οργανώσεως και διοικήσεως της Γενικής Εκπαιδεύσεως»).

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 100 Α / 1976)

Ακολούθησε η απόφαση χρήσης της Δημοτικής γλώσσας, γενικά, από όλες τις Υπηρεσίες της Δημόσιας Διοίκησης.

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, ως "Καθομιλουμένη γλώσσα" χρησιμοποιούνταν η "Δημοτική" και στα εκπαιδευτικά βιβλία όπως και στα επίσημα έγγραφα, χρησιμοποιούνταν η "Καθαρεύουσα".

Εν Αθήναις τη 1 Αυγούστου 1975

Εν Αλεξανδρουπόλει τη 1 Αυγούστου 1975

Εν Όρεστιάδι τη 1 Αυγούστου 1975

Εν Πετρωτοῖς τη 1 Αυγούστου 1975

*Δείγμα γραφής
Τόπου και ημερομηνίας, πρό του 1976*

Ενημέρωση

Από τον Ιανουάριο του 1982, στον "γραπτό λόγο" καθιερώθηκε επιπλέον και η χρήση του "μονοτονικού συστήματος".

1976

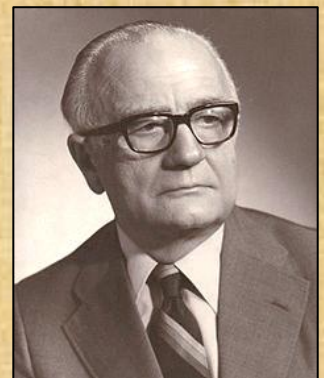
Το 1976, το Δημοτικό Σχολείο υποβιβάστηκε από 4/θέσιο σε 3/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 352 Β / 1976)

1977

Το 1977, επισκέφθηκε το Χωριό, σε περιοδεία του στον τόπο, ο Αρχηγός της τότε Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και αρχηγός του Κόμματος ΕΝΩΣΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ (Ε.ΔΗ.Κ.), ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Οι διελεύσεις Πολιτικών Προσωπικοτήτων από τα Χωριά του τόπου, εκτός από τους Βουλευτές του Νομού, ήταν σπάνιες και αποτελούσαν Πρωτόγνωρο, Σημαντικό, αλλά και Τιμητικό γεγονός για τα Χωριά.

1977

Το 1977, ιδρύθηκε ο
«ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ
ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΕΤΡΩΤΩΝ» (Απ.Πρωτ. 25/1978).

1977

Το 1977, αποφασίστηκε ο υποβιβασμός του Δημοτικού Σχολείου από 3/θέσιο σε 2/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 277 Α /1977)

1980

Το 1980, με
Προεδρικό Διάταγμα,
αποφασίσθηκε η μετονομασία
θέσεων του Χωριού.

18. Αί παρὰ τῇ Κοινότητι Πετρωτῶν κατωτέρω θέσεις μετονομάζονται ὡς ἐξῆς : «Τσιπλάκια» εἰς «Μαυροχώματα», «Γκερινούδια» εἰς «Πηγὴ».

Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 4 Α / 1980

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 4 Α /1980)

1980

Το 1980, έγινε
ανέγερση του
Αγροτικού Ιατρείου του Χωριού.

ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΠΕΤΡΩΤΩΝ

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, η στέγαση του Ιατρείου του Χωριού, γινόταν σε ενοικιαζόμενα ακίνητα Ιδιωτών.

1980

Το 1980, ολοκληρώθηκε
η κατασκευή του νέου
κτιρίου της Κοινότητας.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΕΤΡΩΤΩΝ
Παλιό Κατάστημα
Φωτογραφία: Κατσουλίδης Χρήστος

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΠΕΤΡΩΤΩΝ
Νέο Κατάστημα
Φωτογραφία: Χαλεπιδης Αντώνης

1980

Το 1980, με Προεδρικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η υποχρεωτική φοίτηση των αποφοίτων μαθητών του Δημοτικού Σχολείου, στο Γυμνάσιο.

(4)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 739
 Περί υποχρεωτικής φοιτήσεως εις τὸ Γυμνάσιον.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
 Ἐχοντες ὑπ' ὄψει :

α) Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 16 παρ. 3 καὶ 112 παρ. 4 τοῦ Συντάγματος τῆς Ἑλλάδος.
 β) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 παρ. 2 περίπτωσις α' καὶ παρ. 3 τοῦ Ν. 309/1976 «Περί ὀργανώσεως καὶ διοικήσεως τῆς Γενικῆς Ἑκπαιδεύσεως».
 γ) Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 649/1980 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Ἡ περίπτωσις α' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Ν. 309/1976 ἀφορῶσα εἰς τὴν υποχρεωτικὴν φοίτησιν εἰς τὸ Γυμνάσιον τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1980-1981.

Εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Π. Δ/τος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1980

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

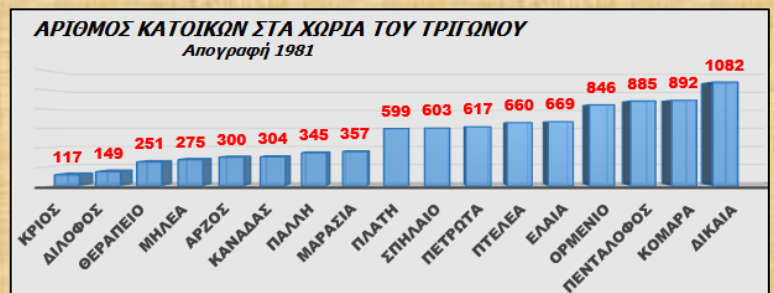
Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 184 Α / 1980

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 184 Α /1980)

1981

Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 5/04/1981, το Χωριό είχε πληθυσμό 617 κατοίκους.

Ενημέρωση

Μείωση του πληθυσμού, από την προηγούμενη απογραφή, κατά 30%.

1981

Το 1981, ολοκληρώθηκε η κατασκευή στα Πετρωτά, στη θέση "Κατσαρωτή", από την Κρατική Υπηρεσία Διαχείρισης Εγχωρίων Προϊόντων (Κ.Υ.Δ.Ε.Π.), σε Οικόπεδο 14.600 τ.μ., Αποθήκη κατακορύφου τύπου (SILO) χωρητικότητας 4.000 τόνων,

αποτελούμενη από, τέσσερις μεταλλικές κυψέλες αποθήκευσης, δύο κυψέλες φόρτωσης, γεφυροπλάστιγγα και οικίσκο ζυγιστηρίου, επιφάνειας 655,71 τ.μ..

Η παραχώρηση της έκτασης στην Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών (Ε.Α.Σ.) έγινε σύμφωνα με την αριθμό 5702/11.07.1978 απόφαση της Διεύθυνσης Γεωργίας Ορεστιάδας της Νομαρχίας Έβρου.

Ενημέρωση

Το 1995, σύμφωνα με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, η παραπάνω σιταποθήκη μεταβιβάστηκε από την ΚΥΔΕΠ στην Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Ορεστιάδας.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 891 Β /1996)

1983

Στις 1 Φεβρουαρίου 1983, επεκτάθηκε/ολοκληρώθηκε η ασφάλιση Ι.Κ.Α. σε ολόκληρη την Ελληνική επικράτεια.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Μέχρι τις αρχές του 1983, η υποχρεωτική ασφάλιση στο Ι.Κ.Α. γινόταν μετά από Υπουργικές αποφάσεις, με σταδιακή γεωγραφική επέκταση της ένταξης.

Οι κάτοικοι των Χωριών του «Τριγώνου», ως "Γεωργοί", ήταν ασφαλισμένοι στον Ο.Γ.Α.. Μέχρι τότε, ασφάλιση στο Ι.Κ.Α., γινόταν μόνο σε εργαζόμενους, που απασχολούνταν σε διάφορες εργασίες στον τόπο, εκτός των αγροτικών και μόνο από εργοδότες που η έδρα της επιχείρησής τους ήταν σε περιοχή που ήταν υποχρεωτική η ασφάλιση όλων των εργαζόμενων.

Ενημέρωση

Το 2002, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Ι.Κ.Α.) μετονομάστηκε σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ).

Το 2011, τα νοσοκομεία του Ι.Κ.Α. εντάχθηκαν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας (Ε.Σ.Υ.), ενώ οι μονάδες πρωτοβάθμιας περίθαλψής του εντάχθηκαν στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ..

Το 2017, το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ - ΕΤΑΜ) εντάχθηκε στον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (Ε.Φ.Κ.Α.).

Πηγή: el.wikipedia.org

1983

Το 1983, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.) ταξινόμησαν με κωδικούς τις ταχυδρομικές περιοχές της Ελλάδας.

Τα ΠΕΤΡΩΤΑ, υπάχθηκαν στον Κωδικό του ταχυδρομείου ΔΙΚΑΙΩΝ και η ταχυδρομική διεύθυνση του Χωριού διαμορφώθηκε σε: ΠΕΤΡΩΤΑ, 680 07 ΔΙΚΑΙΑ.

Ενημέρωση

Μέχρι τότε, η ταχυδρομική διεύθυνση προσδιορίζονταν με Γεωγραφικά κριτήρια, αφού σε αυτή αναφέρονταν το Χωριό, η Επαρχία υπαγωγής του και ο Νομός.

Η Ταχυδρομική διεύθυνση του Χωριού ήταν ΠΕΤΡΩΤΑ – ΟΡΕΣΤΙΑΔΟΣ Ν. ΕΒΡΟΥ

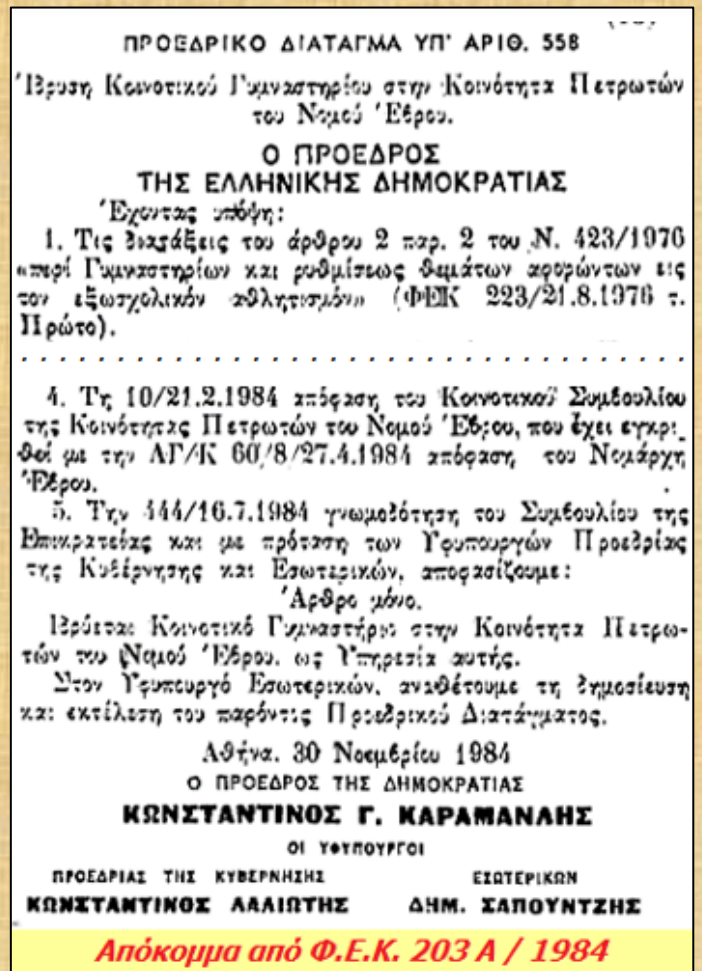

1984

Το 1984, με Προεδρικό Διάταγμα, αποφασίσθηκε η ίδρυση Κοινοτικού Γυμναστηρίου στο Χωριό.

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 203 Α / 1984)

Ενημέρωση

Η παραπάνω απόφαση, δεν υλοποιήθηκε για πολλούς πρακτικούς και αιτιολογημένους λόγους.

1986

Το 1986, συστάθηκε το "Κέντρο Υγείας Δικαίων" του Εθνικού Συστήματος Υγείας (Ε.Σ.Υ.) που είχε ιδρυθεί το 1983. Περιοχές ευθύνης του "Κέντρου" ορίστηκαν οι Κοινότητες Δικαίων, Σπηλαίου, Φτελιάς, Ορμενίου, Πετρωτών, Πενταλόφου, Πλάτης, Εληάς, Κομάρων, Μαρασίων, Αρζου και Κυπρίνου.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 222 Β / 1986)

1988

Το 1988 ιδρύθηκε το, "Περιφερειακό Ιατρείο Πετρωτών", υπαγόμενο στο "Κέντρο Υγείας Δικαίων" του Ε.Σ.Υ..

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 686 Β / 1988)

Ενημέρωση

Το "Περιφερειακό Ιατρείο Πετρωτών", αντικατέστησε το μέχρι τότε "Αγροτικό Ιατρείο Πετρωτών".

1988

Το Σχολικό έτος 1987-1988, ήταν το τελευταίο έτος λειτουργίας του Νηπιαγωγείου Πετρωτών.

Πηγές:

-Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 188 Α / 1988)

-Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Έβρου

Ενημέρωση

Κατά το Σχολικό έτος 1997-1998, το Νηπιαγωγείο Πετρωτών επαναλειτούργησε, ως Παράρτημα του Νηπιαγωγείου Ορμενίου.

Πηγή: Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Έβρου

1989

Το 1989, μετά από αποφάσεις των Κοινοτικών Συμβουλίων των Κοινοτήτων:

Άρζου, Δικαίων, Ελαιάς, Κομάρων, Κυπρίνου, Μαρασίων, Ορμενίου, Πενταλόφου, Πετρωτών, Πλάτης, Πτελέας, Σπηλαιίου, Φυλακίου και την έγκριση από την Νομαρχία Έβρου, συστάθηκε ο «Αναπτυξιακός σύνδεσμος Τριγώνου».

Πηγή:

Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 279 Β / 1989)

Αριθ. ΑΓ 3175

(10)

Σύσταση αναπτυξιακού συνδέσμου με την επωνυμία «Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Τριγώνου», Ν. Έβρου.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΕΒΡΟΥ

Έχοντας υπόψη:

1. Την 22538/3.6.1988 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, για το χωρισμό των γεωγραφικών Ενοτήτων του Νομού μας.

2. Τις παρακάτω αποφάσεις των Κ.Σ. των Κοινοτήτων της έκτης (6) γεωγραφικής ενότητας που καθορίστηκε με την παραπάνω απόφαση με τις οποίες αποφασίζεται η σύσταση αναπτυξιακού συνδέσμου.

3. α) 5/1989 του ΚΣ Δικαίων, β) 5/1989 του ΚΣ Πλάτης, γ) 5/1989 του ΚΣ Σπηλαιίου, δ) 8/1989 του ΚΣ Ελαιάς, ε) 1/1989 του ΚΣ Μαρασίων, στ) 7/1989 του ΚΣ Άρζου, ζ) 9/1989 του ΚΣ Κυπρίνου, η) 3/1989 του ΚΣ Πενταλόφου, θ) 4/1989 του ΚΣ Κομάρων, ι) 8/1989 του ΚΣ Φυλακίου, ια) 6/1989 του ΚΣ Ορμενίου, ιβ) 5/89 του ΚΣ Πετρωτών, ιγ) 6/1989 του ΚΣ Πτελέας.

3. Τις διατάξεις των άρθρων 183 και 177 πλην της παραγράφου 4 έως 182 του ΔΚΚ (ΠΔ 76/85) όπως τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν με τις διατάξεις των άρθρων 12, 13 και 14 του Ν. 1832/89, αποφασίζουμε:

1. Συστήνουμε αναπτυξιακά σύνδεσμο με την επωνυμία «Αναπτυξιακός σύνδεσμος τριγώνου».

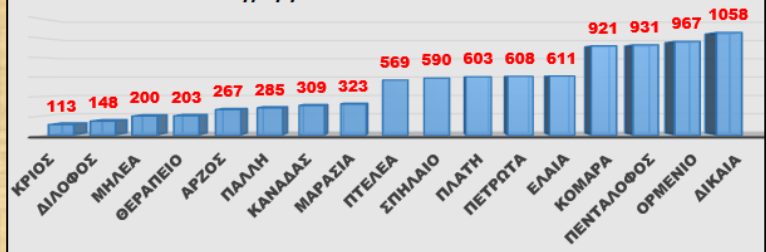
Απόκομμα από Φ.Ε.Κ. 279 Β / 1989

1991

Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 17/03/1991, το Χωριό είχε πληθυσμό 608 κατοίκους.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ
Απογραφή 1991

1991

Σύμφωνα με

“Αρχαιολογικό

Δελτίο” του Υπουργείου Πολιτισμού, που εκδόθηκε το 1996, η ΙΘ’ Εφορεία Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, το 1991 ολοκλήρωσε την εργασία «Εντοπισμός και περισυλλογή Αρχαιοτήτων» σε περιοχές του Χωριού:

- Στην περιοχή «Παλαίκαстро», ευρήματα εποχής Σιδήρου, όπως και ευρήματα “Μεταβυζαντινής” οχύρωσης.
- Στην περιοχή «Ασπάλω», τάφοι Βυζαντινής εποχής.
- Στην περιοχή «Καρακόπετρα», όστρακα εποχής Σιδήρου, όπως και τομές λατομείου.

Πετρωτά

Στο ύψωμα Παλαίκαстро, 3 χλμ. προς Ν. του χωριού υπάρχουν τμήματα ασβεστόχτιστου περιβόλου μεταβυζαντινής περιόδου. Άλλα τμήματα περιβόλου και λιθοσωροί πρέπει να είναι παλαιότερα. Πρόκειται για μια θέση-ακρωτήριο, καθώς περιβάλλεται από Δ., Ν. και Α. από τον χείμαρρο Μπαράμπρο. Από την επιφανειακή κεραμική σημαντικά είναι τα όστρακα με εμπέστη διακόσμηση της πρώιμης εποχής του Σιδήρου που μαρτυρούν κτηνοτροφική εγκατάσταση Θρακών. Τα υπόλοιπα είναι σύγχρονα με τη μεταβυζαντινή οχύρωση.

Στην τοποθεσία Ασπάλω, 4 χλμ. προς Δ. του χωριού, σε δασωμένη περιοχή εντοπίστηκαν κιβωτιόσχημοι τάφοι κατασκευασμένοι με πλάκες που διακρίνονται στο έδαφος. Εάν οι πληροφορίες για την προέλευση χάλκινων και γυάλινων βραχιολιών από το χώρο αυτό είναι ακριβείς, τότε πρόκειται μάλλον για τάφους βυζαντινής εποχής.

Στη νότια πλαγιά του βραχώδους υψώματος Καρακόπετρα εντοπίστηκαν όστρακα της πρώιμης εποχής του Σιδήρου. Στα βράχια της ίδιας περιοχής διακρίνονται τομές λατομείου.

Απόκομμα από :

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ -Τόμος 46(1991)-ΑΘΗΝΑ 1996

1992

Το 1992, υποβαθμίστηκε το Δημοτικό Σχολείο από 2/θέσιο σε 1/θέσιο.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 319 Β / 1992)

1993

Το Σχολικό έτος 1992-1993, ήταν το τελευταίο έτος λειτουργίας του Δημοτικού Σχολείου Πετρωτών.

Σημείωση: Η υπογραφή και η δημοσίευση της Υπουργικής απόφασης, της κατάργησης του Σχολείου, έγινε το 1997.

Πηγές:

Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Έβρου & Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 689 Β 1997)

Ενημέρωση

Τα Προεδρικά Διατάγματα και οι Υπουργικές αποφάσεις με μεταβολές των σχολικών μονάδων υπογράφονται και δημοσιεύονται στα Φ.Ε.Κ., μετά την παρέλευση των προβλεπόμενων απαιτούμενων χρονικών ορίων.

Σημείωση: Η παραπάνω ενημέρωση γίνεται λόγω της μη ταύτισης, του έτους υπογραφής και δημοσίευσης της Υπουργικής απόφασης, με το πραγματικό τελευταίο Σχολικό έτος του Σχολείου του Χωριού.

1995

Το 1995, από τον Ιστορικό καταγόμενο από τα Πετρωτά, ΑΓΓΕΛΟ ΧΟΤΖΙΔΗ του ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, έγινε για πρώτη φορά, έγγραφη χρονολογική - ιστορική τοποθέτηση, της μέχρι τότε προφορικής παράδοσης, για την καταγωγή των πρώτων, οργανωμένων, κατοίκων του Χωριού Karabag (Πετρωτά).

« Το 1530 ο τότε Μέγας Βεζύρης (Πρωθυπουργός) της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ο **Μουσταφά Πασάς**, θέλησε να δώσει λύση σε ένα σημαντικό πρόβλημα. Το πρόβλημα αυτό ήταν η γρήγορη και ασφαλής προώθηση των τουρκικών στρατευμάτων από την Κωνσταντινούπολη και την Αδριανούπολη προς τις βορειότερες επαρχίες του κράτους στην περιοχή του Δούναβη. Η προώθηση ήταν προβληματική γιατί τα στρατεύματα έπρεπε να περάσουν τον ποταμό Έβρο (Μαρίτσα) πράγμα που ήταν δύσκολο ιδιαίτερα τους χειμερινούς μήνες. Για το σκοπό αυτό ο Μέγας Βεζύρης αποφάσισε να κατασκευάσει μία γέφυρα στον ποταμό Έβρο κοντά στην πόλη Αδριανούπολη.

Η κατασκευή της γέφυρας ανατέθηκε στον περίφημο αρχιτέκτονα **Σινάν** (μάλλον ελληνικής καταγωγής) ο οποίος την εποχή εκείνη δημιούργησε πολλά μεγάλα έργα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Για την κατασκευή της γέφυρας επιλέχθηκε ένα σημείο του ποταμού το οποίο βρισκόταν κοντά στην περιοχή **Karabag** (τούρκικη ονομασία που σημαίνει "**Μαύρο Αμπέλι**"). Η επιλογή του συγκεκριμένου σημείου πρέπει να έγινε για δύο λόγους.

α. από κεί περνούσε, ήδη από την αρχαιότητα, ο εμπορικός και στρατιωτικός οδικός άξονας Βελιγραδίου- Σόφιας-Αδριανούπολης-Κωνσταντινούπολης και

β. κοντά στο σημείο αυτό υπήρχε σε αφθονία η πρώτη ύλη για την κατασκευή της γέφυρας. Για το πέτρινο γεφύρι χρησιμοποιήθηκε πέτρα από την τοποθεσία "**Κορακόπετρα**" της περιοχής **Karabag**.

Παρόλο που η μεταφορά της πέτρας από την "Κορακόπετρα" ως τον Έβρο δεν ήταν εύκολη υπόθεση, η γέφυρα ήταν έτοιμη το 1531, σε σύντομο δηλαδή χρονικό διάστημα, περίπου 12 μήνες, καθώς η στρατηγική της σημασία ήταν σπουδαία. Εδώ πρέπει να αναφέρουμε πως σύμφωνα με διάφορες πηγές το κτίσιμο της γέφυρας του Μουσταφά Πασά τοποθετείται το έτος 1510. Πιο πιθανό είναι αυτή να έγινε το 1531 καθώς ο φερόμενος ως αρχιτέκτονας αυτής, ο Σινάν, γεννήθηκε μόλις το 1490.

Για την περάτωση του έργου οι Τούρκοι χρησιμοποίησαν μεγάλο αριθμό τεχνιτών και χιλιάδες εργάτες(μάλλον αιχμαλώτους πολέμου). Σίγουρα όσον αφορά τους τεχνίτες οι Τούρκοι πρέπει να έφεραν αρκετούς από άλλες περιοχές και πιθανότατα από την Ήπειρο όπου υπήρχαν πολλοί τεχνίτες που δούλευαν την πέτρα και κατασκεύαζαν γεφύρια. Η παραπάνω υπόθεση συμφωνεί και με την προφορική παράδοση που επικρατεί στο χωριό σύμφωνα με την οποία οι πρώτοι κάτοικοι ήρθαν από την Ήπειρο ή την Μάλτα (ας μην ξεχνάμε πως στο χωριό συνηθίζεται το γυναικείο όνομα Μάλτα). Την εποχή εκείνη αρκετοί Ηπειρώτες κατέφευγαν προσωρινά στην Ιταλία ή την Μάλτα, συνήθως μετά από επαναστάσεις εναντίον των Τούρκων, ενώ πλοία και από τις δύο αυτές περιοχές συχνά κατέπλεαν στην Ήπειρο.

Αν μάλιστα λάβουμε υπόψη και το γεγονός ότι, απ'όσο είναι γνωστό, το χωριό δεν υπήρξε τσιφλίκι κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας και οι κάτοικοι αυτού ήταν ελεύθεροι, μπορούμε να υποθέσουμε πως οι Τούρκοι, όπως άλλωστε συνήθιζαν σε παρόμοιες περιπτώσεις, επέτρεψαν σ'αυτούς ως αντάλλαγμα για την εργασία που τους παρείχαν να εγκατασταθούν στην περιοχή **Karabag** και να γίνουν ιδιοκτήτες γής. Στο μέρος όπου έγινε η γέφυρα δημιουργήθηκε με τον καιρό μία νέα πόλη που ονομάστηκε "**Mustafa Pasa Korpusu**" (Γέφυρα του Μουσταφά Πασά), και σήμερα λέγεται **Svilengrand**.»

Ιούλιος 1995

Άγγελος Α. Χοτζίδης

Επιστημονικός Συνεργάτης
στο Μουσείο του Μακεδονικού Αγώνα
Θεσσαλονίκη

Σχόλιο
Συντάκτη

Οι μέχρι τότε υπάρχουσες πληροφορίες, που προέρχονταν από την προφορική παράδοση και μόνο, ανέφεραν αόριστα, ασαφή και ατεκμηρίωτα, ίσως και ως μύθος ή παραμύθι, την καταγωγή των κατοίκων από Ήπειρο και ίσως και από την Μάλτα.

1996

Το 1996, ιδρύθηκε Σωματείο με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ» και συστεγάστηκε με το «ΚΕΝΤΡΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» του «Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας» στο κτίριο του πρώην «Σπίτι Παιδιού».

Ενημέρωση

Τα εγκαίνια έγιναν στις 19 Οκτωβρίου 1996 από τον τότε Υφυπουργό Υγείας – Πρόνοιας ΚΟΤΣΩΝΗ ΘΕΟΔΩΡΟ και κατά δήλωσή του ήταν το πρώτο στην Ελλάδα, στο είδος, στην παροχή υπηρεσιών προς τους ηλικιωμένους.

Ενημέρωση

Αρχικά, με την παραπάνω συνεργασία, προσφέρονταν υπηρεσίες συγκέντρωσης, απασχόλησης και σίτισης των ηλικιωμένων εντός του κτιρίου. Στα επόμενα χρόνια, η σίτιση σε ανήμπορους ηλικιωμένους ξεκίνησε να γίνεται με την διανομή του φαγητού στα σπίτια τους.

Ενημέρωση

Σε σύντομο διάστημα μετά από τα εγκαίνια, επισκέφθηκαν το Χωριό και τίμησαν με την επίσκεψή τους το «Κέντρο», αφού έκαναν και συμβολικά δώρα, ο Έλληνας Επιχειρηματίας ΠΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΜΦΙΕΤΖΟΓΛΟΥ, μαζί με τον ΣΑΜΑΡΑΚΗ ΑΝΤΩΝΗ Λογοτέχνη – Πεζογράφο, τον ΚΑΡΓΑΚΟ ΣΑΡΑΝΤΟ Ιστορικό – Συγγραφέα και τον ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ πρώην Πρόεδρο του Αρείου Πάγου.

1997

Το 1997, αποκτήθηκε από την "Τοπική Αυτοδιοίκηση", ο παλιός Κυλινδρόμυλος του Χωριού.

Το κτίριο αφού ανακαινίστηκε, το

1998 μετατράπηκε με την υπάρχουσα υποδομή του, σε "Εκθεσιακό κέντρο", ως «Παραδοσιακός Μύλος».

Παράλληλα, παραπλεύρως του “Μύλου”, κατασκευάστηκε το «Διαβαλκανικό συνεδριακό κέντρο Πετρωτών “Μύλος Πετρωτών”».

Σημείωση: Το πρώτο “συνέδριο” στον χώρο, διεξάχθηκε το 1999.

Ακολούθησε, το 2010, η ολοκλήρωση δημιουργίας χώρου, εντός του “Μύλου”, του «Μουσείου Πέτρας», με τη δημιουργία έκθεσης “Ορυκτών και πετρωμάτων”, όπως και λοιπών εκθεμάτων.

Παράλληλα ολοκληρώθηκαν και οι

εργασίες διαμόρφωσης του περιβάλλοντα χώρου, του “Μουσείου”.

Όλες οι εργασίες έγιναν υπό την επίβλεψη Καθηγητών του τμήματος Γεωλογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, με επικεφαλής τον καταγόμενο από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, καθηγητή ΒΑΒΕΛΙΔΗ ΜΙΧΑΗΛ.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Σημαντική συμβολή σε ημερίδες που διοργανώθηκαν στο «Συνεδριακό κέντρο “Μύλος Πετρωτών”» ήταν του ΒΑΒΕΛΙΔΗ ΜΙΧΑΗΛ Καθηγητή τμήματος Γεωλογίας του Α.Π.Θ. και του ΧΟΤΖΙΔΗ ΑΓΓΕΛΟΥ Ιστορικού, καταγομένων και των δύο από τα ΠΕΤΡΩΤΑ, που καθένας από την θέση και την επιστήμη του, συνέβαλαν με την συμμετοχή τους, τη θέση τους και τις ανακοινώσεις των εργασιών τους, στην ανάδειξη του Χωριού και του τόπου γενικότερα.

1997

Το 1997, στις 18 και 19 Φεβρουαρίου, οργανώθηκε στο ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ μουσικοχορευτική εκδήλωση, με συμμετοχή, Μουσικών, Τραγουδιστών και Χορευτών, από τον Νομό Έβρου.

Στην εκδήλωση συμμετείχε και το "Χορευτικό" των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, μαζί με τα "χορευτικά" των ΑΣΒΕΣΤΑΔΩΝ, της ΝΕΑΣ ΒΥΣΣΑΣ και του ΦΥΛΑΚΤΟΥ.

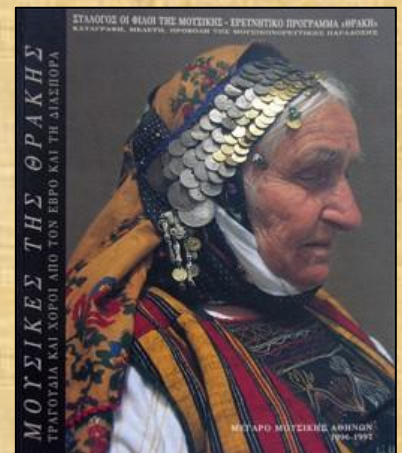
Η χορευτική Ομάδα των ΠΕΤΡΩΤΩΝ, αποτελούνταν από μέλη του ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΤΡΩΤΩΝ, αλλά και από μέλη του ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΕΤΡΩΤΙΩΤΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ.

Ενημέρωση

Η όλη εκδήλωση πραγματοποιήθηκε, στα πλαίσια ερευνητικού έργου, από τον "ΣΥΛΛΟΓΟ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ" με έδρα την ΑΘΗΝΑ.

Μετά την ολοκλήρωση της καταγραφής των Μουσικών δεδομένων του Νομού Έβρου, όπως επίσης και των σχετικών εκδηλώσεων, η εργασία κυκλοφόρησε σε ειδική έντυπη έκδοση.

Στη Φωτογραφία του εξώφυλλου της έκδοσης, με χαρακτηριστική τοπική ενδυμασία, ήταν η ΚΑΦΕΤΖΗ ΚΟΚΩΝΑ, κάτοικος ΠΕΤΡΩΤΩΝ.

1999

Από 1 Ιανουαρίου 1999, καταργήθηκε η Κοινότητα ΠΕΤΡΩΤΩΝ και το Χωριό υπάχθηκε στον νεοσύστατο Δήμο ΤΡΙΓΩΝΟΥ, ως "Δημοτικό Διαμέρισμα ΠΕΤΡΩΤΩΝ".

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1997)

Ενημέρωση

Νόμος 2539/1997, "Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης" (Πρόγραμμα Καποδίστριας).

1999

Από 1 Ιανουαρίου 1999, καταργήθηκε η "Επαρχία Ορεστιάδας" ως μονάδα της Διοικητικής διαίρεσης της χώρας.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 244 Α / 1997)

Ενημέρωση

Νόμος 2539, άρθρο 19 /3.12.1997, "Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης" (Πρόγραμμα Καποδίστριας).

1999

Τον Σεπτέμβριο του 1999, ολοκληρώθηκαν από την Δ.Ε.Η., οι εργασίες μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος για την ηλεκτροδότηση των κεραιών κινητής τηλεφωνίας, που άρχισαν να τοποθετούνται στα υψώματα δυτικά του Χωριού.

Ενημέρωση

Η πρώτη εγκατάσταση κεραίας έγινε στη θέση "Καλόγερος", ακολούθησε δεύτερη κεραία στη θέση "Κόκκαλο" και λίγο αργότερα έγινε και τρίτη εγκατάσταση κεραίας, μικρότερης σε ύψος, σε μικρή απόσταση από την πρώτη κεραία που υπήρχε στη θέση "Καλόγερος".

Σημείωση 1: Οι εγκαταστάσεις των κεραιών έγιναν, μετά από ενοικίαση για μακροχρόνια χρήση, σε αγροτεμάχια που ανήκαν σε κατοίκους του Χωριού.

Σημείωση 2: Το 2019, έπαυσε η λειτουργία της κεραίας που υπήρχε στη θέση "Κόκκαλο" και έγινε αποξήλωση της κεραίας όπως και της βάσης της.

2000

Το 2000, ολοκληρώθηκε η κατασκευή του «Φράγματος Πετρωτών», συνολικής έκτασης 16.901,50 τ.μ., στην περιοχή «Καρακόπετρα» (Κορακόπετρα).

Φωτογραφία από : Youtube - Κανάλι PTHOMPETROTA

Ενημέρωση

Για τις ανάγκες ολοκλήρωσης των εργασιών, με Υπουργική απόφαση, έγινε αναγκαστική απαλλοτρίωση και τριών αγροτεμαχίων, ιδιοκτησίας κατοίκων του Χωριού.

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 217 Δ / 2000)

2000

Το 2000, ξεκίνησαν οι εργασίες για την κατασκευή Κοινοτικού χώρου αναψυχής, στην θέση «Ανεμόμυλος».

Ενημέρωση

Οι εργασίες κατασκευής του κτιρίου έγιναν σταδιακά. Η τελική και ολοκληρωμένη κατασκευή, όπως και η διαμόρφωση του περιβάλλοντα χώρου, ολοκληρώθηκαν το 2010.

Ενημέρωση

Στην τοποθεσία αυτή, το 1941 στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο ο Βουλγάρικος στρατός που είχε καταλάβει το Χωριό, κατασκεύασε ένα λιθόκτιστο Πολυβολείο ενισχυμένο από οπλισμένο σκυρόδεμα (Μπετόν αρμέ). Μετά την απελευθέρωση, στην εποχή του Εμφυλίου Πολέμου το Πολυβολείο ανατινάχθηκε. Στο σημείο εκείνο, από τότε μέχρι το 2000, υπήρχε μέσα σε μεγάλο λάκκο που προήλθε από την ανατίναξη, ένα μεγάλο συμπαγές υπόλειμμα από τσιμέντο και σιδερόβερρες, του ανατιναγμένου πολυβολείου. Το 2000, ο τσιμεντένιος όγκος απομακρύνθηκε, ισοπεδώθηκε το έδαφος και άρχισαν οι εργασίες κατασκευής του έργου.

Ενημέρωση

Το 2015, το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Ορεστιάδας, αποφάσισε και ενέκρινε τον χαρακτηρισμό του παραπάνω κτιρίου μετά του χώρου του, ως «Κτίριο Πολιτισμού, Περιβάλλοντος και Αναψυχής» (Αριθ. Απόφασης 185/2015).

2001

Στην απογραφή της Ελλάδας που έγινε στις 18/03/2001, το Χωριό είχε πληθυσμό 312 κατοίκους.

Ενημέρωση

Στον παραπάνω αριθμό του Μόνιμου πληθυσμού του Χωριού, συμπεριλαμβάνονται και 1 άτομο Ετεροδημότης, όπως και 1 άτομο Αλλοδαπός.

Ενημέρωση

Συγκριτικά με την απογραφή του 1991, προκύπτει μείωση του πληθυσμού κατά 296 άτομα – ποσοστό 49% -.

2001

Το 2001, στις 5 Αυγούστου, έγιναν τα αποκαλυπτήρια του «Λιθοξόου» που τοποθετήθηκε στην πλατεία του Χωριού.

Ενημέρωση

Ο «Λιθοξόος» είναι έργο του Γλύπτη ΣΩΤΗΡΟΥΔΗ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ, που η καταγωγή του είναι τα ΠΕΤΡΩΤΑ.

Ενημέρωση

Ο ΣΩΤΗΡΟΥΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, με την ιδιότητα του "Γλύπτη" και "Συντηρητή Μουσείων", το 2009 συνέβαλε και στην διαμόρφωση του χώρου στο υπό ίδρυση "Μουσείου Πέτρας" του Χωριού. Ήταν δε και μέλος του Προσωρινού Διοικητικού Συμβουλίου του.

2002

Το 2002, την 1 Ιανουαρίου, εισάγεται επίσημα σε κυκλοφορία, το Ευρωπαϊκό νόμισμα ΕΥΡΩ (€).

Η Ελληνική ΔΡΑΧΜΗ, από 1^η Ιανουαρίου κυκλοφορεί παράλληλα με το ΕΥΡΩ μέχρι την 1^η Μαρτίου, οπότε και παύει οριστικά η κυκλοφορία της.

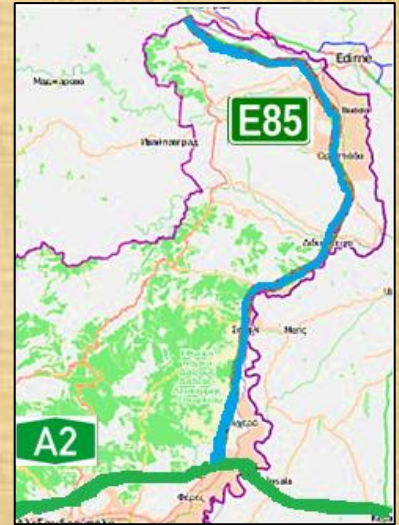
Ενημέρωση

Η ισοτιμία της ΔΡΑΧΜΗΣ έναντι του ΕΥΡΩ καθορίστηκε ως 340,75 Δραχμές = 1 Ευρώ.

2002

Το 2002, το Φθινόπωρο, δόθηκε σε κυκλοφορία ο νέος δρόμος ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ - ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ, που αποτελεί μέρος του υπό κατασκευή καθέτου οδικού άξονα, τμήματος Ευρωπαϊκής οδού E85, της ΕΓΝΑΤΙΑΣ ΟΔΟΥ (Α2).

Ενημέρωση

Οι εργασίες κατασκευής του "κάθετου άξονα", ξεκίνησαν από τα Ελληνοβουλγαρικά σύνορα στο ORMENIO, με κατεύθυνση προς την "Εγνατία οδό" στον νότιο Έβρο και η παράδοση προς κυκλοφορία θα γίνεται ανά τμήματα, όπως έγινε στο παραπάνω πρώτο τμήμα ORMENIO – ΟΡΕΣΤΙΑΔΑ.

Ενημέρωση

Η νέα σύγχρονη οδική σύνδεση, θα συντελέσει στην εύκολη και συντομότερη μετάβαση των κατοίκων των Χωριών του "Τριγώνου» σε όλες τις πόλεις του Νομού, αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα.

2003

Το 2003, καταργήθηκε ο «Εθνικός Οργανισμός Πρόνοιας» και το κτίριο, όπως και το «ΚΕΝΤΡΟ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ» που λειτουργούσε στο Χωριό, μεταβιβάστηκαν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ενημέρωση

Η παύση λειτουργίας του, έγινε τον επόμενο χρόνο.

2004

Το 2004, άρχισε να λειτουργεί το «ΚΕΝΤΡΟ ΣΙΤΙΣΗΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ» που υπάγονταν στο Νομικό Πρόσωπο «Κέντρο Κοινωνικής Φροντίδας Δήμου

Τριγώνου» και εξυπηρετούσε τις Κοινότητες ΠΕΤΡΩΤΩΝ, ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ, ΟΡΜΕΝΙΟΥ, ΠΤΕΛΕΑΣ και ΔΙΚΑΙΩΝ.

Ενημέρωση

Η στέγαση και οι εγκαταστάσεις του, έγιναν στο κτίριο του Δημοτικού Σχολείου.

2004

Αφού το 2003 είχε συσταθεί το «ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ» (Κ.Α.Π.Η.) ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ, το 2004 αποφασίσθηκε η ίδρυση Παραρτήματός του στο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΠΕΤΡΩΤΩΝ με την επωνυμία «ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΗΛΙΚΙΩΜΕΝΩΝ (Κ.Α.Π.Η.) ΠΕΤΡΩΤΩΝ».

Η εγκατάσταση και λειτουργία του έγινε στη θέση του κατηργημένου «ΚΕΝΤΡΟΥ ΦΡΟΝΤΙΔΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ», στο κτίριο του πρώην "ΣΠΙΤΙ ΠΑΙΔΙΟΥ".

Πηγή: Απόφαση ίδρυσης ΚΑΠΗ Δήμου ΤΡΙΓΩΝΟΥ και δυνατότητες ίδρυσης Παραρτημάτων από: Εθνικό Τυπογραφείο Φ.Ε.Κ. 567 Β / 2003

2010

Την τελευταία ημέρα του 2010 (Παρασκευή, 31 Δεκεμβρίου), σε εφαρμογή του προγράμματος "Καλλικράτης", καταργήθηκε η "Νομαρχία Έβρου". Οι αρμοδιότητές της διαμοιράστηκαν στην "Περιφέρεια" και στους "Δήμους" του Νομού.

Ενημέρωση

Οι "Νομαρχίες" και οι "Νομάρχες", καθιερώθηκαν στην Ελληνική δημόσια διοίκηση το 1833.

Τα Χωριά του «Τριγώνου» από το 1920 μέχρι το 1922, υπάγονταν στη Νομαρχία Αδριανουπόλεως με έδρα την Αδριανούπολη και το 1923 υπάχθηκαν στην από το 1920 ιδρυθείσα Νομαρχία Έβρου με έδρα την Αλεξανδρούπολη.

Ο διορισμός του Νομάρχη μέχρι το 1994, γινόταν από την εκάστοτε κυβέρνηση.

Το 1994, η "Νομαρχία" καθιερώθηκε ως Δευτεροβάθμιος Οργανισμός Τοπικής Αυτοδιοίκησης με αιρετά εκτελεστικά όργανά της, τον Νομάρχη και το Νομαρχιακό συμβούλιο, που θα εκλέγονται, με τετραετή θητεία, μετά από Νομαρχιακές εκλογές.

Οι πρώτες Νομαρχιακές εκλογές έγιναν στις 16 και 23 Οκτωβρίου 1994 και οι πρώτοι αιρετοί Νομάρχες και τα Νομαρχιακά Συμβούλια, ανέλαβαν καθήκοντα την 1 Ιανουαρίου 1995.

Το 2011, σύμφωνα με το Πρόγραμμα "Καλλικράτης", η "Νομαρχία" αντικαταστάθηκε από την "Περιφέρεια".

2011

Από 1 Ιανουαρίου 2011, καταργήθηκε ο «Δήμος Τριγώνου» και τα Πετρωτά προσαρτήθηκαν στη «Δημοτική Ενότητα Τριγώνου» του «Δήμου Ορεστιάδας», ως «Τοπική Κοινότητα Πετρωτών».

Πηγή: Εθνικό Τυπογραφείο (Φ.Ε.Κ. 87 Α / 2010 & 1292 Β / 2010)

Ενημέρωση

Νόμος 3852/2010, "Νέα αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και αποκεντρωμένης Διοίκησης" (Πρόγραμμα Καλλικράτης).

<u>ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΕΣ ΑΛΛΑΓΕΣ "ΠΕΤΡΩΤΩΝ"</u>	
1924	Στην Κοινότητα ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ – Προεδρικό Διάταγμα 30/07/1924 Φύλλα Εφημερίδας Κυβέρνησης 177&194 - Τεύχος Α' - 1924
1929	<u>Κοινότητα ΠΕΤΡΩΤΩΝ</u> – Προεδρικό Διάταγμα 19/12/1929 Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 441 - Τεύχος Α' - 1929
1999	Στο Δήμο ΤΡΙΓΩΝΟΥ – Νόμος 2539/1997 Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 244 - Τεύχος Α' - 1997
2011	Στο Δήμο ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ – Νόμος 3852/2010 Φύλλο Εφημερίδας Κυβέρνησης 87 - Τεύχος Α' - 2010

2011

Το 2011, με απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας – Θράκης εγκρίθηκε η μίσθωση, σε ιδιωτική εταιρεία, λατομικής έκτασης

βιομηχανικών ορυκτών 161.265,28 τ.μ. στην περιοχή του Χωριού, "Παλαιοχώραφα".

Ακολούθησε (20 Μαΐου 2011), υπογραφή σύμβασης με την εταιρεία για την εξόρυξη και την εκμετάλλευση του κοιτάσματος Ζεόλιθου που υπάρχει στην περιοχή.

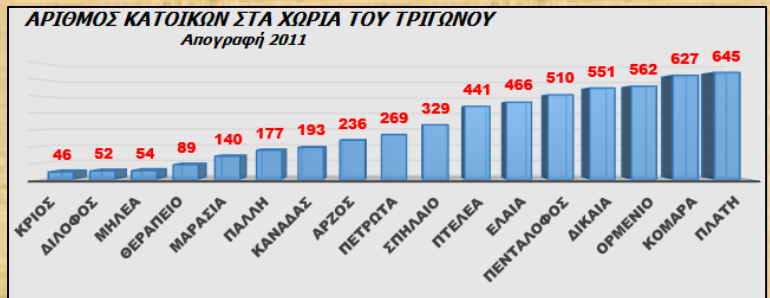
Ενημέρωση

Η παραπάνω σύμβαση για εξόρυξη δεν ολοκληρώθηκε, λόγω ανάκλησης της άδειας, στις 11 Ιουνίου του ίδιου έτους, από το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ.

2011

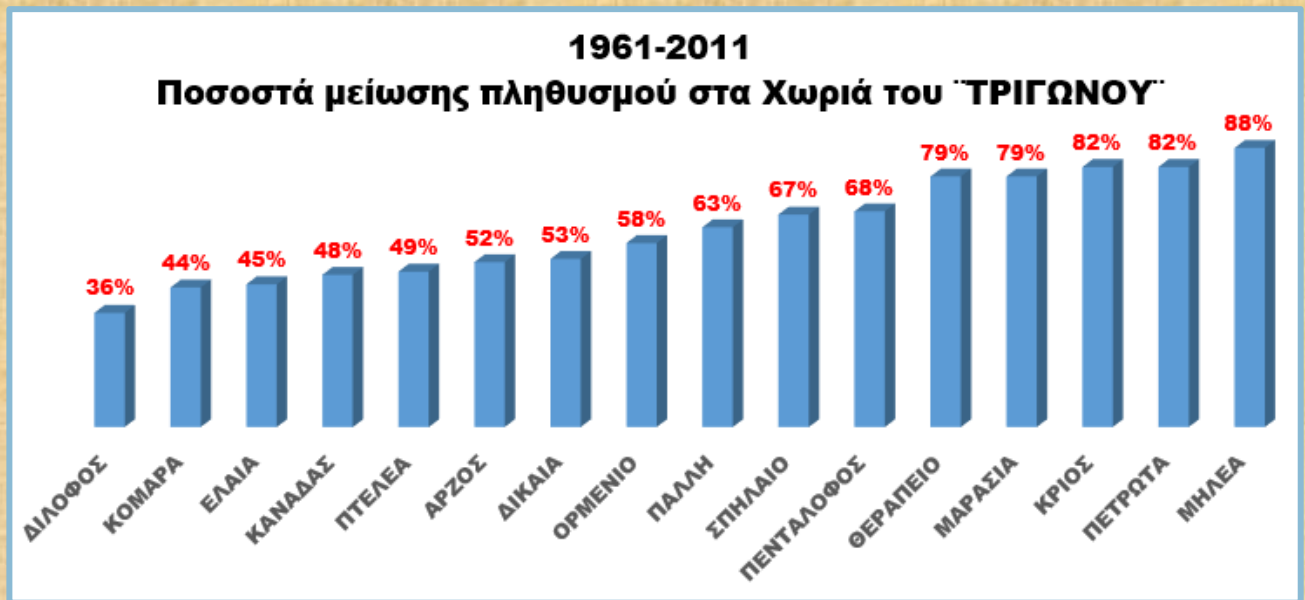
Στην απογραφή πληθυσμού της Ελλάδας που έγινε στις 9/05/2011, το Χωριό είχε πληθυσμό 269 κατοίκους.

Ενημέρωση

Μείωση του πληθυσμού από την προηγούμενη απογραφή κατά 14% και επίσης μείωση κατά 82% του αριθμού των κατοίκων από την απογραφή, πριν από 50 χρόνια, του έτους 1961.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Τα αναγραφόμενα στοιχεία των απογραφών πληθυσμού, από το έτος 1920 έως και το 2011 σε όλα τα Χωριά του «Τριγώνου», προέρχονται από την ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΑΡΧΗ (ΕΛΣΤΑΤ) και αφορούν τον πραγματικό αριθμό των κατοίκων των Χωριών.

Σημείωση: Η διευκρίνιση γίνεται, διότι σε όλες τις απογραφές – εκτός των ετών 1920 και 1940 – γίνεται αναφορά και στον αριθμό του Νόμιμου πληθυσμού, που ευνόητα διαφέρει από τον Πραγματικό αριθμό.

2011

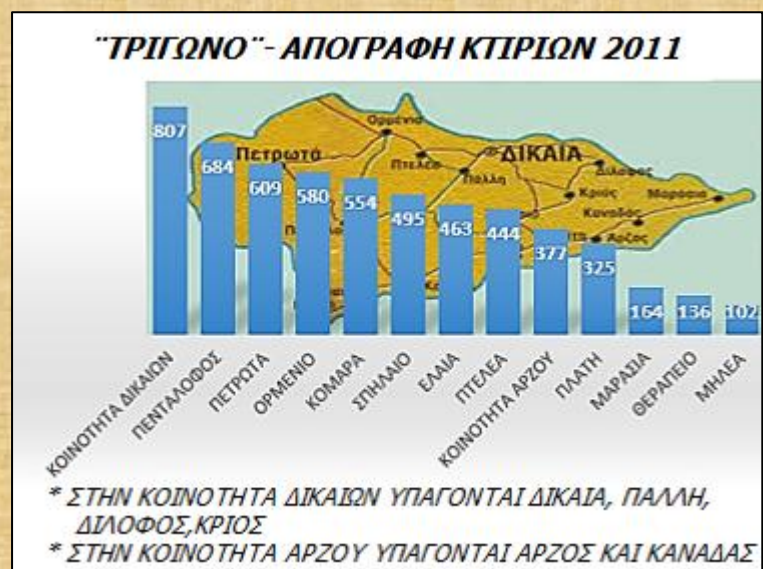
Το 2011, ιδρύθηκε ο "ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ «ΤΟ ΩΜΕΓΑ»".

2011

Στην απογραφή κτιρίων που έγινε το 2011, εμφανίζεται στην Τοπική Κοινότητα ΠΕΤΡΩΤΩΝ να υπάρχουν 609 κτίρια.

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Μετά από τις απογραφές Πληθυσμού και Κτιρίων, προκύπτει ότι σε κάθε Κάτοικο του Χωριού, αντιστοιχούν, 2 και πλέον Κτίρια (2,26).

2012

Το 2012, στις 17 Δεκεμβρίου, αποφασίσθηκε η κατάργηση του «ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΙΤΙΣΗΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ» και η μεταφορά των εργασιών του στο «ΚΕΝΤΡΟ ΣΙΤΙΣΗΣ ΠΛΑΤΗΣ».

2015

Το 2015, ξεκίνησε η υποβολή δηλώσεων, με δικαιώματα επί ακινήτων στις περιοχές των Χωριών του «Τριγώνου», για την ένταξή τους στο ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ.

**Σχόλιο
Συντάκτη**

Σύμφωνα με πληροφορίες, η ανάρτηση των “Κτηματολογικών πινάκων”, με απόδοση σε κάθε ακίνητο και του σχετικού “ΚΑΕΚ” (Κωδικός Αριθμός Εθνικού Κτηματολογίου), αναμένεται να γίνει μετά την παρέλευση, περίπου, πενταετίας.

2016

Το 2016, ιδρύθηκε ο “ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ «Ο ΛΙΘΟΞΟΟΣ»”.

2016

Το 2016, εγκρίθηκε από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, η μίσθωση δημόσιας λατομικής έκτασης 83,427 στρεμμάτων, σε ιδιωτική εταιρεία, στη θέση “Κόκκαλο” Πετρωτών, για διενέργεια ερευνητικών εργασιών βιομηχανικού ορυκτού “Ζεόλιθος”.

2016

Το 2016, επεκτάθηκε ο θεσμός της “ΚΙΝΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ” της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ και στην περιοχή της ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ, με την ίδρυση “ΚΙΝΗΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΜΟΝΑΔΑΣ” στην ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΟΡΕΣΤΙΑΔΑΣ.

Ενημέρωση

Η Κινητή Αστυνομική Μονάδα, περιπολεί στα Χωριά του “Τριγώνου”, σε προγραμματισμένο χρόνο και μεταξύ άλλων, παρέχει επιτόπιες υπηρεσίες στους κατοίκους και διεκπεραιώνει εργασίες καθημερινού χαρακτήρα.

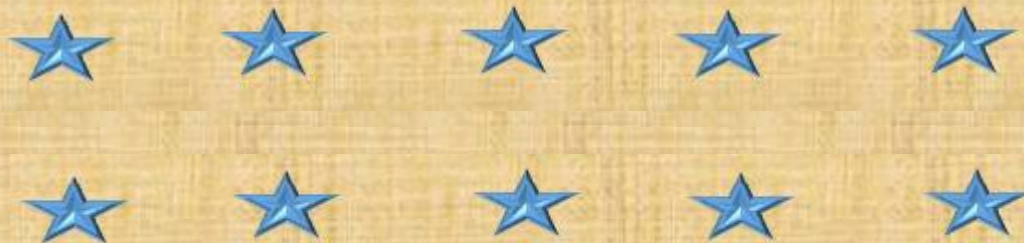
2017

Το 2017, ιδρύθηκε από κατοίκους του Χωριού και από ανθρώπους που κατάγονται από το Χωριό, η εταιρεία με στόχο την εξόρυξη φυσικού ζεόλιθου και την παραγωγή προϊόντων με βάση τον ζεόλιθο, “Ζεόλιθος Πετρωτών ΑΒΕΕ «Ο Λιθοξόος»”.

Πηγή: Διαδίκτυο

ΖΕΟΛΙΘΟΣ ΠΕΤΡΩΤΩΝ Α.Β.Ε.Ε
«Ο ΛΙΘΟΞΟΟΣ»

Χρονολόγιο γεγονότων

Σημειώσεις:

1. Η παραπάνω εργασία «ΠΕΤΡΩΤΑ - Χρονολόγιο γεγονότων», είναι μέρος από ολοκληρωμένη εργασία, που αποτελείται από “Χρονολόγια γεγονότων” των 22 Χωριών που υπήρχαν στο “ΤΡΙΓΩΝΟ”.

Ολόκληρη η εργασία
είναι αναρτημένη
στην ιστοσελίδα
trigonoevros.gr

2. Αναπόσπαστα μέρη αυτού του “Χρονολογίου”, είναι τα συνημμένα σε αυτή την εργασία:

- Σημείωμα του Συντάκτη
- Βιβλιογραφία & Πηγές

Αλεξανδρούπολη, Δεκέμβριος 2020

Παράσχος Ε. Κώστογλου

Ερευνητής & Συντάκτης αυτής της Εργασίας

Πληροφορίες για την ανάρτηση:

- ➡ Τον Μάιο του 2022, έγινε ανάρτηση της εργασίας στην ιστοσελίδα **trigonoevros.gr**
- ➡ Οι πληροφορίες στο "Χρονολόγιο Γεγονότων" των Χωριών που καταγράφονται στην εργασία, είναι μέχρι και τον Δεκέμβριο του 2020.
- ➡ Μετά από την αρχική ανάρτηση, γίνεται κατά καιρούς ανανέωση, με επιπλέον πληροφορίες στις υπάρχουσες χρονολογίες, όπως και τεχνικές βελτιώσεις στην εμφάνιση κειμένων και φωτογραφιών.
- ➡ Η παραπάνω ανανεωμένη ανάρτηση, που είναι και η νεότερη, έγινε τον Δεκέμβριο του 2023.